
Bhaktimanjari

భక్తిమంజరి

Document Information

Text title : Bhakti Manjari by Sri Rama Varma Kulasekhara Perumal, Maharaja of Trvancore

File name : bhaktimanjarI.itx

Category : major_works

Location : doc_z_misc_major_works

Author : Swati Tirunal Svātītīrūnī, 1813-1846, published 1904

Proofread by : Proofread by PSA Easwaran (dashaka 1-2 initially proofread by DKM Kartha)

Latest update : December 28, 2022

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 24, 2024

sanskritdocuments.org

భక్తిమజ్జారీ

॥ శ్రీః ॥

శ్రీగణేశాయ నమః ।

స్వాతి శ్రీరామవర్మవఞ్చిమహారాజప్రణీతా భక్తిమజ్జారీ ।

అథ ప్రథమశతకమ్ ।

ఆనందామృతసారసంతతిమయస్వారాజ్యమూర్ధాభిషి-

క్రాత్మన్నమ్బుజనాభ! తేఁ చరణయోర్నత్వా ముహుః సాదరమ్ ।

ఏతావత్ పునరర్థయే కురు కృపామాపత్సు సమ్పత్సు వా

భూయాత్ త్వత్పదపద్మయోరవిరతం భక్తిర్మమాచఞ్చలా ॥ ౧.౧॥

౧. "తే" ఇతి తవేత్యస్యార్థేఽవ్యయమ్ ।

యది తు ఆత్మన్నితి పృథక్ పదం కృత్వా

తదర్థః పరమాత్మా విశేష్యత్యేనాశ్రియతే,

తదా"నామన్త్రితే సమానాధికరణే సామాన్యవచనమ్" (౮-౧-౭౩)

ఇతి విశేష్యవాచిపదస్యామన్త్రితావిద్యమానవద్భావప్రతిషేధాత్

షష్ఠ్యంతయుష్మచ్ఛబ్దస్యైవాయమాదేశః"తే" ఇతి ।

౧యామాహుః శ్రుతిశేఖరాధ్వపథికాః ౨పారాశరాద్యా దృఢం

త్వత్కూరుణ్యరసాప్తిసిద్ధృతికామవ్యాజమోదప్రదాం

కిఞ్చాశేషసమీహితార్థఘటనానైపుణ్యయుక్తాం నృణామ్ ।

తస్యై న స్పృహయేత కో ను భువనే పాపాదృతే శ్రీపతే !! ౧.౨॥

౧. యత్పదేన పూర్వోక్తా భక్తిః పరామృశ్యతే ।

౨. పరాశరస్యేమో పారాశరా వ్యాసశుకౌ తదాద్యాః

౩. సిద్ధలతికా సిద్ధౌషధిః ।

కిఞ్చ త్వం చ కిరీటినే స్వసుహృదాం ముఖ్యాయ యుద్ధాఙ్గణే

బన్ధూనాం నిధనోత్తపాతకభయోద్విగ్నాయ తత్సారథిః ।

శ్రేయోమార్గశతేషు శంససి హి యద్యామేవ ముఖ్యాం దృఢం
తత్ తామేవ మమ స్థిరీకురు జవాదమ్భోజనాభాధునా || ౧.౩||

జాత్యా యాస్త్యబలా హరే! పరమనాస్థూతాత్మవిద్యారసాః
వైరిణ్యో రహితాః సతామఘహతా సజ్జేన చానారతమ్ |
గోప్యో గజారధియాప్యవాప్య నను యాం భక్తిం పదామ్భోరుహే
భావత్కే తుతుషుర్భవేత్ కథమియం నో తాపహస్త్రీ నృణామ్ || ౧.౪||

౧. కామాద్వేషాద్భయాత్ స్నేహాద్యథా భక్త్యేశ్వరే మనః |
ఆవేశ్య తదఘం హిత్యా బహవస్తద్గతిం గతాః ||

గోప్యః కామాద్భయాత్ కంసో ద్వేషాచ్చైద్యాదయో నృపాః |
సమ్బన్ధాద్వృష్టయః స్నేహాద్యాయం భక్త్యా వయం విభోః ||”
ఇతి శ్రీభాగవతమ్ |

ఆస్తాం తావదిదం సదా రిపుధియాపి త్వాం స్మరన్తః ఖలా
భూపాశ్చైద్యముఖాశ్చరాచరజగజ్జాలైకబన్ధం హరే ! !
త్వామాపుర్వత తాదృశే త్వయి హరౌ లభౌ హి భక్తిః పరా
కం నాజ్ఞానినమప్యవాప్తకుశలం కుర్యాద్విభో ! మాదృశమ్ || ౧.౫||

లక్ష్మీకాన్త ! గగురుర్గురుర్గుణనిధేర్యస్యోద్ధవస్య ధ్రువం
ధర్మిష్ఠావలిహారమధ్యతరలో యో వా బుధైః కీర్తితః |
సోఽవ్యేష త్వయి వీక్ష్య భక్తిమచలాం గోపాఙ్గనానామగాద్-
విస్మేరత్సమిమాం త్వదీయచరణే భక్తిం పరాం దేహి మే || ౧.౬||

౧. బృహస్పతిః |

లీలామానుషవిగ్రహేణ భవతా సమ్ప్రేషితా దేవ ! యే
గోపా హన్త నిరాకృతా ద్విజవరైరన్నార్థినో యష్టృభిః |
భూయస్తద్గృహిణీజనార్పితమదన్ భక్తం చ భక్తిం విలో-
గక్యాదా ముక్తిమహో తదీయదయితవ్రాతోరులజ్జావహామ్ || ౧.౭||

౧. దత్తవాన్ తద్గృహిణీజనాయేతి శేషః |

ప్రహ్లాదోఽనురవంశజః శిశురపి త్వత్పాదపజ్జేరుహే
భక్తిం ప్రాప్య జహౌ గగురూక్తమశుభాయైవేతి జానన్నసౌ |
లేభే నైవ రుజాం చ తాతకలితాం త్వత్ప్రేమపాత్రేషు చా-
ప్యాసీద్యత్ ప్రథమో మమాపి దిశ తద్భక్తిం పరాం తాదృశీమ్ || ౧.౮||

గురుణా అసురాచార్యేణ పిత్రా వా ఉక్తముపదిష్టమ్ |
 బాల్యే కామమరున్తుదైగర్నిగదితైర్మాతః సపత్న్యా గృహాద్-
 యాతో హన్త వనం స నారదమునేర్లబ్ధత్వదారాధనః |
 సర్వోత్కృష్టమవాప తద్ధృగవపదం అచౌత్తానపాదిర్యయా
 సా భక్తిస్తవ పాదయోః కిమివ న శ్రేయః సమాపాదయేత్ || ౧.౯ ||

౧. వచనైః | ౨. ధ్రువః |

భాస్వద్వంశపయోధిపార్వికవిధౌ గనాభాగనూనౌ కృతః
 శాపోఽభూన్నను మోషు ఏవ మునినా క్రుద్ధేన దుర్వాససా |
 భూయస్త్యం శరణార్థినేఽపి మునయే చక్రాయుధోపద్రుతా-
 యారాదాశు అశశంసిధాస్య నృపతేరేవేహ సమ్ప్రీణనమ్ || ౧.౧౦ ||

౧. అమృరీషనామకే రాజ్ఞి | ౨. శరణత్వేన కథితవాన్ |

ఏవం త్వత్పదపద్మయోరనుదినం న్యస్తాత్మనామాత్మనో-
 ఽపుష్కర్షే నను వాఙ్మనీ త్వమధికం యత్ సిన్ధుకన్యాపతే ! |
 తత్ కారుణ్యసుధామ్బుధౌ త్వయి పరే సత్త్వైకసాన్యే స్థిరాం
 భక్తిం భక్తజనప్రియాద్య వితర శ్రీపద్మనాభ ! ప్రభో ! || ౧.౧౧ ||

సన్యేవాత్ర బహూని కైటభరిపో! వర్తాన్యహో దేహినాం
 సంసారానలకీలతాపశమనే దక్షాణి నిస్సంశయమ్ |
 తాన్యేతాని గసమ్మీక్షితాన్యపి అయథా భక్తౌ తథా తేషు చేత్
 సౌకర్యం సహసా జగత్త్రయపతే! తాన్యేవ గృహ్ణీమహే || ౧.౧౨ ||

౧. సమీక్షితాన్యపి సమ్యగ్గురులఘుభావం ప్రతి పర్యాలోచితాని చేత్యర్థః |
 ౨. యథేత్యాదివాక్యస్య కిన్త్విత్యాదిరోధ్యః సౌకర్యాభావాత్
 తాని న గృహ్ణీమ ఇతి తద్వాక్యతాత్పర్యమ్ |

యోగః కర్మ తపః సమాధిరనిశం గజ్ఞాదితీర్థాటనం
 దానం వాత్ర హరే ! వ్రతాన్యపి తథా చాన్యాయణాదీన్యహో |
 సర్వోత్కృష్టతమాన్యపి త్వసుకరత్వం నామ వచ్చ్యాదరా-
 దేతేష్వేకశ ఏకమేకమధునా యావన్మతి శ్రీపతే ! || ౧.౧౩ ||

లక్ష్మీకాన్త! ముముక్షవోఽథ కతిచిత్ త్వష్టాజ్ఞయోగాధ్యనా
 త్వామేవాత్ర భజన్తి గతారమనుచిన్త్యాన్తః పరం నిర్మలమ్ |

ప్రాణానప్యభియమ్య హస్త విషయాదాహత్య సర్వేన్ద్రియా-

ణ్యుత్క్లిష్యాథ అసుషుష్టుయా నను ఆషడాధారైస్తథా మారుతమ్ || ౧.౧౪ ||

౧. సంసారతారకం ప్రణవరూపం వా | ౨. నాడీవిశేషేణ |

౩. నాభిః, హృదయమ్, ఉరః, తాలుమూలం, భ్రూమధ్యం, మూర్ధా ఇత్యేతే షడాధారాః |

మార్గోఽసౌ సుతరామనిన్దితతరోఽప్యౌష్ట్యై తవాస్మిన్ కలౌ

నేతా తాదృశవర్త్యని ప్రథమతః ప్రాయో గురుర్ధుర్లభః |

౧౦లభేఽప్యేవమనుష్ఠితౌ హి కుశలా న స్యుర్నరా యత్తతః

సర్వేషాం సుకరత్వమత్ర భగవన్ ! పశ్యామి నో వర్త్యని || ౧.౧౫ ||

౧. అర్థాద్గురావితీ విశేష్యస్య లాభః |

కేచిత్ కర్మణి నిష్ఠితాః శుభతమే వేదోదితే సాధవః

స్వర్గాప్యై క్రతుభిర్యజన్తి వివిధైస్తావమేవ యజ్ఞేశ్వరమ్ |

స్వాహాకారనముజ్జ్వలైశ్చరుపురోడాశాగ్రవిశ్రాణిత-

ప్రాజ్యాజ్యాప్తహవిసుత్పప్తవికసత్సేన్ద్రామరాస్యాముష్ణైః || ౧.౧౬ ||

లోకోత్కృష్టతమాన్యమూన్యపి విభో! కర్మాణ్యమీషాం పర-

న్తావార్యః పునర్పత్విజోఽభిజనతా ద్రవ్యం ౧తథాపేక్షితమ్ |

లుప్తే కర్మణి కింషోదాశు భవితా కర్తుశ్చ దోషో మహాం-

స్తస్మాత్ సర్వజనీనతాం న దధతే కర్మాణ్యమూని ద్రువమ్ || ౧.౧౭ ||

౧. ఇదమాచార్యాదిష్యనేవ్వితి,

“నపుంసకమనపుంసకేనైకవచ్చాస్యాన్యతరస్యామ్” (౧-౨-౬౯)

ఇత్యేకశేష ఏకవత్త్వం చ |

ఏతే సద్గురుభాషితాజ్ఞానలసద్విజ్ఞానదృష్ట్యా జగన్-

మిథ్యా రూపమవేక్ష్య చాత్ర సహసా సర్వార్థసన్త్యాగినః |

ధన్యాః పర్వతగహ్వరేషు సతతం కాలం నయన్తో విభుం

త్వామేవేహ భజన్తి నిస్పృహధియో వాయుముఖపర్ణాశనాః || ౧.౧౮ ||

మాయామోహితచేతసామిహ కలౌ లక్ష్మీపతే! ప్రాణినాం

నిత్యం విత్తకళత్రపుత్రవిషయేష్యత్వన్నసక్తాత్మనామ్ |

ఆస్థాస్మిన్ పథి భో నికామమయుతే స్యాద్వా న వా కస్యచిత్

సర్వేషాం న విలోకయామి హి తతః సౌకర్యమన్త్రాధ్యని || ౧.౧౯ ||

ధత్తే యత్స్పృతిరప్యఘోఘుతిమిరే లీలాం పరాం భాస్వతో

యామద్యాపి బిభర్తి సాదరముమానాథః స్వయం మాలినా ।
 తస్మిన్ జహ్నుసుతామభిసీహా సకృదప్యామజ్జతాం దేహినాం
 పుణ్యం వక్తుమహిశ్వరోఽపి బిభృయాత్ కిం దేవ! పర్యాప్తతామ్ ॥ ౧.౨౦॥

క్లాంతిం నిస్తులితాం శరీరమనసోర్దేశాటనప్రాపితాం
 క్షుత్తటాపమపారమన్నసలిలాదీనామభావాత్ క్వచిత్ ।
 సోఢుం శక్తిమత్రైవ సాధ్యమమలం పుణ్యం తదేతత్తతః
 సౌకర్యం సకలస్య వైవ కలయే గకర్మణ్యముష్మిన్నపి ॥ ౧.౨౧॥

౧. తీర్థయాత్రారూపే ।

దారిద్ర్యాతపజన్యతాపతతిహృద్విత్తస్వరూపాతప-
 త్రాభావేన సుదుస్సహేన నితరాం విప్రాయ సంసీదతే ।
 తత్తాపోద్యదపారతృప్తిశమనాసక్తా అనూనాని యే
 దానాని ప్రతిపాదయన్తి సజలం తే పుణ్యవన్తో గదృఢమ్ ॥ ౧.౨౨॥

౧. అసంశయమ్ ।

గోభూవస్తహిరణ్యహస్తితురగాదీని ప్రభో ! భూతలే
 దాతుః పాతకఖణ్డనాని బహుశో దానాని సన్తి ధ్రువమ్ ।
 గఅప్యేవం ధనశాలివైవ భువనే సాధ్యాన్యథైతాని యత్
 సౌకర్యం సకలస్య వైవ కలయామ్యత్రాపి మార్గే తతః ॥ ౧.౨౩॥

౧. ఏవమపి ।

ముచ్యన్తే ఖలు రౌరవాదినరకేభ్యో హి ధ్రువం పాపినో-
 గఅప్యారాదాఽచరణేన గర్హితతమా యస్యోచ్చక్రైరమ్యత! ।
 తస్యాఘో వ్రతసంఘ్చయస్య మహిమా చాన్త్రాయణాద్యస్య వై
 జాయేతామ్బుజవాసినీధవ ! విభో ! వాగ్గోచరః కస్య వా ॥ ౧.౨౪॥

౧. దూరాత్ ఇదం చ మోచనక్రియాయామన్వేతి । ౨. ఇదం మోచనక్రియాయాం కరణమ్ ।

ఏవం సత్యపి మార్గ ఏష విమలో మర్త్యైరిహాస్మాద్మృతై-
 ర్వాచైవాలముపాసితం హి సులభో నో కర్మణా జాతుచిత్ ।
 తస్మాన్నో కలయామి విశ్వజనతాసౌకర్యమత్రాప్యహో
 మార్గే హస్త మహీయసా హి వపుషః ఖేదేన లభ్యే ప్రభో ! ॥ ౧.౨౫॥

త్వదభిక్తిస్తు తవావతారచరితాద్యాకర్ణనేన స్వయం

ప్రాప్యా భేదలవం వినైవ విమలజ్ఞానామృతాపాదినీ ।
స్యానన్డారపతే! జయత్యహహ యా సైవాచిరాత్ త్వత్పద-
ద్వన్ద్వామ్భోరుహయోశ్చకాస్తు హృదయే ప్రేమార్ధితా మామకే ॥ ౧.౨౬ ॥

పూర్వోక్తాన్యపి చ వ్రతాదిమమహాకర్మాణ్యహో దేహినాం
పాపాన్యేవ లునన్తి నో చిరతరాం శౌరే! దృఢాం ౧వాసనామ్ ।
త్వద్భక్తిః ఖలు ౨తద్వయీమామపి హరత్యానన్దమూర్తే! యత-
స్తస్మాత్ సైవ సదా స్థిరా మమ భవత్పితృత్వర్థనా మామికా ॥ ౧.౨౭ ॥

౧. పాపవాసనామ్ । ౨. పాపం తత్ప్రయోజకవాసనా చేత్యేతద్వయమ్ ।

యస్మాన్మానససారసాన్తరుదితే భక్తిప్రకరే నరః
పుణ్యైరచ్యుత! కోటిజన్మరచితైః కారుణ్యలభైస్తవ ।
ఆనన్దస్ఫుటహర్షబాష్పపుకకీ సర్వాధికో జృమ్భతే
తస్మాద్భక్తిరసాత్ పరం సుమధురం నో వస్తు జానామ్యహమ్ ॥ ౧.౨౮ ॥

సద్యః జ్ఞాశితపాపకర్షమకులాస్తద్భక్తిరూపామృత-
ప్రోతశ్శీతశధారయానవరతం త్వయ్యేవ రక్తాశయాః ।
౧నిర్ద్యన్ద్వా విషయేషు నిస్పృహధియో యే సాధవః సజ్జ్వర-
స్యేతాన్ ధన్యతమానవాప్తకుశలాన్ విశ్వేశ! మన్యామహే ॥ ౧.౨౯ ॥

౧. ద్వన్ద్వం సుఖదుఃఖాదిరూపం, తస్మాన్నిష్క్రాంతాః
యేషామానసనిస్సృతం ఖలు జగత్కర్ణామృతం తావకం
నామానన్తపురేశ! సాన్ద్రసుఖదం తాపత్రయోన్మూలనమ్ ।
తైః సాకం మమ సజ్గమోఽస్త్వవిరతం భక్తోత్తమైస్తావకై-
రజ్ఞానామిహ మాదృశామపి నృణాం సన్మార్గసన్దర్శిభిః ॥ ౧.౩౦ ॥

త్వయ్యేవార్పితచేతసః ఖలు దృఢం సర్వాత్మనా యే జనా-
స్త్యద్ధాధామృతసిద్ధభేషజవిధూతాశేషపాపామయాః ।
జాత్యా వా నను కర్మణాథ భువనే తే గర్హితా అప్యహో
నూనం మే గురవస్త్యపి ఇతి దృఢా భూయాన్మదీయా మతిః ॥ ౧.౩౧ ॥

అమ్భోదేష్విహ చాతకావలిరివ ప్రోత్ఫుల్లపద్మాకరే
హంసానాం నికరో యథా హిమకరే యద్వచ్చకోరవ్రజః ।
మాకన్యేషు మధో యథా పికతతిః పుష్పేషు భృజ్గో యథా
స్వామిన్ ! మామకమానసం విహారతాం త్వయ్యేవ నిత్యం హరే ! ॥ ౧.౩౨ ॥

భుజ్జానస్య సరోజనాభ! పిబతః స్నానైషిణః ఖాదతో
 నిద్రాలోరటతో వయస్యనికరైః సమాభిషమాణస్య వా ।
 అధ్యాసో హృది మే సదా విలసతు గశ్రీపద్మనాభాత్మకో
 యో వా వాగ్విషయేతరామితసుఖం సూతే క్షణాత్ ప్రాణినామ్ ॥ ౧.33॥

౧. భగవదభిన్నోఽహమితి జ్ఞానమ్ ।

జాయంతే నను జన్తవోఽత్ర బహవో బ్రహ్మణ్ణభాణ్ణోదరో
 జీవన్త్యపు్యదరైకపోషణరతాః స్తోకాన్యహాని ధ్రువమ్ ।
 క్షీయంతే సహసా పునర్జనిమృతిప్రోత్తుక్తభజ్జాకులే
 సంసారామ్బునిధౌ పతన్తి చ భవద్భక్తిప్లవాభావతః ॥ ౧.34॥

కామక్రోధముఖైస్త్రిమిక్లిలకులైర్ఘోరైరలం దుస్తర-
 స్త్వద్భక్త్యైవ భవామ్బుధిః సుగహనః సోఽయం తరీతుం క్షమః ।
 సా భక్తిస్త్య గురూపదేశజనితాజ్ఞన్యా వివేకోదయాత్
 గస స్యాన్మానుషజన్మసీశ్వర ! యతః శ్లాఘ్యం అతదేవ ధ్రువమ్ ॥ ౧.35॥

౧. వివేకోదయః । ౨. మానుషజన్మైవ ।

ఆసాద్యాపి రమేశ ! దుర్లభతరం జన్మైతదత్యుత్తమం
 త్వత్ప్రేవామయభూరిభాగ్యసుఖదే లభ్యా చ వంశే జినిమ్ ।
 యో వా హస్త యతేత నైవ మనుజః కారుణ్యలాభాయ తే
 ధిగ్గిగ్నన్మ చ తస్య కూపకుహరే మగ్నస్య యద్వత్పశోః ॥ ౧.36॥

లోకే వర్షశతం నృణాం పరిమితం లక్ష్మీపతే! జీవితం
 తస్యార్థే భగవన్ ! నిశాత్మకతయా యాత్యేవ నిస్సంశయమ్ ।

శేషార్థే వినియుజ్యతే ధనసుతాగారాదికే యేన వా
 త్వత్పాదస్మరణం వినైవ భువనే కోఽన్యోఽత్ర గర్వస్వతః ॥ ౧.37॥

సస్త్వేకే భువనైకనాథ ! విషయాసక్తా మనుష్యాధమా
 యే స్వప్నోఽపి భవత్కథామృతకణాస్వాదం న జానన్త్యహో ।
 ప్రాప్యాపి స్వయమశ్రమేణ భగవన్ ! జన్మాన్వవాయే వరో
 నూనం హ్యోత్మహనస్త్యమీ మధురిపో ! సద్భిర్వినిర్ద్యాగ యతః ॥ ౧.38॥

౧. నిన్దాయా వధపర్యాయత్వాదాత్మఘాతిత్వమభక్తానాం యుక్తమితి భావః ।

ఆయుర్పీఠహచ్చదోపరిలసత్ప్రాసీయలోలం తద-
 ప్యాధివ్యాధికులైః సుదుస్సహతరైః ప్రాయేణ దుఃఖప్రదమ్ ।

లభ్యా త్వాం న భజేత యో గతిరహో కా స్యాదిహాస్యాముద్భౌ
 వాతోద్ధూతవికర్ణధారతరణేరీలామలం బిభ్రతః ॥ ౧.౩౯॥

మన్యన్తే సుదృఢం స్వధర్మ ఇతి యే హో హస్త విత్తార్జనం
 యోషిత్సంజ్ఞజన్తే సజ్జతిరహో సర్వార్థదాత్రితి చ ।

పైశున్యం పరపీడనం నను పరా విద్యేతి మర్త్యాధమా-
 స్తేషాం కా గతిరస్తతోఽథ కుఢియాం నైవావగచ్ఛామ్యహమ్ ॥ ౧.౪౦॥

వర్తన్తే భువి గనిష్క్రయాః సుబహుశో వేదోదితాః పాపూనాం
 ఘోరాణామపి భక్తవత్సల ! హరే ! గజ్ఞావగాహాదికాః ।

లభ్యా మానుషజన్మ సర్వసుఖదం యో వా న సంసేవతే
 పాదామ్భోజయుగం త్వదీయమమలం ౨కా వాస్య వై నిష్కృతిః ॥ ౧.౪౧॥

౧. ప్రాయశ్చిత్తాని । ౨. త్వదనేవాపాతకస్య ప్రాయశ్చిత్తం నాస్తీతి భావః ।

దైత్యాః! భవదీయమన్దిరవరోపాన్తే వసన్తోఽప్యహో
 కేచిజ్ఞాతుచిదాలయే తవ పదన్యాసం చ గ నో కుర్వతే ।

అన్తః శ్రీహరిపాదపద్మయుగలం నో ధ్యాయతాం జ్ఞానినాం
 కిం దేవాలయయాత్రయేతి వచసా సమ్మోహయన్తో జడాన్ ॥ ౧.౪౨॥

౧. అయమవధారణే ।

గాథాయాః శ్రవణే తవేహ కుహచిద్ధన్యైః ప్రసక్తే జన్తే-

స్వల్లీలామకరన్దపానవిషయే మత్తద్విరేషాయితైః ।

సద్యః కేచన లౌకికోక్తికథనాన్యేవారభన్తే జనా

మూఢా హస్త కుతూహలేన మహతా సార్థం స్వతుల్యైః ఖలైః ॥ ౧.౪౩॥

గాయన్తం భవదీయదివ్యచరితాన్యుచ్చైర్విలజ్జం తథా

న్యత్యన్తం గలితాశ్రుగద్గదగిరం భక్తోత్తమం తావకమ్ ।

లోకే హస్త హసన్తి కేచన ఖలాః సద్యో బ్రువన్తో మిథః

ప్రోన్మత్తం త్వవలోకయైనమవశం నిర్లజ్జమిత్యజ్ఞాసా ॥ ౧.౪౪॥

యో నామాని జపత్యనన్త ! భవతోఽసౌ జల్పకో గణ్యతే

యో మోసీ తవ పాదచిన్తనరతః సోఽయం జడాత్మేతి చ ।

మూఢైర్వన్న తదీశ! చిత్రమవనౌ ఘోరామయైః పీడితా

అధ్యస్యన్తి హి తిక్తతాం సుమధురేష్వప్యచ్ఛక్రైర్వస్తుషు ॥ ౧.౪౫॥

దృష్టే తావకపాదపద్మయుగలాసక్తే విరక్తే జనే

సర్వైః పూజ్యతమే జనా హి కతివిగత్తద్ధేలనం కుర్వతే ।

దౌష్ట్యోపార్జితవిత్తసమ్భవమదస్తభాశయానాం పురః

కుర్వన్స్యజ్ఞాలిమాదరేణ చ పున్ర్వా హస్త మోహాన్ధతా ॥ ౧.౪౬॥

౧. తస్య హేలనమనాదరమ్ ।

లోకే కర్మసు నిర్మలేష్వలమనుష్ఠేయం హి మౌనవ్రతం

త్వన్నామాక్షరకీర్తనైకవిషయే కుర్వన్తి గనామ ధ్రువమ్ ।

చిత్తే అచోపరతిం సమస్తవిషయాత్ ప్రాప్యాం విహాయాశ్విమాం

త్వత్పాదస్మరణాద్రమావర! వహన్త్యేకే మనుష్యాధమాః ॥ ౧.౪౭॥

౧. నామేతి ప్రాకాశ్యే । ౨. నివృత్తిమ్ ।

సర్వజ్ఞోఽస్మి మహత్తమే నను కులే జాతోఽస్మి తులోకే మయా

కో వాస్మిన్ గజగతీతి దేవ! కుధియః కేచిన్దాన్ధాశయాః ।

చిత్తస్యైవ హి లిప్సయా బహువిధైర్వజ్జైర్వజన్తో ముధా

త్వాం విస్మృత్య పతన్తి హస్త వివశా అన్తే తమస్యావితే ॥ ౧.౪౮॥

౧. మన్యమానా ఇతి శేషః ।

అత్యుత్కృష్టకులోద్భవోఽస్తు నితరాం గవిజ్ఞాతషడ్ధర్శనో

విద్వైర్మాన్యతమే స్థితోఽస్తు మహతి స్థానే చ కిం తావతా ।

యస్యాన్తః సముదేతి వైవ భగవన్! భక్తిస్త్వయి శ్రీపతే!

పూర్వోక్తోఽస్య గుణవ్రజః ఖలు వృథా యద్వద్ధుతం భస్మని ॥ ౧.౪౯॥

౧. విజ్ఞాతాని షడ్ధర్శనాని

న్యాయవైశేషికసాంఖ్యయోగమీమాంసావేదాన్తాత్మకాని యేన సః ।

శాస్త్రాభ్యాససమార్జితః సువిమలో బోధోదయో దేహిభిః

కర్మాణ్యాచరితాన్యపీహ భువనే గయత్సాధనాన్యేవ హి ।

తామప్రాప్య రమేశ ! భక్తిమమలాం తేష్యేవ రజ్యన్తి యే

నూనం యాన్తి సదృక్షతామహహ తే వ్యర్థే తుషాఘాతిభిః ॥ ౧.౫౦॥

౧. బోధోదయః కర్మాణి చ యస్యా భక్తేః సాధనాన్యేవ భవన్తి

న తు స్వాతన్త్ర్యేణ పురుషార్థ సాధయితుం క్షమాణి భవన్తి తాత్పర్యమ్ ।

అమ్మోజాక్ష ! నరస్య యస్య పిబతః కర్ణౌ జగన్మజ్జలం
 త్వద్గఢామృతమత్ర వైవ భువనే తౌ గర్తతుల్కా ధ్రువమ్ ।
 జిహ్వో యస్య చ నో జపత్యవిరతం రమ్యాణి నామాని తే
 మణ్ణాకేవ హి సా వృథా ప్రలపతి ప్రాప్తౌ పరం ప్రావృషః ॥ ౧.౫౧॥

మౌలిర్యస్య చ పాదపద్మయుగలే కుర్యాత్ ప్రణామం న తే
 లక్ష్మీకోమలపాణియుగ్మృదితే నిర్వాజ్యజహర్నాకులమ్ ।
 ఉన్నమ్రద్యుతిరత్నదీప్రమకుటేనాప్యఙ్చితం తం వృథా
 భారం తావదవైమి నూనమవనేః శ్రీపద్మనాభ ! ప్రభో ! ॥ ౧.౫౨॥

సన్నప్తోత్తమహేమకఙ్కణవరేణాలఙ్కృతావప్యహో
 యా బాహూ జలజాక్ష ! నైవ కురుతః ప్రేష్టా సపర్యాం తవ ।
 తౌ మనేః విపినే భయానకతమైః శార్దూలముఖ్యైర్మృగై-
 ర్జుష్టై రిక్తజనే సముచ్చితతరోః శాఖోపమావిత్యహమ్ ॥ ౧.౫౩॥

నేత్రే యస్య న పశ్యతః సకుతుకం దివ్యాని రూపాణి తే
 విశ్వానన్దకరాణి దానవరిపో ! గపిఞ్చాయితే తే ధ్రువమ్ ।
 పాదౌ యస్య చ మన్దిరం న భజతః శౌరే ! ముహుస్తావకం
 నూనం హస్త మహీరుహం వనభువాం తౌ జన్మభాజౌ హరే ! ॥ ౧.౫౪॥

౧. వర్షస్థితనేత్రకవన్నిష్ఫలే ఇత్యర్థః
 యత్సఙ్కాత్ సమవాప జహ్నుతనయా సర్వాఘవిధ్వంసనే
 వైదగ్యం మునిమానసాబ్జనిలయే యే రాజహంసాయితే ।
 సప్సర్కాన్న౧ తయోస్త్వదీయపదయోః స్పీతం తులస్యాః పరం
 సౌరభ్యం న హి వేద యోఽత్ర మనుజో అజీవన్మృతోఽసౌ దృఢమ్ ॥ ౧.౫౫॥

౧. నుశబ్ద ఉత్పేక్షాయాం అబ్జాధివాసితపదసమ్పర్కో హి తులస్యాః
 సౌరభసమ్పర్ధౌ హేతుః సమ్భావ్యతే ।

౨. అనేన వ్యర్థపూణేన్ద్రియత్వం ప్రతిపాద్యతే ।

స్యానన్దూరపురేశ ! సాధు కల్పితైస్త్వన్నామధేయాక్షరై-
 ర్విశ్వేషాం శ్రవణద్వయీపుటసుధాధారాభిషేకప్రదైః ।
 నో వా విక్రీయతే ముఖం న కుతుకం నానన్దబాష్పో దృశోః
 సర్వాణ్ణే పులకం చ యస్య న మనస్తస్యాశ్మతుల్యం ధ్రువమ్ ॥ ౧.౫౬॥

రమ్యాపి ధ్వనిమణ్ణితాపి యమకప్రాసోజ్జ్వలాపి ప్రభో !

ప్రాథార్థాప్యనవద్యగద్యగణయుక్పయాన్వితాపి ధ్రువమ్ ।
 శ్రీజానే ! యది సాహితీ తవ గుణాలాపైరలం వర్జితా
 ధీక్ తాం మోఘతమాం వృథాప్రలపితప్రాయామిహాధోక్షజ ! ॥ ౧.౫౭ ॥

నిర్దోషేణ సతాం మతేన విధినా సమ్యక్తయానుష్ఠితం
 వైకల్యం చ వినా విరోధఫలదం మన్తస్య తన్తస్య వా ।
 అన్యూనోత్తమదక్షిణం చ సుమహత్ కర్మాపి నో చేదహా
 లక్ష్మీనాథ! భవత్పరం విఫలతామేవాప్పుయాత్తద్భ్రువమ్ ॥ ౧.౫౮ ॥

దేశే యత్ర వసన్తి నైవ భగవంస్తవత్పాదభక్తా జనా
 యత్రాహో న గృహే గృహే సకుతుకం ప్రస్తాయతే తే కథా ।
 కల్పస్యనే న చ యత్ర తావకముదే సర్వోత్తమాశ్చోత్సనా
 దేశోఽయం త్రిదివోపమోఽపి సహసా త్యాజ్యో నరైః సాధుభిః ॥ ౧.౫౯ ॥

యస్మిన్నీశ ! దినే క్షణార్థమపి వా నాస్వాద్యతే సాదరం
 త్వద్ధాథామయనిర్భరామృతర్భురీ సంసారతాపాపహా ।
 తన్మన్యే బత దుర్దినం భువి నృణాం భోగీంద్రశాయిన ! ముధా
 మేఘచ్ఛన్నదినస్య దుర్దినమితి ఖ్యాతిర్బుధైః కల్పితా ॥ ౧.౬౦ ॥

అన్నం స్వాద్యపి షడ్రసోజ్జ్వలతరైః పీయూషసంస్పర్ధిమ్భి-
 ర్యుక్తం వాప్యపదంశకైశ్చ వివిధైః శ్రద్ధావితీర్ణం చ వా ।
 భక్త్యా చేత్ తదనర్పితం హి భవతే నిశ్శేషవిశ్వాత్మనే
 చణ్డాలాలయకూపతోయవదపి౧ త్యాజ్యం బుభుక్షాన్వితైః ॥ ౧.౬౧ ॥

౧. అపిర్భిన్నక్రమః బుభుక్షాన్వితైరపీతి యోజ్యమ్ ।
 లోకాన్ గవానుపపీడ్య హస్త వివశాన్ న్యాయేన వైవారిజ్ఞం
 పాత్రాపాత్రవివేకసంయుతతయా అదేదీయమానం చ వా ।
 ద్రవ్యం స్వాద్యది నార్పితం నను యథాశక్తీహ తుభ్యం ముధా
 నూనం తత్తు కపాలసంస్థజలవత్ త్యాజ్యం పరం సాధుభిః ॥ ౧.౬౨ ॥

౧. అపీడయిత్వా ।
 ౨. అతిశయేన దీయమానమ్ ।

సముల్లోత్పలపద్మగర్భవిలసత్కిణ్ణాల్కాసంవాసితం
 సంయుక్తం గత్రిగుణాత్మకేన సలివేనాధ్వన్యఖేదావహమ్ ।
 రమ్యం చాపి సరః స్వపాదరజసా విశ్వం పునానైర్న చే-

జుష్టం భాగవతైస్తు అవాయససరఃప్రాయం విదుస్తద్భుధాః ॥ ౧.౬౩॥

౧. శైత్యలఘుత్వమాధుర్యరూపగుణత్రయవతేత్యర్థః ।

౨. క్షుద్రసారతుల్యమిత్యర్థః ।

తస్మిన్ నాదవిమిశ్రితం లయయుతం తారస్వనాత్సుజ్జ్వలం

శ్రోత్రానన్దకరం చరిష్ణుభిరలం గ్రామత్రయేఽపి స్వరైః ।

గీతం తావకనామనిర్భరసుధాజుష్టం న చేత్తత్సున-

అర్య్వర్థం వ్యర్థమరణ్యరోదనమివ ప్రాయో రమావల్లభ ! ॥ ౧.౬౪॥

౧. గ్రామాణాం స్వరస్వోహానాం త్రయే “షడ్జగ్రామో భవేదాదౌ మధ్యమగ్రామ

ఏవ చ । గాన్ధారగ్రామ ఇత్యేతద్గ్రామత్రయముదాహృతమ్ ॥”

ఇత్యుక్తరూపే । ౨. ఉద్యేగార్ధ్వరుక్తిః ।

దాతా చాశ్రితవత్సలశ్చ సదయః సత్యక్షమామణ్డితో

జ్ఞాతా ధీరగుణో జితేన్ద్రియగణో గమీభిరచేతాస్తథా ।

త్రాతా చాప్యనుజీవినోఽథ నిఖిలాదాపతనమూహాత్ ప్రభుః

పాతా త్వచ్చరితామృతస్య న యది త్యాజ్యో దృఢం సజ్జనైః ॥ ౧.౬౫॥

దానామ్భస్సృవసీక్తగణ్డవిలనన్మాతజ్గషణ్డం పున-

ర్యావల్గత్వవమానవేగతురగాన్ సౌధాన్స్తథాభ్రజ్కషాన్ ।

బిభ్రాణోఽప్యథ సమ్పదం చ భువనే సజ్ఞ్యాతిగాం మానవ-

స్త్యద్భక్త్యా రహితో యదీహ స దృఢం గర్హ్యోఽతినిఃస్వాదపి ॥ ౧.౬౬॥

స్యాన్దూరవతే! ౧వ్యయేన మహతా తన్దన్యమానా భృశం

వాదిత్రారవగీతనర్తనముఖైరానన్దసన్దాయినః

విశ్వోత్కృష్టమహోత్సవా ఆపి కృతాస్త్యతీప్రితయే నో యది

భ్రాజస్తే న హి చన్ద్రికేవ వితతా శూన్యే మహాకాననే ॥ ౧.౬౭॥

౧. ధనత్యాగేన ।

సర్వజ్ఞస్య గురోరపీహ వచనం త్వద్భక్తిలాభాయ నో

హేతుః స్వాద్యది హేయమేవ తృణవత్తత్సారమప్యజ్ఞాసా ।

బాలేనాపి యదుక్తమేతదిహ చేత్వద్భక్తతాసాధకం

తద్వేదోదితవద్రమేశ ! సముపాదేయం ముహుః శ్రద్ధయా ॥ ౧.౬౮॥

వైవేయం జననీ న చైష జనకో న స్యాదయం సద్గురు-

ర్నైతన్మిత్రమిదం న శాస్త్రమమలం న స్యాదయం చ ప్రభుః ।

౧యా సంసారమహాముప్పురాశితరణస్యోపాయభూతాం హరే !

భక్తిం ప్రాపయితుం త్వయాహ బిభృయాన్నైవేశ ! ౨నిష్ఠాతతామ్ || ౧.౬౯||

౧. యత్పదస్య యథాయోగం లిఙ్గవిపరిణామో బోధ్యాః | ౨. కుశలతామ్ |

౧ఉత్పత్తిప్రముఖా ముకున్ద ! ౨నదృశాః షడ్భావభేదా నృణాం

స్థాస్నూనామిహ భూరుహాం ఖగమ్మృగాదీనామపి ప్రాణీనామ్ |

భక్త్యైవ ధ్రువమేకయాత్ర పురుషస్తేభ్యో ౩వరీయాన్ స్మృత-

స్తస్యాః ప్రాప్తిమృతే స్థితస్య పురుషస్యైషాం చ భేదో హి కః || ౧.౭౦||

౧. ఉత్పత్తినత్తావృద్ధిపరిణామాపక్షయనాశాః | ౨. సాధారణాః |

౩. అతిశయేన ఉరుర్మహాన్ |

వాచా కిం బహునాత్ర యద్యదవనౌ దత్తం తథేష్టం హుతం

కర్మానుష్ఠితముత్తమం సుమహతా క్లేశేన తప్తం తపః |

తత్తత్ త్వన్నిరతేన హస్త మనసా నో చేదిహానుష్ఠితం

శ్రీజానే ! సమవాప్పుయాద్విఫలతామేవేతి నిస్సంశయమ్ || ౧.౭౧||

తస్మాన్నూనమనస్తపుణ్యనివహైర్జన్మోత్తమం మానవం

ప్రాప్తేనేహ శరీరిణాంన్యవిషయానాసక్తచిత్తం భృశమ్ |

సాధ్యా యత్త్వయి భక్తిరేవ సతతం సర్వాత్మనా సర్వథా

తత్తామేవ దిశ త్వదేకశరణస్యామ్భాజనాభాద్య మే || ౧.౭౨||

౧. ఇదం సాధనక్రియావిశేషణమ్ |

సా భక్తిర్యది పద్మనాభ ! పదయోః శౌరే ! తవాసాదితా

సద్యస్తద్వశగో భవాన్ స్వవశగబ్రహ్మహృణ్ణభాణ్ణోఽప్యహో |

అస్తఃప్రోద్యదపారదివ్యకరుణాపూరో హి తేషాం నృణాం

కిం కిం వాఙ్చితమాశు న ప్రదిశతి స్వీయాఙ్ఘ్రిసంసేవినామ్ || ౧.౭౩||

లోకే దుస్సహశితవాతతపనక్లేశాంస్పృణీకృత్య తే

కారుణ్యామృతలిప్సయైవ చరతోః పూర్వం కిలోగ్రం తపః |

భక్తిం వీక్ష్య హరే! ప్రసన్నహృదయో గయద్దేవకీఽశూరయోః

పుత్రత్వం గతవాన్ స్వయం త్రిజగతాం కర్తుశ్చ కర్తా భవాన్ || ౧.౭౪||

౧. యస్మాదిత్యర్థః తస్మాదితి చ పూర్వపద్యే గమ్యమ్ | ౨. శూరేతి వసుదేవపరమ్ |

అఙ్గే త్వామధిరోప్య మూర్ధ్ని చ సమాఘ్రాయామ్యతానుక్షణం

స్వాస్థ్యుల్యగ్రతలేన హస్త చిబుకే గతౌ స్పృష్టవస్తౌ యదా ।
 తావతోమళస్కయుగ్మవిగలద్దోక్షీరబిన్ద్వన్వితం
 దృష్ట్వా తే హసితం భృశం జహ్నుషతుః కోఽన్యో హి ధన్యస్తతః ॥ ౧౫ ॥

౧. దేవకీవసుదేవౌ । ౨. దేవకీవసుదేవభ్యామ్ ।

మయ్యేవార్చితదృష్టిరేష పృథుకో మన్దం హసత్వాదరా-
 దిత్యేవం సవివాదయోః కిల మిథః పిత్రోస్తవానుక్షణమ్ ।
 భాగ్యం వర్ణయితుం బతోద్యమకృతాం లోకే కపీనామతి-
 ప్రౌఢానామపి పద్మనాభ ! శిథిలాయన్తే న కేషాం గిరః ॥ ౧.౧౬ ॥

లాలాస్యన్దిముఖారవిన్దవిగలదస్వకైతరం భాషితం
 పాయమ్పాయమతీవ కర్ణయుగలేనామ్పేతి తాతేతి తే ।
 రోమాఞ్చోదయహర్షభాష్యసహితగస్తాభ్యామవాస్తో హి యః
 ౨స్వానస్తస్మిహాప్పుయాత్ కిము నరో లోకాధిపత్యేఽపి వా ॥ ౧.౧౭ ॥

౧. పితృభ్యామ్ । ౨. ఆత్మానన్దః ।

శౌరే ! ప్రాక్షన ఏవ జన్మని దృఢం త్వత్పాదసంసేవయా
 సమ్ప్రాప్తత్వదుపాస్తసేవసమహాభాగ్యోదయానాం హరే ! ।
 గోపీనాం చ గతథా నికామమకరోః కం కం ప్రసాదం న వా
 లోకే యత్సుమహీయసాపి తపసా హస్తానవాప్యం జన్వైః ॥ ౧.౧౮ ॥

౧. యథా పిత్రోస్తథా ।

నృత్యన్ పల్లవకోమలేన చరణేనాసాం పురో మఙ్గలం
 గాయన్ వేణురవేణ కిఞ్చ నవనీతాప్యై తదజ్కే లగన్ ।
 తద్గహస్థితశిక్యసంస్థితపయశ్చౌర్యేషు తాసాం పునః
 శ్రుత్వా కోపవచాంసి మోదమగమః స్తోత్రే యథా గసాత్వతామ్ ॥ ౧.౧౯ ॥

౧. భాగవతానామ్ ।

కాలిన్దిపులినే రమేశ! దివసమ్మన్యాస్వహో యామినీ-
 ష్వేకైకత్ర తుషారదీధితిరుచా తాభిః ప్రవృత్తో ముదా ।
 కర్తుం రాసరతోత్సవం పరమదాః కం కం ప్రమోదం న వా
 గతాసాం యస్తు బభూవ కేశవ! సురర్షిణామపీర్ష్యాస్పదమ్ ॥ ౧.౨౦ ॥

౧. సమ్మన్దసామాన్యే పష్టి । తాభ్య ఇత్యర్థః ।

గతైస్మాదేవ ముహుర్ముహుః సవినయం కారుణ్యవారాన్నిధిం
 త్వాం సర్వజ్ఞమపీహ మన్దధిషణః సోఽహం త్వదేశ్రయః ।
 యాచే త్వత్పదభక్తిమేవ సతతం సర్వార్థదాం సస్పృహం
 తత్ప్రాప్తౌ న విలమృతేశమపి హా సోఢుం సమర్థోఽస్మ్యహమ్ ॥ ౧.౮౧॥

౧. భక్తైర్మహాఫలత్వాదేవ ।

సా భక్తిశ్చ మతా ద్విధా బుధజనైస్తత్త్వసన్దర్శిభి-
 స్త్రైకా తు సకామభక్తిరపరా నిష్కామభక్తిః స్మృతా ।
 త్రైలోక్యేశ! తయోర్వృణే పరమహం నిష్కామభక్తిం దృఢం
 తచ్చైష్ఠ్యాప్యవగమేన హేతుభిరితః సంవక్ష్యమాణైః పరమ్ ॥ ౧.౮౨॥

నేవాం ప్రాప్య తవాజ్ఞాపజ్కుజయుగస్యైకే జనాః సస్పృహం
 యాచన్తే భువి గకామితం అహలహల క్షుద్రం సుఖాభాసదమ్ ।
 లభ్యా కల్పతరుం సమస్తఫలదం మర్త్యో యథా యాచతే
 స్తోకం వస్తు దరిద్రభోగ్యమవమం భాగ్యేన హీనో భృశమ్ ॥ ౧.౮౩॥

౧. అభీష్టవస్తు । ౨. హలహలేతి రలయోరభేదాత్ కష్టే ద్విరుక్తిర్లక్షణస్య,
 యథా “శివ శివ” ఇతి శివశబ్దస్య ।

స్మర్యతే చ కష్టాశ్చర్యాదౌభగవన్నామ ।
 తథా చ పాద్యపురాణం “ఆశ్చర్యేఽపి భయే శోకే క్షుధితే నామ వా మమ ।
 వ్యాజేన వా స్మరేద్యస్తు మమ సాయుజ్యమాప్నుయాత్” ఇతి ఏతత్కవినాన్యత్రాప్యయం
 శబ్దః ప్రయుక్తః, యథా “హరసి ముధా కిము హలహల కాలమ్” ఇతి ।

పాదామౌభజయుగం స్వకీయమనిశం సర్వాత్మనాభ్యర్చతాం
 మర్త్యానాం సకలార్థదం దృఢమపి త్వామర్థయన్తే తు యత్ ।
 భోగాన్ క్షుద్రతమాన్ జగత్త్రయపతే! నైతద్విచిత్రం ఘటో
 గృహ్లాతి ధ్రువమల్పమేవ సలిలం పూర్ణేఽపి రత్నాకరే ॥ ౧.౮౪॥

రాష్ట్రే హస్తగతే ధనేఽపి విఫలతే భోగేషు చాన్యేషు వా
 త్వత్సేవాభవసమ్మదస్య కణమగప్యధ్ధా న విన్దేత యత్ ।
 మర్త్యో హస్త వరీయసీ నను తతో నిష్కామరూపైవ తే
 భక్తిః సైవ మమోఽదయత్వవిరతం లక్షీపతే! చేతసి ॥ ౧.౮౫॥

౧. సత్యమ్ ।

౨. అనుదాత్తత్వలక్షణమాత్మనేపదమనిత్యమితి పరస్మైపదసాధుతా ।

ఇటకీటకటీ గతావిత్యత్ర ప్రశ్నస్థస్యధాతోర్వా రూపమ్ ।

తత్రాపీత! పరం త్రిమూర్తిషు తవైవాఙ్మిద్యయారాధనం

సర్వోత్కృష్టమితి స్మ వేదితుమలం సన్ని ప్రమాణాన్యహో ।

లక్ష్మీనాథ! బహూని వేదవచసాం సారాత్మకేషు ప్రభో !

శ్రీమద్భాగవతాదిషు ప్రతిపదం దృశ్యాని నిస్సంశయమ్ ॥ ౧.౮౬॥

భక్తాధీన ! పురాణసంకల్పా ఇతి ఖ్యాతే హి సర్వోత్తమే

గ్రన్థే సర్వపురాణసంతతివచస్సారాత్మకే సాదరమ్ ।

నూనం త్వన్మహిమైవ కైటభరిపో! నిస్సంశయం వర్ణ్యతే

తచ్ఛాసీదయి నః ప్రమాణమమలం త్వన్ముఖ్యతావేదనే ॥ ౧.౮౭॥

స్యాన్సూరపురాధినాథ! భగవన్ ! యన్మన్తశాస్త్రస్య చా-

ప్యాదౌ సీలతనోస్త్రిమూర్త్యధికతా గప్రోక్తా తవైవ స్ఫుటమ్ ।

శౌరే ! తైన్నిజగద కింఞ్చ ౩సంకలం త్వామేవ నాన్యం యత-

స్తస్మాత్ త్వత్పదభక్తిరేవ సకలశ్రేయః ప్రదేతి ధ్రువమ్ ॥ ౧.౮౮॥

౧. “అనస్తభోగే విమలే ఫణాయుతవిరాజితే శయితం శౌరిణం

శర్వశౌరిపద్మభువస్తదా తుష్టువుర్వృష్టమనసో విష్టరశ్రవసం

విభుం సూక్తిభిః స్తుతిభిః ప్రీతః స్వమూర్తిం స వ్యదర్శయత్ ॥

సీలోత్పలదలప్రఖ్యాం సీలకుఞ్చీతమూర్ధజామ్ ।”

ఇత్యాదిప్రపఞ్చసారవచనైః ప్రకటితేత్యర్థః ।

౨. మన్తశాస్త్రమ్ । ౩. పూర్ణమ్ ।

స్వామిన్ ! వరితపక్షపాతకణికాః గశ్రీశక్కరస్వామిన-

స్తామేవాచ్యుతమామనన్తి సకలేష్యాద్యం జగత్కారణమ్ ।

త్వన్నిష్టోరుసహస్రనామవిలసద్వ్యాఖ్యాన్వరూపం పున-

శ్చక్రుస్తజ్జయమగ్గలాభిధమహో గ్రన్థం చ తే తుష్టయే ॥ ౧.౮౯॥

౧. శ్రీశక్కరభగవత్పాదాః ।

ఏకైకం విబుధవ్రజే త్వదితరానారాధ్య శౌరే! నరా

ఏకైకం సమవాప్పుయుర్నును వరం గోవింద ! నాతోఽధికమ్ ।

భక్తానాం సకలేష్టదే త్వయి పరానన్దైకమూర్తౌ స్థితే

తానేవేహ భజన్తి కేచిదథ తత్త్రేషాం న కిం మన్దతా ॥ ౧.౯౦॥

తస్మాద్యత్తవ సేవయైవ మనుజస్తాపత్రయాద్ధూరతో

ముక్తః సర్వసుఖం శ్రమేణ రహితో గభుజ్జ్యేఽన్యథా దుర్లభమ్ ।

తస్మై త్వత్పదభక్తిరేవ సహసా భూయాదితి శ్రీపతే !

యాచే త్వామరవిన్దనాభ! జగతి స్వాదీయసీ సా హి మే ॥ ౧.౯౧॥

౧. అన్యథా దుర్లభం త్వత్సేవావిరహే దుష్ప్రాపమ్ ।

భక్తాశ్చ త్రివిధాః స్మృతాస్తవ పదద్వంద్వైకరక్తాశయా

లోకేషూత్తమమధ్యమాధమగుణైర్యుక్తా బతాథోక్షజ! ।

తేషాం భేదమహం త్వదీయకృపయా కింశ్చేద్వదామి ప్రభో !

శ్రీమద్భాగవతేఽనుదృష్టమధునా స్కన్ధే కిలైకాదశే ॥ ౧.౯౨॥

సర్వేష్యత్ర చరాచరేషు భగవన్ ! భూతేషు పశ్యేత్ సుధీ-

స్త్యద్భావం భువనేఽముఖాక్ష ! రహితో యో భేదదృష్ట్యా పుమాన్ ।

సర్వాణి త్వయి యశ్చ దేవ! కలయేద్భూతాని విశ్వాత్మకే

సాన్ధ్యానందసదామ్బుధౌ మురరిపో! భక్తోత్తమోఽసౌ స్మృతః ॥ ౧.౯౩॥

ఈశే తం సమనుశ్రితేష్యథ జడేష్యద్ధా ద్విషత్సు క్రమాద్-

భక్తిం గసౌహృదభావమజ్గ! కరుణాం కుర్యాదుపేక్షాం చ యః ।

౨భావేనామ్యత! తారతమ్యసహితేనామ్భోజనాభ! ప్రభో !

౩పూర్వోష్టేష్యథ తేషు తేష్యయమహో భక్తః స్మృతో మధ్యమః ॥ ౧.౯౪॥

౧. సౌహార్దభావనామ్ । ౨. భావనయా । ౩. ఈశాదిషు ।

చిత్తామ్భోభరుహసమ్భృతప్రతిసవప్రేమోదయేనాదరాత్

త్వద్రూపార్చనమేవ యో భువి పుమాన్ శ్రద్ధాలురత్రేహతే ।

త్వదభిక్షేషు తథేతరేషు రహితో మైత్ర్యా నికామం బుద్ధిః

సోఽయం విశ్వజగన్నివాస ! భగవన్! భక్తః స్మృతః ప్రాకృతః ॥ ౧.౯౫॥

తాసు త్వం వితరాశు కైటభరిపో! సర్వోత్తమామేవ మే

భక్తిం కామమగహమ్మమేత్యతిదురాధర్మాభిమానాపహామ్ ।

కారుణ్యామృతధారయా నిజపదానమ్రావనోద్దుక్తయా

స్వామిన్ ! దుస్తరమోహవారిధిమహావర్తే పరిభ్రామ్యతే ॥ ౧.౯౬॥

౧. అహమ్మమేత్యాకారస్యాతిదుర్ధర్మాభిమానస్య నాశికామ్ ।

శౌరే ! స్వాదధికారితా మమ కథం భక్తేరిహాస్యాః గపరం

ప్రాప్యాయాః పురుషణ్యరాశిభిరితి ప్రాప్నోమి నో ౨కుణ్డతామ్ ।

లోకే యన్న హి దుర్లభం కిమపి సమ్ప్రాప్తే త్వదీయే పునః

కారుణ్యే ౩భవినామధోక్షజ! సమస్తాభీష్టసన్దాయకే || ౧.౯౭||

౧. కేవలం ఇదం పురుపుణ్యరాశిభిరిత్యనేనాన్వేతి | ౨. భగ్నోత్సాహతామ్ |

౩. సంసారిణామ్ |

౧వచాటో భవతి క్షణేన మనుజో మృకోఽపి యద్వైభవాత్

మూర్ఖః పణితతాముపైతి సహసా పఙ్గుర్గతౌ పాటవమ్ |

భిక్షాశీ చ కుబేరతాం మురరిపో! లోకే దరిద్రః పుమాం-

స్తత్తాదృక్కరుణారసే తవ పునర్లభేఽత్ర కిం దుర్లభమ్ || ౧.౯౮||

౧. బహుభాషీ |

ఆరూఢే దిననాయకే సతి తమస్తిష్ఠేన్ను౧ పూర్వాచలం

మేఘే వర్షతి నిర్భరం న విరమేత్ కిం చాతకానాం తృషా |

రోగాః కిం ప్రశమం న యాన్తి సహసా లభే హి దివ్యేషధే

ప్రాప్తే త్వత్కరుణారసే కిము లయం నో యాన్తి సర్వాపదః || ౧.౯౯||

౧. తిష్ఠేన్ను న తిష్ఠేదిత్యర్థః |

అన్తర్యామితయా సమస్తజగతాం తే ప్రేరకస్యాధునా

కిం వాచ్యం బహు దేవ ! మన్దమతినా భోగీన్ద్రశాయిన ! మయా |

కారుణ్యామృతవారిరాశిలహరీసప్తావితాజ్ఞిద్వయా-

మోఘజానప్రసమస్తలోక ! కురు మాం గత్వద్భక్తిపూర్ణాన్తరమ్ || ౧.౧౦౦||

౧. త్వద్భక్తిపూర్ణం ఆన్తరం మనో యస్య తమ్ |

ఇతి స్వాతిశ్రీరామవర్మవఞ్చిమహారాజవిరచితాయాం

భక్తిమజ్జార్యాం ప్రథమశతకమ్ |

అథ ద్వితీయశతకమ్ |

శ్రావం శ్రావం పరమకరుణావైభవం తావకీనం

భక్తేష్వద్ధా ప్రకటితమయే హన్త సఙ్ఖ్యాతిగేషు |

౧ఉద్వాన్తాతిప్రమరపులకం పద్మనాభాధునా మే

చేతో మజ్జత్యతులితతమే సాన్ద్రమోదామ్బురాశౌ || ౨.౧||

౧. ఇదం శ్రవణక్రియాయా విశేషణం మజ్జనక్రియాయా వా |

సర్వేష్యస్మిన్నజిత ! భువనే వస్తుషు స్తోకభావం

ప్రాప్తేష్యంహోదలన! కరుణాపేక్షయా తే మురారే !

వక్ష్యే సామ్యం సుదృఢమవనౌ కేన వా మాధవాస్యా

౧నిశ్శేషార్తిప్రసరవనదావచ్చటాకాలికాయాః ॥ ౨.౨॥

౧. నిశ్శేషార్తిప్రసరస్యైవ వనదావచ్చటాయాః కాలికా మేఘమాలా తస్యాః ।

ధ్యాతుం ౧వా త్వన్నిరుపమకృపాపూరపీయూషస్థు-

ప్రాధస్రోతోగతిమహహా యన్నైవ శక్తం మనో మే ।

లక్ష్మీజానే! తవ గురుకృపాభారమీశాద్య వోధుం

సామర్థ్యం స్యాదయి కథమణోరస్య మే ౨మానసస్య ॥ ౨.౩॥

౧. అప్యర్థే వాశబ్దః । ౨. పునర్మనసో నామగ్రహణమనాదరార్థమ్ ।

౧వాచాప్యేతాం కథమపి హరే ! శంసితం ౨చేద్యతిష్యే

వాచో దివ్యా అపి న పటవో వర్ణనే హస్త తస్యాః ।

ఏవమాభవే గిరిధర ! పరం మౌనమేవాత్ర కార్యం

యద్యప్యేతం నిశమయ తథా౩ప్యాశయం మే మురారే ! ॥ ౨.౪॥

౧. కృపామ్ । ౨. అస్య వాక్యస్యానస్తరం తన్న శక్యతే"

ఇత్యధ్యాహారో బోధ్యః ।

అశక్యత్వే హేతుద్వితీయపాదేనోపపాద్యతే । ౩. అభినన్ధి వక్ష్యమాణమ్ ।

జాతం పుష్టం వరద ! రహితం చాథ రోగైరసహ్యై-

రేతద్వర్త్య త్రిభువనజనారాధ్య ! శక్త్యైవ యస్యాః ।

శౌరే ! తస్యా నుతిమిహ యథాశక్త్యహో త్వత్కృపాయా

నో కుర్వే చేద్భవతి హి కథం శారదా మే త్వన్నిన్ద్యా ॥ ౨.౫॥

నిత్యం లక్ష్మీమురసి సరసం బిభ్రతాపి త్వయాతి-

ప్రీత్యా ముష్టిః పృథుకకలితా స్వీకృతా యత్ కుచేలాత్ ।

తస్మాదజ్ఞస్య చ మమ వచః ప్రీతయే నో కథం తే

దేవరీణామపి నుతిపదాతితభూమ్నో౨ప్యజస్రమ్ ॥ ౨.౬॥

ఇన్ద్రద్యుమ్నాహ్వాననరపతిశ్చన్దనారౌ రమేశ !

త్వత్ప్రేనాయాం నిరతహృదయః ప్రాగపశ్యన్మునీన్ద్రమ్ ।

ప్రాప్తోపాస్తం మహితతపసం ౧త్వోర్వశేయం ప్రశస్త-

స్నేన శ్రీమన్నతులితరుషా ౨హస్తిభూయం ప్రవేదే ॥ ౨.౭॥

౧. అగస్త్యమ్ | ౨. రాజత్వమ్ |

భూయస్తావత్ సుబహు విహరన్ శైలవర్యే త్రికూటే
 దుగ్ధామ్భోధేరయి! సహచైరైర్మధ్యభాజి స్వకీయైః |
 ప్రాప్తే గ్రీష్మే మిహిరకిరణైర్వాక్యకులాత్మా నికామం
 స్వేచ్ఛం స్వచ్ఛే సరసి కుహచిద్యూథపోఽవాతరత్ సః || ౨.౮||

హూహూనామా మురహర! తదా కోఽపి గన్ధర్వవర్యో
 నక్రాత్మత్వం సపది గమితో దేవలస్యాథ శాపాత్ |
 తిష్ఠంస్తస్మిన్ సరసి సహసా తం గజేన్ద్ర పదాగ్రే
 జగ్రహాసౌ హహహ దశనైర్లోహనూచీశితాగ్రైః || ౨.౯||

భూయో గయుధ్యన్ స తు గజపతిన్దేన సార్థం సహస్రం
 వర్షాణ్యార్థో హృది సముదితాతీతజన్మోత్థభక్తిః |
 త్వామభ్యర్చంస్తానుతరతనుః పుష్కరైః పుష్కరాత్తై-
 రప్యస్తావీత్ ప్రణతసుఖదం ౩నిర్గుణేన స్తవేన || ౨.౧౦||

౧. అనుదాత్తేత్వలక్షణస్యాత్మనేపదస్యానిత్యత్వాదకరణమ్ |
 ౨. ఆహారాభావాదతికృతశరీరః | ౩. గుణాతీతస్వరూపపరేణ |

శ్రుత్వా స్తోత్రం ప్రముదితమనా వైనతేయాధిరూఢః
 ప్రాప్యోపాస్తం నిహతతమసా హస్త చక్రేణ నక్రమ్ |
 హత్వా సద్యో జగదభయసన్ధాయినా పాణినా తం
 స్పృష్ట్యా దస్తీశ్వరమగమయః స్వీయసారూప్యమాశు || ౨.౧౧||

లీలాలోలాం జలధితనయామప్యనాదృత్య తావ-
 న్ముఞ్చన్ దేవీమయి! సరభసం హస్త నీలామిలాం చ |
 మఞ్చం చారాత్ ఫణిపతిమయం తేఽత్యజద్యో హి గవేగః
 సన్త్రాణేఽస్య ద్విపకులపతేః కం న సమ్మోదయేత్ ౨సః || ౨.౧౨||

౧. త్వరా ౨. వేగః

ఆర్తత్రాణే తవ హి భగవన్ ! బద్ధదీక్షత్వముచ్చై-
 ర్లోకేశాతః పరమయి హరే! కిం త్వయా ద్యోతనీయమ్ |
 యద్ధోస్తుం తం గజపరివృథం వేగతోఽగాః ప్రియాచ్ఛ
 త్యక్త్వా మఞ్చాత్ ఘృథితత్పశితం వత్సకం గౌరివార్తమ్ || ౨.౧౩||

తస్మాన్నూనం తవ చరణయోర్యః సమాసక్తచేతా

ఏషోఽనాథోఽప్యహహ న భజేద్వాచ్యతాం గతత్పదస్య ।
 యన్నాథేనాచ్యుత! స భవతా విష్టపానాం త్రయాణాం
 స్యాసన్ధారాధిప ! దృఢతరం నాథవత్తాముపైతి ॥ ౨.౧౪॥

౧. అనాథశబ్దస్య ।

మధ్యేభూపం గవిధుతవసనా యాజ్ఞసేనీ సుదీనా
 కౌరవ్యేణాచ్యుత! కుమతినా హస్త దుశ్శాసనేన ।
 హా కృష్టేతి వ్యసనభరితా దేవ! చుక్రోశ యావత్
 తావత్ ప్రాదాః సదయమమితాం మాలికాం వాససోఽస్యాః ॥ ౨.౧౫॥

౧. హృతవస్త్రా

ప్రాప్తే తస్యాః సదయితతతేర్హస్త ఘోరేఽవమానే
 ఙ్గోణీశానాం సదసి మహతామీశ! దౌష్ట్యాద్విపూణామ్ ।
 గవేమవ్యాపారమపి చ ౨తురీస్పర్శలేశం వినా యా
 శ్రీమన్ ! వాసాంస్యతనుత జయేత్ సా కృపాచాతురీ తే ॥ ౨.౧౬॥

౧. "పుంసి వేమా వాయదణ్ణ" ఇత్యమరః ।

౨. తురీ తన్తువేష్టనసూక్ష్మదారువిశేషః ।

యః శోకేభ్యో బత జనమముం మోచయేద్దారుణేభ్యో
 నోవాఞ్ఞాన్ ప్రత్యుపకృతిలవం సోఽయమేవత్ర బన్ధుః ।
 అన్యే తావద్దనహతిపరా బన్ధవో నామమాత్రాత్
 గత్వన్నిష్ఠాఽతో భవతి విశదా బన్ధుతా పద్మనాభ ॥ ౨.౧౭॥

౧. త్వద్గతా । ౨. ప్రత్యుపకారానపేక్షయా భక్తశోకమోచనాద్దేతోః ।

కిఞ్చాముష్మిన్ స్థిరచరమయే త్వద్వశే సర్వలోకే
 యే నాథత్వేన చ భువి నరా బన్ధుబుద్ధ్యా చ మర్త్యాన్ ।
 తుల్యావస్థాన్ జనిమృతిజషస్తుల్యబాహ్మజ్ఞీశీర్షాన్
 భో మన్యస్తే న కిమియమహో మన్దతైవేహ తేషామ్ ॥ ౨.౧౮॥

కిం వా స్నిగ్ధైః ఫలమనుసమైః కిం ఫలం జ్ఞాతిభిరావ

కిం విత్తేనాపి చ బత బహుక్లేశలభేన జన్తోః ।

కాలే వామే తదిదమఖిలం వ్యర్థతామేవ యాయాత్

తత్రాప్యేనం పురుషమవితుం త్వత్కృపైవేహ దక్షా ॥ ౨.౧౯॥

తస్మాత్ సర్వైరిహ హి మనుజైః సర్వథా సర్వకాలే
 కార్యో యతో జగతి సుమహాంస్త్యత్కృపాప్యై నికామమ్ ।
 తస్యాం భూయస్తరసుచరితైర్మాధవాసాదితాయాం
 లభ్యం శర్మేగరయితుమహిరాడప్యతీవాప్రగల్భః ॥ ౨.౨౦॥

౧. వర్ణయితుం

స్యానన్దూరేశ్వర ! నను పురా పన్న గాధీశమజ్ఞే
 శ్రీభూమీభ్యామనుపమరసం ప్రోల్లసన్తం భవన్తమ్ ।
 ద్రష్టం ప్రాప్తాః సనకముఖయోగీశ్వరాః పార్షదాభ్యాం
 రుద్ధా జాతా జయవిజయసంజ్ఞాయుతాభ్యాం తవైవ ॥ ౨.౨౧॥

తేషాం తావద్విషయపటలీనిస్పృహాణామపి ద్రాక్
 కోపశ్చక్రే నను హృది పదం ప్రేరణాత్ భోస్తవైవ ।
 గత్తైస్తా౨ సద్యో హరిచరణసంసేవనాయుక్తవేష్టా
 శస్త్రా యోనిం భజతమచిరాదాసురీమితుశ్యపేన్ద్ర ! ॥ ౨.౨౨॥

౧. సనకాదియోగీశ్వరైః ౨. జయవిజయౌ ।

శోకోద్రేకాకులితహృదయౌ పార్షదౌ తావదేతౌ
 నత్వానత్వా ముహురపి విభో ! పాదయోర్హస్త తేషామ్ ।
 ప్రాప్తే ఘోరే సురరిపుజనుష్యప్యజస్రం భవేన్నౌ
 విష్ణోః పాదస్మృతిరితి భృశం ప్రార్థయామాసతుస్తాన్ ॥ ౨.౨౩॥

ప్రాప్తస్తావద్భూహిరయి భవాన్ పత్తిరాజాధిరూఢో
 లక్ష్మ్యో యుక్తో మునివరతతిం వీక్ష్య హృష్టః స్తువానామ్ ।
 దృష్ట్వా దీనౌ గనిరవధి నిజౌ పార్షదో ౨మాముపేతం
 కష్టం జన్మత్రితయవిరతావిత్యవోచద్దయాద్రమ్ ॥ ౨.౨౪॥

౧. దీధాత్స్యర్థభూతక్షయక్రియావిశేషణమిదమ్ । ౨. ప్రాప్నుతమ్ ।

జాతౌ భూయో దితిసుతతయా కాశ్యపాత్ పార్షదౌ తౌ
 తత్రైకో౭ భూదగణితబలాన్తో హిరణ్యాక్షనామా ।
 అన్యో నామ్నా కశిపురసురో౭ భూద్ధిరణ్యాదిశబ్ద-
 స్తావత్యన్తం భువనమఖిలం పీడయామాసతుర్ద్రాక్ ॥ ౨.౨౫॥

౧ధాత్రిం తోయే మురహర! తయోర్దానవః ౨పూర్వముక్తో
 మగ్నాం చక్రే హహహ కుమతిర్యావదత్యన్తఖిన్నామ్ ।

తావద్ధాత్రా ధరణీధరణాయార్థితస్త్వం ౩తదీయా-

న్నాసారన్యాదయి! సమభవః సూక్ష్మవారాహరూపః ॥ ౨.౨౬॥

౧. భూమిమ్ | ౨. ప్రథమం నిర్దిష్టః (హిరణ్యాక్షః) | ౩. ధాతృసమ్బన్ధినః |

సద్యో జాతో గిరిసమవపుః స్వీయదంష్ట్రాగ్రభాగే

విభ్రత్ క్షోణీం బహిరుపగతో వీక్ష్య యుద్ధార్థినం తమ్ |

దైత్యం హత్వా భుజధృతగదం రోషవేగారుణాక్షం

శ్రీమన్నేతత్ త్రిజగదగదం చాకరోస్త్యం సలీలమ్ ॥ ౨.౨౭॥

శౌరే ! తావత్ ప్రముదితతమా నిర్జరేశాః సశక్రా

మన్దారప్రసవపటలీం మూర్ధ్ని తేఽగవాకిరస్తః |

దివ్యైః స్తోత్త్రైర్నిగమవచసాం సారభూతైర్భవన్తం

లక్ష్మీజానే ! నునువురధికం యజ్జరూపం పరేశమ్ ॥ ౨.౨౮॥

౧. అవాజావుపసర్గౌ |

ఏవం భూమేరపి సుమహితాత్ సజ్కటాద్రక్షితుర్యై

త్వత్తో నాన్య్యా గతిరతిదృఢం ప్రాణీనాం మాదృశాం యత్ |

భాగం గతస్యాః కమపి జగదారాధనీయశ్చితానాం

తస్మాన్నిత్యం తవ తు కరుణాపూరమేవాశ్రయేఽహమ్ ॥ ౨.౨౯॥

౧. భూమేః | ౨. ప్రాణీవిశేషణమిదమ్ |

కల్పే కల్పే ఖలవిహతయే సత్పరిత్రాణహేతో

రూపాణ్యేవం సరసమురరీకృత్య చేతోహరాణి |

తత్తత్కాలేష్యజిత ! కరుణామచ్యుతావిష్కృతాం తే

కో వా దాక్ష్యం జగతి బిభృయాద్యక్తుమమ్భోజనాభి! ॥ ౨.౩౦॥

జ్ఞాత్వా కృత్తం ఝటితి భవతా భ్రాతరం దానవేన్ద్రః

సద్యో జాతః కనకకశిపుః క్రోధశోకాకులాత్మా |

తిష్ఠంశ్చక్రే సదసి కుమతిర్దానవానాం ప్రతిజ్ఞాం

జేష్యామ్యారాగదజిత ! సహసా త్వామితిశాన్ధబుద్ధిః ॥ ౨.౩౧॥

౧. ఇయం సమ్బుద్ధిరజయ్యత్సస్ఫోరణాయ ప్రతిజ్ఞావాక్యమధ్యగతా కవినా కృతా |

అథవా “అజితసహసా” ఇత్యేకం పదమ్ | అపరాజితేన బలేనేతి తదర్థః |

తప్తా ఘోరం తదను స తపః ప్రీణయిత్వా విరిష్యేం

తుష్టాత్తస్మాత్ సురనరమృగాద్యైరవధ్యత్వమాప్తః ।
 దృప్తః శక్రాదహరత దివం త్వామనాదృత్య తావద్-
 విశ్వం వైతత్సకలమచిరాత్ పీడయామాస గాఢమ్ ॥ ౨.౩౨॥

ప్రహ్లాదాఖ్యః సమజని సుతస్తస్య గర్భస్థితావే-
 వాప్తత్వత్పాదకమలరతిర్నారదాత్ తాపసేన్ద్రాత్ ।
 సోఽయం జాత్యాసురశిశురపి త్వన్నివిష్టాశయత్వా-
 దాసీద్భక్తిప్రసరసుమహానాటకే గనూత్రధారః ॥ ౨.౩౩॥

౧. నిర్వాహకః ।

భూమన్! బాల్యేఽప్యసురపటలీమధ్యగస్యాస్య చాస్యా-
 న్నో నిర్వాతం కిల తవ గుణాలాపతోఽన్యత్ కదాపి ।
 యత్తద్యుక్తం తృణకలుషజమ్బాలమృత్కణ్ణకానాం
 మధ్యస్థోఽపి త్యజతి సహజం కిం మణిః కాన్తిభారమ్ ॥ ౨.౩౪॥

దృష్ట్వా పుత్రే తవ చరణయోర్భక్తిమజ్ఞాతపూర్వాం
 స్వీయైః సద్యః కిమిదమితి స వ్యాకులో దానవేంద్రః ।
 ఐచ్ఛత్యం త్వయ్యథ విరహితం హస్త భక్త్యా విధాతుం
 తేజోభజ్గం రచయితుమివ ప్రౌఢగపజ్ఞాస్యసూనోః ॥ ౨.౩౫॥

౧. ప్రౌఢసింహడిమృగస్య ।

శణ్డామర్కాహ్వయదితిసుతౌ కల్పయామాస భూయః
 ప్రహ్లాదస్యామృత ! గురుతయా దానవాచార్యశిష్యౌ ।
 తాభ్యాం భక్తేస్త్వయి స గప్పథుకో వారితోఽప్యర్భకేభ్యో
 భక్తేస్తత్త్వం దృఢమకథయద్దేశికాసన్నిధానే ॥ ౨.౩౬॥

౧. అర్భకః । ౨. సహాధ్యాయిభ్యో బాలేభ్యః ।

ఆహూతోఽసావథ గురుగృహాదేకదా భక్తమౌలిః
 పృష్టః పిత్రా వద పృథుక! మే కిం న్వధీతేషు సారమ్ ।
 ప్రోవే తావత్సజలనయనో హస్త రోమాఞ్చితాఙ్గః
 సారం శౌరేః పదభజనమేవేతి నిస్సంశయం సః ॥ ౨.౩౭॥

శ్రుత్వా వాక్యం వదనగలితం దుస్సహం హస్త సూనో-
 స్త్వత్పాదాబ్జాద్విముఖమతిభిగర్ధానవః పాపకృత్స్యః ।
 నేహ వైవ త్రిభువనపతే ! స్వాదు దుగ్ధం విమిశ్రం

ప్రాలేయాభాలసిత ౨ సితయా రమ్యయా ౩ రోచకీవ ॥ ౨.౩౮ ॥

౧. హిరణ్యకశిపుః ౨. శర్కరయా । ౩. అన్నద్వేషవానివ ।

రోషిత్యాథో కనకకశిపుగర్భేశికాభ్యాం ప్రకామం

నూనం హ్యేషా సహజమతిరేవాత్మజస్యేతి జానన్ ।

నానోపాయాన్ వ్యతనుత పరం తస్య హత్వై దురాత్మా

త్వత్పాదాబ్జే నిహితమనసో హస్త మోహాన్ధచేతాః ॥ ౨.౩౯ ॥

౧. సమ్ప్రదానే చతుర్థీ ।

ఆహూయారాత్ ప్రతిభయతరాన్ దానవాన్ శస్త్రపాణీ-

నేతాన్ ప్రోచే స్వకులహతకం సత్వరం తం గహతేతి ।

ఘ్నన్తః శస్త్రైర్వపుషి తమముం హస్త భిన్నాస్త్రగాత్రాః

పేతుర్వజ్జస్థిరతరకృపాకఙ్కుకేనావృతే తే ॥ ౨.౪౦ ॥

౧. హస్తేర్లోటో మధ్యమబహువచనమ్ ।

భగ్నోద్వ్యోగస్తదను దనుజో దన్దశూకాన్ సుతీవ్రాన్

దృష్టిపూణోష్యపి విషమయాన్ ప్రేరయామాస హస్తుమ్ ।

ప్రహ్లాదం తం త్వయి ధృతరతిం గపన్నగారాతికేతో

మాతఙ్గేన్ద్రం బత బిసగుణేనేవ బన్ధం మదాన్ధమ్ ॥ ౨.౪౧ ॥

౧. ఇదం విశేషణం దన్దశూకశక్తికుణ్ణత్వసోఘోరకమ్ ।

తస్యాజ్ఞాం తాం తదను ఫణినః కామమాదృత్య సర్వే

వ్యాతన్వానా అహమహమికాం తం దశన్తః సరోషాః ।

భగ్నప్రాయా గలితరుధిరా వైనతేయైరదృత్యైః

ప్రాప్యోపాన్తం దితికులపతేః సన్నతా ఏవమూచుః ॥ ౨.౪౨ ॥

దైత్యేన్ద్రామీ వయమిహ భవత్పుత్రఘాతే న శక్తాః

పూత్కారోద్వ్యధ్రరలశిఖయా సాగరోచ్ఛ్విణోఽపి ।

ఇత్సుక్త్యైతే పునరథ గతాః పూర్వముద్రుష్య దాక్ష్యం

వైతచ్చిత్రం ద్వివిధగవచనం హా ద్విజిహ్వా ౨ధిపానామ్ ॥ ౨.౪౩ ॥

౧. ప్రాగీ్వరవాదం ప్రకాశ్య పశ్చాత్ స్వాశక్తికథనరూపమ వ్యవస్థితభాషణమ్ ।

౨. అవ్యవస్థితభాషిశ్లేషానాం సర్పశ్లేషానాం చ ।

శ్రుత్వా వాక్యం తదిదమధిపో వ్యాకులో దానవానా-

మాహూయారాత్ సుతమకథయద్దేవ! సామోక్తిభేదైః ।
 త్వత్పాదాజే రతిమతులితానందదాం హస్త గభజ్జుం
 ౨సో౨యం విష్ణో రతిమఖిలదే కస్త్యజేదిత్యభాణీత్ ॥ ౨.౪౪॥

౧. త్యాజయితుమిత్యర్థః । ౨. ప్రహాదః
 భూయః క్రుద్ధో ద్విపపరివృథాన్ పీనశుణ్ణోగ్రదన్తాన్
 హస్తం పుత్రం నిజమతిఖలః ప్రేరయామాస దైత్యః ।
 తే తం రోషాన్నిరవధి యథాశక్తి సమ్పిడయన్తో-
 ౨వ్యేనం కిశ్చోద్యవ్యథయితుమపి శ్రీశ! శక్తా న చాసన్ ॥ ౨.౪౫॥

తిష్ఠన్ పశ్చాదథ గురుకులే దానవేభ్యః శిశుమ్యో
 గుహ్యం తూపాదిశదయి పరం గతత్వమేవైషే భక్త్యా ।
 ౨శ్రుత్వా చాదాపయదథ గరం తచ్చ సూదైః ౩న తస్మై
 సో౨యం పీత్వా తదపి సమభూన్నిర్వ్యథః ప్రాగ్వదేవ ॥ ౨.౪౬॥

౧. ప్రహ్లాదః । ౨. తత్త్వం తత్తోపదేశనం వా శ్రవణక్రియాయాః కర్మ ।
 ౩. హిరణ్యకశిపుః ।

భూయో జ్ఞాత్వా తవ పదయుగాదప్రకమ్పాశయం తం
 పుత్రం హర్యాజ్జితహిమగిరేః పాతయామాస యావత్ ।
 తావత్ ఊణీ నను భగవతీ కోమలాభ్యాం గృహీత్వా
 పాణిభ్యాం తం వ్యతనుత గభవత్యస్య భక్తేః ప్రశంసామ్ ॥ ౨.౪౭॥

౧. త్వయి ।
 భగ్నోద్ద్యోగః పునరపి ఖలో నాగపాశేన బద్ధ్యా
 రాత్రౌ సిన్ధౌ తనయమస్తురైః క్షేపయామాస యావత్ ।
 తావన్నాగా గరుడదలితాః సోపహారః గసమస్తాత్
 సిన్ధుశ్చైనం౨ స చ సువిమలం త్వద్వపుర్వృష్టుమైచ్ఛత్ ॥ ౨.౪౮॥

౧. సంస్తుతవాన్ । ౨. ప్రహ్లాదమ్ ।
 స్థిత్యా సిన్ధౌ స్తువతి భగవంస్తామథాస్మిన్ గ సమోదం
 ప్రత్యక్షస్త్యం ఖలు నయనయోస్తస్య భూత్వా క్షణేన ।
 ప్రాదా భక్తిం విషయపటలీనిస్సృహోయాఙ్! తస్మై
 భూయః సో౨థ త్రిభువనపతే ! లోకబాహ్యశ్చచార ॥ ౨.౪౯॥

౧. ప్రహ్లాదే ।

పిత్రా పృష్టః సదసి చ సమాసీయ యం సేవసే త్వం
 విష్ణుం క్కాసావితీ స తు తదా సర్వగం త్వాం జగదా ।
 తర్హిస్తమేభి కితవ ! న కుతో దృశ్యతేఽత్రేతి రోషాత్
 స్తమభం హస్తోద్ధృతవరకృపాణేన చాఘట్టయత్ సః ॥ ౨.౫౦॥

ఆసీత్ సద్యో భువనమఖిలం కమ్పయన్ కోఽపి శబ్దః
 కుర్వన్ భీత్యా కనకకశిపుం నష్టచేష్టం క్షణార్థమ్ ।
 తేనారావేణ తు బత చచాలాసనాత్ పద్మజన్యా
 గతావత్ స్తమ్భాత్ సమజని భవద్రూపమత్యన్తధోరమ్ ॥ ౨.౫౧॥

౧. తదా

శ్రీమన్ ! కణ్ఠాదుపరి మృగరాజాత్మకం తస్య చాధో
 బిభ్రద్రూపం త్రిభువనతతం మానవం ఘోరదంష్ట్రమ్ ।
 వ్యోమస్పర్శిప్రచురధవలశ్రీసటాజాలమాతా-
 మ్రాక్షం తత్రే వపురయి పరం నారసింహం నమామి ॥ ౨.౫౨॥

దృష్ట్వా తం త్వాం ప్రతిభయతరాకారమత్యన్తభీతో-
 ఽప్యన్తధైర్యం బహిరభినయన్ దానవేన్ద్రో దురాత్మా ।
 ఖడ్గైః శూలైః సుమహితగదాసాయకైశ్చైష గయుధ్యన్
 జ్ఞాత్వా ౨కమ్పం తవ తు పురతశ్చాపతదభగ్నయత్నః ॥ ౨.౫౩॥

౧. యుద్ధమాత్మన ఇచ్చన్ । ౨. కోపాటోపజం చలనమ్ ।

గృహ్లాన్ దైత్యం స్వయమథ నిజే పాతయన్నూరుయుగ్మే
 భిత్త్వా వక్షః కులిశపరుషైస్తస్య తూర్ణం నఖాగ్రైః ।
 పాయమ్ప్రాయం రుధిరమచిరాత్ తం గవిహాయాసురౌఘం
 కృత్స్నం హత్వాప్యయి న సమభూః శాన్తకోపోగ్రవహ్నిః ॥ ౨.౫౪॥

౧. తం విహాయ ప్రమీతం హిరణ్యకశిపుం దూరతస్త్యక్తేవ్యత్సర్థః ।

బ్రహ్మేశాద్యాః సకలమరుతః కమ్పమానా విదూరే
 స్థిత్యా మౌశౌ గముకులితకరా మానసామ్భోజజాతమ్ ।
 మోదం హత్యా త్రిభువనరిపోర్దానవేన్ద్రస్య వక్త్రే
 కింశ్చిన్నాత్రం ప్రకటయితుమప్యప్రగలాభ బభూవుః ॥ ౨.౫౫॥

౧. సాంజ్ఞలిబన్ధాః ।

సద్యో ధాత్రా మురహర! తవ ప్రీణనాయార్థితో హి
 ప్రహ్లాదస్తే చరణయుగలే ద్రాక్ పపాతాథ యావత్ |
 తావద్భక్తేక్షణవిగలితామేయమన్యుస్తదీయే
 కృత్యా మౌలౌ కరమయి! వరానప్యదాస్త్యం వరేణ్యాన్ || ౨.౫౬||

భక్తాధీనే భవతి శనకైః శాస్తమన్యావమర్త్యాః
 సేన్యా మౌలౌ సురతరుసుమాన్యమ్యతావాకిరన్తః |
 రేజురేభరీం పరమకుతుకద్యోతికాం వాదయన్తో
 గన్ధర్వాశ్చ శ్రుతిలయయుతం కీర్తిపూరం జగుస్తే || ౨.౫౭||

యే యే పూర్వం త్రిదివనిలయా దైత్యరాజేన దౌష్ట్యా-
 న్నానారూపాం నిరుపమశుచం ప్రాపితాస్తే చ సర్వే |
 తుష్టా నష్ట్యా త్రిజగదహితస్యాస్య దైత్యస్య తావత్
 ప్రత్యేకం తుష్టువురయి హరే ! నారసింహాకృతిం త్వామ్ || ౨.౫౮||

ఇత్థం భక్తేష్వజిత ! దృఢమావిష్కృతాయాః కృపాయా
 ఏకం వా తే విలసితమహో కో భవేద్వక్తుమీశః |
 ఏవంభావే క్వ తవ గణనాతీతకారుణ్యభూమా
 కేయం వాచో వితతిరిహ మే బాలిశస్యామ్బుజాక్ష ! || ౨.౫౯||

౧. శక్తః |

దృష్ట్వావ్యేవం తవ కరుణయా దారుణాభ్యో విపదోభ్య
 ముక్తాన్ భక్తానపరిగణితాన్ యస్య నోదేతి బుద్ధిః |
 సమ్ప్రాప్తుం గతామయి పరమవాగ్గోచరానన్దదాత్రిం
 కోఽన్యో లోకే భవతి హి తతోఽప్యార్థబన్ధో ! విగర్హ్యః || ౨.౬౦||

౧. కరుణామ్ |

ఏవం భక్తేష్వపరిగణితేష్విశ! సన్దర్శితాయా
 లేశేనాపి స్సపయ భగవన్ ! మాం కృపాయా మురారే ! |
 తేనైవాయం భవతి కమలానాయకాత్మన్దధన్యః
 కిం నో దద్యాత్సుఖమనుపమం బిన్దమాత్రం సుధాయాః || ౨.౬౧||

త్రైలోక్యేశం నిరుపమతమానన్దసాన్ద్రస్వరూపం
 త్వాం కో విజ్ఞాపయితుమహకం గ పద్మనాభాత్మవాఞ్ఞామ్ |

అయద్యవ్యేషా మమ ఖలు పరా ప్రార్థనా దీనబద్ధో !

కార్యో నిత్యం నను మయి మదీయోఽయమిత్యేష భావః || ౨.౬౨||

౧. అలోఽహమ్ | ౨. అనేన తథాపిత్యస్యాక్షేపః |

బ్రహ్మ శక్రోఽపి చ హరిదధీశాస్తథాన్యే చ యస్యాః

స్ఫూర్త్యైవేదం భువనమహితం సాస్త్రసామ్రాజ్యమాపుః |

యా వా లోకే సకలపరితాపాపహస్త్రీ జనానాం

సేయం నిత్యం శిశిరయతు మాం త్వత్కృపా శార్ఙ్గపాణే! || ౨.౬౩||

దైత్యా రాతే! జగతి మనుజైర్దుర్లభానత్ర భోగాన్

విశ్వైర్మాన్యామమితసుఖదాం సార్వభౌమస్థితిం వా |

భాగ్యావాప్తుం నిధిమపి ధనేశస్మయధ్వంసినం వా

తుచ్ఛాన్ మన్యే తవ హి కరుణాపేక్షయా నిర్విశక్యమ్ || ౨.౬౪||

ప్రాప్యం స్యాచ్ఛేద్భువి సమధికం శర్మ భోగాదిషు ప్రా-

గుక్తేషీశ! త్వదురుకరుణాలభ్యసౌఖ్యాన్మౌగహోస్తః |

స్థితం రాజ్యం సుబహు వినిధాయాత్మజేషు క్షణేన

ప్రాప్తాః కస్మాద్వనమవనిపాస్తాపస్తైస్తుల్యశీలాః || ౨.౬౫||

౧. అస్య తర్హిత్యాది |

అస్తి శ్రీమన్నిహ పరిమితిః శర్మణామప్యమర్హే-

న్యావాప్యానాం మఖశతలసత్పుణ్యపాకోదితానామ్ |

కో వా కుర్యాజ్జగతి భవదీయానుకమ్పాలవస్య

ప్రాప్త్యా జన్యస్య తు పరిమితిం శర్మణః పఙ్కజాక్ష !|| ౨.౬౬||

భక్తవ్రాతాధిహార! భవతైవార్పితే స్వాధికారే

స్థిత్యా భోగాన్స్త్రిభువనదురాపాన్ రమేశాశ్నువానాః |

అప్యమ్నోజ్ఞాసనహరమహేన్ద్రాదయః కామయన్తే

యామేవాస్యాః కిమిహ మధురం భూతలే త్వత్కృపాయాః || ౨.౬౭||

యస్యాః ప్రాప్త్యై నియతమవనౌ విశ్వవన్ద్యా మహాన్తో

దానస్నానవ్రతజపమఖాదీని కర్మాణీ కృత్వా |

నూనం విస్తన్త్యపరిగణితం శర్మ యల్లేశలాభే

కస్తాం వాఙ్ఘోన్న హి తవ కృపాం మాదృశో బాలిశోఽపి || ౨.౬౮||

స్యానన్దూరేశ్వర! జయతి తే దివ్యకారుణ్యరూపం

ధ్వస్తాపాయం కిమపి హి ధనం రాజవోరాద్యహార్యమ్ |
 నిత్యం తృష్ణాజనకమపి లోకేశ ! యోగీశ్వరాణాం
 నిర్దృష్ట్యానాం నిఖిలవిషయావాఙ్ముఖానామగణ్యమ్ || ౨.౬౯||
 గసర్వాభీష్టాన్ వితరతి నృణాం యత్నలేశం వినాహో
 మూలాదుత్పాటయతి సహసా పాదపం పాపరూపమ్ |
 రక్షత్యేతాన్ మురహర! తథా దారుణాభ్యో విపదభ్యః
 కిం కిం సౌఖ్యం భువి న జనయేద్దేహినాం తేఽనుకమ్పా || ౨.౭౦||
 ౧. అర్థానితి శేషః | ౨. నరాన్ |
 యస్యాః ప్రాప్త్యా పరమకృపణోఽప్యత్ర మర్త్యః క్షణేన
 ప్రాప్నోతుశ్చైచ్చిః శ్రియమఖిలసమ్పూజ్యతాం చార్తబన్ధో ! |
 యస్యాం కిఞ్చిత్ పరమపురుషావాఙ్ముఖాయాం కుబేరోఽ-
 ప్యస్యా హి స్యాత్ స్రజతి న ముదం కస్య వా సా కృపా తే || ౨.౭౧||
 పారావారః పరిలసతి తే సాన్ద్రకారుణ్యపీయూ-
 షాత్మా స్వచ్ఛః సతతమచలో నిత్యపూర్ణో హ్యభిక్లః |
 మగ్నా యేఽస్మిన్ కలితతరణాస్తే దృఢం మోహసిన్ధో-
 ర్యే చామగ్నాః గసునియతమమీ హస్త మోహాబ్ధిమగ్నాః || ౨.౭౨||
 ౧. సునిశ్చితమ్ |
 లోకే లబ్ధం వరద ! వివిధాసిప్పితాన్ సాధసిభూ-
 తేయం శౌరే ! తవ హి కరుణేశ్యాహురేకే మహాన్తః |
 నాయం పక్షో మమ తు సకలాపేక్షయాగస్యా అవరత్వాత్
 ౩వతన్నిష్ఠే ద్రువమవితథే సాధ్యతాసాధనత్వే || ౨.౭౩||
 ౧. కరుణా- ౨. ఉత్తమాభీష్టత్వాత్ | ౩. కరుణానిష్ఠే |
 త్వత్కారుణ్యే దిశతి సకలం వాఙ్చితం మానవానాం
 యాఙ్ఘాపేక్షాలవవిరహితం విశ్వపూర్ణే హ్యనన్తే |
 యే యాచన్తే సురపరివృఢోద్యానదేశైకనిష్ఠం
 మన్దారద్రుం నియతమధమాస్తే మృగేభ్యోఽపి భూమన్ ! || ౨.౭౪||
 పాపాత్మానం రచయతి కమప్యత్ర పుణ్యేన పూర్ణం
 నిస్సవం కఞ్చిత్ కలయతి తథా సర్వసామ్రాజ్యయుక్తమ్ |
 ప్రజ్ఞాహీనం కమపి చ విధత్తే హి వాగీశతుల్యం

కిం కిం చిత్రం ప్రకటయతి వా త్వత్కృపా నేన్ద్రజాలమ్ || ౨.౭౫||

౧వర్యాప్తిః స్యాదజిత ! చిరకాలోపభోగేఽఖిలేషు
 శ్రీమన్ ! వస్తుష్వపి బత సుధాసన్నిభేష్వత్ర పుంసామ్ |
 నిత్యం భూయోఽప్యఘహర! సమాస్వాద్యమానం ప్రమోదం
 దాతుం దక్షం నవమివ వినా తేఽనుకమ్పాం కిమన్యత్ || ౨.౭౬||

౧. అలంభావః |

లక్ష్మీజానే! జగతి కరుణా నిత్యపూర్ణా ప్రపా తే
 నూనం పుంసామగమృతమనిశం మోదసాన్ద్రం దిశస్తి |
 యజ్ఞాయస్తే వరద ! రహితాస్తుష్ణయా యామవాప్తాః
 స్యానస్తరేశ్వర! నను ౨భవగ్రీష్మకాలోష్ణఖిన్నాః || ౨.౭౭||

౧. మోక్షం సుధాం చ | ౨. భవశబ్దః సంసారే |

ఘోరాజ్ఞానప్రచురతిమిరం నాశయన్ దస్యజాలం
 రాగద్వేషాదిమయమచిరాద్ధావయన్ హస్త దూరే |
 పాపశ్రేణీమయమరమధః పాతయంస్తుం గదివాన్ధం
 సాధుస్తోమామ్బుజముఖకరో భ్రాజతే త్వత్కృపార్కః || ౨.౭౮||

౧. ఉలూకమ్ |

నో దక్షోఽహం కిమిహ బహునా త్వత్కృపాయా విలాసం
 స్తోతుం భోగీన్ద్రశయన ! మనోవాగతీతం నికామమ్ |
 కిన్దైవతావత్ పరమహమవైమ్యూర్తబన్ధో! నరాణాం
 భూరిశ్రేయోవితరణవిధౌ తత్సమానా తు సైవ || ౨.౭౯||

తస్మాద్యాచే త్రిభువనపతే! త్వత్కృపామేవ సోఽహం
 నిశ్శేషార్తిప్రశమనపరాం దేవ! దాసస్త్యదీయః |
 సర్వాభీష్టాన్యయి వితరతస్తే కిలాయాచితాన్య-
 ప్యన్యేచ్ఛాపూరణమయి కియగన్యే కృపావారిరాశే! || ౨.౮౦||

౧. అల్పమిత్యర్థః

అజ్ఞత్వాదప్యజిత ! సుగుణైర్వర్జితత్వాత్ కృపాయాః
 పాత్రత్వం మే యది న హి తవ శ్రీధరాగస్తాం తదేతత్ |
 జాగర్త్యేకో నను మమ గుణో యత్త్వదేకాశ్రయత్వం

సోఽయం దోషాన్ హరతి సకలాన్ పాత్రతాం చావహేనేఽ ॥ ౨.౮౧॥

౧. న గణనామర్హతీత్యర్థః తత్ర హేతుః పరార్థే దర్శితః ।

దోషైర్మ్యుక్తోఽప్యయి పరిజనశ్చేదిహానన్యనాథో
జాతు త్యాజ్యో న భవతి హృషీకేశ ! తత్స్వామినాసౌ ।

లోకే మాతా బహుషు తనయేష్యేకమత్యస్తమూఢం
కచ్ఛిజ్జహ్యోదుత మమ సుతో నాయమిత్సుల్లపేద్వా ॥ ౨.౮౨॥

అమ్నోజాక్ష ! ప్రతిపదమహో నిత్యమాగస్సహస్రం
తన్వానానామలమవిదుషాం మాదృశాం చాపరాధాన్ ।

తుచ్ఛీకుర్వన్నవ కరుణయా నిస్తులానన్దాత్ర్యా
నో చేత్ కా వా గతిరయి హరే! నస్త్యదేకాశ్రయాణామ్ ॥ ౨.౮౩॥

ఈశే కిచ్ఛ త్వయి వికిరతి స్వానుకమ్పాసుధాయా
లేశం తాపత్రయహర! మయి శ్రీధరానన్యనాథే ।

పాపాజ్ఞానప్రసరకలుషక్రోధమోహాదయో మే
చిత్తే స్థానం కథమివ పరానన్దమూర్తే! భజేయుః ॥ ౨.౮౪॥

స్యాదేకత్రామ్యత ! నను తమస్తేజసోః కిం ౧నివాసో
దారిద్యస్యాపి చ భువి తథా సమ్పదః సమ్భవేత్ కిమ్ ।

అజ్ఞానస్యాపి చ కిము భవేత్ తద్వదీశ ! శ్రుతస్య
త్వత్కారుణ్యస్య చ కిము భవేత్ తద్వదంహాకులస్య ॥ ౨.౮౫॥

౧. అయముత్తరవాక్యేష్యపి కర్తా ।

కిచ్ఛాప్తాయాం మురహర! మయా తేఽనుకమ్పాసుధాయాం
కిం భూయోభిర్మమ గుణగణైరభిజాభూమిజానే ! ।

తస్యామేవ ఊతిధర ! మయా ద్రాగనాసాదితాయాం
కిం వా లోకే ఫలమిహ మదీయైర్గుణానాం సహస్రైః ॥ ౨.౮౬॥

దైత్యారాతే! జగతి సుధియస్త్యత్కృపామర్ణయేయు-
ర్భక్త్యా యోగేన చ నను తపస్సమ్పదా వా మహాస్తః ।

అప్యజ్ఞానాం మురహర! పునర్మాదృశాం చాప్రమేయం
దాతుం శర్మార్హస్తి కరుణయా దీనబన్ధో ! త్వమేవ ॥ ౨.౮౭॥

కుర్వన్యథా కిమపి కరుణాం స్వియభృత్యేషు దేవా
అన్యే లోకే యది చిరతరం సేవితాః క్షేకపూర్వమ్ ।

ఏషా నైవ గప్రకృతిరయి తే విశ్వపూర్ణానుకమ్పా-
సిన్ధోర్యత్తత్ కురు మయి కృపాం మాధవ! స్వీయదాసే || ౨.౮౮||

౧. స్వభావః |

త్వం మే మాతా త్వమసి జనకస్త్వం గురుస్త్వం హి బన్ధు-
స్త్వం భో దైవం పరమితి జగత్సార్వభౌమానువేలమ్ |
త్వయ్యేవాలం నిహితహృదయం మన్దమప్యాశ్వమన్ద-
ప్రేమోద్భుతప్రమరకృపయా మామవాగనన్యనాథమ్ || ౨.౮౯||

౧. రక్ష |

శౌరే ! గదృశ్యం జగతి కిమపి త్వన్నిషేవాం వినా నో
దాతుం దక్షం శుభమితి రమానాథ ! నిశ్చిత్స్య బాధమ్ |
త్వామేవేశం శరణముపయాతం స్వకీయానుకమ్పా-
ప్రోతోవృష్ట్యా శిశిరయ జవాత్ పద్మనాభాదరాన్మామ్ || ౨.౯౦||

౧. నో దృశ్యమితి యోజనా, నోపలబ్ధం శక్యమిత్యర్థః త్వత్సేవారిక్తస్య
శుభదానదక్షస్య వస్తునోఽనుపలబ్ధిప్రమాణాదభావ ఏవేతి భావః |

దాస్యం వాఞ్ఞన్యమితధిషణా యస్య గనన్యస్తదణ్ణా
యన్మహాత్మ్యం నిగమవచసామప్యతిక్రాన్తవర్త్య |
తం త్వామీశం భువి కుశలదం విష్టపానాం త్రయాణాం
ప్రాప్తోఽన్యధా శరణమథ మే కిం త్వదన్యాశ్రయేణ || ౨.౯౧||

౧. సన్త్యక్తదణ్ణాః, “న దణ్ణం న శిఖాం నాచ్ఛాదనం
న భైక్షం చరతి పరమహంస”
ఇతి మహోపనిష దుక్తలక్షణాః పరమహంసా ఇతి యావత్ |

లోకే వాఞ్ఞా భవతి హి నృణాం వస్తుని శ్రేష్ఠ ఏవ
శ్రీమత్పద్మారమణ! సకలాపేక్షయా వీతశక్జ్కమ్ |
త్రైప్యస్యాపీశ్వర! నను పరం శ్రేష్ఠతాదాతురన్యం
త్వత్తః కం వా శరణముపయామీహ కారుణ్యసిన్ధో !|| ౨.౯౨||

యో వా దేవస్త్రిభువనపతే ! వర్ణ్యతే గలబ్ధవర్జై-
స్తస్యాత్కర్షో నియతమితరాపేక్షయా హస్త వాచ్యః |
౨ఏవమ్భూతం మురహార! పునః కేవలం పక్షపాతా-
దుత్కర్షం భోస్తవ న కథయే కిన్తు సత్యం బ్రవీమి || ౨.౯౩||

౧. విచక్షణైః । ౨. ఉక్తన్యాయసిద్ధమిత్యర్థః ఏతచ్ఛోక్తార్షవిశేషణమ్ ।

జానే నైవ ప్రణతశుభద! చ్చద్మవాదం కదాపి

హ్యగ్రే వాచ్యం ప్రియమితి ధియా చాథ వైతన్మయోక్తమ్ ।

యద్వై సత్యం నిగమవచసాం శ్రేణిభిర్యచ్చ గీతం

యన్మే భాతం హృది నను తవ ప్రేరణాత్తత్వోచమ్ ॥ ౨.౯౪ ॥

భూయో భూయః సవినయమహం ప్రార్థయే సిన్ధుకన్యా-

జానే ! తాం తే నిరుపమకృపాధోరణీమేవ నిత్యమ్ ।

౧దానౌత్సుక్యాన్మనసి కిమపి హ్యర్థినాం చావకాశం

౨యాజ్ఞోత్పత్తేః పరమ౩దిశతా కిం మమేచ్ఛా న పూర్యా ॥ ౨.౯౫ ॥

౧. ఆయాచితాభీష్టదానకౌతుకాదిత్యర్థః ౨. దేహీతి వాక్యప్రయోగన్యేత్యర్థః ।

౩. ఆస్య త్వయేతి విశేష్యమధ్యాహర్తవ్యమ్ ।

త్రైలోక్యాధీశ్వర! మయి కదా స్యాద్బృథం తేఽనుకమ్ప-

త్యేవం నక్తన్దివమయి పరం చిన్తయా మే యుతస్య ।

వాజ్ఞూరూపా వరద! లతికా త్వత్కృపారూపపీయూ-

షాసిక్తేయం భవతు సఫలా పద్మనాభార్తబన్ధో ! ॥ ౨.౯౬ ॥

పత్రిత్రాతా ఇవ హి జనసిం స్వామసజ్ఞాతపక్షాః

స్తన్యం వత్సా ఇవ చ నితరాం క్షుత్పరిశ్రాన్తదేహాః ।

ప్రాలేయార్లో నర ఇవ పటం హన్త హేమన్తకాలే

త్వత్కారుణ్యం స్పృహయతి భృశం శ్రీపతే ! మానసం మే ॥ ౨.౯౭ ॥

ఛాయావృక్షం పథిక ఇవ చ గ్రీష్మకాలోష్ణభిన్నః

సజ్ఞ్యాహీనం నిధిమివ నరః కిన్చ నిస్సోన్వి నితాన్తమ్ ।

వృష్టిం సారామివ చ మనుజో దేవ! కేదారవృత్తిః

సోత్కంఠం మే హృదయమధునా త్వత్కృపామీశ! లబ్ధమ్ ॥ ౨.౯౮ ॥

విద్యాలిపుర్నర ఇవ భృశం సద్గురుం విశ్వమూర్తే!

తేజస్వీ నిర్మలమివ యశో నిష్ఠితో ౨జన్యభూమౌ ।

కర్తా సద్యఃఫలమివ హరే ! కర్మణాముత్తమానాం

కారుణ్యం తే స్పృహయతి భృశం భో మదీయం హి చేతః ॥ ౨.౯౯ ॥

౧. అత్యన్తాసక్తః । ౨. యుద్ధాఙ్గణే ।

తస్మాచ్ఛౌరే ! విగలితవిలమ్బం త్వదీయానుకమ్పా-
 పీయూషాబ్ధేరభినవతరా వీచయో మానసం మే ।
 కుర్వన్త్వద్ధా సుబహు ముదితం విశ్వనేత్రాధిగభార-
 ఛేదోదగ్రాసుపమనుషమావాస! రాజీవనాభ! ॥ ౨.౧౦౦॥

౧. దృష్టవస్తుదర్శనజన్యః సద్వస్తుదర్శనజన్యశ్చ
 వ్యథాతిశయ ఆధిభారపదస్యార్థః ।

ఇతి స్వాతిశ్రీరామవర్మవఞ్చిమహారాజవిరచితాయాం
 భక్తిమజ్జార్యాం ద్వితీయశతకమ్ ।

అథ తృతీయశతకమ్ ।

శ్రీమన్ ! భోగీన్ద్రిశాయిన్చిరవికసితేనీవరశ్రేణికాన్తి-
 స్తోమాటోపప్రకామప్రశమనపటుతాశాలినీ సా త్వదీయా ।
 కాన్తిరేహస్య మల్లోచనయుగమనిశం తస్యతీ సమ్ప్రహృష్టం
 తాపం మన్మానసోత్థం గత్రివిధమపి హరత్వజ్ఞాసా కజ్జనాభ ॥ 3.౧॥

౧. ఆధ్యాత్మికాధిభౌతికాధిదైవికరూపమ్ ।

బ్రహ్మ శమ్భుః సురాణామధిపతిర్పషయో దేవగన్ధర్వసజ్ఞాః
 పాయం పాయం హరే ! యాం నిజనయనపుటైర్న హ్యాతృప్యన్ మురారే ! ।
 నేయం తే రూపసమ్పన్నీఖిలజనహృదున్మాదనే బద్ధదీక్షా
 స్తోతుం కేనేశ! శక్యా భవతి జలధిజావల్లభాస్యాం ధరణ్యామ్ ॥ 3.౨॥

మాధుర్యాదప్యహో యజ్జగతి సుమధురం యత్ర సారస్యపుష్కా-
 త్లోకోత్కృష్టాన్నితాన్తం సరసమపి చ యన్మజ్జులత్వాచ్చ మజ్జు ।
 మాజుల్యాచ్చేహ యద్వై మురహర! సుతరాం మజ్జులం తాదృశం తే
 రూపం కన్యేహ చేతస్యజిత ! న జనయేత్ కౌతుకం కైటభారే ॥ 3.3॥

యేషాం వేతో మనాగప్యనఘ! వశయితుం గనాలమీశ! త్రిలోక్యాం
 ౨వస్తు శ్రీభూమిజానే! కిమపి హి నియతం నిర్మలజ్ఞానభాజామ్ ।
 తేషాం యోగీశ్వరాణామపి హృది సతతం మోహసన్దాయినీ తే
 దేహశ్రీః కేన వా స్యాద్భువి పరముపమేయా కపిన్ద్రైర్వరేణ్యైః ॥ 3.౪॥

౧. న సమర్థ భవతీతి శేషః । ౨. ఇదం భవనక్రియాయాః కర్తృ ।
 లావణ్యం తే మురారే! జగతి కథయితుం సోద్యమాస్తత్ కపిన్ద్రా

యావచ్చక్రీహ పజ్కేరుహనిలయముఖా అప్యహో జ్ఞానవస్తః |
 వాచో ధాటీం గవ్యయాకృత్య చ నను సకలాం స్వామథో భగ్నయత్నా
 జాయస్తే హస్త తద్వైభవకథనవిధౌ కస్య వా దక్షతా స్యాత్ || 3.౫||

౧ వ్యయయిత్యేత్యర్థః |

కింఞ్చ శ్రీపజ్కజాక్ష ! త్రిభువనజనతానేత్రసారజ్గపోత-
 వ్రాతస్యాహో వశీకృత్యతినిపుణతరం వాగురాత్వం ప్రపన్నా |
 శోభా తే యావదక్షోర్భవతి హి పురతస్తావదేవాశ్రుధారా-
 రోమాఞ్చాసీమతాగద్గద్వచనవశాత్ కో భవేత్ స్తోతుమీశః || 3.౬||

స్యానన్తూరేశ ! యాసౌ రచయతి దృషదా తుల్యమప్యత్ర చేతః
 స్వాయత్తం దారుణాంహఃకులశమనచణిస్వియచారిత్రరాశే ! |
 తాం తే లావణ్యధారామయమధురసుధాధోరణీ లోచనాభ్యాం
 భూమన్ ! పాతుం నితాన్తం ప్రభవతి భువనే కః పుమానల్పపుణ్యః || 3.౭||

౧విత్రం శౌరే ! దధానోఽప్యయి తనుసుషమాశ్రేణీభిర్వస్త సామ్యం
 శ్లక్షాభిర్నిర్జ్జ్వలనమరుచిభిశ్చాజ్ఞానజ్ఞాధరస్య |
 ౨రాగం చేతస్యసీమం జనయసి భగవంస్తత్త్వబోధప్రదీప-
 జ్యోతిర్నిర్ధస్తమోహప్రవితతతమసాం మాధవానజ్ఞానానామ్ || 3.౮||

౧. ఆశ్చర్య, జన్యజనకయోర్వైరూప్యాత్ | ౨. ఆరుణ్యమాసక్తిం చ |
 యేషాం తావత్ ప్రదాయామితసుకృతపరీపాకపుణ్ణైకలభ్యం
 లోకే జన్మోత్తమం మానుషమవికలతాం చాథ సర్వాజ్గకేషు |
 నేత్రాభ్యాం తే శరీరప్రతినవసుషమామేకదాపి ప్రపాతుం
 ఫాలే రేఖాం న విన్యస్యతి దృఢమగదయస్తేష్వహో పద్మజన్మా || 3.౯||

౧. నిర్బ్రుణో భవతి |

పీయూషామ్భోనిధిః కిం కిము బత సుజనశ్రేణీభాగ్యైకసీమా
 విశ్వేషాం లోచనేస్థివరసుఖకరణే బద్ధదీక్షః కిమిందః |
 మాధుర్యస్యాప్రమేయస్య తు కిము పరమా జన్మభూరిత్యహో తే
 కాన్తిర్దోలాయితం నః కలయతి హృదయం సంశయేష్యీదృశేషు || 3.౧౦||

త్యక్త్యా వాఞ్చాం సమస్తేష్వయి బత విషయేషు క్షణాదార్తబద్ధో !
 భూత్వా పర్ణానిలాస్వాదనవిహితరతిః పర్వతానాం గుహోసు |
 స్థిత్యా తీవ్రం తపః శ్రీనిలయ! కృతవతా పూర్వజన్మన్యదారం

ప్రాప్యం లోకే కిమన్యత్ ఫలమిహ తపసో మూర్ఖినన్దర్శనాత్ తే || 3.౧౧||

అమౌఘజ్ఞానువేలం నిఖిలజనతతేర్దర్శనాదేవ తృప్తిం

దాతుం బద్ధోద్యమాయాం తవ తనుసుషమారూపపీయూషవేణ్యామ్ |

యత్పాదభేరవాప్తం గకిమపి సుఖకరం కేవలం పానకాలే

పాయమ్పాయం ప్రహృష్యంత్యయి సురభవనే హా కిమర్థం త్వమర్త్యాః || 3.౧౨||

౧. ఈషత్ |

నూనం త్వత్కాన్తిరూపామృతరసలహారీకౌముదీ నిర్మలేయం

భక్తానాం మానసోత్థం సకలమపి తమః కుర్వతీ సంవినష్టమ్ |

యస్మాత్ తద్దర్శనేనాచ్యుత! సుజనసమూహాక్షిణీలోత్పలాని

ప్రేమాశ్రుస్ఫీతధారామయమథ మకరన్దం జవాదుద్గిరన్తి || 3.౧౩||

శుద్ధజ్ఞానామృతామ్భోనిధినవలహారీజ్ఞానితాంహః కలఙ్కా

లోకే శ్రీనారదాద్యా మునినికరవతంసాః సదా లోచనాభ్యామ్ |

యాం దేవాస్వాదయన్తోఽప్యగధర! గయుగవన్నేత్రసమ్మీలనోత్థం

ప్రత్యూహం భావయన్తి ౨క్షణీకమవశయేత్ కం న సా తావకాభా || 3.౧౪||

౧. కల్యాదిమహాకాలవత్ | ౨. క్షణస్థాయినమ్ |

చిత్రం కాన్తిన్వదీయా దినకరతనయాతీరరాజత్తమాల-

క్షోణీరుట్పర్ణనీలాప్యయి శశిధవలాం కీర్తిరాశిం ప్రసూతే |

ద్రష్ట్యాణాం మానవానాం జనయతి హృదయే కింఞ్చ గరాగం మురారే!

చేతోవాచామగమ్యం నియతమవిరతం దన్దశూకారీకేతో! || 3.౧౫||

౧. ఆరుణ్యమనురాగం చ |

కాన్త్యా సామ్యం తవేహాచ్యుత ! జలదగణో వోఢుమాశ్వమ్బురాశే-

స్రాయం గృహ్లాన్ నికామం నభసి జడమయస్తూచ్ఛిత్రో యావదేషః |

తావత్ స్వస్థాపకర్షే తవ తనుసుషమాపేక్షయా వీక్ష్య శోకాత్

ముఞ్చన్త్యశ్రాణి లక్ష్మీప్రియతమ ! పరితో వర్షధారామిషేణ || 3.౧౬||

లఘుం శోభాం త్వదీయాం కులిశభృదుపలాదర్శగర్వాపనేత్రిం

స్యాన్స్తూరేశ! వాఙ్శాభరభరితమనాంస్యచ్యుతేన్ద్రివరాణి |

స్థిత్యా నక్తన్ద్రివం మాధవ! నను సరసి స్వచ్ఛతోయౌఘపూర్ణే

మన్యే తీవ్రం తపస్వన్యతిదృఢమనసా త్యక్తనిద్రాణి రాత్రౌ || 3.౧౭||

ఏకీభూయాత్ర లోకే త్రిభువనసుజనశ్రేణీభాగ్యైకపుష్పాః

రూపం కింఞ్చిత్ సమాలమ్బ్య హి భువనహితాయైవ జాగర్తి నూనమ్ ।
ఏవం చేత్ గతీదృశం తత్ కథయ సురుచిరం రూపమిత్యత్ర పృష్ట-

శ్చేద్యక్ష్యేఽ నీలనీలం విరచితశయనం ౩పన్నగస్వామినీతి ॥ ౩.౧౮ ॥

౧. కింఞ్చిత్కమ్ । ౨. ఉత్తరయిష్యామి । ౩. ఆదిశేషే ।

దుర్వాదుర్వారగర్వప్రసరఘనఘటాదూరనిర్వాసనాత్య-

న్తోద్భామ్యన్మాగరుతన్యాస్తవ హి తనురుచేరీశ! జాతా ౨ప్రశస్తిః ।

త్రైలోక్యం శర్వభూభృత్యమరుచి సహసా కుర్వతీ వర్ణమన్యం

శ్శ్యేతిమ్ముః పితరక్రాదికమిహ నియతం హస్త నష్టం విధత్తే ॥ ౩.౧౯ ॥

౧. మారుతవదాచరన్తి మారుతన్తి తస్యాః । ౨. కీర్తిః ।

కింఞ్చాస్యాముద్యతాయాం తవ తనుసుషమాసమ్భవాయాం హి కీర్త్యాం

జేతుం వస్త్యత్ర లోకే సకలమపి సితం స్వీయధావల్యభూమ్నా ।

మన్యే శీతాంశురుచ్చైర్భయభరితమనా నాథ! పీయూషధారా-

విస్రావచ్ఛద్మనాసౌ విసృజతి నితరాం స్వేదగబ్ధిన్ధుప్రవాహమ్ ॥ ౩.౨౦ ॥

౧. భయసాత్త్వికభూతమ్ ।

కాన్త్యాః కీర్త్యా తవేహామ్యత! భువనతలే పఙ్కజాక్షావదాతే

పారావారాః పరాత్మాన్! జగతి సువిదితాః సప్తసంఖ్యామితాస్తే ।

ప్రాప్తా వరేణ సామ్యం కలశజలధినా హస్త సర్వేఽపి గజిహ్వా-

కావేద్యాన్యోన్యభేదా వరద! సమభవన్నిత్యవైమ్యస్తశఙ్కమ్ ॥ ౩.౨౧ ॥

౧. జిహ్వాయా ఏకయా రసవైచిత్ర్యాదావేదయితుం శక్యః పరస్పరభేదో యేషాం తే ।

కింఞ్చ త్వద్వర్షకాన్త్యుద్భవవిమలయశోమాలికా కృతస్సమేత-

చ్ఛారే! బ్రహ్మాణ్ణభాణ్ణం నను నిజమహసా తన్వతీ సా వలర్ణమ్ ।

ధ్వాన్తం సర్వాసు దిక్ష్యప్యయి బత గమ్యగయన్తి న శక్నోతి లబ్ధం

యత్ తద్వ్యక్తం నివాసః క్వ భవతి హి తయోరమ్యతైకత్ర లోకే ॥ ౩.౨౨ ॥

౧. ధవలీకరణేచ్ఛయాన్విష్యన్తి

పీత్వా కాన్తిం త్వదీయాం నిజనయనసహస్రేణ శక్రేణ ముక్తాం

చేతఃపఙ్క్తురహోద్యత్ప్రతిసవకుతుకద్యోతికాం బాష్పధారామ్ ।

దృష్ట్వా స్వస్పర్ధినీ కాచన దివి తటినీ నేయమిత్యేవ మత్వా

మన్నే జహోస్తనూజా నివసతి కుపితా వాన్ద్రమాడే జటాన్తే || 3.౨3||

పాతుం నేత్రామ్బుజాభ్యాం తవ తనుసుషమాం విశ్వసమ్మోహదాత్రీం

శారే ! వీతాన్తరాయం దృఢగమనిమిషతాం హేతుభూతాం సురాణామ్ |

దాతుర్ధాతుః ప్రశంసాం నను వచనశతైర్దన్త కృత్వాపి తృప్తిం

ప్రాప్తః కో౨ వా ను వాచామధిపతినదృశో౨ప్యత్ర గీర్వాణవృన్దే || 3.౨౪||

౧. నిర్నిమేషత్వమ్ | ౨. అనిమిషతయాపి దేవాస్త్వద్రూపదర్శనవిషయే న

తృప్తిమాపురితి తాత్పర్యమ్ |

కిం దుగ్ధామ్భోధికన్యానయనయుగరుచో మేలనాదీశ! కిం వా

సార్థం గోపాఙ్గనాభిః సుబహువిహరణాద్యామునామ్భస్యదారమ్ |

కిం వా దూర్వాదలాభాసమరుచితులసీదామశోభానుషక్లద్-

విశ్వోన్మాదావహం త్వం వహసి నను తనౌ శ్యామతాం సారసాక్ష !|| 3.౨౫||

భూమన్! వృన్దావనాన్తర్గతనిబిడతమాలావలీసంశ్రయాత్ కిం

కిం వా మాయూరబర్హాకలితసులలితోత్తంసశోభానుషక్లత్ |

కిం వా నిర్వాస్యజమోదాకులతరజననీసాఙ్గానాశ్రుప్రవాహో-

నేకాత్ త్వం నైల్యమగ్గే వహసి నను జగన్మానసోన్మాదశక్తమ్ || 3.౨౬||

భక్తోత్తంసోరుపుణ్యాత్మక! తవ సుషమారూపిణీ నిమ్నగేయం

భాతి శ్రీమన్నపూర్వా నను భువనతలే కాప్యయే వీతశఙ్కమ్ |

యా నేత్రాభ్యాం ప్రపాతుం జనయతి కుతుకం వీతతృష్ణాకులూనాం

యోగీన్ద్రాణాం విదూరీకృతహృదయసముద్భుతవైరి౦వ్రజానామ్ || 3.౨౭||

౧. వైరివ్రజేత్యస్య కామాద్యరిషడ్వర్గస్యేత్యర్థః |

లోకే వాఙ్మానసాగోచరమపి సకలం శర్మ గజ్జర్మహాన్త-

స్త్రుచ్ఛం యల్లబ్ధిజన్యానుపమతరసుఖాపేక్షయా నిర్విశఙ్కమ్ |

ఏనాం నిర్వాణసౌఖ్యామృతరసలహరీమప్యవాప్తా ౨బతేర్ష్యాం

యస్మై కుర్వన్తి తస్మాత్ కిమిహ భువి ౩పరం తావకాలోకభాగ్యాత్ || 3.౨౮||

౧. జ్ఞాతవన్తః ౨. ఈర్ష్యాం కుర్వన్తి అశరీరతయా తావకాలోకభాగ్యవిరహాత్ |

3. ఉత్కృష్టమ్ |

భక్త్యాభీక్షం ప్రసన్నేన హి నను భవతా మాధవానన్యయాహో

సన్తో దేవార్వ్యమాణేష్వపి వరద! వరేష్వన్త్రభోగాదిషు ద్రాక్ |

భూత్వాపేషావిహానాః సకుతుకమనిశం యన్ముహుః కామయన్తే

తస్మాత్ త్వస్మూర్తిసందర్శనభవకుతుకాద్యేద్మి నో సౌఖ్యమన్యత్ || 3.౨౯||

కింఞ్చ ప్రత్యేకమజ్జేష్యయి తవ భగవన్ ! వీక్షితేష్యత్ర లోకై-
 రన్యోన్యోత్కర్షణపత్వాదనఘ! సుషమయా నాథ! తేషాం నికామమ్ |
 దృష్టిః కుత్రేహ దేయేత్యనుపమవిచికిత్సాకులం జాయతే నో
 లోకే కస్యేహ చిత్తం త్రిభువనజనసన్దోహసంతాపహారీన్ || 3.30||

తేజోవిస్ఫూర్తిదూరీకృతబహులతమోరాశిమధ్యాహ్నావేలా-
 భ్రాజిష్ణుప్రాథపజ్జేరుహసఖగతకోటిస్మయధ్వంసినీభిః |
 పర్యుష్టేనోరురత్నాలిభిరిహ మకుటేనాఞ్చితస్యోత్తమాఙ్గ-
 న్యాభా తే శర్మ నిర్మాత్యనుదినమయి మే భూరికారుణ్యరాశే || 3.3౧||

౧. శతకోటిశబ్దః సఙ్ఖ్యావచనః |

తేషాం భాసో మణీనాం గపురటమయకిరీటాఞ్చితానాం తవ ద్రా-
 గుప్లుత్యాకాశదేశే చిరతరమమలే వ్యాప్య తత్రేహ భూమన్ ! |
 నానావర్ణాఘసమ్మేలనమిషమవలమ్బ్యాలమన్యోన్యమేతా
 మన్యే జన్యం వితన్వన్వహమహమికయా గర్వపూర్ణాన్తరఙ్గాః || 3.3౨||

౧. పురటశబ్దః సువర్ణే |

లోకానాం భూరికాన్తివ్రజనిలయభవద్దివ్యకోటీరజాగ్ర-
 నానారత్నాఘజాతాం నభసి విస్ఫుమరాం పశ్యతాం కాన్తివేణీమ్ |
 గతారాః శారత్వమాపుర్న హి భవతి తథేత్యేవమాద్యైర్వివాదై-
 ర్జాయన్తే భక్తకల్పద్రుసమ! ముఖరితా నైవ కే కే దిగన్తాః || 3.33||

౧. ఏతదాదినా తథేత్యన్తేన వివాదాకారవిశేషో దర్శితః |

సర్వత్ర వ్యోమదేశే సుబహు విస్ఫుమరాం కింఞ్చ తాం రత్నశోభాం
 వీక్ష్యామేయాం నికామం కిమపి నను మహాః స్తోకమాకాశసంస్థమ్ |
 నమ్రత్వం ప్రాప్తమారాదపజయభవయా లజ్జయా వాఞ్చుతి గన్యం
 ౨గోప్తుం మన్యే వలారేర్ధనురితి భువనఖ్యాతయా సంజ్ఞయైవ || 3.3౪||

౧. స్వకీయమ్ | ౨. అపహ్నోతుమ్ |

స్యానన్దూరప్రభో! హాటకమయమకుటోద్భాసినానామణీనాం
 కాన్తిరోవ్యమాఙ్గణే మాధవ! తవ వితతా సాధు కస్యేహ చిత్తే |
 త్వత్ప్రీత్యై వాసవద్యైః సకలసురగణైరోవ్యమరూపే గవితానే
 బద్ధాయా మాలికాయాః సురవిటపిసుమానాం న శఙ్కాం విధత్తే || 3.3౫||

౧. “అస్త్రీ వితానముల్లోచ” ఇత్యమరః ।

పాదామ్భోజావనమ్రాఖిలపరిజనసన్దోహసర్వార్థదానే

నిత్యం బద్ధోద్యమశ్వామితరసఫలదః పారిజాతో హరే ! త్వమ్ ।

నానారత్నోరుశోభాఞ్చితనవమకుటచ్ఛద్మనా పుష్పితోఽసి

ప్రామో దాతుం ఫలానీశ్వర ! సుకృతపరీపాకలభ్యాని లోకైః ॥ 3.3౬ ॥

సద్యః ప్రోద్యద్వివస్వత్పటుకిరణసమూహానుషక్లప్రకామ-

ప్రోత్ఫుల్లామ్బోర్భురహాన్తర్గతమధురసపానోద్యతాం ౧భృజ్జవేణీమ్ ।

ధిక్కుర్వన్ కేశపాశస్తవ మస్పృణరుచిర్పాథమాకుఞ్చితాగ్రః

శారే ! చేతస్యసీమం జనయతు అకుతుకం మామకే దీనబద్ధో !! 3.3౭ ॥

౧. భృజ్జవేణ్యాః పద్మప్రత్యాసత్తివిశేషణం కేశపాశస్య ముఖప్రత్యాసత్తిం

గమ్యామభినన్దాయ కృతమ్ । ౨. సన్తోషమ్ ।

స్నిగ్ధత్వం సర్వలోకస్య హి జనయితుమీశాత్మనీవాప్రమేయం

౧స్నిగ్ధత్వం దేవ ! యో వా ప్రకటయతి పరం కేశపాశస్త్యదీయః ।

తస్యాభాం విశ్వచేతోహరణపటుతరాం శంసితుం కస్య వా స్యాద్-

దాక్ష్యం భోగీన్ద్రశాయన్ ! సురపతిగురుణా సన్నిభస్యాపి భూమౌ ॥ 3.3౮ ॥

౧. మస్పృణత్వమనురక్తత్వం చ ।

ఆబద్ధానాం కచాగ్రే తవ మస్పృణతరే చారుమన్దారజాతీ-

కున్దాదీనాం సుమానాం ప్రచురపరిమలో వ్యాప్య సర్వే దిగన్తమ్ ।

నాసాయాః కస్య వా నో రచయతి నితరాం ధన్యధన్యత్వమస్మిన్

లోకే శ్రీభూమిజానే ! స్థిరచరకలితే హస్త వాచామగమ్యమ్ ॥ 3.3౯ ॥

కిఞ్చ శ్రీపజ్కజాక్ష ! ప్రచురమధుకరశ్రేణీనీలే కచాగ్రే

బద్ధా కున్దాదిపుష్పావలిరతిధవలా తావకే శ్లక్షణాన్తై ।

శక్ష్మాం కన్యేహ చేతస్యజిత ! న జనయేన్నాథ! తారాగణానాం

రాత్రౌ వ్యోమాఙ్గణే నిర్భరమసితరుచౌ రాజతాం నిర్మలానామ్ ॥ 3.౪౦ ॥

సాఫల్యం నేత్రస్పృష్టేర్భవతి భువి నృణాం దర్శనాదేవ యస్యా

యా నిత్యం దారుణాంహోమయతిమిరకులే మిత్రలీలాం బిభక్తి ।

యా వై చేతాంసి పుంసాం కుతుకజలనిధౌ మజ్జయత్స్వప్రమేయే

నేయం తే వక్త్రలక్ష్మీః ప్రదిశతు కుశలం సర్వదా మే మురారే! ॥ 3.౪౧ ॥

యోగీన్ద్రాణాం తపోనిశ్చలతమనసాం మీలితానీక్షణాని

స్వప్తం యాసౌ విధత్తే క్షణమథ విగలన్మీలనాన్వార్తబన్ధో ! !

తాం తే వక్త్రస్య శోభామనఘ! కథయితుం లేశమాత్రేణ వా స్యాద్-

వైదగ్ధ్యం కస్య వాస్మిన్ జగతి మధురిపో! లబ్ధవర్ణస్య భూమన్ ! ! 3.౪౨॥

చన్ద్రామ్బోజై త్వదాస్యేన హి భువి సమతాం లబ్ధమాత్తప్రయత్నే

అప్రాప్యైనాం చిరేణాప్యహహ పరమిమే భగ్నయత్నే చ భూత్వా ।

మన్దాజ్ఞాన్నో నహతే దృఢమనఘ! మిథో దర్శనం తత్ర లోకే

మిథ్యాధ్యారోపితం వై కవికులతిలకైరేతయోర్వైరవత్త్వమ్ ॥ 3.౪3॥

౧దోషాసక్త్యా సమేతః సతతమపి దధానోఽయమన్తః ౨కలఙ్కం

౩సూర్యావిర్భావలీనో విధురయమఖిలామోదనన్దాయినా తే ।

సామ్యం ౪వక్త్రేణ లఘం నను యది యతతే భగ్నయత్నః కథం వా

న స్యాత్ శ్రీదానవారే ! భువనగతతమోధ్వంసబద్ధోద్ద్యమేన ॥ 3.౪౪॥

౧. దోషసమ్బంధేన రాత్రిసమ్బంధేన చ । ౨. అపవాదమఙ్కం చ ।

౩. సూరిసాన్నిధ్యాసహనో భాస్కరసాన్నిధ్యాసహనశ్చ ।

౪. గుణవత్త్వమదోషత్వం వేతి వ్యతిరేకో వక్త్రే బోధ్యతే తద్విశేషణాభ్యామ్ ।

యోఽసావన్తర్నితాన్తం మధుహర! ౧రజసాక్రాన్తమూర్తిర్మూరారే !

యశ్చాయం చాప్రసన్నః సునియతముదయే౨ హన్త ౩రాజ్ఞో ౪ద్విజానామ్ ।

పద్మః సోఽయం వదాస్యేన హి భువి సమతాం ప్రాప్నుయాద్వా కథం తే

సత్త్వావాసాయితేన ద్విజమునిపటలీతాపసర్వఙ్కషేణ ॥ 3.౪౫॥

౧. రజోగుణేన పుష్పధూల్యా చ । ౨. ఆవిర్భావేఽభివృద్ధౌ చ । ౩. ప్రభో,

౪. త్రైవర్ణికానాం విప్రాణాం చ ।

౧సామ్యం కేనాపి ధర్మేణ హి ౨కిమపి భవేద్వద్వహో తుల్యతా స్యాద్-

వాచ్యా తేనేహ లోకే నను కవినికరైర్వస్తునస్తస్య శౌరే ! ।

రమ్యే వస్తున్యశేషేఽప్యయి ముఖసుషమాపేక్షయా తే నికృష్టే

భూమన్నేతే కథం వా జగతి తదుపమానత్వర్మాప్తం౩ సమర్థాః ॥ 3.౪౬॥

౧. సంవాదః । ౨. ఈపత్ । ౩. ఉపలబ్ధుమ్ ।

లావణ్యస్యాంశమాత్రం తవ ముఖకమలన్యేహ లిప్పుః శశాజ్కే

మజ్జన్ ౧లావణ్యపూర్ణే దినమను జలధావుచ్చితో వ్యోమదేశే ।

దృష్ట్వా త్వద్వక్త్రలక్ష్మీం ధ్రువమపి చ నిజాం బిమ్బితాం తు త్వదీయే
భూషావృన్దే సలజ్జో అమహయతి కుసుమైస్త్యాముడువ్రాతరూపైః || 3.౪౭||

౧. లావణ్యం సౌందర్య లవణరసవత్త్వం చ, తేన పూర్ణే | ౨. పూజయతి |

కేచిత్ ప్రాహుః కిలాఙ్కం జలధిసముదితం కర్దమం ప్రాహురేతే
భూచ్చాయామాహురన్యే హరిణ ఇతి పరే ప్రాహురున్నమ్రధామ్నః |
తారానాథస్య మధ్యోల్లసితమయి హరే! గమేచకత్వం నికామం
మన్యేఽహం త్వన్ముఖాభాకలనజనితయా లజ్జయైవోదీతం తత్ || 3.౪౮||

౧. మాలిన్యమ్ |

నష్టే స్వీయే కలజ్కే తవ వదనరుచా తుల్యతా స్యాన్మమేతి
భ్రాన్త్యాత్కన్తం మృగాఙ్కః సుభ్రుటమయి జలధౌ జాలయంస్తాః కలాః స్వాః |
నైవాపేతః కలఙ్కాద్భవతి మధురిపో! యత్ తదేతన్న చిత్రం
గమిత్రాన్తే భ్రాజమానస్య చ భువి అకుముదం పుష్యతశ్చాతివేలమ్ || 3.౪౯||

౧. సుహృన్నాశే సూర్యాస్తమయే చ | ౨. కుత్పితసన్తోషం కైరవం చ |

చన్ద్రాబ్జాదీని వక్త్రస్య హి పరముపమానత్వమాపాదితాని
శ్రీమన్ ! లోకే కపిన్ద్రైః సునియతముపమాలక్ష్మీయాద్యోతనార్థమ్ |
త్వద్వక్త్రస్యేహ కాన్త్యామఘహర ! మనసా చిన్తితాయాం నికామం
తస్యా దేవోపమానీభవితుమయి దృఢం గసా పరం స్యాత్ సమర్థా || 3.౫౦||

౧. సా పరం త్వద్వఙ్ముకాన్తిః కేవలం ఆనన్వయశ్చాలఙ్కారః |

ప్రేమార్ద్రీభూతవైమానికవరలలనావృన్దపాణిప్రకామ-
ప్రోద్వేల్లచ్చామరౌఘాధ్గతపవనచలైరావృతం చాలకాగ్రైః |
భాలం తే బాలసోమప్రతిభటసుషమం మానసాబ్జే మదీయే
నిత్యం నిర్వాఙ్జరూపాం వికిరతు భగవన్! కామపి ప్రేమధారామ్ || 3.౫౧||

భాలే తస్మిన్ విశాలే తవ హరిణమదేనాఞ్చితం చోర్ధ్వపుణ్డ్రం
సౌరభ్యోత్కర్షసంవాసితనిఖిలహరిచ్ఛక్రవాలేన శౌరే ! |
దృష్ట్వా కస్యేహ చేతః ప్రతినవకుతుకామ్నోధికల్లోలమగ్నం
నో సజ్ఞాయేత భక్తోత్తమసుకృతపరీపాక! రాజీవనాభ! || 3.౫౨||

లోకే భూషాగణేభ్యో మురహర! సకలేభ్యో గవరీయస్తరం తత్
స్యాన్సర్దారేశ ! నూనం రచయతి తిలకం భూషితం భాలదేశమ్ |

భావత్కం భాలదేశం మృగమదతిలకం ౨త్వేతేదాశ్రిత్య బాధం

నిస్సీమశ్రినికేతం స్వయమనఘ! పరం చాశ్చుతే భూషితత్వమ్ || ౩.౫౩||

౧. స్వాస్థ్యే వా తరవత్, అతిశయపరమకోటివివక్షయా వా భూయస్తరవత్ |

౨. తుశబ్ధో విశేషే లోకసాధారణతిలకవ్యావృత్తే |

భాలం తే పఞ్చమీశీతలరుచినుషమాసారచౌరం నిరీక్ష్య

శ్రీమన్ ! చన్ద్రోదరస్థే గిరిధర ! హరిణే చాధికం గసారభూతా |

మన్యే కస్తూరికేయం జగతి సముచితావాసభూమిర్మమైషే-

త్యేవం మత్వా నివాసం రవయతి తిలకవృద్ధునా తే లలాటే || ౩.౫౪||

౧. చన్ద్రాఙ్కూహరిణసమ్బన్ధిమదభూతేత్యర్థః

శక్రాశ్మోర్విధరస్యానఘ! విశదతమే సానుదేశే భవన్తి

ద్వేధా గసప్తాశ్వకన్యా యది పునరజిత ! స్వన్తతే తావదేషా |

శ్రీమన్ ! విశ్చైవకరమ్యే తవ నిటిలతటే భ్రాజతస్యేశ! ౨సామ్యం

కస్తూరీపఙ్కరాజత్తిలకపరివృథస్యాపున్యాద్దీనబన్ధో !|| ౩.౫౫||

౧. యమునా | ౨. వితతముజుర్ధ్వరేఖాత్మకత్వాత్ పుణ్ణ్యమ్య సామ్యకథనమ్ |

అమ్భోజావాసశర్వత్రిదశపరివృథాద్యాః సదైవేహ యస్యాః

కారుణ్యోల్లాససంసూచకచలనలవం ప్రార్థయన్తే నితాన్తమ్ |

సేయం భ్రూతల్లజస్యాచ్యుత ! నను యుగలీ తావకీనా మమేహ

శ్రేయాంస్యమ్భోజనాభ! ప్రదిశతు సహసా నాభ ! భూయాంసి బాధమ్ || ౩.౫౬||

పాదామ్భోజావనమ్రాఖిలపరిజనసన్తాపవిచ్ఛేదశౌణ్ణ-

స్ఫీతామేయానుకమ్పారసజలధితరఙ్గాయితం తత్ త్వదీయమ్ |

భ్రూయుగ్మస్యాప్రమేయం జగతి విలసితం పశ్యతః కస్య తావ-

చ్ఛేతః పియాషసిన్ధౌ భవతి న సహసా మగ్నమామజ్జముచ్యైః || ౩.౫౭||

యాసా గచిల్లీలతా తే త్రిభువనజనసమ్మోహనే బద్ధదీక్షా

వక్రత్వం బిభ్రతీ సత్యపి దృఢమనిశం చాత్మసీశామ్బుజాక్ష ! |

యోగీన్ద్రాగ్రేసరాణాం పరమృజమనసాం భాతి సమ్మోదదాత్రీ

వక్తుం తస్యా విలాసం జగతి ను కతమః శ్రీపతే! కోవిదః స్వాత్ ||

౧. భ్రూలతా |

సృష్టిస్థిత్యప్యయా భోస్త్రిజగదధిపతే! విష్టపానాం త్రయాణాం

యస్యాధీనా విలాసస్య హి తవ భగవన్ ! భ్రూయుగస్వార్థబన్ధో ! !
 మాహాత్మ్యం తస్య లోకే కథయితుమరవిన్దాక్ష ! కస్యేహ వా స్యాద్
 దాక్ష్యం వాచామధీశేన తు సమధిషణస్యాపి రాజీవనాభ ! 3.౫౯ ॥

భక్త్యా నిర్వాణజయాహర్షిశమఖిలపరీతాపవిధ్వంసనం తత్
 పాదద్వంద్వం స్వకీయం దినమను భజతాం సజ్జనానాం నికామమ్ ।
 సర్వాభీష్టాఘవిశ్రాణనమయమహాగంసంసూచిదోలావిలాసం
 నూనం స త్వం బిభర్ష్యమ్యత! పురుకరుణో ౨భ్రూలతాచ్ఛద్మనోఽప్యైః ॥ 3.౬౦ ॥

౧. మహాశబ్ద ఉత్సవే ।

౨. అభీష్టదానాదేశభావిషు భ్రూలతాచలనేషు దోలావ్యాపారసమ్భావనా ।

ప్రోద్వత్తిగ్మాంశురశ్మివ్యతికరవికచీభూతపజ్కేరుహశ్రి-
 చారం కారుణ్యరూపామృతరసలహరీనిత్యపూర్ణం త్వదీయమ్ ।
 నేత్రద్వంద్వం త్రయాణామపి నను జగతాం క్షేమదం మామకీనం
 సన్తాపౌఘం సమస్తం శమయతు సహసా పద్మనాభాతివేలమ్ ॥ 3.౬౧ ॥

స్యానన్దూరేశ! యద్వై సుమహితతపసాం రాశిభిశ్చానవాప్యం
 తత్ సర్వం వినతే౭సౌ జగతి హి మనుజో గయద్దరాలోకనేన ।
 తేన త్వం లోచనప్రేరితమధురకటాక్షామృతేనాదరాన్మాం
 సింహాశు త్వత్పదైకాశ్రయమురుకరుణావారిరాశే ! సదైవ ॥ 3.౬౨ ॥

౧. యస్య కటాక్షామృతస్య దరాలోకనేన ఇషద్ధోచరీభావేన ।

లక్ష్మీజానే! తుషారద్యుతికిరణతతిర్విశ్వచేతోభిరామా
 పీయూషప్రోతసాలం సురగణమఖిలం తన్వతీ హృష్టపుష్టమ్ ।
 యస్మిన్నానలక్ష్యమాణే భవతి గమిహిరరశ్మిచ్ఛటావత్ సుతీవ్రా
 తం శ్రీమంస్త్యత్కటాక్షం జగతి న కతమః కామయేతేశ ! మర్త్యః ॥ 3.౬౩ ॥

౧. తుల్యార్థే వతిః విశిష్టా చ భవనక్రియా తస్య ప్రయోజికా ।

అమ్భోజం పోషయత్యన్వహమిహ కిరణైరాత్మనో వాసరేశః
 పీయూషాంశుస్తథా మాధవ! కుముదకులం పోషయత్యేవ నిత్యమ్ ।
 నేత్రద్వంద్వే త్వదీయే దృఢతరముభయోః సన్నివాసాత్ తదేత-
 నిద్ద్రాలత్వం హరత్యేవ హి కుముదసరోజాతయోనిర్విశక్యమ్ ॥ 3.౬౪ ॥

లోకామోదప్రదాయిప్రతినవతిలసూనోరుకాన్తిప్రవాహ-

ప్రౌఢాహజ్కూరనిర్మూలనచణసుషమావర్షణీ విశ్వరమ్యా ।

దైత్యారో ! నాసికా తే జనయతు కుతుకం మానసాబ్జే మదీయే

హ్యశ్రాస్తం త్వత్పదామ్భారుహాయుగలగతే సర్వలోకాధినాథ! || 3.౬౫||

తాదృగ్దివ్యప్రభాధోరణినిచయభృతా నాసికాతల్లజేన

శ్రీమంస్తే వ్యర్థమేవాకలయతి భువనే చమృకం గసామ్యభావమ్ ।

యస్మాత్ సర్వేషు పుష్పేష్యపి వరద ! రసగ్రాహిణా షట్పదేనా-

ప్యస్తం తత్ సామ్యలిప్పు త్రిజగదభిమతానాం న కేనాత్ర హేయమ్ || 3.౬౬||

౧. సామ్యభావనామ్ ।

సర్వేషామ్భూపకర్షాదిహా హి నను నిజాపేక్షయా భూతలేఽస్మి-

న్వర్షత్స్యాస్యాం జగత్యాం కిమపి సహ మయా గనాసికాం వస్తు నూనమ్ ।

ఇత్యేవం వ్యజ్ఞాయత్యేవ హి కిల నిజయా ౨సంజ్ఞయైవేశ! యాసౌ

తస్యాః శౌరే ! భవేయుః కథమివ పరమేతాని సామ్యావహాని || 3.౬౭||

౧. నేతి ఆసికామితి చ చ్చేదః, అథ చైకం పదమ్ ।

౨. "నాసికా" ఇత్యేవంరూపయా ।

నానావర్ణప్రసూనోల్లసితతరులతామణ్ణితోద్యానదేశ-

గభ్రాజత్సద్యోవిపక్కారుణతరసుషమాపూర్ణబిమ్బిఫలం తత్ ।

ధిక్కుర్వన్ విశ్వరమ్యో నను సకలజగన్నాథ! దస్తచ్ఛదస్తే

చేతో నిత్యం మదీయం శిశిరయతు ముహుః ప్రేమపీయాషవృష్ట్యా || 3.౬౮||

౧. భ్రాజదితి పరస్మైపదమాత్మనేపదస్యానిత్యత్వాత్ ।

బన్ధకం పద్మరాగం పునరపి సహకారస్య తత్ పల్లవం వా

మాధ్వీమృద్వీకరాశిం మురమథన ! సితాఖణ్డమిశ్రం పయో వా ।

కాన్త్యా మాధుర్యధర్మేణ చ పరమధరీకుర్వతస్తేఽధరస్య

శ్రీమన్ ! కస్మాన్న జానే కవిభిరధర ఇత్యత్ర సంజ్ఞా విత్తిర్ణా || 3.౬౯||

కారుణ్యామ్భోనిధేఽసౌ భవదధరమణిర్వస్త నష్టం విధత్తే

లోకే యన్నిర్విశక్యం గమధుమధురిమసజ్ఞాతసాన్త్యావలేపమ్ ।

నైతచ్చిత్తం తదస్యామ్యత! మధుమథనస్యాజ్ఞభావం గతస్యే-

త్యేవం జానేఽహమమ్భారుహదలనయన ! శ్రీరమాభూమినాథ! || 3.౭౦||

౧. మధుశబ్దో మకరన్దే దైత్యభేదే చ ।

మాధుర్యేణేహ యోఽసౌ త్రిభువనవిదితేనాన్వహం గశర్కరాయాః

స్వానస్తూరేశ! లోకే వితరతి నితరాం శర్కరాత్వం మురారే ! |
 సోఽయం పిశ్చైకరమ్యచ్ఛవిరధరమణిస్తావకీనో న కేషాం
 వాచాం శపారం కవినామఘశమన ! పరం గాహతే నో జగత్యామ్ || 3.20 ||

౧. ఖణ్ణవికారస్య | ౨. ఉపలవిశేషత్వం నీరసత్వాదథ
 చ ఖణ్ణవికారత్వమ్ | 3. అగోచరత్వమ్ |

చిత్రం బిమ్బాధరస్తే త్రిజగదధిపతే! చారుసన్ధ్యాభ్రవర్ణః
 సమ్ప్రాప్తోఽపిహ లోకే పదమురుమహాసః పద్మరాగస్య సమ్యక్ |
 భాతి శ్రీపద్మనాభ! ధ్రువమిహ హి పదం నిర్వ్యసలీకస్య భూమన్ !
 పద్మాగారస్య నాభ! ప్రతిముహురధికం వృద్ధిభాజో మురారే !|| 3.21 ||

తా దుగ్ధాభేస్తరక్ణౌ ఇవ చ తుహినరశ్మేర్మయూఖా ఇవాపి
 భ్రాజన్ముక్తాఫలానీవ చ బిససముదాయా ఇవాప్సార్వభన్ధో ! |
 దీక్షు వ్యాప్తత్వదీయానుపమతమయశోరాశివచోల్లసన్తోస్య
 మాధుర్యాద్రీః స్మితాభాస్తవ భువనపతే ! సన్తతం మాం పునస్తు || 3.23 ||

ఆవాసం యం మహాన్తో విదురపరిమితస్యానిశం శర్కరాశే-
 ర్యస్మిన్ వాఞ్శాం ప్రకుర్వన్త్యఘశమన ! సదా వీతత్పష్టా మునీన్ద్రాః |
 యోఽసౌ బ్రహ్మాణ్ణభాణ్ణాన్తరగజనమనశ్శ్చైర్యవిద్యాప్రవీణః
 శౌరే ! త్వన్మన్దహాసం తమిహ కథమహం శంసితుం స్యాం సమర్థః || 3.24 ||

తామాసాద్యామ్బుజాక్ష ! ప్రతిపదలలితాం మన్దహాసద్యుతిం తే
 నేత్రద్వన్ద్యోత్పలాభ్యామయి పరముపలేనాథ తుల్యాశయోఽపి |
 శ్రీమన్ ! కో వా మనోవాగవిషయతరసస్మోదపీయూషసిన్ధౌ
 మగ్నః ప్రాపఞ్చికే వస్తుని నను సకలేఽప్యాప్నుయాన్నో విరాగమ్ || 3.25 ||

లోకేఽస్మిన్ కేవలం యా హరతి నను తమో బాహ్యమేవామృతాంశో-
 ర్ణ్యోత్వాన్ సాప్యమ్బుజాక్షాకలయతి కతమత్కృతుకం నో జనానామ్ |
 ఏవమాభవే మునీనామపి హృదయతమోనాశినీ మన్దహాస-
 స్యాభా తే కీదృశం నో జగతి న జనయేత్ కౌతుకం విశ్వపుంసామ్ || 3.26 ||

తాదృగ్విశ్వాభిరామప్రచురరుచియుతే గమన్యహాసే త్వదీయే
 బిమ్బాప్తస్యేహ కిఞ్చోద్వికసనవిశదీభూతనిస్తుల్యకాన్తిః |
 శౌరే ! దన్తావలిస్తే సుదృఢమవికసత్కున్దపుష్పావదాతా
 నిత్యం మన్దేతరం మే జనయతు హృదయే మోదమిన్దీవరాక్ష !|| 3.28 ||

౧. మన్దహాససమయ ఇత్యర్థః ।

నానారత్నాఘశోభాఞ్చితమకరవరాకారకర్ణద్వయాల-

ఙ్కారప్రత్యగ్రకాన్తిప్రసరమిలనసజ్జాతశారత్వమువైచైః ।

స్యానన్దూరేశ! గణ్ణస్థలయుగమయి తే నాకనాథోపలాద-

ర్శాబోపధ్వంసశౌణ్ణం దలయతు సకలం మామకం తాపభారమ్ ॥ 3.౭౮॥

స్నిగ్ధే శ్యామే కపోలే తవ భువనపతే! విమ్బితం కర్ణభూషా-

యుగ్మం దోలాయమానం జగతి కలయతః కస్య వా లోచనాభ్యామ్ ।

చేతస్యుచ్చైర్న శఙ్కామఘహర ! జనయేస్మీనయోః గనూరజాయా-

స్త్రోయాపూర్ణే హ్రదే మాధవ ! నను సరసం ఖేలతోశ్చాతివేలమ్ ॥ 3.౭౯॥

౧. యమునాయాః ।

ప్రాచీనోర్వీధరాగ్రోదితమిహిరరుచః కౌస్తుభస్యేశ ! కాన్త్యాః

సమృర్కేణాలమజ్జీకృతవికచజపాపుష్పశోభన్వదీయః ।

అత్యన్తం శ్లక్షకాన్తేర్వరద! గదేవరస్యేహ దర్పాపహారీ

కణ్ణః కుణ్ణేతరం మే జనయతు హృదయే నాథ ! వైకుణ్ణ ! మోదమ్ ॥ 3.౮౦॥

౧. శఙ్ఖశైష్టస్య

ఛాయానూనుర్పభూవాచ్యుత! జగతి కథం పఙ్గుపాదః సుతో వై

సాదృశ్యం నూనమాప్నోతి హి కిల జనకస్యాత్ర సృష్టౌ విధాతుః ।

ఏవంరూపా విశఙ్కా మమ హి గపరిహృతా కౌస్తుభస్యాభయా తే

సాహస్రాణాం ౨పదానామపి గగనమణేః ౩పఙ్గుతాప్రాప్తిహేతోః ॥ 3.౮౧॥

౧. పఙ్గుపుత్రస్య పఙ్గుపదత్వైచిత్వాదితి భావః ।

౨. కిరణానాం చరణానాం చ పదశబ్దప్రక్రమే"పుల్లజ్ఞః

కిరణే పునః"ఇతి మేదినీ ।

౩. పఙ్గుతాయాః ప్రతిహతగతిత్వస్య ప్రాప్తేర్హేతోః

గతిప్రతిఘాతశ్చ కౌస్తుభాభయాభిభవత్ ।

విశ్వవ్యాప్తస్యకీయానుపమతమరుచిశ్రేణీభిః సర్వతేజో-

జేతృతోద్భూతగర్వప్రసరభృతమనా హన్త రాజీవబద్ధః ।

శోభాం తే కౌస్తుభస్య స్మయభరశమనీమాత్మనోఽపీహ దృష్ట్యా

సాయం సాయం ధ్రువం మజ్జతి కిల జలధౌ వ్రీలయా వ్యాకులాత్మా ॥ 3.౮౨॥

జ్ఞాత్వా తే కౌస్తుభస్యామితమసుషమామాలయా నిర్జితం స్వం

భర్తారం తిగ్మభానుం మురమథన! దిశస్తస్య జాయా దశాపి ।
సాయజ్కాలోన్మిషగత్పాలిమభరమిషేణాలమేతాః స్వర్కాయే-
ప్వావిమ్కర్వన్తి లజ్ఘాం వదనసరసిజేష్వన్వహం దీనబన్ధో !|| 3.౮౩||

౧. కాదాచితేక్యే పాటలిగ్ని లజ్ఘావికారత్వముత్పేక్ష్యతే ।
కింఞ్చ శ్రీమన్ ! ప్రభాభిర్వికచతరజపాపుషుసంస్పర్ధిసీభి-
స్తస్యాథో కౌస్తుభస్యాచ్యుత! జగతి సమస్తేఽపి జాతే ప్రసన్నే ।
లోకేఽస్మిన్ ధ్వాన్తనాశాత్ త్రిభువనవిదితా ధ్వాన్తసంజ్ఞా ప్రవేదీ
నూనం సాధర్మ్యముచ్చైరిహ హి శశవిషాణాదిభిః శబ్దజాలైః || 3.౮౪||

విశ్వాతక్కుప్రదాయప్రచురతరభుజప్రౌఢతేజోమదాన్ధి-
భూతస్వాన్తాసురౌఘస్మయశమనవిధౌ దక్షిణో దక్షిణస్తే ।
బాహుః పర్వప్తనానామాణివలయగణేనాధికం శోభమానః
సర్వాభ్యో మాం విపదభ్యః సకుతుకమవతు శ్రీపతే! తావకీనమ్ || 3.౮౫||

పర్యజ్కే నాథ! వాతాశనవరకలితే సన్మృణాలావదాతే
విన్యస్తో బాహురేషోఽచ్యుత! తవ భగవన్ ! జానుపర్యన్తలమ్పి ।
త్వన్నాథానాం నికామం మురహర! కృపణానాం పునర్మాదృశానాం
దాతుం నూనం బతానుగ్రహమిహ హి సమస్తాధివిచ్ఛేదశౌణ్డమ్ || 3.౮౬||

ఆనమ్రాయాః పదాగ్రే నిఖిలజనతతేర్ధూరితాశేషతాపే
సర్వాభీష్టాఘవిశ్రాణనవిధిపటుతామస్య తే వీక్ష్య బాహోః ।
లజ్ఘాభారాకులాత్మా నను సురవిటపీ నిర్వ్యయానాం ఫలానాం
వ్యాజాత్ గగోపాయతీహోచ్యుత! సుదృఢమసౌ నమ్రతాం లజ్ఘయాప్తామ్ || 3.౮౭||

౧. అపహ్నుతే ।

ఆబ్రహ్మాస్తమ్భపర్యన్తమిహ హి భువనే జీవజాలాస్తవనన్తా
దాతృత్వేనైవ యస్యాజిత ! తవ కరుణావారిధే! నాథ! బాహోః ।
జాయన్తే కింఞ్చ జీవన్తి చ వరద ! దృఢం హృష్టపుష్టా భవన్తి
శ్రీమన్ ! స్తోతుం తమేనం భవతి న కుతుకీ కో ను మర్త్యేఽత్ర లోకే || 3.౮౮||

స్యానస్తూరేశ ! నామ్నా స్ఫుటమపి చ గుణేనేశ! యస్తావకీనో
బాహుర్వామత్వముచ్చైర్మురమథన! దధానోఽపి నిస్తుల్యకాన్తిః ।
నిత్యం గవామేతరత్వం వహతి నిజపదామ్నోజభక్తేషు సత్సు
శ్రేయాంస్సుచ్చైస్తరాణి ప్రదిశతు స చ మే భూరికారుణ్యరాశే !|| 3.౮౯||

౧. అనుకూలత్వం అసవ్యత్వం చ ।

దుగ్ధామ్బారాశిపుత్ర్యా కువలయరచితా వీక్షితో మాలికేతి

స్ఫుర్జదూభరిప్రతాపైః కులిశమితి భియా నాథ! దృష్టోఽనురేన్ద్రైః ।

భక్తైః సన్తాపరూపాతపశమనపటోః శాఖినో నాథ! శాఖే-

త్యువైరాలక్షితోఽసౌ జయతు జయతు గోవింద ! సవ్యో భుజస్తే ॥ ౩.౯౦ ॥

౧ ఆమోదాకృష్టవిశ్వస్థితసకలజనామోదభారాఙ్గరాగా-

లేపప్రోద్భూతభూరిప్రభమఘహర! తే నాథ! వక్షఃకపాటమ్ ।

రారాజద్వన్యమాలాపరిమలలహరీవ్యాప్తనిశ్శేషలోకం

కారుణ్యాభేర్విశాలం శమయతు సకలం మామకం తాపభారమ్ ॥ ౩.౯౧ ॥

౧. ఆమోదేతి సన్తోషే । ౨. ఆమోదేతి సౌరభే ।

తస్మిన్ వక్షస్యసీమాద్భుతరుచిపటలానిత్యవాసాయితే తే

రాజన్తీం వన్యమాలాం వివిధరుచియుతైః పుష్పజాలైః పినద్ధమ్ ।

దృష్ట్వా ప్రావృట్పయోదోల్లసితశతమఖేష్వాసశక్ష్మాపరీతం

న స్యాత్ కస్యేహ చేతః ప్రతినవకుతుకామ్బోధిమగ్నం చ భూమన్ ॥ ౩.౯౨ ॥

త్రైలోక్యప్రస్ఫురత్ప్రచురతరయశోరాశిసామ్యావహేన

శ్రీమన్ముక్తామయేనాచ్యుత! తవ లసితం నాథ! హారేణ సమ్యక్ ।

వక్షశ్చాయాపథేనాధికధవలరుచా మణ్ణితస్యాతివేలం

వ్యోముః సాదృశ్యమాప్నోతి హి వరద ! దృఢం పత్రిమూర్ధన్యపత్ర ! ॥ ౩.౯౩ ॥

కిణ్చాస్మిన్ వక్షసి త్వం మరకతగతలిమప్రాథశోభాహారే స్వే

శ్రీవత్సాఙ్కం జగన్మోహనమయి వహసి శ్రీధరాశేషపుంసామ్ ।

క్షాన్తిం సాగస్సు చ స్వాం ప్రకటయితుమహో యత్తదేతన్న చిత్రం

త్రైలోక్యాధీశ్వరస్య ప్రచురతరకృపాభ్యైః ౨క్షమానాయకస్య ॥ ౩.౯౪ ॥

౧. తలిమేతి తల్పే । ౨. భూమిదేవీపతేః క్షాన్తినేతుశ్చ ।

అన్తస్థానాం త్రయాణామపి నను జగతామీశ! సీమాత్రయం యో

దైత్యాః! కుక్షిదేశః కలయతి తిస్రణాం ఛద్మనా తే వలీనామ్ ।

రోమావల్యా తమాలక్షితిరుహపటలీకాన్తిసామ్యం వహన్త్యా

యుక్తోఽసౌ నిస్తులం మే జనయతు హృదయే కౌతుకం శార్ఙ్గపాణే ! ॥ ౩.౯౫ ॥

యస్మిన్ భృంజాయమాణో విధిరిహ వదనేభ్యశ్చతుర్భ్య గలన్త్యా

వేదానాం ధారయేదం త్రిభువనమఖిలం సాధు పూతం విధత్తే ।
 తాదృక్ త్వన్నాభిపద్మం నిరుపమరుచిసన్దోహవాసాయితం మే
 నాభ! శ్రేయాంసి దద్యాన్నిరవధి జగదారాధితం పద్మనాభ ! ॥ 3.౯౬ ॥

నానారత్నప్రభారూషిత కనకమయానర్హకాఞ్చీగుణేన
 శ్రీమన్ ! విభ్రాజమానః కిల భువనపతే ! తావకో మధ్యభాగః ।
 అత్యంతం కార్కశ్యశాల్యప్యలమకృశతరాం దేవ! లక్ష్మీ దధాన-
 శ్చైతస్యక్షీణరూపం జనయతు సతతం మామకే మోదభారమ్ ॥ 3.౯౭ ॥

సన్గ్రామామేయవీర్యాసురవరపటలీత్రాసదాయిత్యదీయ-
 స్ఫూర్ణద్భూరిప్రతాపోపమవిశదరుచా సాధు పీతామృరేణ ।
 ఊరూ తావావృతౌ తే శిఖిగలసుషమాభారచౌర్యా చ జఙ్ఘే
 నిత్యం శ్రీపద్మనాభ! ప్రచురతరమయే మజ్జలం మే దిశన్తు ॥ 3.౯౮ ॥

లోకే యద్వై రసాలద్రుమమృదులలసత్పల్లవస్యాతిమాత్రం
 కౌఠిన్యం సమ్ప్రయచ్ఛత్యనఘ! మృదుతయా స్వీయయా విశ్వబన్ధో ! ।
 తాదృగ్లక్ష్మీకరామ్భారుహమృదుమృదితం చాపి రక్తత్వముచ్చై-
 రాదత్తే యత్ తదేతన్నను పదయుగలం తే మమ శ్రేయనే స్తాత్ ॥ 3.౯౯ ॥

యత్సంతాపాభిమజ్జతృకలసుజనసన్దోహహృన్మన్దరాద్రే-
 రుద్ధారాత్యన్తదక్షాం వరద ! కమఠతాం చక్రపాణే ! దధాతి ।
 తరిమన్ పాదామ్బుజే తే నిఖిలభువనసమ్భూతిహేతోర్నితాన్తం
 భూయాద్భూయో రతిర్మే సతతమవిహతా శ్రీనిధే! పద్మనాభ ! ॥ 3.౧౦౦ ॥

ఇతి స్వాతిశ్రీరామవర్గవఞ్చీమహారాజవిరచితాయాం
 భక్తిమజ్జార్యాం తృతీయశతకమ్ ।

అథ చతుర్థశతకమ్ ।

సమస్తజగదుద్భవస్థితిలయైకహేతోః పున-
 ర్లసద్భువనమజ్జలాద్భుతగుణైకధామ్నః పరమ్ ।
 తవైవ కరుణాత్మికా వరద ! కౌముదీ మామకం
 మనోగతతమః కులం హరతు సర్వమప్యజ్ఞాసా ॥ ౪.౧ ॥

అఖణ్డతరచిద్రసామ్బుధిమయోఽపి మాయాం స్వతః
 సృజన్ జగదనేకథా గవితథమప్యహో భాసయన్ ।

అప్రేమోదమయి విన్దనే ౩తవ రమేశ! సర్గక్రమం

కిమప్యయి జగద్గురో ! కథయితుం జవాదుత్సహే || ౪.౨||

౧. అసత్యమపి | ౨. ప్రమోదం విన్దల ఇతి యోజనా | క్రీడసీత్యర్థః తథా
చ సూత్రితం బాదరాయణేన “లోకవత్ తు లీలాకైవల్యమ్” ఇతి |

౩. తథా క్రీడతస్తవ |

అనన్తసుఖసమ్భృతం త్రిగుణకాలదేశాతిగం

ప్రభో! పరమథాద్యయం ప్రమరచిన్మయం బ్రహ్మ తత్ |

విలేసిథ విభో! పునః ప్రలయ ఈశ్వర ! గప్రాకృతే

తదా జగతి నాభవత్ కిమపి కారణం త్వాం వినా || ౪.౩||

౧. ప్రాకృతే ప్రలయే మహాప్రలయే “ప్రకృతౌ సంస్థితం

వ్యక్తమతీతప్రలయం తు యత్ |

తస్మాత్ ప్రాకృతసంజ్ఞోఽయముచ్యతే ప్రతిసజ్చర” ఇతి విష్ణుపురాణమ్ |

స్పృజామి జగదిత్యహో తవ బభూవ వాఞ్ఞా యదా

తదైవ భవతోఽజని త్రిభువనేశ ! మాయా స్వయమ్ |

తతోఽజని జగద్గురో ! గభువనహేతుతత్త్వం మహత్

అతతోఽహమితి సంజ్ఞితం నను బభూవ తత్త్వం జవాత్ || ౪.౪||

౧. జగత్కారణీభూతం తత్త్వమ్ || ౪.౨. అహఙ్కారాఖ్యమ్ |

తదేవ ఖలు సాత్వికీ వరద! రాజసీ తామసీ-

హ్యహఙ్కృతిరితి త్రిధా పరిణతం బభూవ ప్రభో ! |

తతః గకరణమానినో అరవిసమీరసోమాదికాన్

మనశ్చ సుషువే రమారమణ ! తత్ర వై సాత్వికీ || ౪.౫||

౧. జ్ఞానేన్ద్రియపఞ్చకస్య కర్మేన్ద్రియపఞ్చకస్య చాధిష్ఠాత్వానిత్యర్థః |

౨. “దిగ్వాతార్కప్రచేతోఽశ్వివహ్నిన్ద్రోపేన్ద్రమిత్రకాః”

ఇతి భాగవతోక్తా దశ సోమశ్చేత్యేకాదశ దేవా ఇత్యర్థః |

తత్రాశ్విపర్యన్తాః పఞ్చ శ్రోత్రత్వకృక్షుర్విహ్వపూణానాం,

క(బ్రహ్మ) పర్యన్తాః పఞ్చ వాక్పాణిపాదపాయూపస్థానామధిష్ఠాతారః |

సోమస్తు మనసోఽధిష్ఠాతా |

తతః సపది రాజసీ పరమహఙ్కృతిస్తత్క్షణాత్

నసర్జ కరణాన్యహో దశ తదైవ చాధోక్షజ! |

పునః ప్రసుషువే జవాదపి చ తామసాహజ్కృతి-

ర్ముకున్ద ! గగనాదికాన్యనఘ! పఞ్చ భూతాన్యహో || ౪.౬ ||

౧ అమీ భవదనుప్రవేశవశతస్తవాప్యైకతాం

హిరణ్మయమయి ప్రభో! వ్యదధురేకమణ్ణం మహత్ |

తదేతదథ కారణామ్భసి పురైవ సృష్టే స్థితిం

చకార కరుణానిధే ! బహుశతాన్యహో వత్సరాన్ || ౪.౭ ||

౧. భూతేన్ద్రియాదయో భావాః |

తతోఽణ్ణమయి సంవిభిద్య చ హిరణ్మయం తత్పున-

శ్చిరేణ ఖలు కారణామ్భసి సునిర్మలేఽవస్థితమ్ |

క్షణాన్నను రమాపతే! సముదభూజ్జగన్మజ్జలం

చతుర్దశజగన్మయం తవ వపుర్విరాడాహ్వాయమ్ || ౪.౮ ||

తతో నను హిరణ్యగర్భ ఇతి సంజ్ఞయాత్యున్నతే

విలేసిథ జగత్పతే! సపది సత్యలోకే స్వయమ్ |

౧నే వై స్ఫుటవిజృమ్భితాభితరజోవికారో జవా-

దహో సముదభూదలం ప్రవికసత్సిస్పృశ్చారసః || ౪.౯ ||

౧. హిరణ్యగర్భో బ్రహ్మ |

౧ తదర్థమనవాప్య బోధమిహ సోఽథ చిన్తాకులీ-

కృతాత్మహృదయో మనాగఖిలనాథ ! తస్థౌ స్వయమ్ |

తదా తపతపేత్యహో గిరమనన్త ! వైహాయసీ-

మముం ౨పరమశిశ్రవో విరచయన్తపఃప్రేరణామ్ || ౪.౧౦ ||

౧. సృష్ట్యనుకూలమిత్యర్థః ౨. త్వం శ్రావితవాన్ |

క ఏష హి పుమానిదం వచనమబ్రవీన్మామిహే-

త్యసౌ తు విచికిత్సయా ప్రచలితాన్తరఙ్గః స్వయమ్ |

విలోక్య సకలాస్వపీశ ! బత దిక్షు దృష్ట్వా విభో !

౧న కిఞ్చిదపి సోఽకరోన్నను తపః సహస్రం సమాః || ౪.౧౧ ||

౧. అయం నశబ్ధో దృష్ట్యేత్యనేన సమ్బధ్యతే | అదృష్ట్యేత్యర్థః |

తతో హృదయపఙ్కజోదితవరిష్ఠభక్తు్యధభవ-

ప్రమోదపులకాశ్రుగర్గదతరాక్షరాయార్పతే |

స్వమాశు పరితుష్యతా భువననాథ ! తస్మై పునః

ప్రదర్శితమయి త్వయా నిజపదం వికుణ్ఠాభిధమ్ ॥ ౪.౧౨॥

కదాచిదపి యత్ర గనో వికురుతే హి మాయా పున-

ర్విమోహమదరోషభీముఖరసాస్తు దూరం గతాః ।

సదైవ విలసత్యహో సుఖమయీశ ! యస్మిన్ దశా

తదేతదలమద్భుతం జయతి భో ! వికుణ్ఠం పదమ్ ॥ ౪.౧౩॥

౧. నో వికురుతే కార్యానుకూలం వికారం న ప్రాప్నోతి ।

చతుర్భుజవిరాజితా విశ్రుతశక్త్యచక్రాయుధాః

కలాయకుసుమప్రభాః సుపరివీతపీతామ్బురాః ।

వసన్తి సకలాశ్చ యత్ర హి లసద్విమానాలయా-

స్తథావిధమగనోపమం జయతి తద్వికుణ్ఠం పదమ్ ॥ ౪.౧౪॥

౧. అనుపమమ్ । న అర్థకం “అన” ఇత్యవ్యయమస్తి ।

లసత్తులసికావనప్రచురసౌరభస్రోతసా

నికామసురభీకృతాఖిలహరిద్వితానాఙ్గణమ్ ।

జపారుచిరవిద్రుమోల్లసితమఙ్గులస్తమ్భయుజ్-

నిరర్థమణిగోపురం జయతి తద్వికుణ్ఠం పదమ్ ॥ ౪.౧౫॥

అనేకవనితాజనైరభివృతా సదైవేన్దిరా

ప్రసూర్నను జగత్త్రయస్య చ ముకున్ద ! యత్ర స్వయమ్ ।

లసత్యయి భవత్కటాక్షరసపానబద్ధస్పృహో

తదీశ! భువనాద్భుతం జయతి భో వికుణ్ఠం పదమ్ ॥ ౪.౧౬॥

ఇతీహ పరిదర్శితే నను పదే వికుణ్ఠాభిధే

భుజఙ్గపతిశాయినం స్మితసుధాఙ్గితాస్యామ్బుజమ్ ।

ఘనాఘనలసద్ద్యుతిం పరిలసత్పిశ్చక్ణామ్బురం

భవస్తమయి దృష్టవాన్ సుకృతవారిరాశిర్విధిః ॥ ౪.౧౭॥

తదా ప్రచురసమ్మదోద్గతనిరర్థలాత్రుః స హి

ప్రణమ్య పదపద్మయోస్తవ సమస్తపాపచ్ఛిదోః ।

ప్రయచ్ఛ కరుణానిధే ! భువనసృష్టిదక్షం మతిం

మమేత్యయమయాచత త్రిభువనేశ్వర ! త్వామలమ్ ॥ ౪.౧౮॥

స్వకీయపదపఙ్కజే నతమముం విలోక్యాదరాత్

స్వపాణిసరసీరుహేణ కిల తస్య పాణిం స్పృశన్ ।
భవేన్మృగతిరయీహ తే అన చ నిబద్ధతా సృష్టిభి-
స్త్వితీశ! సముదీరయన్స్తమకరోః పటుం నిర్మితౌ ॥ ౪.౧౯॥

౧. మతిః సృష్టానుకూలం జ్ఞానమ్ ।

౨. సృష్టిభిర్నిబద్ధతా న చ భవేదితి ।

సమ్బంధః సృష్టిభిర్నిబద్ధతా చ రజోగుణబద్ధత్వమ్ ।

తథా చ శ్రీభాగవతం -

“ఋషిమాద్యం న బద్ధాతి పాపీయాన్స్తావం రజోగుణః ।

యన్మనో మయి నిర్బద్ధం ప్రజాః సంసృజతోఽపి తే ॥”

౧చతుర్యుగసహస్రసమ్మితదినేన చైకేన వై

నిజేన స సృజన్ జగద్వరద ! తావతీం యామిసీమ్ ।

నయత్యజిత ! నిద్రయా త్వయి నిలీయ సృష్టైః సమం

త్విమామయి విదుర్నిశాం ప్రలయమీశ ! వైమిత్తికమ్ ॥ ౪.౨౦॥

౧. చతుర్యుగసహస్రం హి బ్రహ్మణ ఏకమహర్భవతి ।

కదాచన రమాపతే! నను దినావసానే విధిః

సుషప్తినిరతాశయో భవతి సన్నిలిల్యే స్వయమ్ ।

జగన్త్రి చ యయుస్తదా జతరభాగమీశస్య తే

తదాభవదిదం జగత్ సకలమజ్ఞానైకార్ణవమ్ ॥ ౪.౨౧॥

ప్రబోధయ ! రయేణ మామహహ కల్పకాలావధా-

వితీహ సముదీర్య భో వరద ! కాలశక్తిం పునః ।

ప్రసుప్తమనఘ! త్వయా సకలజీవరూపాత్మనా

స్వకీయజతరస్థితైరఖిలలోకజాలైః సమమ్ ॥ ౪.౨౨॥

చతుర్యుగసహస్రమేవమజిత ! ప్రసుప్తే త్వయి

ప్రబుధ్య హి పురైవ శక్తిరయి దేవ! కాలాభిధా ।

ప్రబుద్ధమకరోత్ సపద్యయి భవన్తమాత్మాదరం

రమావర! చరాచరాత్మకసమస్తలోకాత్మకమ్ ॥ ౪.౨౩॥

విబుధ్య చ తదా భవాన్ సలిలగర్భశాయీ విభు-

ర్విలోక్య సకలాన్యహో నను జగన్త్రి లీనాన్యలమ్ ।

నిజాన్తరిహ చ స్థితేష్వనఘ! తేషు సూక్ష్మాత్మనా

దదౌ వరద ! దృష్టిమీశ్వర! కృపామృతస్యన్దినీమ్ || ౪.౨౪||

తతోఽజని జగత్పతే! తవ హి నాభిరన్ధ్రాదహా

సమస్తజగదాత్మకం కమలమేకమత్యద్భుతమ్ |

అథావిరభవద్రమారమణ ! తత్ర ధాతా పునః

క్షణాత్ సరసిజోదరే నిఖిలవేదరాశిః స్వయమ్ || ౪.౨౫||

ఇతీహ జగతాం పతే! ప్రథిత౦పాద్యకల్పే పున-

వివర్ధితసరోజభూః ప్రవిలసత్కృపావారిధిః |

విలేసిథ జగత్ప్రయీరచనకౌతుకీ యో భృశం

స మామవ సరోజనాభ! సకలాపదాం సఞ్చయాత్ || ౪.౨౬||

౧. "తస్యైవ చాన్తే కల్పోఽభూద్యం పాద్యమభిచక్షతే |

యద్ధరేనాభిసరస ఆసాల్లోకసరోరుహమ్ ||"ఇతి శ్రీభాగవతమ్ |

వసన్ స తు సరోజభూస్తవ తు నాభిజాతేఽమ్బుజే

కుతో ను జలధావిదం సమజనీత్యపశ్యన్ స్వయమ్ |

తదాకలనకౌతుకాత్ సకలదిక్షు పశ్యన్నహా

బభూవ చతురాననో విలసదృష్టనేత్రః ప్రభో ! || ౪.౨౭||

పయోనిధిసముదృవం కమలమేవ పశ్యన్నసౌ

తదాశ్రయమయే భవద్యపురనస్త ! నాలోకయన్ |

ఇహామ్బురుహమధ్యగో నిరవలమ్బకః కస్త్యహం

కుతోఽజని సరోరుహం త్విదమితశి ! సోఽచిన్తయత్ || ౪.౨౮||

ధ్రువం జలరుహోఽస్య వై కిమపి కారణం సమ్భవే-

దితీహ చతురాననోఽథ మనసా వినిశ్చిత్స్య సః |

స్వయోగబలతో జవాత్ గనమవరుహ్య నాలాన్తరే-

ఽప్యమేయరుచితున్దిలం తవ వపుర్న చోదైక్షత || ౪.౨౯||

౧. సమవరుహ్యపీతి యోజ్యమ్ |

కారణదర్శనార్థం ప్రయత్నవిశేషం కృత్వాపీతి తదర్థః |

నివృత్య పునరప్యసౌ సరసిజే గపురావద్విధి-

స్త్యదీయకరుణారసాయనమవాప్తకామః స్ఫుటమ్ |

తపః పరమమాస్థితో మధురిపో ! శతం వత్సరాన్

సమస్తవిషయావలీవిముఖమానసః సాదరమ్ || ౪.౩౦||

౧. పూర్వవత్ |

ప్రసన్నహృదయస్య తే మధురిపో! స్వరూపం పరం
 విలోక్య తపసోఽవధౌ సరసిజాసనోఽన్తర్మృశా |
 ప్రహృష్టహృదయో హారే! దిశ ధియం జగన్నిర్మితౌ
 మమాతిపటుమిత్యసౌ సరసమజ్జాసాయావత || ౪.౩౧||

అవాప్పుహి సమస్తలోకకులస్పృష్టిదాక్ష్యం జవాద్-
 విధేహి పునరప్యహో నను తపో విధే! సాదరమ్ |
 భవేన్నిరుపధిర్మయి ప్రచురభక్తిరప్యన్వహం
 తవేతి సముదీరయంస్తమకరోః ప్రసన్నాశయమ్ || ౪.౩౨||

పునశ్చ కలయంస్తపః స ఖలు వత్సరాణాం శతం
 తపోమతిబలే తతో హి సమవాప్య పూర్వాధికే |
 విలోక్య చలితం జలే సరసిజం సమీరేణ వై
 త్వదీయబలవర్ధితః సలిలమారుతౌ చాపిబత్ || ౪.౩౩||

త్వదీయకరుణాబలాజ్జలరుహేణ తేన ద్రుతం
 జగత్త్రయమహో పునర్విరచయన్ స్వయమ్నూఞ్ఞః స్వయమ్ |
 మనుష్యమృగపక్షిభూరుహసరీసృపాద్యానసౌ
 గుణాంశ్చ వివిధానథో నను ససర్జ లక్ష్మీపతే ! || ౪.౩౪||

ససర్జ సనకం హృదా మునివరం సనన్దాభిధం
 సనాతనమహో పునర్నను సనత్కుమారం తథా |
 ఆమీ వరద ! సృష్టికర్మణి తు తేన హి ప్రేరితా-
 స్త్వదీయపదలోలుభా న జగృహుస్తదీయాం గిరమ్ || ౪.౩౫||

రుషం ఖలు తదోదితాం సపది రున్ధతోఽస్య స్ఫుటం
 భ్రువోః పరమిహాన్తరాదజని సత్వరం శక్కురః |
 పదాని వితరాగహ్వాయానపి చ మే విరిఞ్చేత్త్యసౌ
 రురోద నను తేన వై సముదభూత్ స రుద్రాభిధః || ౪.౩౬||

౧. నామాని |

అవాప్య వనితాః స వై విధినియోగతో నిర్మితిం
 యదా సముపచక్రమే నను తదాథ తన్నిర్మితాన్ |
 విలోక్య స భయానకాన్ సపది రుద్రసంక్లాన్ ప్రజా

న వై సృజ తపశ్చరేత్యముమువాచ పాథోజభూః ॥ ౪.౩౭॥

౨. రుద్రమ్ ।

తతోఽజని మరీచిరత్తిరపి చాజ్గిరాశ్చాఙ్గతః

పులస్త్యపులహౌ పునర్భుగువసిష్ఠదక్షాస్తథా ।

త్వదీయపదసేవకః సపది నారదస్తాపసో

రమావర! విధేరలం భువనసృష్టిదక్షస్య వై ॥ ౪.౩౮॥

సృజంస్తదను కర్దమం వరద ! ధర్మముఖ్యాంస్తథా

విధాయ చ సరస్వతీం విధిరభూదనజ్ఞాకులః ।

తదా తు భవదాఙ్జయా సనకదక్షముఖ్యైః సుతై-

రసౌ సుబహు బోధితో మధురిపో ! తమః స్వం జహౌ ॥ ౪.౩౯॥

విధాయ నిగమాన్ పునః స తు తథోపవేదాన్ విధిః

స్వకీయమువృవృన్దతస్త్యయి సదా నిబద్ధాశయః ।

మనుష్యకులనిర్మితిం మనుగతదీయజాయాత్మనా

విధాతుమమలాశయః స్వయమథాయమారభవాన్ ॥ ౪.౪౦॥

౧. శతరూపాభిధా మనుజాయా ।

అథాహమహినాథతల్పశయన ! గక్షమాసంస్థితిం

సశైలకులవారిరాశినికరాన్తరీపాత్మికామ్ ।

క్రమాత్ కథయితుం కిమప్యయి సముత్సుకోఽస్మి ప్రభో !

తదర్థమయి తే కృపా పతతు మయ్యనన్యాశ్రయే ॥ ౪.౪౧॥

౧. భూసన్నివేశమ్ ।

లసత్యజిత! లక్షయోజనమితః పునస్తావతా

రమేశ ! లవణాబ్ధినా పరివృతోఽన్తరీపోత్తమః ।

భువో వరద ! మధ్యగః సువిదితోఽథ జమ్బూరితి

౧స్వమానసద్భ్రుశోచ్ఛ్రయేణ లసితోఽన్తరే మేరుణా ॥ ౪.౪౨॥

౧. నిజస్థౌల్యానురూపౌనత్యేన । ౨. మధ్యే ।

ఇలావృతసమాహ్వయం లసతి వర్షమస్యాభితో

హరే! నవసహస్రయోజనమితం తు తస్యోత్తరే ।

భవన్తి హి తథోన్నతాస్త్యవధిపర్వతాః ౧శ్శృజవన్-

ముఖా ఆపి చ రమ్యకప్రముఖమీశ ! అవర్షత్రయమ్ || ౪.౪౩||

౧. శృంగువాన్ నీలః శ్వేతః ఇతి త్రయః |

౨. రమ్యకం హిరణ్మయం కురురితి |

తథైవ విలసత్యహో వరద! దక్షిణస్యాం దిశి

త్రిభిస్త్యవధిపర్వతైర్నిషధహేమకూటాగదిభిః |

యుతం తు హరివర్షకీమ్బురుషముఖ్య అవర్షత్రయం

సమస్తభువనైకనాయక ! సరోజనాభ ! ప్రభో ! || ౪.౪౪||

౧. ఆదిపదగ్రాహ్యో హిమాలయః |

౨. తృతీయం తు భారతవర్షమ్ |

పురోదిశి చ గన్ధమాదనసమాఖ్యసీమాద్రిణా

యుతం లసతి కేతుమాలమితి వర్షమత్సుత్రమమ్ |

తథైవ ఖలు మాల్యవన్నగయుతం ప్రతీచ్యాం దిశి

ప్రభో! లసతి వర్షమమ్బురుహనాభ ! భద్రాశ్వకమ్ || ౪.౪౫||

దిశామజుః చతుష్టయే గిరిగచతుష్టయం భాసతే

స్ఫుటం త్వయుతయోజనప్రమితవిస్తరోచ్చాయయుక్ |

సువర్ణధరణీధరస్య నను మన్దరాద్యం ఊతే-

రవాప్తమతినిశ్చలాం మధురిపో! త్వవష్టమృతామ్ || ౪.౪౬||

౧. మన్దరో మేరుమన్దరః సుపార్శ్వః కుముద ఇతి గిరిచతుష్కమ్ |

అమీషు ధరణీధరేష్వపి చతుర్షు గచాతాదిభూ-

రుహోత్తమచతుష్టయం లసతి సిన్ధుకన్యావతే ! |

తదీయఫలనిస్సృతాస్త్యనఘ! నిమ్నగా వర్తృభి-

శ్చతుర్భరిహ సేచయన్త్యలమిలావృతం సన్తతమ్ || ౪.౪౭||

౧. చూతజమ్బూకదమ్బున్యగ్రోధరూపవృక్షచతుష్కమ్ |

లసన్తి గిరయః పరే నను గకురజ్జవైకజ్కృత-

త్రికూటశిశిరాదయః కనకభూధరం చాభితః |

గతాస్త్యజిత ! కేసరత్వమథ తస్య చాష్టౌ తథా

మహాగిరివరాః పునఅర్జతరదేవకూటాదయః || ౪.౪౮||

౧. కురజ్జాదయో వింశతిర్గిరయః |

౨. జఠరదేవకూటపవనపారియాత్తకైలాసకరవీరత్రిశృంజ్జమకరాఖ్యాః ।

అథో దశసహస్రయోజనసహస్రయుక్తా పురీ
లసత్యజిత ! మేరుమూర్ధని హి మధ్యతో బ్రహ్మాణః ।

ఇమామను కిలాభితో నియమితాస్తథాష్టా గుపురో
దిగీశనిలయాస్తదీయక౨చతుర్థభాగేన వై ॥ ౪.౪౯॥

౧. నగరాణి । ౨. పూర్వోక్తపురీమానతురీయమానేనేత్యర్థః ।

తవైవ నను వామనస్య ఖలు వామపాదాఙ్గుళీ-
నఖాహతజగత్కటాహవివరేణ చాన్తర్గతా ।

అతీవ మహతా పునర్జగదధీశ ! కాలేన వై
దివి ధ్రువపదే శనైరవతతార సా జాహ్నవీ ॥ ౪.౫౦॥

నిషిచ్య పునరిన్ద్రమణ్డలమథాలయే బ్రహ్మణో
నివత్య నను మేరుమూర్ధని చిరేణ జహ్నోః సుతా ।

౧చతుర్భరిహ నామభిః పరమియం చతుర్థా భవ-
న్స్వశేషమవసీతలం సమతనోత్ పవిత్రం భృశమ్ ॥ ౪.౫౧॥

౧. సీతాలకనన్దాచక్షుర్భద్రేత్యేవంరూపైః ।

నవస్యపి చ వర్షరాజిషు పురా పరం కీర్తితే-
ష్వశేషజగతీపతిర్ను భవాన్ రమావల్లభః ।

లసత్యజిత ! మూర్తిభిర్నువభిరమ్యతాత్మోచితైః
పుథక్ పుథగుపాసితో నవభిరీశ ! గభక్తోత్తమైః ॥ ౪.౫౨॥

౧. తే యథా - ఇలావృతే భవః, భద్రాశ్వే భద్రశ్రవాః,
హరివర్షే ప్రహ్లాదః, కేతుమాలే రమా, రమ్యకే మనుః,
హిరణ్మయే పితృగణాధిపతిః, కురుషు భూః, కిమ్పూరుషే హనుమాన్,
భారతే నారద ఇతి ।

అథో హయగవేషణోద్యతతరైరలం కల్పితా
లసన్తి సగరాత్మజైః పరమిహాష్టసంఖ్యాయుతాః ।

సమస్తజగతీపతే! స్ఫుటముపాన్తరీపోత్తమాః
పురా హి సముదీరితస్య వరదాన్తరీపస్య వై ॥ ౪.౫౩॥

ద్వీలక్షతమయోజనః సువిదితో హరే ! ప్లక్ష ఇ-
త్యథాస్తి పునరిక్షుతోయనిధినా౨౨వృతో ద్వీపరాట్ ।

నదీభిరవలైస్తథా హ్యపి చ వర్ధకైః సప్తభి-

ర్యుతో నను భజన్తి భానుమయి దేవ ! తద్వాసినః ॥ ౪.౫౪॥

తతో ద్విగుణితోత్తరోత్తరవిశాలతాశాలినో

లసన్తి పరమన్తరీపనికరాశ్చ సప్తాపరే ।

యథాక్రమమిహాబ్ధిభిదధిఘృతాదిభిరేష్టితా

భజన్తి ఖలు తత్ర తత్ర విబుధాన్ పృథజ్ఞానవాః ॥ ౪.౫౫॥

స్వమూర్ష్యయి దిగీశపత్తనచతుష్టయేనాన్వితో

వృతోఽస్తి పరిశుద్ధతోయనిధినా తథా పుష్కరః ।

రవేస్తు కనకాచలం నియమతస్త్వభిక్రామతః

సృతిః శిరసి యస్య వై పరముపాసితబ్రహ్మణః ॥ ౪.౫౬॥

తతః పరమశేషసత్త్వనివహారలం వర్జితా

భవత్యజిత ! మృణ్మయీ వసుమతీ తథా కాఞ్చనీ ।

తతః పరమిహావృతాన్తమనేన కాపి క్షతి-

ర్లసత్యఖిలలోకగీతమహిమన్నగలోకాభిధా ॥ ౪.౫౭॥

౧. అలోకాఖ్యా ।

ఇతి క్షీతిగీర్ణ్యవారినిధివర్షకదీపపు-

జ్గవప్రజమయీ పునః సకలసత్త్వజాలాశ్రితా ।

అనేకతమరాష్ట్రపత్తననదీవనైర్మణితా

శతార్ధశతలక్షయోజనమితీయముర్షీ స్మృతా ॥ ౪.౫౮॥

నభస్యథ దివాకరేన్ద్రసహితామితప్రోజ్జ్వల-

గ్రహార్క్షకలితం పునర్వరద ! తేజసాం మణ్డలమ్ ।

భజన్తి భువి కేచిదత్ర నను గశింశుమారాత్మనా

చరన్తమఖిలేషు రాశిషు యథాక్రమం త్వాం సదా ॥ ౪.౫౯॥

౧. శింశుమారాఖ్యజన్తుసంస్థానేన । శింశుమారసంస్థానం చ

శ్రీభాగవతే చతుర్థస్కంధే త్రయోవింశాధ్యాయే వివృతమ్ ।

అథో భువి రసాతలాదిభువనాని సప్త ప్రభో !

లసన్తి ఖలు భోగినామనఘ! వాసభూతాన్యహో ।

తతోఽప్యలమధః స్థితో వహతి భూమిమేనాం ఘణా-

నహస్రతలసస్థితామవిరతం ఘణీన్యః స్వయమ్ ॥ ౪.౬౦॥

ఇతీహా పరికల్పితే జగతి విద్యమానేష్యహా

బహుష్యనఘ! జన్మరాశిపు ముహుః శరీరీ భ్రమన్ ।

అనన్తసుకృతావలీసుపరిపాకకాలే పున-

ర్భజత్యజిత ! మానవీయమిహ జన్మ సర్వోత్తమమ్ ॥ ౪.౬౧॥

దురాసదపరాక్రమా విపులదేహసత్వోజ్జ్వలా

అపీహ భువి కేసరిద్విపతరక్షముఖ్యా మృగాః ।

వివేకలవవరిజ్జితాః ఖలు యతస్తదీయం తతః

పరం విఫలమేవ దేవ ! నను జన్మ నిస్సంశయమ్ ॥ ౪.౬౨॥

ఇయం హి జననీ పితా త్వయమసౌ మదీయో గురుః

సుతోఽయమయమగ్రజస్తవరజోఽయమిత్యాద్యహా ।

వివిచ్య హృది వేదితుం కలయితుం చ శాస్త్రం పరం

వినా జగతి మానుజం కిమిహ జన్మ దక్షం భవేత్ ॥ ౪.౬౩॥

ఇతీహా బహుధా పునఃపునరపీశ్వరాగలక్షితే

సమస్తపురుషార్థసాధనసమర్థమత్రావనౌ ।

సురాసురసుదుర్లభం నను మనుష్యజన్మైవ యద్-

బ్రవీమి హి తదుద్భవాదికమిహోత్ర సజ్జేపతః ॥ ౪.౬౪॥

౧. ఆలోచితే ఆలోచనాయాం కృతాయాం సత్యామితి యావత్ ।

స్వకర్మబలచోదితః ప్రథమతో జనన్యాస్త్యయం

జనో జరరగహ్వరం విశతి మాంసపిణ్డాత్మకః ।

తతోఽఙ్కురితమౌలిపాణిచరణః క్రమాజ్ఞాయతే

త్వదేకశరణో హరే! దశభిరఙ్గ! మాసైః స్ఫుటమ్ ॥ ౪.౬౫॥

అసహ్యాతరపూతిగన్ధిరుధిరామిషాన్త్రావిలాత్

కదా బహిరితో వ్రజామ్యహమితిహ వాఙ్ఘ్నన్ భృశమ్ ।

బలాదథ సమీరితః సపది సూతికావాయునా

రుదన్నథ నరాకృతిర్భువి రమేశ ! సజ్ఞాయతే ॥ ౪.౬౬॥

తతః స్వజననీస్తనాస్వదనమాత్రపుష్యత్తనుః

క్రమేణ పరివర్ధితః పునరథాన్నపానాదిభిః ।

భవత్యథ పటుః శనైశ్చలితుమప్యథో భాషితుం

కలం స జనయన్ముదం సమధికాం స్వపిత్రోః స్ఫుటమ్ ॥ ౪.౬౭॥

తతోఁ జిత ! కలాసు హన్త గురుభిః పరం శిక్షితో-

ఁప్యసౌ వహతి దాక్ష్యమాసు నియతం యథావాసనమ్ |

మరౌ తదితరావనావపి చ బీజముప్తం సమం

దదాతి హి మహిగుణానుగుణమేవ తావత్ ఫలమ్ || ౪.౬౮||

త్రిధా భవతి దేహినాం ప్రకృతిరప్యహో సాత్త్వికీ

రమారమణ ! రాజసీ హ్యపి చ తామసీతి ప్రభో ! |

ప్రవృత్తిరఖిలేషు హన్త భవతీహ కృత్యేష్యహో

పునర్నిజగుణానురూపమయి నాథ ! తేషాం పృథక్ || ౪.౬౯||

భవన్తి హృదయోద్భవా భువి నృణాం తు షడ్ వైరిణో

ముకున్ద ! భృశదుర్దమాః ప్రబలకామరోషాదయః |

జితాస్త్యజిత ! యేన తే స సుకృతీ జితో యస్తు తై-

ర్న చారిత భువనత్రయేఽపి చ గతథావిధః పాతకీ || ౪.౭౦||

౧. జితతుల్య ఇత్యర్థః |

తమః కలుషితాశయాః కతిచిదత్ర యోషితస్వహో

భ్రమన్తి హి సుఖభ్రమేణ భువి పాపకృత్యా నరాః |

పతన్తి శలభా యథా గశిఖిని భక్ష్యబుద్ధయా స్వయం

స్వనాశమనవేక్ష్య హన్త అబడిశే చ మీనా యథా || ౪.౭౧||

౧. అమౌ | ౨, మత్స్యబన్ధనే |

పరే నను ధనార్జనైకనిరతా నరాః పాపినః

స్వభర్తురహితం చ చౌర్యమథవా పరోపద్రవమ్ |

విధాయ సముపార్జయన్తి హి ధనం త్వనాలోచ్య హో

తటిత్సుర్నితభృగ్గురత్వమిహ గతస్య విశ్వార్తిహన్ ! || ౪.౭౨||

౧. ధనస్య |

అవాప్య జగదీశ్వరే భవతి భక్తిమత్సుత్రమా-

మనన్తసుకృతవ్రజైరయి నికామమేకే జనాః |

విధూయ నిరయావహేష్యలమమీషుగ వాఙ్ఘాం సదా

పరం సుఖమవాప్నువన్తి కృపయా తవాధోక్షజ ! || ౪.౭౩||

౧. ధనేష్యిత్యర్థః |

అథాహమరవిన్దనాభ! కథయామి వర్ణాశ్రమో-

చితం సుపరిశుద్ధమీశ! నను ధర్మమద్యాదరాత్ |
 త్వయైవ పరముద్ధవాయ నిజభక్తవర్యాయ తం
 పురా సముపదిష్టమత్ర కృపయైవ తే కిఞ్చన || ౪.౭౪ ||

రమావర! సుదుర్లభం భువి మనుష్యజన్యైవ తద్-
 బహుష్యథ వివేకలేశరహితేషు దేహిష్యహో |
 తతోఽప్యతిదురాసదం నను మహీసురత్వం హరే !
 వినా శ్రమలవం నరో భజతి యత్ర సేవాం తవ || ౪.౭౫ ||

తతోఽహమిహ సామృతం తదిహ జన్మ సర్వోత్తమం
 తవైవ కృపయా పునర్లగతి విన్దతా దేహినా |
 విధేయమలమాశ్రమోత్తమచతుష్టయస్యోచితం
 బ్రవీమి నను ధర్మమీశ! భవతా పరం కల్పితమ్ || ౪.౭౬ ||

అథోపనయనాదవాప్య మనుజో ద్విజత్వం పరం
 వసన్ గురుకులే సదా హ్యజినమేఖలాదణ్డధృత్ |
 అఖణ్డితతనూరుహోఽప్యథ హుతానలః సన్ధ్యయో-
 ర్విసీతహృదయో గురోః స నిగమానధీయాత చ || ౪.౭౭ ||

గప్రగే చ దివసావధౌ స్వగురవే సమాసీయ స-
 న్నివేద్య పరమత్తుమర్హతి స భైక్షమన్నం శుచి |
 నికామమథ వర్జయేదపి వధూముఖాలోకనం
 సదైవ కలయేద్గురోః సకుతుకఞ్చ శుశ్రూషణమ్ || ౪.౭౮ ||

౧. ప్రాతః |

ఇతి వ్రతమఖణ్డితం నిగమశిక్షణాంతావధి
 ద్విజో నను వహన్ పునః స్వగురవే తథా దక్షిణామ్ |
 వితర్యి చ యథాసమృద్ధి సహసా త్వదీయాజ్ఞయా
 వివర్జితమదస్యజేత్ తమిమమాశ్రమం త్వాదిమమ్ || ౪.౭౯ ||

వివిక్షుగరథ భూసురః స్వయమథో గృహస్థాశ్రమం
 సతీమథ యవీయసీమపి సమానవర్ణోద్భవామ్ |
 నికామమజగుస్సితాం విధివదుద్వహేత్ సాదరం
 గుణాకృతిముఖైరహో పరమథానురూపాం వధూమ్ || ౪.౮౦ ||

౧. వేష్టమిచ్చుః |

అవాప్య దయితాం ద్విజః పరమథానురక్తాం నిజే
 తయా సమమఖణ్ణితం సతతమగ్నిహోత్రం దధత్ |
 యజేచ్ఛ పురుదక్షిణైరపి మఖైస్తు యజ్ఞేశ్వరం
 భవన్తమథ పౌర్ణమాసపశుబన్ధదర్శాదిభిః || ౪.౮౧||

అకామకలుషీకృతః పరమథానసూయస్తథా
 దయాలురఖిలేషు భూతనివహేషు దాన్తాశయః |
 నికామపరితుష్టధీః పరమథాల్పలాభేన చ
 త్వయీశ ! నిరతః సదా నను భవేద్గృహస్థాశ్రమీ || ౪.౮౨||

వివిక్షురథ కాననం స్వతనయేషు భార్యాం నిజాం
 నిధాయ తు సహైవ వా వనభువం ద్విజః గప్రవ్రజేత్ |
 నయేచ్ఛ వన ఏవ భాగమఖిలం తృతీయం పున-
 ర్మునిర్నను నిజాయుషో విధృతవల్కలో నిస్సృహః || ౪.౮౩||

౧. వానప్రస్థో భవేదిత్యర్థః |
 త్రికాలమపి వాచరేదధ జలాశయే మజ్జనం
 స్వవృత్తిమిహ వన్యమూలఫలరాశిభిః సాధయేత్ |
 పునః శయనమాచరేన్నను నిశాస్వహో గన్ధణ్ణిలే
 సదా పరమదుష్కరం భువి తపశ్చరేత్ తత్పరః || ౪.౮౪||

౧. నిరాస్తరణే భూతలే |
 యదా సముపజాయతే హి నిరయాత్మకేష్యాత్మనో
 విరక్తిరథ లోకరాశిషు నికామమత్ర ద్విజః |
 తదా త్రిజగతాం గురౌ గభవతి లగ్నచేతా దృఢం
 రమావర! పరివ్రజేత్ స్వమనసా విధూతాగ్నికః || ౪.౮౫||

౧. త్వయి |
 వహన్నథ కమణ్ణులం వరద ! వేణుదణ్ణం తథా
 చరేత్ పరమనిస్సృహో భువమిమామసక్తో భృశమ్ |
 విధూతమదమత్సరో విహితసామ్యభావోఽఖిలే-
 ష్వహో న హి రతో భవేదపి చ గబదివాదాదిషు || ౪.౮౬||

౧. వాదివాదో జల్పవితణ్ణాదిరూపస్తదాదిషు |
 గన్యసేద్భువి పదం యతిః పథిషు దృష్టిపూతం చరన్

పిబేదపి జలం పునర్జగతి వస్త్రపూతం భృశమ్ ।
 వదేదలమనిన్దితామహహా సత్యపూతాం గిరం
 తథా హృదయపూతమేవ ఖలు కర్మ సర్వం చరేత్ ॥ ౪.౮౭॥

౧. అసథాతుర్భావాదికః ధాతూనామనేకార్థత్వాన్స్వస్యేదిత్యర్థః
 విహాయ తు విగర్హితానపి చతుర్షు వర్ణేష్యహో
 సమం జగతి సంయమీ స్వభరణాయ భిక్షాం చరేత్ ।
 సకృత్ త్వనియతేషు నాథ! సదనేషు సప్తస్వహో
 భవేచ్చ పరితుష్టధీః గసుబహు తత్ర లభ్యాన్ధనా ॥ ౪.౮౮॥

౧. పరితోషక్రియావిశేషణమ్ । ౨. లభేనాన్నేన ।
 ఇతి త్వదుపకల్పితే నను యతిః స్వధర్మే రతః
 సమస్తవిషయావలీవిముఖమానసః సస్తతమ్ ।
 హృదముబ్బజనముద్భవత్ప్రచురభక్తిభారోఽగవధౌ
 చరాచరజగద్గురుం నియతమాప్పుయాత్ త్వాం పరమ్ ॥ ౪.౮౯॥

౧. దేహావసానే ।

అథాహమిగతైస్త్రిభిర్నలిననాభ! వర్ణైరగ-
 త్యుపాస్యమఖిలం పృథక్ పృథగనస్త! ధర్మే వరమ్ ।
 క్రమేణ కథయే యథామతి తవైవ కారుణ్యత-
 శ్చతుర్దశజగన్నియస్తురమితానుభావస్య చ ॥ ౪.౯౦॥

౧. క్షత్రియవైశ్యశూద్రైః ।

అవాప్య ధరణీపతిత్వమిహ బాహుజో న్యాయతో
 నిజాః ప్రణిహితః ప్రజాః స్వసుతవద్భృశం పాలయేత్ ।
 ధనం చ గతదుపాహృతం సుబహు దేవభూదేవయోః
 లక్ష్మణే తు వినియోజయేదథ యథోచితం సస్తతమ్ ॥ ౪.౯౧॥

౧. ప్రజాభిః కరత్వేన సమర్పితమ్ । ౨. తాదర్శ్యేఽవ్యయమ్ ।

యుధి స్థిరపరాక్రమః పరిలసద్యశోభాజనం
 వదాన్యవరతాం దధత్ సతతమర్థిసజ్ఞేష్యహో ।
 వశీ చ పరమాస్తికో నిగమగీతవర్ణాశ్రమా-
 దిధర్మపరిపాలనే చ నిరతో భవేద్భూపతిః ॥ ౪.౯౨॥

అథాత్ర పశురక్షయా చ కృషిభిర్వణిగ్స్వత్తిభిః

స్వకాలమనిశం నయేదజిత ! వైశ్యజాతిః స్వయమ్ |

౧ ద్విజస్య అపరిచర్యయా విరహితః స్వయం పాప్యనా
కథంఞ్చదిహ శూద్రజాతిరపి కల్పతే శ్రేయసే || ౪.౯౩||

౧. త్రైవర్ణికస్య | ౨. ఇయం పాప్యవిరహితత్వే హేతుః |

విధాతుమనిశం మతిం తనుజషోఽస్య సన్మార్గగాం
ముకున్ద ! బహవో లసన్తి ౧గురవో ధరామణ్డలే |

తదీయగుణమాకలయ్య చ విధూయ దోషావలీం
నరో విగతసంశయం న తు విమోహమత్రాప్పుయాత్ || ౪.౯౪||

౧. తే చ భూమ్యాదయ ఉత్తరశ్లోకే వక్ష్యన్తే |

క్షమా చ మరుదమ్భరం సలిలమగ్నిరిన్దూగ రవిః
కపోత_అశయుసిన్ధవః శలభపుష్పలిట్ సిన్ధరాః |

తథేహ ౩మధుహో ౪మృగోఽప్యథ తథాణ్డజః_౬పిఙ్గలా
ముకున్ద ! కురరోఽర్భకోఽప్యథ కుమారికా బాణకృత్ || ౪.౯౫||

౧. ఇన్దుః | ౨. శయురజగరః | సిన్ధుః సముద్రః | ౩. మాక్షికహర్తా |

౪. హరిణః ౫. మీనః ౬. తన్నామికా వేశ్యా |

అహిః పరమథోర్ణనాభిరిహ సిన్ధుకన్యాపతే !

౧సుపేశకృదితీరితాస్తు గురవశ్చతుర్వింశతిః |

అమీ జగతి చర్యయా హి నిజయైవ పుంసాం సతాం

హితా_అముపదిశన్తి నామ సరణిం శుభావాప్తిదామ్ || ౪.౯౬||

౧. కీటస్య భ్రమరత్వాపాదకో భృంజివిశేషః |

౨. ఉపదేశశ్చ శ్రీభాగవతే ఏకాద శస్కన్తే ౭, ౮, ౯ అధ్యాయేషు వివృతః |

విలోక్య చ బతేదృశానిహ శుభాప్తిహేతున్ బహూన్
వివేకరాహితాస్తు యే భువి చరన్తి పాపాన్యహో |

నిబధ్య యమపూరుషైరహహ కాలపాశైర్దృఢై-
రపీ నిరయయాతనాం బహు భవన్తి నీతా మృతౌ || ౪.౯౭||

లుతన్తమథ దారుణే నరకసిమ్ని హాహేత్యహో

రుదన్తమధికం క్షుధాప్యథ పిపాసయా వ్యాకులమ్ |

విమర్ష్య శితహేతిభిర్వికరుణం సమాకర్షయ-

న్యతీవ బత తప్తతామ్రకలితే తలే పాపినమ్ || ౪.౯౮||

విమోచయితుమీద్యశాన్నరకసజ్గుటాత్ ప్రాణినం

మురాన్తక! పటీయసీ తవ హి భక్తిరేకైవ సా |

౧౩మాం తు నవధా జగౌ దనుజబాలకేభ్యః పురా

భవత్పదపరాయణోత్తమతమః స ౨కాయాధవః || ౪.౯౯||

౧. భక్తిమ్ | ౨. కయాధుర్విరణ్యకశిపోర్భార్యా తస్యా అపత్యం ప్రహ్లాదః ||

౧శ్రుతిర్వరద ! కీర్తనం స్మరణమజ్ఞీనంసేవనం

రమావర ! తథార్చనం త్వపిచ వస్తనం దాసతా |

త్వయైవ సహ సఖ్యమచ్యుత ! నివేదనం చాత్మన-

స్త్రీతీహ నవధా స్మృతా భవతి భక్తిరత్సుత్తమా || ౪.౧౦౦||

౧. శ్రవణమ్ |

ఇతి స్వాతిశ్రీరామవర్మవఞ్చమహారాజవిరచితాయాం

భక్తిమజ్జార్యాం చతుర్థశతకమ్ |

అథ పఞ్చమశతకమ్ |

అథ సరసిజనాభ! త్వత్కృపైకావలమ్బా-

దహమిహ నవధా తం కల్పితం భక్తిమార్గమ్ |

కథయితుమయి సద్యస్తూత్సహ౨జ్గ! క్రమేణ

ప్లవమివ౧ భువి లభ్యా పారలిప్పుః పయోధేః || ౫.౧||

౧. ఉడుపేన సాగరతిత్తిర్షాపమయా భక్తిమార్గకథనరూపాశకశ్యకార్య-

ప్రవృత్తస్యాత్మనో లోకే పరిహసనీయత్వం ద్యోత్యతే |

నవసు చ బత భూమన్ ! భక్తిమార్గేష్వధాద్యాం

తవ గుణగణలీలాకర్ణనాఖ్యాం తు భక్తిమ్ |

శ్రమలవరహితాం తాం చేతసః శాన్తిదాత్రిం

కథయితుమయి కిఞ్చిత్ ప్రారభే భూరమేశ !|| ౫.౨||

ఇహ హి జగతి సన్ని ప్రాప్తయే త్వత్కృపాయా

మురమథన! బహున్యేవాఙ్గ ! వర్తమాని నూనమ్ |

తదిదమఖిలమువైర్దుష్కరం హస్త సాధ్యా

౧ససుఖమఖిలలోకైర్భక్తిరేకైవ సా తే || ౫.౩||

౧. సాధనక్రియావిశేషణమిదమ్ ।

శమయతి భువి పాపాన్యేవ సంసారభాజాం

న తు సుదృఢతరాం తాం వాసనాం గవర్త్య సర్వమ్ ।

హరతి తదదుభయం యద్భక్తిరవ్యాహతా త్వ-

య్యథ సకలజనార్థ్యా సైవ నిర్ధూతశక్కుమ్ ॥ ౫.౪॥

౧. సర్వే వర్త్య భక్తిమార్గాతిరిక్తం మార్గజాతమ్ ।

౨. పాపతద్వాసనాద్యయమ్ ।

అపి చ పరమవేక్ష్యః కర్మణాం చేతరేషా-

మిహ భువి సకలానాం చాధికారీ మురారే ! ।

౧సమమఖిలజనైరప్యశ్రమేణాచ్యుతాను-

ష్ఠితిషు కిమిహ శక్యం భక్తివత్ త్వయ్యనన్తే ॥ ౫.౫॥

౧. అవిశేషేణేత్యర్థః ।

నిఖిలభువనబంధో ! నాథ! తత్రాపి ముఖ్యం

తవ చరితసుధాయాః శశ్వదాకర్ణనం తత్ ।

౧యదిహ పరమనిత్యన్నప్యసౌ హస్త దేహీ

జగతి భవతి యస్మాద్ధూరితః సర్వపాపైః ॥ ౫.౬॥

౧. ఆకర్ణనమ్ । ౨. అనిచ్ఛయా కుర్వన్నపీత్యర్థః ।

ప్రియమిహ రసనాయా యన్న తద్రోగశాస్త్యై

ప్రభవతి గదహారి స్వాదుతాం వా న ధత్తే ।

ప్రణుదతి భువి పాపం రజ్జాయస్తీ హృదుచ్ఛై-

స్తవ చరితసుధా సా భేషజాయేవ దుగ్ధమ్ ॥ ౫.౭॥

తవ చరితసుధాయా ధారయా పూరణీయే

సతి సకలజనౌఘాః కర్ణకూపే స్వకీయే ।

తదహితకరణాయేవోపలాభ్యాం పిధానం

దధతి భువి కిమర్థం కుణ్డలాహ్వయుతాభ్యామ్ ॥ ౫.౮॥

విషయమయదవాగ్నిజ్వాలయా పీడితానా-

౧మగణితబలకామక్రోధవైర్వర్ధితానామ్ ।

జననమరణరూపే సాగరే మజ్జితాం హః

గతిరిహ హి వినా కా త్వత్కథాస్వాదభాగ్యాత్ ॥ ౫.౯॥

౧. అగణితబలౌ యో కామక్రోధావేవ వైరిణౌ తాభ్యామర్థితానామ్ ।

పరిహరతి చ పాపం హస్త తాపత్రయం చ

ప్రదిశతి భువి సర్వే వాఙ్ఘృతం మానవానామ్ ।

జనయతి హృది భక్తిం శ్రీపతే! త్వయ్యసీమాం

కిమిహ దిశతి సౌఖ్యం నో కథాస్వాదనం తే ॥ ౫.౧౦॥

అనుదినమవగాహైః పుణ్యతీర్థేషు యద్వై

ఫలమలముపభుక్త్యై యత్తపోభిర్మఖైర్వా ।

తదఖిలమిహ లోకస్త్యశ్రమేణాన్నతేఽసౌ

సకృదపి తవ గాథాం కర్ణయోరాకలయ్య ॥ ౫.౧౧॥

స్మరణనిరతపాపవ్యూహవిచ్ఛేదశౌణ్డ-

స్త్యమయి భువనబన్ధో! కీర్త్యనే గయత్ర శశ్వత్ ।

శ్రవణపుటయుగల్య తాం సమాస్వాద్య గాథాం

క ఇహ న కృతకృత్యో జాయతే నాథ! మర్త్యః ॥ ౫.౧౨॥

౧. గాథాయామ్ ।

జగతి దనుజవైరిన్ ! యః పుమానాత్మమోదం

౧భవతి ధృతరతీనాం సజ్జనానాం సమాజే ।

నిశమయతి న గాథాం కీర్త్యమానాం త్వదాయాం

న భవతి బధిరో వై తత్సమో హస్త నూనమ్ ॥ ౫.౧౩॥

౧. త్వయి ।

అనిశమలమనర్థాఘావహాసత్ప్రసక్తాన్-

నిశమయతి కథాం తే ప్రోజ్య హా మన్దభాగ్యః ।

౧నుమధురిమ బలాదప్యర్పితం నామ హిత్వా

పయ ఇహ పరిఖాదత్యుష్ణకః కణ్ణకాన్ ద్రాక్ ॥ ౫.౧౪॥

౧. శోభనో మధురిమా యస్య తత్ ।

అహహ ౧ఖలజనానాం కర్ణశూలాయితైస్తైః

పరుషవచనజాతైర్విక్షతం కర్ణరన్ధ్రమ్ ।

యది న హి తవ గాథారూపపీయూషవృష్ట్యా

శిశిరయతి విగర్హ్యః కః ౨పరః స్యాత్ తతోఽపి ॥ ౫.౧౫॥

౧. ఇదం పరుషవచనజాతైరిత్యనేనాన్వేతి । ౨. అన్యః ।

నవరసపరిమిశ్రైర్యా త్వదీయాపదానై-

ర్నవనవమథ మోదం మానవానాం విధత్తే ।

దినమను తవ గాథాం తాదృశీం సాధు శ్శ్రుణ్వ-

న్నపి నను భువి తృప్తిం కః ప్రయాతో మనీషీ ॥ ౫.౧౬ ॥

శుకభృగుసనకాద్యా హన్త నైర్గుణ్యసక్తా

అపి జగతి మునీన్ద్రా నాథ! యస్యాం కథాయామ్ ।

తవ గపరమనురక్తాస్తూత్తమశ్లోకశీలా-

వివశితమతయోఽమి కేన ౨వాఞ్ఞాఞ్ఞ్య న సా స్యాత్ ॥ ౫.౧౭ ॥

౧. అత్యర్థమ్ । ౨. కామ్యాః ।

ధనతనయకలత్రాగారబన్ధూన్ నిరస్యా-

పి చ తృణవదరణ్యే మౌనివృత్తిం శ్రితానామ్ ।

విగలితగమమతాహన్తాదిదోషవ్రజానా-

మపి జనయతి సక్తిం సా కథాధోరణీ తే ॥ ౫.౧౮ ॥

౧. మమతా మమేదమిత్యాభిమానః అహన్తాహఞ్కారః ।

అఖిలవిషయజాలావాఙ్ముఖా యే త్వజస్రం

శ్రుతియుగసుఖదాభిస్తావకీభిః కథాభిః ।

మురమథన ! నయన్తే కాలమామోదభూమ్నా

పరమసుకృతినోఽమూన్ నాథ ! మన్యామహే తాన్ ॥ ౫.౧౯ ॥

తవగుణగణలీలాకీర్తనేషు ప్రసక్తే-

ష్వథ విగలితదేహాదిస్మృతిర్వీతలజ్ఞః ।

హసతి లపతి గాయత్యుచ్చక్రైః కిఞ్చ నృత్య-

త్యలమజిత ! బతోన్మాదీవ హా లోకబాహ్యః ॥ ౫.౨౦ ॥

అమరపరివృథత్వం వా గరసాయాః పతిత్వం

కమలభవపదం వా యోగసిద్ధీశ్చ బహీష్వః ।

తృణమివ హృది మత్వా త్వత్కథాయామజస్రం

మురమథన ! రమన్తే సాధవస్తద్రసజ్ఞాః ॥ ౫.౨౧ ॥

౧. భూమేః ।

భవతి హి భువి సక్తిర్దౌకికేష్వత్ర పుంసా-

గమపి పరమఖిలానాం భోగిశాయినీ ! రసేషు ।
 అమితసుకృతపుత్రైరేవ చాలాకికే వై
 ౨కుతుకమిహ రసే త్వద్భక్తిరూపే ౩సమీయాత్ ॥ ౫.౨౨॥

౧. అస్య అఖిలామిత్యనేన సమృద్ధః । ౨. అఖిలాషః । ౩. ఉపనమేత్ ।

జగతి భవతి విశ్వేషాం రసానాం సమూహః
 సునియతమతితుచ్ఛో యద్రసాపేక్షయాహో ।

తమిహ రసమవాప్తుం భక్తిసంజ్ఞం నిపీయా-
 మ్యత ! చరితసుధాం తే కః పటుః స్తోకపుణ్యః ॥ ౫.౨౩॥

యది న వహతి సర్వేభ్యో గవరీయస్తరత్వం
 మురమథన! రసేభ్యో భక్తిసంజ్ఞో రసోఽసౌ ।

జహురహహ కిమర్థం లిప్పయా తస్య భూషా
 ధనమపి నను రాష్ట్రం చాథ భోగాన్ సమస్తాన్ ॥ ౫.౨౪॥

౧. అతిశయేన ఉరుత్వమ్ । భూయస్తరశబ్దవచ్చ వరీయస్తరశబ్దో బోధ్యః ।

వరద ! జనపదే వా యత్ర సజ్జీర్ణ్యతే తే
 నను చరితసుధా సా సాదరం ప్రత్యగారమ్ ।

నరపతిరపి తత్రత్యః ప్రజాశ్చాథ సర్వాః
 సునియతమనుభావాత్ పావితాః స్యుర్హి తస్యాః ॥ ౫.౨౫॥

అపి చ భువి పుమాన్ యః కారయత్యుచ్చకైస్తే
 మురమథన ! కథాయాః కీర్తనం స్వీయగేహే ।

నిజపతిగుణలీలాస్వాదతుష్టాథ పద్మా
 తమిహ బత విధత్తే సర్వసమృత్సమృద్ధమ్ ॥ ౫.౨౬॥

బహుభిరిహ తపోభిర్వృషణః క్లేశసాధ్యై-
 రపి బత పురుషార్థా యేఽనవాప్యా ఇమేఽపి ।

దృఢమిహ వశగాః స్యుర్లబ్ధభక్తేస్త్యయీశే
 కిముత భువనబన్దో ! సమ్పదశ్చఞ్చలాస్తాః ॥ ౫.౨౭॥

అఘశమన ! తథాపి త్వత్పదే లబ్ధభక్తి-
 ప్రుణమివ మనుతే యత్ సమ్పదశ్చాశ్రమాప్తాః ।

తదిహ న ఖలు చిత్రం ప్రాప్య రత్నం త్వనర్హం
 క ఇవ జగతి కాచం చేతనః గతద్దధీత ॥ ౫.౨౮॥

౧. ఆద్రియేతేత్యర్థః ।

ద్రథయతి నను భక్తిం తాం జనానాం కథా తే
 తవ గుణగణలీలాభిర్రగన్మజ్జలాభిః ।
 మధురరసవిమిశ్రం భేషజం బాలకానాం
 కలయతి గదశాన్తిం యద్వదీశాశ్రమేణ ॥ ౫.౨౯॥

తత ఇహ నను మర్త్యైః సర్వథా సర్వకాలే-
 ష్వపి భవమయసిన్ధోః పారమాప్తుం సయత్నైః ।
 తవ చరితసుధైవాత్స్యస్తమాస్వాదనీయా
 నిఖిలవిషయజాలావాఙ్ముఖైః సాన్ద్యమోదమ్ ॥ ౫.30॥

౧మురమథన! ౨తదర్థం తావకేష్వాలయేషు
 ప్రతిదినమథవాహో గేహసీమ్ని స్వకీయే ।
 త్వయి రతహృదయేనేశేహ భూమీసురేశా-
 మ్యత ! పఠనమఘఘ్నుం కారయేత్ త్వత్కథాయాః ॥ ౫.3౧॥

౧. భగవత్కథాగ్రన్తో యత్ర యేన యథా పఠనీయః, గ్రన్థస్య పఠితా
 పఠనకారయతా శ్రోతా చ యద్గుణక ఇష్యతే, తదేతత్ సర్వే
 సపరికరమస్మాత్ పద్యాత్ ప్రభృతి పఞ్చత్రింశతా పద్వైః ప్రతిపాద్యతే ।
 ౨. భవసిన్ధుపారప్రాప్త్యర్థమ్ ।

సురభిలసుమవృన్తైశ్చాథ దీప్తిరనర్తై-
 రపి పరముపహారైశ్చాథ నానాప్రకారైః ।
 మనసి సుదృఢభక్త్యా నాథ! వరో సపర్యా
 నవినయమతివేలం కారయేత్ గప్తుకస్య ॥ ౫.3౨॥

౧. త్వచ్ఛరీతపఠస్య భాగవతాదిగ్రన్థస్య ।
 ప్రతిదినమపి దద్యాచ్ఛాకసూపాదిమిశ్రం
 పురుదధిఘృతదుగ్ధం తణ్డలం చాథ గతస్మై ।
 తవ చరితసుధాయా ధారయా శ్రోతృకర్ణా-
 నజిత ! నను పునానాయాదరేణ ద్విజాయ ॥ ౫.33॥

౧. సపర్యాకర్త్రే ।

అపి గభవదవతారప్రప్తదివ్యప్రసక్తే-
 ష్వజిత ! విరతిషూచ్యైః స్కన్ధకాధ్యాయయోర్వా ।

మురహర! సవిశేషం కారయేన్మన్మణినాని

ప్రచురకదలికాభిః పుష్పమాలాగజైశ్చ || ౫.౩౪||

౧. భవదవతారప్రప్తా భవదవతారముఖా యే దివ్యాః ప్రశస్తాః

ప్రసక్తా వాచనపర్యాయప్రాప్తాః ప్రఘట్టకాస్తేషు |

౨. అలజ్కారాన్ , అర్థాచ్ఛరితపఠనధిష్ఠ్యస్య |

తదను పరిసమాప్తౌ త్వత్కథాకీర్తనస్య

ప్రముదితమతిరుచ్చైర్భూసురాణాం శుచీనామ్ |

భుజగశయన ! కుర్యాత్ తృప్తిమన్నేన తావత్

౧సురుచిభిరుపదంకైరన్వితేనాదరేణ || ౫.౩౫||

౧. శోభనా రుచిరోఽభిక్త్యాణాం యేషు తైః |

ద్విజమపి తవ గాథావాచకం పూజయిత్వా

మలయజసుమమాల్వైరర్హ్యపాద్వైశ్చ భక్త్యా |

ముదితమజిత ! కుర్వంస్తం నమేద్దక్షిణాభి-

ర్వసనవరదుకూలైర్విత్త౧శాత్యం వినైవ || ౫.౩౬||

౧. ధనలోభమిత్యర్థః |

ద్విజవర! వదనాత్ తే నిస్సృతామద్య గాథాం

మురమథీతురిహాకర్యాస్మి జాతః కృతార్థః |

ఇతి మధురవచోభిః ప్రీణయేచ్చైనముచ్చైః

సవినయమథ వీతచ్ఛద్యలేశం శుభార్థీ || ౫.౩౭||

౧తదను విరవయంస్తం సాధున్యానాధిరూఢం

ద్విజమయి తవ గాథావాదినం ప్రీతిపూర్వమ్ |

విమలనిగమఘోషేణాథ వాదిత్రనాదై-

రపి సమమముమాశు ప్రేషయేదస్య గేహమ్ || ౫.౩౮||

౧. సురభిలనుమేత్యాదిభిరేతదన్తైః శ్లోకైః ప్రతిపాదితః

పుస్తకతత్పఠితృపూజాక్రమో వజ్ఞామహారాజైరద్యాపి ప్రాయేణానువర్త్యతే |

౨. యానం శివికాది |

భవతి నిగమవిజ్ఞాగ్రేసరోఽథ ద్విజన్యా

విజయమథ నరేన్ద్రశ్చాస్తుయాద్యుద్ధభూమౌ |

ద్రవిణమమితమాప్నోతీహ వైశ్యశ్చ భక్త్యా

తవ చరితమిహాకర్ణ్యాశు శుద్ధోఽపి సౌఖ్యమ్ || ౫.౩౯ ||

ఇతి సకృదపి యో వా నాథ ! మర్త్యః కథాం తే
నిశమయతి హృదమ్నోజ్జ్వలసద్భక్తిభూమా ।

స ఇహ సకలవన్ద్యో దూరితః సర్వపాపై-
స్తవ దయితతమశ్చ స్యాదలం వీతశక్యమ్ || ౫.౪౦ ||

యది న భవతి శక్తః కర్తృమేవం కథాయాః
శ్రవణమయి ధనస్యాభావతస్త్వి మర్త్యః ।
మురహర! పరముచైర్వస్త యత్సేన గత్వా
సదసి నను సతాం తాం శశ్వదాకర్ణయేత || ౫.౪౧ ||

అనుదినమిహ యావచ్ఛక్తి పుష్పం ఫలం వా
సకుతుకముపహారం కల్పయన్ పుస్తకాయ ।
స్ఫురదురుతరభక్త్యా నాతిదూరే చ తిష్ఠన్
ముకులితకరయుగ్మః స్యాత్ కథాకర్ణనాథీ || ౫.౪౨ ||

తురగవదతిలోలం స్వం ప్రకృత్యైవ చేతో
గవశమలముపనేతుం జ్ఞానభాజాప్యశక్యమ్ ।
విషయవిపినమార్గాత్ సన్నివర్త్యాతివేలం
చరితనిశమనే తే సక్తముచైర్విదధ్యాత్ || ౫.౪౩ ||

పునరతివిఫలాభిః కణ్ఠశోషైకదాభి-
ర్మురహర! తవ గాథాకర్ణనాయ ప్రవృత్తః ।
న హి అకిమపి నయేత వ్యర్థమేవాత్ర కాలం
హహహ కలుషవార్తాభిః పరం లౌకికీభిః || ౫.౪౪ ||

౧. ఆయత్తత్సమ్ । ౨. ఈషదపి ।
యదుదితమిహ గాథావాచకేన ద్విజేన
స్ఫురదురుతరభక్త్యా తత్ సదోపాదదీత ।
శమలశమనదక్షత్వత్కథావాదినం తం
గురురయమితి సమ్యక్జ్ఞానసే భావయేత || ౫.౪౫ ||

ప్రకటయితుమపి స్వం శాస్త్రవైదుష్యమద్ధా
సదసి సముపవిష్టే మాధవ! శ్రోతృవృన్దే ।
న చ కిమపి విదధ్యాచ్ఛుష్కవాదం కథాయా

మరహర! కథయిత్రా న్యూనవిద్యేన వాపి || ౫.౪౬ ||

అపి చ మనుజబుద్ధ్యా యస్త్వవజ్ఞాం విధత్తే

౧భవతి భవపరీతాపౌఘవిచ్ఛేదశౌణ్డే ।

బహుషు విరచితాస్తాస్తేఽవతారేషు లీలా

మరమథన! నిశమ్య ద్రాగసౌ అనారకః స్యాత్ || ౫.౪౭ ||

౧. త్వయి । ౨. నరకసమృద్ధి ।

తత ఇహ నిఖిలేశః శ్రీహరిః శిష్టదుష్టా-

వననిహతివిధానాయావత్తిరో ధరణ్యామ్ ।

ఇతి దృఢతరభక్త్యా నాథ! తుష్యేత్ కథాయాం

తవ తు విగలదశ్రుశ్చాధ రోమాఞ్చితాఙ్గః || ౫.౪౮ ||

ప్రకటితమయి భక్తేష్వన్వహం తేషు తేషు

స్ఫుటమశరణబన్ధో! తే దయాలుత్వమువైఘ్నేః ।

శ్రవణయుగలపాత్ర్యా సమ్యగాస్వాద్య భక్తిం

భవతి నిరుపధిం ద్రాగ్ విశ్వమూర్తౌ విదధ్యాత్ || ౫.౪౯ ||

అపి పరమితరేభ్యో వర్ణయంస్తాః కథాస్తే

జగదఘహృతిదక్షాః సాధు కాలం నయేత ।

ఇతి తవ తు కథాయామేవ సక్తోఽత్ర మర్త్యే

విగలితవిచికిత్సం మోదమాప్నోత్యనన్తమ్ || ౫.౫౦ ||

అథ కథయితుమద్య ప్రారభేఽహం గుణానాం

౧సముదయముచితం హి శ్రీపతే ! శ్రోతృవక్త్రోః ।

తవ నతజనబన్ధోర్నాథ! కారుణ్యలేశా-

దిహ నిఖిలజనానాం జ్ఞానదానప్రవీణాత్ || ౫.౫౧ ||

౧. శ్రోతుశ్చ వక్తుశ్చానురూపమ్ ।

యది న భవతి సామ్యం శ్రోతృవక్త్రోర్గుణానాం

భవతి న రసలబ్ధిస్తర్హి పారే శ్రుతౌ వా ।

అజిత ! తత ఇహేష్టౌ తౌ సమానౌ గుణేన

త్వయి విధృతమనస్కౌ త్వత్కథాస్వాదలోలౌ || ౫.౫౨ ||

ఇహ హి జగతి వక్తా తే కథాయాస్తు భూయా-

దఘశమనపరాయా నాతినీవోచ్ఛశబ్దః ।

న చ వరద ! విలుబ్ధో నాప్యసూయాదిదుష్టో
 న చ పునరలసో వా నాప్యహో క్రోధశాలీ || ౫.౫౩||
 న చ భవతుమిహార్హత్యేష యోషాజితాత్మా
 న చ విగతతమోభిః సాధుభిర్వైరకారీ ।
 న చ మదకలుషీభూతాశయో నాప్యదాన్తో
 న చ కుటిలమతిర్వా నో నృశంసశ్చ జాతు || ౫.౫౪||
 విరహిత ఇహ దోషైరీద్భుతైరీశ! వక్తా
 త్వయి దృఢతమభక్త్యా దూరితాశేషపాపః ।
 సుజనసదసి మోదాదేత్య దివ్యాసనస్థ-
 ప్రవ మహితకథాయాః ప్రారభేతాఙ్గ ! పాఠమ్ || ౫.౫౫||
 మధుమథన ! తథైవాద్యస్తనిష్ఠం తు పద్యం
 వరద ! తవ కథాయాం స్కన్ధకాఢ్యాయయోర్వై ।
 సకుతుకామహ దేవ! ద్విః పఠేత్ గసోఽథవా త్రిః
 ప్రణతిమథ విదధ్యాత్ ప్రచ్ఛకః శ్రావకశ్చ || ౫.౫౬||
 ౧. కథావక్తా ।
 అజిత ! గుణసమూహైరీగద్భుతైరేవ యుక్త-
 స్త్వయి ౨రతహృదమాసీ మాధవాహేతువాదీ ।
 వరద ! తవ కథాయాః సారసజ్ఞేపదణ్ణో
 భవతి జగతి మర్త్యః శ్రోతృముఖ్యోఽత్ర నూనమ్ || ౫.౫౭||
 ౧. వక్తరుక్తైః । ౨. సక్తమనాః ।
 య ఇహ భవతి వక్తా సాత్త్వికః స ప్రశస్తో
 దనుజమథన ! మధ్యో రాజసస్తామసోఽన్త్యః ।
 భవతి నను విభాగః శ్రోతురప్యేవమేవ
 త్రిదశనుత! గుణానాం భేదతస్తు త్రయాణామ్ || ౫.౫౮||
 య ఇహ జగతి కృత్స్నం త్వత్కథాయాః కిలార్థం
 స్వరరసభరభావైరన్వితం సమ్ప్రకాశ్య ।
 స్ఫుటమహహ సభాయాం శ్రావయేద్దీప్తశశ్కం
 స భవతి కిల మర్త్యః సాత్త్వికో నాథ! వక్తా || ౫.౫౯||
 అపి సకలమజానన్స్తృత్కథాయాః కిలార్థం

స్ఫుటమధికమనోజ్ఞేనాన్వితం చ స్వరేణ ।
 సదసి సకుతుకం యః శ్రావయేదత్ర మర్త్యః
 స భవతి నను వక్తా రాజసో వారిజాక్ష ! ॥ ౫.౬౦ ॥

తప చరితసుధాయా యస్త్విహోబుధ్యమానః
 కిమపి సరసమర్థం నిర్భరజ్ఞానహేతుమ్ ।
 విరహితరసలేశం చాస్ఫుటం శ్రావయేద్వై
 స భవతి భువి వక్తా తామసశ్రాధమశ్ర ॥ ౫.౬౧ ॥

మనసి సుదృఢభక్త్యా సర్వకర్మాణి హిత్వా
 గపరిలసదురుమోదం యః పుమానార్తబన్ధో ! ।
 నిశమయతి కథాం తే దక్షిణాం చేహ దత్వా
 విధివదజిత ! స శ్రోతా స్మృతః సాత్త్వికోఽసౌ ॥ ౫.౬౨ ॥

౧. నిశమనక్రియావిశేషణమిదమ్ ।

పునరజిత ! సమోదం యః ప్రసజ్ఞాచ్ఛృణోతి
 ప్రవితతభవబాధాహారిణీం తాం కథాం తే ।
 తనుమపి చ దదానో దక్షిణాం వాచకాయ
 స్మృత ఇహ భువి స శ్రోతా భృశం రాజసోఽసౌ ॥ ౫.౬౩ ॥

విరహిత ఇహ భక్త్యా కౌతుకేనాపి యో వా
 నిశమయతి కథాం తే హేతువాద్యర్థగర్హి ।
 అలసమతిరపీశ! క్రోధనో దక్షిణాం వా
 దిశతి భువి న వా శ్రోతా భవేత్ తామసోఽసౌ ॥ ౫.౬౪ ॥

అయమధమతమోఽపి శ్రోతృషు త్వత్కథాయాః
 ఫలమిహ భువి కిఞ్చిత్ ప్రాప్నుయాత్ తేఽనుభావాత్ ।
 కలశజలధితీరం సంశ్రితో దుగ్ధబిన్దోః
 కణమపి న కిమాస్పృతీశ ! లోకే ఖలోఽపి ॥ ౫.౬౫ ॥

౧మురమథన ! పురాణాసీహ సన్వేషవ యుష్మ-
 న్నవగుణగణలీలావర్ణనైర్భాసితాని ।
 జగతి జయతి తత్రాప్యస్తపాపం తు తద్భా-
 గవతమిహ పురాణం యత్ అత్వయైవ ప్రణీతమ్ ॥ ౫.౬౬ ॥

౧. ఇత ఆ శతకాంతాద్భాగవతపురాణస్య మహిమోపశ్లోక్యతే ।

౨. వ్యాసరూపేణేత్యర్థః ।

అమరవిటపినో వై వేదరూపస్య దివ్యం
 ఫలమిహ శుకవక్త్రాన్నిస్సుతం తద్రసార్ద్రమ్ ।
 శ్రుతిపుటయుగలేన వైరమాస్వాద్య తద్భా-
 గవతమయమజస్రం కే న తుష్యన్తి సన్తః ॥ ౫.౬౭॥

ఇహ జగతి బహున్యేవాఙ్! శాస్త్రాణి సన్తి
 స్ఫుటమహాహ వివాదస్థానభూతాని కిం తైః ।
 గభవతి భువనబన్ధౌ భక్తిమాప్తుం వినా భా-
 గవతమిహ హి శాస్త్రం స్యాత్ కిమన్యత్ సమర్థమ్ ॥ ౫.౬౮॥

౩. త్వయి ।

అపిచ జగతి యే నామాన్యశాస్త్రేణ తద్భా-
 గవతమిహ హి శాస్త్రం మన్వతే హన్త తుల్యమ్ ।
 విగలితవిచికిత్సం దైవమేవైషు గభూయాద్-
 విముఖమతిఘనాఙ్ఞానాన్ధకారావృతేషు ॥ ౫.౬౯॥

౪. భవనం కవిరాశాస్తే మన్వానానామాక్రోశార్థమ్ ।

ప్రచురదురితపఙ్కేనావితేఽస్మిన్ కలౌ భా-
 గవతమిహ యది స్యాన్నో సతాం తాపహారీ ।
 గతిరథ భువి పుంసాం కా భవేన్నష్టదృష్టే-
 రివ వనభువి రాత్రౌ రిక్తసార్థస్య సద్యః ॥ ౫.౭౦॥

అసులభమిహ యత్నాన్మర్త్యజన్మాధిగమ్యా-
 ప్యజిత ! జగతి యే వా మానవాః పాపభాజః ।
 దివసమిహ నయన్త్యాస్వాదలేశం వినా భా-
 గవతమయసుధాయాస్తజ్జనిర్వా వృధైవ ॥ ౫.౭౧॥

యదిహ భువి జనానాం వాఙ్ఘోతం దేవ! కృత్స్నం
 దిశతి చ దృఢభక్తిం త్వయ్యశేషాధినాథే ।
 తదయి బత వినిన్దన్త్యత్ర యే వా పునరాభా-
 గవతమహాహ హేయా దూరతన్తే విశజ్కమ్ ॥ ౫.౭౨॥

త్రిదివభువి యథా వా నిర్ణరాణాం మహేన్ద్రో
 నభసి నను యథా వా తారకాణాం హిమాంశుః ।

సురసరిదపి యద్వన్నిమ్నగానాం తథా భా-

గవతమపి పురాణానాం నికామం వరేణ్యమ్ || ౫.౭౩||

౧సురభిరపి చ యద్వద్విశ్వమూర్తే! పశునాం

మురమథన! తిథీనాం యద్వదేకాదశి చ |

౨శ్రుతిమయ ఇహ యద్వత్ పక్షభాజాం సుపర్ణో

భవతి నను పురాణానాం తథేదం వరేణ్యమ్ || ౫.౭౪||

౧. కామధేనుః | ౨. వేదమయః |

సకలనిగమవేదాంతాగమేష్వద్విశ్రీయో-

౭ప్యవిహతధిషణో వా సర్వశాస్త్రేషు విద్వాన్ |

మనుజ ఇహ మురారే! త్వత్ప్రసాదం వినా భా-

గవతనిహితమర్థం నైవ జానాతి గూఢమ్ || ౫.౭౫||

అపిచ భువి పుమాంస్తత్పాతగోష్ఠ్యాం తు యో వా

ప్రకటయతి విభుత్వం వావలేపం దురాత్మా |

ధ్రువమిహ హి మనుష్యాస్తస్య సమృర్కభాజో-

౭ప్యలమఘనముదాయస్యాస్పదత్వం వ్రజన్తి || ౫.౭౬||

ప్రథమ ఇహ తథైవాస్య౧ ద్వితీయశ్చ పాదౌ

భవతి నను తృతీయో వై చతుర్థస్తథోరూ |

స్మృత ఇహ కిల నాభిః పఞ్చమశ్చాథ షష్ఠో

హృదయమపి చ బాహూ సప్తమశ్చాష్టమశ్చ || ౫.౭౭||

౧. భాగవతస్య |

నవమ ఇహ తదీయః కణ్ఠదేశస్తథాస్యం

భవతి హి దశమో౭స్య త్వత్కలీలారసార్ద్రః |

నిటిలతటమపి స్యాత్ తద్వదేకాదశో ద్వా-

దశ ఇహ హి శిఖా స్యాత్ స్కన్ధ ఈశాస్య శౌరే !|| ౫.౭౮||

ఇతి ఖలు పృథగక్షైః స్కన్ధరూపైస్తు త్తైర్దా-

దశభిరపి సమేతో౭యం పురాణావతంసః |

కృత ఇహ భవత్తైవ వ్యాసరూపేణ భక్తిం

జనయితుమయి పుంసాం భూయసే శ్రేయసే స్యాత్ || ౫.౭౯||

అథ ఫణివరశాయన్ ! సాధవో వైవ కే కే

౧ భవతి ధృతమనస్కాస్త్యైతదాకర్ష్య సద్యః ।

హృది జనితవిరాగజ్ఞానభక్తిప్రకరా-

స్తవ నను ౨ కృపయా ౭ ౭ ప్రా మోదభారం త్వపారమ్ ॥ ౫.౮౦ ॥

౧. త్వయి । ౨. నైవాప్తా ఇతి సమ్భంగః, కిన్తు ప్రాప్తా ఏవేత్యర్థః ।

భుజవిధృతరథాక్లేనాలమఙ్గుష్టమాత్రే-

ణ హి నను భవతా ద్రోణ్యస్త్రతో మాతృగర్భే ।

౧ అవిత ఇహ పురా యః ౨ సో ౭ థ జాతో ౭ న్వవాయం

భువనవిదితముచ్చైర్మణ్ణయన్ పాణ్ణవానామ్ ॥ ౫.౮౧ ॥

౧. రక్షితః । ౨. పరీక్షిత్ ।

పరిత ఇహ ౧ వలన్తం గర్భదేశే భవన్తం

౨ త్వకలయదితి ౩ వాహో తత్ర దృష్టేన తుల్యః ।

క ఇతి భువి ౪ పరీక్షేతేతి వా ధర్మజన్తం

సమతనుత పరీక్షితన్జుకం సాధు పాత్రమ్ ॥ ౫.౮౨ ॥

౧. సఞ్చరన్తమ్ । స్ఫాయదితివత్ పరస్మైపదమ్ ।

౨. ఐక్షతేత్యర్థః ౩. ఆహో ఇతి పక్షాన్తరే ।

౪. ఏవం చోభయథా పరీక్షిచ్ఛబ్ధో వ్యుత్పాదితో భవతి

“గర్భే పరితశ్చరన్తం కృష్ణమైక్షత” ఇతి,

“గర్భదృష్టదేవసంవాదీ క ఇతి భువి పరీక్షేత” ఇతి చ ।

తదను నను వివృద్ధం పూర్వపక్షేన్దువత్ తం

వయసి సముచితే ప్రాప్తే ౭ థ రాజ్యే ౭ భిషిక్తమ్ ।

వ్యతనుత హృది వాత్యల్యాన్వితశ్చాజమీధ-

శ్చతురుదాధిపరీతాం సో ౭ పి భూమిం శశాస ॥ ౫.౮౩ ॥

అథ పరముపయేమే తామిరావత్యభిఖ్యాం

నరపతితిలకో ౭ సావుత్తరస్యే శ ! పుత్రీమ్ ।

పునరిహ జనయామాసాథ తస్యాం తనూజాం-

శ్చతుర ఇహ మనోజ్ఞానాత్మతుల్యాన్ మురారే ! ॥ ౫.౮౪ ॥

నరపతిరపి సో ౭ యం తం కృపాచార్యమద్ధా

నిజగురుమథ కృత్వా జాహ్నువీతీరదేశే ।

భవతి విధృతచేతాస్త్యాజహారాశ్వమేధ-

త్రితయమలమకామః సర్వసమృత్యమృద్ధః ॥ ౫.౮౫ ॥

తదను స తు నిశమ్య స్వీయరాజ్యే ప్రవిష్టం
 కలిమహహ విజేతుం తం వినిశ్చిత్వ బాధమ్ ।
 అసితతురగయుక్తం స్యన్దనం స్వం మృగేన్ద్ర-
 ధ్వజయుజమధిరూఢో దిగ్విజిత్యై ప్రతస్థే ॥ ౫.౮౬ ॥
 అథ మురహర! జిత్వా మజ్జు భద్రాశ్వకాదీన్
 గబలిమపి జగ్రహే౭సౌ నాథ ! తేభ్యో మహాత్మా ।
 అపిచ స తు మహిమ్నో గాయకాన్ వై అస్వకేషాం
 తవ చ ధనసమృద్ధాన్ వ్యాతనోద్భక్తిశాలీ ॥ ౫.౮౭ ॥

౧. కరమ్ । ౨. పాణ్డవానామ్ ।
 ఇతి ఖలు నరపాలో దిగ్జయోత్కః స ధర్మ
 గవృషతనుమపి పృథ్వీం దేవ! గోరూపయుక్తామ్ ।
 అకరుణమిహ పద్భ్యాం హన్యమానావపశ్య-
 ౨న్నిరవధి కలినాహో శూద్రరూపేణ దీనౌ ॥ ౫.౮౮ ॥

౧. వృషభరూపమ్ । ౨. దీధాత్వర్థే విశేషణమిదమ్ ।
 అభయమథ వచోభిః సాన్వప్సూర్తైః స గతాభ్యాం
 నృపతిరిహ వితీర్య శ్రీశ! హస్తుం కలిం తమ్ ।
 విధృతమతిరసిం ద్రాగాదదే యావదేషో-
 ౭చ్యుత ! శరణముపాగాత్ తావదేతం స భీతః ॥ ౫.౮౯ ॥

౧. పృథ్వీధర్మాభ్యామ్ ।
 సపది స శరణప్రాప్తావనే బద్ధదీక్షః
 స్వవసతిపదముచ్చైర్యాచమానాయ తస్మై ।
 నృపతిరథ వితీర్య ద్యూతహేమాజ్ఞనాద్యం
 గపదమపి గమయామాసాశు రాష్ట్రాన్నిజాత్ తమ్ ॥ ౫.౯౦ ॥

౧. వాసస్థానమిత్యర్థః ।
 వృషతనుమపి ధర్మం సత్యరూపైకపాదం
 త్రిభిరహహ తపశ్శౌచానుకమ్పామయైస్తైః ।
 నృపతిరథ స పాదైర్యోజయిత్వా విధాయ
 క్షితిమపి గతభేదాం పాలయామాస కృత్సామ్ ॥ ౫.౯౧ ॥

తదను స తు కదాచిత్ స్వైరమాఖేటంగసక్తః
 కరకలితశరాసః పర్యటన్ కాననాస్తమ్ ।
 అరుణకిరణతప్తః క్షుత్పిపాసాకులో హ్య-
 జ్జీరస ఇహ మహర్షేరాశ్రమం సజ్జగామ ॥ ౫.౯౨॥

౧. మృగయాపరః ।

మునిమహాహ సమాధౌ సుస్థితం మీలితాక్షం
 నరపతిరథ దృష్ట్వా తత్ర తోయం యయాచే ।
 స తు భవతి పరాత్మన్ ! న్యస్తచేతాస్తదాసిం
 కిమపి న గిరమేతస్యాశ్శృణోద్భూమిభర్తుః ॥ ౫.౯౩॥

హృది సముదితమన్యస్తావదేవైషంగ కోట్యా
 ధనుష ఇహ గతాసుం వ్యాలమస్యాంసదేశే ।
 నరపతిరపి నిక్షిప్యాశు యాతః పురీం స్వా-
 మవమతమహాహ స్వం మన్యమానో నితాస్తమ్ ॥ ౫.౯౪॥

౧. పరీక్షిత ।

తనయ ఇహ మహర్షేస్తస్య శ్శృణ్గీతి నామ్నా
 విరచితమపరాధం వీక్ష్య రాజ్ఞా స్వతాతే ।
 ఇత ఇహ దివనే వై సప్తమే తక్షకోఽముం
 దశతు వినయహీనం చేతి కోపాచ్ఛశాప ॥ ౫.౯౫॥

నరపతిరపి శాపం తన్నిశమ్యాయమధౌ
 ధనతనయకలత్రాగారరాష్ట్రాదిషు ద్రాక్ ।
 స్ఫుటముదితవిరాగః స్వీయపుత్రే న్యధాత్ స్వం
 ధృతసువిమలబోధో రాజ్యభారం మహాత్మా ॥ ౫.౯౬॥

అథ నృపతిరసౌ ప్రాయోపవేశాప్తిమిచ్ఛం-
 స్తటభువమభినమ్బాప్యాశు జహ్నోః సుతాయాః ।
 అఖిలవిషయవాఙ్ఞాం దూరతో హస్త హిత్యా
 న్యవనదయి గుణాస్వాదైకబద్ధస్పృహస్తే ॥ ౫.౯౭॥

తదను సమభిజగ్ముస్తత్ర విశ్వం పునానా
 మురమథన! ముసీన్యా నారదాద్యాస్తదాసిమ్ ।

త ఇహ భవతి భక్తిం తస్య దృష్ట్యాతిమాత్రం
ప్రముదితమనసస్తం నాథ! శ్లాఘిరేఽలమ్ || ౫.౧౮||

అజిత ! తదను తత్రోపాగమద్వ్యాసపుత్రో
రుటితి సకలసన్దేహోపనోదైకదక్షః ।
న్యపతిరపి చ తస్యైవాస్యపజ్కైరుహాద్భాగ-
గవతమిహ నిపీయ ప్రాప ముక్తిం సుఖేన || ౫.౧౯||

౧. భాగవతస్య మకరన్దరూపత్వం గమ్యమ్ ।
తత ఇహ విపులాధివ్యాధికల్లోలభాజో
ఘనతరభవస్థిః పారసమ్ప్రాప్తిలోలైః ।
విరహితవిషయేచ్ఛాలేశమమ్భాజనాభా-
మ్యత! చరితసుదైవాస్వాదనీయా త్వదీయా || ౫.౧౦౦||

ఇతి స్వాతిశ్రీరామవర్మవఞ్చిమహారాజవిరచితాయాం
భక్తిమజ్జార్యాం పఞ్చమశతకమ్ ।

అథ షష్ఠశతకమ్ ।

అథాహం శ్రీభూమీరమణ ! కథయామ్యద్య కిమపి
ద్వితీయాం త్వన్నామ్నామఘశమనసక్కిర్తనమయీమ్ ।
మురారాతే ! భక్తిం తవ కరుణయైవానతజన-
స్ఫుటాజ్ఞానధ్వాన్తప్రకరహరణైకప్రథితయా || ౬.౧||

అమేయం లోకేఽస్మిన్ రసభరమవాప్నోతి హి పుమాన్
౧జపాద్యేష్యేకస్మిన్నపి వరద! తే నాన్ని కథితే ।
రసాభిజ్ఞా నామ్నాం యది భవతి జిహ్వాత్ర న నృణాం
౨రసజ్ఞాఖ్యామన్వర్థయతుమథ శక్తా కథమసౌ || ౬.౨||

౧. జపహోమాదిషు । ౨. రసజ్ఞేతి నామధేయమ్ ।
ఫలాదీన్యాస్వాద్యామ్యత ! సుమధురాణీహ భువనే
సమత్వం హ్యధ్యస్య౧త్యథ యదమృతేనైషు మనుజః ।
మురారాతే! శార్ఙ్గిన్నియమతిశయోక్తిస్తద౨మృతం
త్వసౌ సాక్షాన్నామ్నాం కలయతి తవాస్వాదనవశాత్ || ౬.3||

౧. ఇదం వాక్యారమ్భే । ౨. సుధాం మోక్షం చ ।

రమాజానే! యస్మిన్ న హి భవతి తృప్తిస్తనుభృతాం

తథాభూతం వస్తు త్రిజగతి న ఖల్యస్తి కిమపి ।

త్వదీయానాం నామ్నాం మురహర ! సమాస్వాదనవిధౌ

ముసీన్యా అప్యాయః కిమపి న హి తృప్తిం శుకముఖాః ॥ ౬.౪॥

అఘానాం విచ్ఛిత్త్యై మురమథన ! యత్నం విదధతాం

తపోభిః సంవీక్ష్య శ్రమమయి జనానాం కరుణయా ।

త్వయైవాయం సన్ధర్శిత ఉచితమార్గో నను సతాం

త్వదీయానాం నామ్నాం సుగమ ఇహ సక్కిర్తనమయః ॥ ౬.౫॥

యథా మాతా స్వేషామహహ గదశాన్తిం తనుభువాం

విధాతుం బైషజ్యేన హి సుమధురేణైవ యతతే ।

తథా పుంసాం పాపాన్యథ శమయితుం త్వత్ప్రకటితే

హ్యహో మార్గే సక్తిం క ఇహ న విదధ్యాదజ ! సుధీః ॥ ౬.౬॥

గుణస్తావన్నైసర్గిక ఇహ మురారే! ముఖరతా

రసజ్ఞాయాః పుంసాం గలితవిచికిత్సం యది తదా ।

అసద్వాదేభ్యస్తాం కథమపి నివర్త్యాచ్యుత! కుతో

భవన్నామానక్తాం న హి విదధతే హస్త మనుజాః ॥ ౬.౭॥

రసేభ్యః సర్వేభ్యోఽప్యయి బత వరష్టే హి మధురే

రసే జిహ్వో ప్రీతిం రచయతి సమస్తస్య జగతః ।

సుధాధారాతోఽప్యచ్యుత ! సుమధురే నామపటలీ-

సమాస్వాదే సక్తిం తవ న దధతే భాగ్యరహితాః ॥ ౬.౮॥

సహస్రాణాం నామ్నాం నను జగదఘధ్వంసనకృతాం

క్షణార్థే త్వేకస్మిన్నపి బత గృహీతే రసనయా ।

కృతార్థత్వం ప్రాప్నోత్యలమిహ శరీరీ కిము పున-

ర్హరే తేషామేవానుదినమిహ సక్కిర్తనపరః ॥ ౬.౯॥

తథా సద్రత్నోఽమైరపి విజితసప్తాశ్వరుచిభిః

కృతా కణ్ఠాసక్తా స్రగిహ మనుజం భూషయతి నో ।

యథా మాలా నామ్నామఘశమన ! కణ్ఠాభరణతాం

ప్రపన్నా తే శ్రీమన్నిరుపమకృపాపూరజలధేః ॥ ౬.౧౦॥

నిదానత్వం ప్రాప్తైరనుదినమనర్థస్య వచనై-

ర్నయన్ సర్వే కాలం క్షణమిహ భవన్నామకథనాత్ ।
 కథం ధౌతాఘః స్యాదితి మమ న సన్దేహకణికా
 కణో గవా కస్తూర్యా హరతి నను దుర్గన్ధమతులమ్ ॥ ౬.౧౧॥

౧. వాశభోఽప్యర్థే దృష్టాస్తే వా ।

స్ఫులిజః సూక్ష్మో వా దహతి హి యథా తూలనివహం
 పరం తీవ్రాన్ రోగాన్ హరతి చ యథైవౌగషధమహో ।

యథా ధ్వాన్తం శాన్తిం నయతి గురు బాలో దినమణి-
 స్తథా పాపవ్రాతం హరతి భువి నామైకమపి తే ॥ ౬.౧౨॥

౧. అత్రాపి సూక్ష్మపదం విపరిణామేన సమ్బధ్యతే ।

స వై స్నాతస్తీరేష్వఘశమన ! సర్వేషు మనుజుః
 స యజ్ఞేష్వద్ధా దీక్షిత ఇహ హి సర్వేషు విధివత్ ।

యదీయే జిహ్వోగ్రే నను దనుజువైరిన్ననుదినం
 నిరస్తాశేషాఘం పరిలసతి నామైకమపి తే ॥ ౬.౧౩॥

అధర్మాణాం ముఖ్యాస్పదమితి నికామం భువి సతాం
 వినీనాపాత్రత్వం పరమనుభవన్నప్యథ కలిః ।

ప్రసూతే సర్వార్థాన్ వరద ! తవ గనామగ్రహణతో
 యతో గ్రాహ్యస్తస్మాదజని జగదారాధ్య ! నితరామ్ ॥ ౬.౧౪॥

౧. కృతే యధ్యాయతో విష్ణుం త్రేతాయాం యజతో మఖైః ।
 ద్వాపరే పరిచర్యాయాం కలౌ తద్ధరికీర్తనాత్ ॥ ఇతి భాగవతమ్ ।

భజస్తే త్వాం మర్త్యా మురహర! తపోభిః కృతయుగే
 యజస్తే త్రేతాయామథ మఖవరైర్భూరిఫలదైః ।

నిషేవస్తే త్వాం ద్వాపర ఇహ హి తస్రోక్తవిధినా
 కలౌ నామ్నాం సక్కిర్తనమయి సమాశ్రిత్య సుధియః ॥ ౬.౧౫॥

సముద్భూతా మర్త్యా మురహర! కృతాదిష్వపి యుగే-
 ష్వహో యస్య ప్రాప్యై జనిమహహ వాఙ్ఘ్నై హి కలౌ ।

అథాస్య త్వన్నామాస్వదనమయపుణ్యస్య హి తులాం
 సమారోఢుం శౌరే! కిమిహ భువి వస్తు ప్రభవతి ॥ ౬.౧౬॥

అశక్తానాం లోకే చరితుమజ! కర్మాణి విమలా-
 న్యహో వేదోక్తాన్యదృఢదురితశాన్త్యై మధురిపో ! ।

పరం శూద్రాదీనామపి కుశలదోఽసౌ విజయతే

స్ఫుటం నామాస్వాదస్తవ కృపణలోకైకసుహృదః ॥ ౬.౧౭॥

అథాధ్యేతుం వేదాన్ మురహర! పడజ్జెరపి యుతాం-

స్తథాగ్నిష్టోమాదీనపి నను విధాతుం భువి మఖాన్ ।

పరం కాలో నిర్దిష్ట ఇహ హి మహద్భిస్తవ రమా-

పతే! నామాస్వాదస్తవజ! సకలకాలేషు విహితః ॥ ౬.౧౮॥

అభుక్త్వా భుక్త్వా వా ఫణిశయన ! సంస్నాయ విధివత్

త్వథాస్నాత్వా తిష్ఠన్నుత నను శయానోఽప్యథ నరః ।

మురారే! గృహ్ణీయాత్ త్రిభువనగతాఘాఘశమనే

సునిష్ఠాతం నామ్నాం సముదయమశక్యం తవ భృశమ్ ॥ ౬.౧౯॥

సలీలం సల్లాపాదిషు చ సవయస్కైరపి జనై-

స్తథైవైకాస్తే వా సదసి గగమనాయానసమయే ।

సుధాధారాసారస్మయభరనిరాసైకనిపుణం

హరే! నామోచ్ఛార్యం తవ రహితసనేహమనిశమ్ ॥ ౬.౨౦॥

౧. గతాగతకాలే ।

అబుధ్ధ్యా దేవానుష్ఠితమిహ హి కర్తైకమపి న

వ్రజేదమ్భాజాక్ష ! త్రిజగతి చ సాఫల్యమమలమ్ ।

భవన్నామాస్వాదస్తవపునరబుధ్ధ్యాపి రచితః

ఫలప్రాప్త్యై హేతుర్భవతి జగదారాధ్య ! భవినామ్ ॥ ౬.౨౧॥

ఇహాఙ్గాత్వా ఙ్గాత్వాపి చ గురురుజా పీడితతను-

ర్యథా మర్త్యో దివ్యోషధమథ సమాస్వాద్య సహసా ।

భవేన్ముక్త్యో రోగైర్మురహర! తథా నామపటలీ-

సమాస్వాదస్తవతోఽ దిశతి గశమబుధ్ధ్యాపి రచితః ॥ ౬.౨౨॥

౧. శం సుఖమ్ ।

తథా గసజ్కేతార్థం విశదమపహాసార్థమపి వా

పునర్నర్మోక్త్యా వా వరద ! తవ నామావలిరహాః ।

గృహీతా మర్త్యానామపహరతి పాపం కిము పున-

ర్మనసూస్పర్షద్భక్త్యా భుజగవరశాయన్ ! నిగదితా ॥ ౬.౨౩॥

౧. "సాజ్కేత్యం పారిహాస్యం వా స్తోభం హేలనమేవ వా ।

వైకుంఠనామగ్రహణమశేషాఘహరం విదుః ॥ (భాగ | ౬. ౨.)

మురారే! యత్నేనాప్యహహ మహతా హి త్వదితరాన్
సురానారాధ్యాయం భవతి విఫలోద్యోగ ఇహ వై |

మనుష్యస్త్యం తు శ్రీరమణ ! నిజనిన్దాపరగిరా-
మపి స్పీతం శ్రేయో గదిశసి కరుణాభారజలధే! ॥ ౬.౨౪॥

౧. తథా చ త్వామనుపాసీనో మనుష్యో మూఢ ఇతి తాత్పర్యమ్ |

అశామ్యద్రోగాధిప్రసభశిథిలీభూతహృదయో
వియుక్తో హస్త వైవరపి ఖలు సుహృద్భిశ్చ విజనే |

వనే తిష్ఠన్ మర్త్యః సకృదపి భవన్నామ కలయన్
భవేన్ముక్తో నూనం సకలకదనైః పూర్వముదితైః ॥ ౬.౨౫॥

సపత్నైరతుస్యగ్రాయుధపరిలసద్భాహుభిరలం
పరీతో వా యుద్ధాఙ్గణభువి సహాయైర్విరహితః |

పునశ్చోరైర్యస్మాదాదిభిరపి తథాభిద్రుత ఇహ-
లపన్తే నామాని వ్రజతి మనుజో నైవ విపదమ్ ॥ ౬.౨౬॥

తథా రాజ్ఞా ప్రోద్యన్నిరవధికరోషాన్ధమనసా
నిహస్తుం చాజ్ఞప్రోఽప్యరుభయదకారాగృహగతః |

అపారే మజ్జన్త్యామపి చ జలధౌ నావి తరసా
జపన్తే నామాన్యమ్యత ! శుచమవాప్నోతి న పుమాన్ ॥ ౬.౨౭॥

సపుత్రః పుత్రార్థీ భవతి నరపాలోఽతిమహిత-
స్తథా రాష్ట్రార్థీ మాధవ! నను సుఖార్థీ సుఖయుతః |

యశస్వీ తల్లిపుర్రభవతి సుకృతేచ్ఛుశ్చ సుకృతీ
న కిం కిం వా దద్యామ్చుభమహహ తే నామమహిమా ॥ ౬.౨౮॥

ప్రభావేన శ్రీమన్నపి చ తవ నామ్నామిహ నరో
దరిద్రోఽపి స్యాద్యగక్షపతిసద్భృతైశ్వర్యనిలయః |

తథా మన్దప్రజ్ఞోఽపి చ భవతి వాచస్పతిసమో
మురారే! కిం ప్రాప్యం కుశలమిహ మర్త్యైః పరమితః ॥ ౬.౨౯॥

౧. యక్షపతిః కుబేరః |

బహూక్త్యా కిం సమ్మోచయితుమిహ లోకే జనమముం
విపద్భ్యః సర్వాభ్యస్త్యపి చ కుశలం దాతుమతులమ్ |

న దక్షస్త్వన్నామామృతరససమాస్వాదనసుఖాత్
పరో మార్గో యత్ తన్మతిరిహ విధేయా హి సకలైః || ౬.౩౦||

సమస్తాపద్ధూరీకరణపటుతైకాధివసతిం
తథా సీమాతీతప్రచురసుఖవిశ్రాణనపరామ్ |
ఇమాం త్వన్నామాలీమయనవసుధాసాస్థ్యలహారీం
కథం శక్నోత్యాస్వాదయితుమవనౌ భాగ్యరహితః || ౬.౩౧||

రసజ్ఞాయాస్త్వప్తిం దినమను సుధాంశోరయి హరే !
కరేభ్యశ్చోతన్త్యా దివి విరచయన్తోఽపి సుధయా |
అమర్త్యాస్త్వన్నామాస్వాదననిరతేష్యిశే! దధతే
యదీర్ష్యాం గతత్తుల్యం కిమిహ తదహో సర్వసుఖదమ్ || ౬.౩౨||

౧. త్వన్నామాస్వాదనతుల్యమ్ |
సుఖావాప్తిర్లోకే న భవతి వినైవ శ్రమలవం
జనానామిత్యాస్తాం వరద ! భువి వార్తా మధురిపో ! |
సుఖేనైవావాప్తుం సుఖమయి మనోవాగవిషయం
పటూర్మార్గో రాజత్యయమిహ భవత్కీర్తనమయః || ౬.౩౩||

అటన్ స్నాతుం తీర్థేష్వఖిలదురితధ్వంసుఇషు నరో
త్వైర్వా భూయోభిః పరమకఠినైః కశితతనుః |
సుఖం య భుక్త్యై తదిహ హి వినైవ శ్రమలవం
భవన్నామాస్వాదే నిరతహృదయో హస్త లభతే || ౬.౩౪||

అకారాద్యైర్వర్జైః పరిణతశరీరా సువిమలా
గిరాం దేవీ భద్రా కమలజనుషా సత్యభువనే |
స్థితా సార్థం పద్మాసనభువి తథా నో సకుతుకా
యథా త్వన్నామత్వం విబుధరసనాగ్రేషు గమితా || ౬.౩౫||

యథా చేతోరమ్యం వహతి నను మాధుర్యమధికం
౧సమత్వం సర్వత్రాపి చ వరద ! ఖణ్ణస్య శకలః |
౨తథా త్వన్నామ్నామచ్యుత ! నను సహస్రం మధురిపో !
మథః కిఞ్చోత్కర్షే విగతవిచికిత్సం కలయతి || ౬.౩౬||

౧. తుల్యాఖాదవిషయత్వమ్ | ౨. మాధుర్యే సమత్వం చ బహతీత్యర్థః |
మురారాతే! తేష్వప్యహిశయన ! నామస్వయి తవ

స్ఫుటం నామాని ద్వాదశ వరద ! ముఖ్యాని భగవన్ ! !
 అథైషాం సజ్కీర్తనధృతరతేర్భాగ్యమహిమా
 పరం గపారం వాచాం వ్రజతి న హి కస్యాత్ర విదుషః || ౬.౩౭||

౧. అగోచరమ్ |

అపి శ్రీగోపీచన్దనతలకసన్ధారణమహో
 భవన్నామాన్యేఽఽతాన్యనవరతముచ్చార్య కలయేత్ |
 తథైవారాచాయాం తే దృఢదురితశాన్త్యై నిజహృది
 స్ఫురదభక్త్యున్మేషం సరసముపయుజ్జిత చ నరః || ౬.౩౮||

౧. ద్వాదశ |

అథైష్యేకం ద్వాదశసు తవ నామస్వయి పుమాన్
 జవేల్లభ్యాచార్యాదిహ నియమనిష్ఠః ప్రతిదినమ్ |
 న సజ్ఞ్యాన్యూనత్వం మురహర! కదాపీహ రచయే-
 జ్జపన్నాధికేన త్వథ ఫలమవాప్నోతి బహులమ్ || ౬.౩౯||

మురారే ! యో మర్త్యో నియమమిమగమాజన్మవనౌ
 దృఢం ధత్తే భక్త్యా భవతి కరుణాపూరజలధౌ |
 స వై పూజ్యో భూత్వా భువి దివి మనుష్యైరపి సురై-
 రపారం ప్రాప్నోతి త్రిభువనపతే ! శర్మ నియతమ్ || ౬.౪౦||

౧. జన్మనః ప్రభృతి అనశ్చ (౫-౪-౧౦౮) ఇతి

వదామి శ్రీజానే! కిమపి జపమాలాథ మనుజై-
 ర్విధేయా కైః కైర్వస్తుభిరితి చ సజ్జిప్య సహసా |
 ఫలం చావాప్యం తద్విరచితజపేనాపి చ పృథగ్-
 యథాశక్త్యద్వాహం త్రిభువనజనస్తుత్యమహిమన్ ! || ౬.౪౧||

విధేయా శక్తిర్వా మురమథన! రౌప్యేణ చ పున-
 స్తథా చ స్వర్ణేనోరగశయన ! భో నిమ్బజఫలైః |
 తథా పద్మాక్షైర్వా మణిభిరపి వా విద్రుమగణైః
 పునర్ముక్తాభిర్వా వరద! జపమాలా హి మనుజైః || ౬.౪౨||

ప్రకుర్యాదత్రాష్టోత్తరశతమయీ వా నను పుమాన్
 జపార్థం మాలాం తే మధుమథన! నామ్నామఘభిదామ్ |

తదర్థం పాదం వా పునరహహ కుర్వన్నిహ తతోఽ-

స్యలం న్యూనాం విన్దత్యజిత ! న ఫలం తజ్జపభవమ్ || ౬.౪౩||

జపన్నీశాఙ్గుల్యా వ్రజతి ఫలమేకం పునరహో

జపన్ రేఖాభిర్వై భజతి హి ఫలం చాష్టగుణితమ్ ।

తథాఽఽప్నోతీశాచ్ఛటికమణిభిశ్చాయుతమహో

పునర్లక్షం ముక్తామణిభిరపి మర్త్యస్త్వయి రతః || ౬.౪౪||

తథా పద్మాక్షైర్వై భజతి దశలక్షం పునరహో

ఫలం కోటిం హేమ్నా వరద ! రచితైరీశ ! మణిభిః ।

అనన్తం వై భుక్త్యై ఫలమయి జపన్నీశ ! తులసీ-

మణివ్రాతైర్భక్త్యా భుజగశయన ! త్వత్ప్రియతమైః || ౬.౪౫||

భవదభక్తార్వ్యత్యం ప్రకటయితుమన్యేభ్య ఇహ వై

జనేభ్యో బ్రూతే చేదిహ హి జపసంఖ్యాం విరచితామ్ ।

ఫలం నో విన్దేతాచ్యుత ! నను తతో జాతుచిదపి

ప్రకాశ్యా నో కస్మైచిదపి జపసంఖ్యాత్ర సుధియా || ౬.౪౬||

నృణాం భుక్తిం ముక్తిం వితరతి భవన్నామపటలీ-

సమాస్వాదో నిస్సంశయమయి తథాప్యత్ర మనుజః ।

అకామం త్వన్నామాన్యఘశమన ! సజ్కీర్త్యై భువనే

ఫలం భుక్త్యైఽనన్తం తవ కరుణయా కైటభిరిపో ! || ౬.౪౭||

మురారే ! త్వన్నామస్వపి చ భువనే ద్వాదశసు తద్-

వరీయః శ్రీనారాయణ ఇతి హి నామాఘశమనమ్ ।

జపన్నేతన్నిత్యం ప్రణవనతియుక్తం నను పుమాన్

ప్రసాదేన శ్రీమంస్తవ సుఖమవాప్నోత్యనుపమమ్ || ౬.౪౮||

య ఇత్థం భక్త్యా త్వయ్యుఖిలజగదీశేఽనవరతం

నయత్యర్థా కాలం వరద ! తవ నామాని కలయన్ ।

యమం వా తద్భృత్యాన్ ప్రతిభయతరాకారసహితాన్

న పశ్యేత్ స్వప్నైఽపి ప్రశమితసమస్తాఘనికరః || ౬.౪౯||

అసద్వృత్తో నీచః శరమతిరతీవాలసతమ-

స్తథా కామక్రోధాకులితహృదయో వాత్ర మనుజః ।

లపన్నస్తే నారాయణ ఇతి హి నామాతిశుభదం

నిరస్తాధివ్రాతం వ్రజతి నను కైవల్యమమలమ్ || ౬.౫౦||

అభూత్ కన్యాకుబ్జే మురహర! పురాజామిల ఇతి

శ్రుతో విప్రః కోఽప్యోగమనిగమవిత్ సాధుచరితః ।

వహాన్ భక్తిం పిత్రోరథ సమధికాం సుస్థిరమతిః

స్వధర్మే నిర్దోషే ప్రతిదినమపి శ్రుత్యభిహితే ॥ ౬.౫౧॥

అథ ప్రాప్తే శ్రీమన్ ! వయసి తు వివాహార్థముచితే

సవర్ణాం చాగర్వ్యాం స పునరుపయేమే నను సతీమ్ ।

తయా సాకం చాఘణ్ణితమిహ వితన్వన్ సురమహీ-

సురాగ్నీనాం పూజామనయదథ కాలం కమపి సః ॥ ౬.౫౨॥

౧. వితననక్రియావిశేషణమిదమ్ ।

కదాచిద్యాతోఽసౌ వనమథ నిదేశాన్నిజపితుః

సమానేతుం విప్రో నను కుశపలాశాది సహసా ।

నివృత్తో నేత్రాభ్యామకలయదలజ్ఞాం తు కులటాం

తతః కాఞ్చిన్మూర్తామివ విపదమగ్రే పథి నిజామ్ ॥ ౬.౫౩॥

మదోన్మత్తా ధృష్టా ముహురపి పదన్యాసవిషయే

చలన్తి చావ్యక్తం కిమపి నిగదన్తి చ వచనమ్ ।

హసన్తి సా చాఘికారణమహహ శూద్రేణ సహితా

స్వతులేనోపాన్తం త్వరితమియమాపాస్య కులటా ॥ ౬.౫౪॥

౨. అకస్మాత్ ।

విధాతుం మగ్నం తం కలుషనిరయావర్తకుహరే

గలాసజ్జత్పాశాయితనిజభుజాయుగ్మలతయా ।

సమాశ్లిష్టః సోఽయం ద్విజ ఇహ తయా ధీరమతిర-

ప్యశక్తోఽభూత్ కామాశుగవివశతాం సోఢుమమితామ్ ॥ ౬.౫౫॥

తతో భ్రశ్యత్తేజాః సకలసుగుణైశ్చాథ రహితః

స్వధర్మే వా నిష్ఠావిరహితమతిః పాపవసతిః ।

సతాం హేయశాచిసీదహహ సహస్రైవైష భువనే

న దుస్సజ్ఞః కం కం నయతి విపదం వా తనుభృతమ్ ॥ ౬.౫౬॥

అనాథౌ జీర్ణాశ్చ సుబహు జరయా హస్త పితరౌ

సముత్సృజ్యాకాణ్ఠే సపది దయితాం స్వాం చ యువతిమ్ ।

మహాపాపిష్ఠాయా అహహ కులటాయా గనివసనే
 స నిన్యే కాలం స్వం సతతమపి దౌవారిక ఇవ ॥ ౬.౫౭॥

౧. గృహే ।

వియుజ్యన్తే యద్వజ్జగతి ధనహీనస్య శనకైః
 సకాశాత్ పుంసో వై నియతమిహ భృత్యాశ్చ సుహృదః ।
 తథా విప్రదస్మాత్ కుటిలకులటాసజ్జమజుషో
 గుణాః సర్వే యాతాః క్రమశ ఇహ లోపం విధివశాత్ ॥ ౬.౫౮॥

అథో ధ్యాయంశ్చైతస్యనిశమపి తామేవ కులటాం
 వియోగం వై తస్యాః క్షణమపి చ సోఢుం హ్యకుశలః ।
 హరంస్తస్య పిత్ర్యం సకలమపి పాపో ధనమహో
 స తాం నిర్ద్యుః సర్వైః సుబహు రమయామాస కుమతిమ్ ॥ ౬.౫౯॥

ప్రసప్తే వై పిత్ర్యే నను తదను విత్తేఽథ సకలే
 స నిరస్యత్వం జ్ఞాత్వా గమితమహహాత్మానమచిరాత్ ।
 పునద్యూతైశ్చైర్వ్యాదిభిరతితరాం గర్హితతమై-
 రుపాయైః సమాద్య ద్రవిణమథ తస్యై బత దదౌ ॥ ౬.౬౦॥

స పశ్యంస్తామేవానుదినమిదమీయాం గిరమహో
 నిశమ్యాతిప్రీతః శ్రవణపరుషాం హన్త సుధియామ్ ।
 సమస్తం తత్ప్రీత్యై కిమిహ బహునా కర్మ కలయన్
 వృథా నిన్యే కాలం జనిమపి వరిష్ఠాం నను నిజామ్ ॥ ౬.౬౧॥

తతస్తస్యాం పుత్రాన్ దశ స జనయామాస కుమతి-
 ర్ద్విజోఽయం పుంశ్చల్యాం పునరహహ తేష్యప్యయి విభో ! ।
 కనిష్ఠోఽభూన్నారాయణ ఇతి హి నామ్నాథ దయితః
 స్వపిత్రోరత్యంతం ప్రచురతరదుర్మార్గరతయోః ॥ ౬.౬౨॥

హసంతం బాలం తం సతతమపి చావ్యక్తవచసా
 లపన్తం జానుభ్యాం కథమపి చరన్తం భువి పునః ।
 పతన్తం సంవీక్ష్య ద్రుతగతిషు ఖేలన్తమజిరే
 కియన్తం న ప్రాప్తః ప్రమదమిహ మోహాకులమతిః ॥ ౬.౬౩॥

అథో లీలాసక్తం తమహహ నిరీక్ష్యాతిముదితో
 మమోచాశ్రాణ్యుచ్చైః సహ దయితయా నిశ్చలతనుః ।

అహో సన్యజ్యైవ ప్రచురభవసన్తాపశమసిం

స్మృతిం తే యోగీన్ద్రైరపి మధురిపో! వాఙ్చితరామ్ || ౬.౬౪||

అపశ్యన్ వాలం తం క్షణమపి విషణ్ణోఽథ నితరాం

స పశ్యన్ భూయోఽపి ప్రముదితమనాః సాశ్రునయనః |

ప్రధావస్తే దూరే స్వయమనుదధావాతిజరలో-

౭ప్యూపాదాయోత్సజ్జే తమహహ, నిధాతుం జడమతిః || ౬.౬౫||

లురన్ సార్థం తేనైవ హి స ఖలు పజ్కౌవిలతమే

మహీదేశే విభ్రత్ తమిహ గలదేశేఽపి చ ముహుః |

మనాగ్రుష్టేనానేన హి రచితసన్తాడనముఖే-

ష్వథాగస్సు ప్రాప్తః కిమపి న హి రోషం స గదశమీ || ౬.౬౬||

౧. వృద్ధః |

స భుక్త్యై మూఢాత్మా శిశుమముమసమ్భాజ్య కుహచి-

న్న పానీయం కిఞ్చిత్ పిబతి స తు తస్మై తదదిశన్ |

అహో స్వప్నేఽపి త్వత్స్మృతిమయమహాభాగ్యరహితః

స వృద్ధః పాపైరప్యహహ వయనేవాభవదిహ || ౬.౬౭||

అథైవం వై సూనోః కుటిలకులటాగర్భజనుషః

సమాసక్తోఽసౌ లాలనభరణకృత్యేషు సతతమ్ |

బతాష్టాశీత్యబ్దప్రగణితవయస్కోఽపి జడధీ-

ర్న గవేదాసన్నం స్మాన్తకమహహ మోహోకులమతిః || ౬.౬౮||

౧. వేద స్మృతి యోజ్యమ్ |

అపశ్యత్ సమ్ప్రాప్తే హహహ మృతికాలే పరవశః

సుఘోరాన్ వక్త్రాస్యాన్ జ్వలదనలతుల్యాక్షియుగలాన్ |

యమప్రేష్యాంస్తు త్రీన్ భుజకలితపాశాన్ స్వమిహ వై

సమానేతుం ప్రాప్తాన భృశమకరుణానేష సవిధే || ౬.౬౯||

స భీతో దృష్ట్వా తాన్ సరభసముపాన్తే నను జవాత్

గసమాయాతో బద్ధం స్వమిహ బత పాశేన సుదృఢమ్ |

విదూరే క్రీడన్తం పృథుకమతిదీనః ఖలు సమా-

జహావాహో నారాయణమయమథోచ్చైర్వివశధీః || ౬.౭౦||

౧. ఆగచ్ఛతః |

నిశమ్యాహో దేహం స్వకమవశమద్ధా విస్సజత-

శ్చ్యుతం వక్త్రాన్నామాచ్యుత ! తవ తు పీయూషసదృశమ్ ।

సమాజగుర్మైవేగాదభవదనుచరాః పీతవసనా

ఘనాభాశ్చత్వారో దరవరరథాఙ్గాన్వితభుజాః ॥ ౬.౭౧॥

వికర్షన్తశ్చైవం సుదృఢమిహ పాశేన సహసా

నిబధ్యాహో దీనం నిరురుధురమీ తాన్ యమభటాన్ ।

నిరుద్ధాస్తే సద్యో విధుతవిచికిత్సం గిరమిమాం

సమాచఖ్యుర్దూతాన్ ప్రతి తవ భృశం విస్మితధియః ॥ ౬.౭౨॥

నిషేధారః కే వా రహితభయమాఙ్గాం త్రిగజతి

ప్రభోర్భాస్వత్సూనోః సునియతమధృష్యామహహ నః ।

కుతో వాప్యాయాతాః పునరిహ కిమర్థం సుబహు ౧నో

నిరోధం నిశ్శక్యం కురుథ వదత క్షిప్రమధునా ॥ ౬.౭౩॥

౧. హదం ప్రభోరిత్యనేనాన్వేతి ।

యువానః కే యూయం సజలజలదాసీలరుచయ-

స్త్రవీ సర్వే రాజత్తటిదుపమపీతామ్బరధరాః ।

చతుర్భాహారాజద్దరవరరథాఙ్కామ్బుజగదా

లసన్ముక్తాహారాః స్మితసులలితాస్యా వదత నః ॥ ౬.౭౪॥

ఇతి ప్రోక్తా దూతాస్తవ తు యమదూతైః పరమమూన్

ప్రహస్యేదం వాచా జగదురతిగమ్భిరతరయా ।

ఇహ ప్రాప్తా యూయం యది భవథ వైవస్వతభటాః

స్వరూపం ధర్మస్యాప్యథ తదితరస్యేహ గదత ॥ ౬.౭౫॥

కథం ధారో దణ్ణో భవతి నను దణ్ణేష్యథ నరే-

ష్యిహాగిస్థానం కిం వా సముచితమిహోస్త్యాఙ్గ ! భువనే ।

నరో దణ్ణ్యః కృత్వా కిమిహ జగతి స్యాదితి చ తే

భవద్దూతైః పృష్టా జగదురలమేతామయి గిరమ్ ॥ ౬.౭౬॥

౧. అవిషయః । ౨. దణ్ణస్య ।

శ్రుతిప్రోక్తో ధర్మః సునియతమధర్మస్తదితరః

శ్రుతిః సాక్షాన్నారాయణ ఇతి వయం సాధు శ్శృణుమః ।

తపో వేదా యజ్ఞాః పునరిహ హి ధర్మశ్చ విబుధా-

స్తతః సమూఖతా ఇత్యభిదధుర్పషీన్యాః సుధిషణాః ॥ ౬.౭౭॥

రవిర్వహ్నిర్గావో మరుదపి నభః సోమదివసౌ

దిశః కాలః సన్ధ్యా స్వయమపి చ ధర్మస్త్వితీ పరమ్ ।

మతాన్వేతే వై సాక్షిణ ఇతి హి ధర్మస్య భువనే

గుహాయాం న్యస్తస్యేవ హి సుబహు గూఢస్య మునిభిః ॥ ౬.౭౮॥

అధర్మో విజ్ఞాతో జగతి పరగమేత్తైర్నను భవ-

త్యపి స్థానం దణ్ణస్య చ సముచితం నీతినిపుణైః ।

నరః పాపం యో యాద్యశమిహ విధత్తే స తు పునః

పరత్రాఢో దణ్ణం సపది లభతే తాద్యశమహో ॥ ౬.౭౯॥

౧. ఏతైః రవివహ్నిదిభిర్నిమిత్తభూతైరిత్యర్థః ఏతైరధర్మో విజ్ఞాతః

స్థానం దణ్ణస్య యుజ్యతే । ఇతి భాగవతమ్ ।

అయం విప్రః పూర్వం క్వచన దివసే తాతవచనాద్-

వనం యాతః పశ్యన్నహహ కులటాం కామపి తదా ।

స్మారార్తః స్వం ధర్మం సకలమపి సన్త్యజ్య విదధే

యతః పాప్మానం తం గతదజిత ! నయామో ను నరకమ్ ॥ ౬.౮౦॥

౧. తస్మాత్ ।

ఇతి శ్రుత్వా వాచం సపది యమదూతైర్నిగదితా-

మమూన్ ప్రత్యూచుస్తే భవదనుచరా నీతినిపుణాః ।

వచోభిర్వై గరీభకృతసకలశాస్త్రైర్మృదుభిర-

ప్యహో గమీభారైరమలతరధర్మైకనిరతైః ॥ ౬.౮౧॥

అధర్మో హా కష్టం విశతి నను ధర్మైకమనసాం

సభాం వః గశాస్త్రాణాం సకలజగతాం నిర్భయతరామ్ ।

అదణ్ణ్యేష్వంహోభిర్భువి విరహితేష్వప్యథ నరే-

ష్వలం దణ్ణో యద్వై ధ్రియత ఇహ నిష్కారణమహో ॥ ౬.౮౨॥

౧. శాసితృణామ్ । ఇడభావ ఆగమశాసనానిత్యత్వాత్ ।

ప్రజానాం శాస్త్రారో భువి సకలభూతేషు చ సమాః

పరం న్యాయ్యే మార్గే నిహితమతయః సాధుచరితాః ।

యదా వైషమ్యం తాస్వహహ రచయన్తి హ్యశరణా-

స్తదా తాః కం లోకే శరణముపగచ్ఛన్తు కృపణాః ॥ ౬.౮౩॥

౧ జగత్సత్ర శ్రేయాన్ రచయతి పుమాన్ యద్యదితర-

స్తదేవాహో వాఙ్మత్సనిశమవిచార్యైవ నియతమ్ |

ప్రమాణం యద్వాసౌ కలయతి తదేవేహ మనుజాః

సమస్తా నిశ్శుక్లం పరమనుసరన్త్యాశు విధివత్ || ౬.౮౪ ||

౧. "యద్యదాచరతి శ్రేష్ఠస్తత్తదేవేతరో జనః |

స యత్ ప్రమాణం కురుతే లోకస్తదనువర్తతే ||" ఇతి భగవద్గీతా |

యదక్ష్యే విన్యస్య స్వశిర ఇహ లోకోఽయమకుతో-

భయం నిద్రాత్యధ్ధా సతతమపి విస్రబ్ధముచితే |

స్వయం ధర్మాధర్మౌ పశువదవిజానన్ కథమముం

స వై ద్రోగ్గుం చార్హత్యకరుణమథాత్మైకశరణమ్ || ౬.౮౫ ||

కృతా విశోక్త్యష్టా నియతమమునా నిష్కృతిరహో

కృతానాం పాపానామపి పరమనన్తాసు జనిషు |

యదుచ్చైర్యాజుస్తౌ పరమవివశో గనామ జగతీ-

పతేః పద్మాభర్తుర్జగతి సకలాఘౌఘశమనమ్ || ౬.౮౬ ||

౧. అజామిలేన |

జగాదాసౌగ వేగాదసువిగమకాలే వివశధీ-

శ్చతుర్వర్ణం ౨నారాయణమయమబుధ్యాపి చ యదా |

తదానీం జాతా నిష్కృతిరపి నిజానాం సుమహతా-

మఘానాం సర్వేషాం రహితవిశయం హే యమభటాః ! || ౬.౮౭ ||

౧. నారాయణేతి | ౨. అస్య విశేష్యమనువర్తనీయ నామ ఇతి |

సువర్ణస్సేనో వాప్యహహ గురుదారేషు చ రత-

స్తథా మిత్రద్రోహీ పితృనృపవధూహింసనపరః |

తథాన్యే వై పాపా జగతి నను సర్వేఽప్యఘకులాద్-

భవేయుర్ముక్తాః శ్రీరమణశుభనామగ్రహణతః || ౬.౮౮ ||

తథా నో పూతః స్యాన్నర ఇహ తపోభివ్రతశతైః

పరం తీర్థస్నానాదిభిరపి సమస్తాఘశమనైః |

యథా పద్మాభర్తుర్మధురతరనామగ్రహణత-

౧స్తదీయానాం నేవాదిభిరపి భవేత్ పావితతమః || ౬.౮౯ ||

౧. పద్మాభర్తృభక్తానామిత్యర్థః ।

త్రిలోకైకార్థాశే నిరుపమకృపాభారజలధౌ

హరౌ భక్త్యా హీనేన తు విరచితాన్యత్ర భువనే ।

ఫలప్రాప్త్యై కర్మాణ్యహహా న భవన్త్యేవ హి మరౌ

యథా బీజావాపః కుమతిషు చ విద్యావితరణమ్ ॥ ౬.౯౦॥

పరం సద్భిర్నిన్ద్యోఽప్యలమతిదురాచారనిలయౌ-

౭ప్యహో దణ్డ్యోఽప్యస్మిన్ జగతి నను మర్త్యః సకృదపి ।

ప్రభోర్లక్ష్మీభర్తుః కథయతి హి నామైకమపి య-

ద్యసౌ శిషాం నార్హత్యహహా న హి సన్దేహకాణకా ॥ ౬.౯౧॥

అతశ్చైసం మా మా నయత నరకం హస్త రాచతా-

ఖిలాంహోనిర్వేశం సునియతమదణ్డార్హమధునా ।

పునః సన్దేహశ్చేద్వదవసి ఖలు నః స్వం పతిమహో

యమం తత్త్వం ధర్మస్య తు సుగహనం పృచ్ఛత భటాః ! ॥ ౬.౯౨॥

౧. నిర్వేశ ఇహ నిష్కృతిః ।

ఇతి శ్రుత్వా వాణీం భవదనుచరాణాం యమభటా

యయుః ప్రప్లుం ధర్మం పరమమథ వైవస్వతమమి ।

విముచ్యైసం పాశాదహహా పురుషీడావహతమాద్-

ద్విజం సద్యో యామ్యాత్ పరమవివశం భూరిజరథమ్ ॥ ౬.౯౩॥

౧గుణాన్ముక్తోఽప్యథా నను సకలదోషైవరహితో (త్రైప్రో)

ద్విజస్తావత్ తం భాగవతమహా ధర్మం నిరుపమమ్ ।

నిశమ్యోద్యద్భక్తిస్త్వయి పరమకారుణ్యనిలయే

వవన్దే తే దూతాన్ స్వభయహృతిహేతున్ స శిరసా ॥ ౬.౯౪॥

౧. విష్ణుభక్త్యాదిగుణరహితోఽపి ।

వివక్షం జ్ఞాత్వా తం ద్విజమిహ తదా స్వాన్ ప్రతి జవాత్

తిరోధానం చక్రుర్మరహర! భవత్పార్షదవరాః ।

తతః స్వీయం పాపం సకలమపి సశ్చిన్త్య సహసా

మహాన్తం నిర్వేదం స సముపజగామైవమలఘుమ్ ॥ ౬.౧౫॥

అహో కష్టం వృద్ధౌ సుబహు పితరౌ చాథ దయితా-

మనాథాం సన్త్యజ్య స్వయమిహ సునీచాం తు కులటామ్ ।

సమాశ్రిత్యాధర్మే నిరతహృదయోఽసౌ నను జనో
 ద్రవం యాస్యత్యధ్ధా నను నరకమత్యస్తకలుషమ్ || ౬.౯౬||

వ్యకర్షన్ యే బధ్వా సుబహు వివశం మాం రశనయా
 ఘృణావర్జం యాతాః క్వ బత భృశభీమాకృతిజషః |
 విముక్తం మాం తేభ్యో వ్యదధురిహ యే తేఽపి చ గతాః
 క్వ వా స్వప్నో వాసౌ కిమితి పరమం విస్మయమగాత్ || ౬.౯౭||

భృశం పాపిష్ఠస్యాప్యహహ మమ వక్త్రాద్విగలితం
 మురారేర్యన్నామ ప్రచురభవనన్తాపశమనమ్ |
 తతో బన్దం మోక్ష్యే సుదృఢమితి నిశ్చిన్త్య మనసా
 యయా గగ్గడాద్వారం సపది స మునీన్ద్రైః పరివృతమ్ || ౬.౯౮||

౧. హరిద్వారమ్ |

స్థితో దేవాగారే కుహచిదిహ సంవక్ష్య స తు తాన్
 భవద్దూతాన్ నత్వా స్వవపురధిగ్గం చ విస్మజన్ |
 అవాప్తో వైకుణ్ఠం ఝటితి స విమానేన తు యమో
 భవద్భక్త్యుద్రేకాద్దృఢమథ రురోధాహహ నిజాన్ || ౬.౯౯||

అసద్వృత్తో విప్రస్త్యయమగఘభృతోఽజామిల ఇహ
 ప్రయాతః సాయుజ్యం దృఢమహహ యత్క్విర్తనవశాత్ |
 తథాభూతానాం తే ఫణిశయన ! నామ్నామవిరతం
 సమాస్వాదే కార్యా మతిరఖిలలోకైః సకుతుకమ్ || ౬.౧౦౦||

౧. పాపభరితః |

ఇతి స్వాత్మిశ్రీరామవర్మవఞ్చిమహారాజవిరచితాయాం
 భక్తిమజ్జార్యాం షష్ఠశతకమ్ |

అథ సప్తమశతకమ్ |

అమ్నోజనాభ! కథయామ్యథ తాం తృతీయాం
 భక్తిం హతాఖిలమలాం స్మరణాత్మికాం తే |
 శౌరే ! విధేహి సహసా కృపయా తదర్థం
 వాణీం మమేశ! నితరాం చతురామిదానీమ్ || ౭.౧||

పుంసాం సకృత్ స్మరణమాత్రకృతామఘౌఘం

సద్యో యతో హరసి తేన బుధైరజస్రమ్ |
 సజ్కీర్త్యసే హరిరితీశ! తథావిధస్య
 కం వా స్మృతిర్న భవతః కురుతే కృతార్థమ్ || ౭.౨||

కిం వా స్మృతైర్భవచిరమ్యుత ! బన్ధహేతు-
 భూతైః ఫలం వ్రజతి వస్తుభిరత్ర దేహీ |
 యం సంస్మరన్ న పతతిశ ! పునర్భవాభౌ
 తస్య స్మృతిః కిల తవైవ సదా విధేయా || ౭.3||

నూనం మనశ్చపలమేవ నృణాం క్షణార్థ-
 మప్యేగతః స్థిరయితుం సుతరామశక్యమ్ |
 యద్యవ్యనన్త ! భవదీయనిషేవయాథా-
 ప్యభ్యాసతస్తదిదమాశు వశం నయేత || ౭.౪||

౧. ఏకత్ర |

వైసర్గికే వరద ! సత్యపి మానవానా-
 మమోభారుహాక్ష ! మనసః స్ఫుటమస్థిరత్వే |
 యద్యత్ ప్రభో ! ప్రియతమం ఖలు తత్ర తత్ర
 చేతో విశిష్య రమతే స్వయమేవ నూనమ్ || ౭.౫||

తస్మాన్నరః ప్రియతమం ఖలు వస్తు యద్యత్
 తత్రద్భవత్పరమహో సతతం విదధ్యాత్ |
 తేనాఖిలేశ! లభతే స్మరణం తవేహ
 యత్నం వినైవ జగతీహ విధూతశక్యమ్ || ౭.౬||

గీతే యదీహ రమతే హృదయం మనోజ్ఞే
 తస్మీనినాదసుఖదాయని తర్హి మర్త్యః |
 గీతేషు తావకచరిత్రరసోజ్ఞ్యలేషు
 యుజ్జీత మానసమజస్రమనన్తశాయన్ !|| ౭.౭||

యద్యమ్బుజాక్ష ! రమతే హృదయం కథాసు
 రమ్యాసు తర్హి మనుజః సతతం ప్రభో ! తే |
 నానావతారగుణకీర్తనసమ్భృతాసు
 సక్తం మనః ఖలు కథాసు సదా విదధ్యాత్ || ౭.౮||

ఆలేఖ్యకర్మసు తథైవ సకౌతుకం చేత్

చేతోహరేషు హృదయం మనుజస్తదాసౌ ।
నేత్రోత్సవాన్ మధురిపో! తవ మూర్తిభేదా-
నాలిఖ్య తత్ర వినియోజ్య మనః ప్రహృష్యేత్ ॥ ౭.౯ ॥

చేతో జగత్త్రయపతే ! ప్రతిమాసు చిత్రా-
స్వామోదభాగ్ యది తదా ప్రతిమాస్త్యదీయాః ।
కృత్వా సువర్ణమణిభూషణభాసమానా
యుజ్జీత తత్ర హృదయం కరుణైకసిన్ధో! ॥ ౭.౧౦ ॥

ఏతాదృశాద్మరరిపో! మనుజః సుసాధా-
గదభ్యాసతః స్మృతిమవాప్య విభో ! త్వదీయామ్ ।
లోకే భవేత్ సకలపాపకులాద్విముక్తో
యత్నం వినైవ ధుతసంశయలేశమత్ర ॥ ౭.౧౧ ॥

౧. అభ్యాసాత్ ।

కార్యా న వైవ భువనేశ ! విచారణాత్ర
స్మృత్వా యథారుచి భవన్తమనన్తశాయీన్ ! ।
పాపాత్ కథం భవతి ముక్త ఇతీహ యత్ త్వం
స్వస్మర్తురక్ల ! శుభదోఽసి హి సర్వథాపి ॥ ౭.౧౨ ॥

లోకే స్మరన్తి సుధియో హి భవన్తమీశం
జ్ఞాత్వా స్వరూపమమలం తవ వేదవేద్యమ్ ।
స్మర్తుం గతథా కథమమీ ప్రభవన్తి భూమన్ !
లక్ష్మీవతే! జడధియో నను అమాదృశోఽపి ॥ ౭.౧౩ ॥

౧. యథా సుధియః ౨. మద్విధా అపి ।

తస్మాన్నిజాం సమనుస్మత్య మనఃప్రవృత్తిం
త్వామమ్బుజాక్ష ! సతతం స్మరతాం జనానామ్ ।
తుల్యం ప్రసీదసి కిలేత్యయి బోద్ధుమన్తి
కారుణ్యభారజలధే! బహు నః ప్రమాణమ్ ॥ ౭.౧౪ ॥

గోప్యస్త్యనారతమిహామ్బురుహాక్ష ! వాక్యై-
రేద్యం హ్యగకృత్రిమగిరాం పరచిత్స్వరూపమ్ ।
త్వాం జార ఇత్యఖిలనాథ ! హృదబ్జమధ్యే
స్మృత్వా యయుః పరమహంసగతిం క్షణేన ॥ ౭.౧౫ ॥

౧. వేదానామ్ ।

ధన్యా హి దేవగకసుతానకదుస్తుభీ తౌ
 త్వాం పుత్రవత్సలతయా హృది భావయిత్వా ।
 సమ్ప్రాప్వతుః కిల పరం తవ ధామ నిత్యం
 సమ్మోదసాన్ద్యమమలం వినివృత్తిహీనమ్ ॥ ౭.౧౬॥

౧. దేవకీవసుదేవౌ ।

గోపాస్తథా జలజనాభ ! వయస్యభావ-
 మాలమ్బ్య సాధు సతతం హృదయే నిధాయ ।
 త్వాం ప్రాపురమ్బురుహనేత్ర ! భవామ్బురాశేః
 పారం పరం భువననాథ ! వినా శ్రమేణ ॥ ౭.౧౭॥

చైద్యాదయః సకలగర్వతమాః సుమూఢాః
 స్మృత్వాఖిలేశ ! రిపుభావనయా భవన్తం
 నిత్యం చరాచరజగన్నివహైకబన్ధం
 ముక్తా బభూవురచిరాత్ కిమితోఽపి చిత్తమ్ ॥ ౭.౧౮॥

భీత్యా చ భోజనృపతిః ప్రపిబంశ్చ ఖాదన్
 గచ్ఛన్ స్వపన్నథ లపన్ హృదయేఽనుచిన్త్య ।
 త్యామేవ సన్తతమగాద్భువనైకబన్ధో !
 సాయుజ్యమాశు తవ ఖల్యసురాంశజోఽపి ॥ ౭.౧౯॥

తస్మాద్విభో ! కథమపిహ భవన్తమేవ
 యో వై నరః స్మరతి మాధవ! సర్వదాపి ।
 సోఽయం విముక్త ఇహ పాపకులాదశేషాత్
 త్వామాప్నుయాద్విహగవాహన ! నిర్విశజ్కమ్ ॥ ౭.౨౦॥

రాగేణ వత్సలతయాపి చ సౌహృదేన
 ద్వేషేణ హన్త భయభావనయా స్మృతోఽపి ।
 యన్త్యం ప్రసీదసి నృణాం స కథం న భూయా-
 స్తుష్టోఽనిశం కలయతాం హృది పూర్ణభక్త్యా ॥ ౭.౨౧॥

తస్మాన్నరో జగతి దుర్జయభీమభీమ-
 షడైవరిరూపగప్పఘనత్వసమాకులం తమ్ ।
 శౌరే ! తిత్తిర్షురఖిలేశ! భవామ్బురాశిం

నిత్యం భవత్స్మరణమేవ హి శీలయేత || ౭.౨౨||

౧. పృథుసత్వైత్యస్య నక్రాదిప్రాణీత్యర్థః |

విశ్వైకనాథ ! కథయామ్యధునాహమత్ర

త్వద్ధ్యానయోగమరవిన్దదలాయతాక్ష! |

సర్వాఘజాతశమనైకనిదానభూతం

భక్తైకగమ్య ! కృపయా హి తవైవ భూమన్ !|| ౭.౨౩||

మిత్రే రిషౌ వరద ! పాపిషు పుణ్యవత్సు

స్వీయే పరే చ సమబుద్ధిరలం ప్రశాన్తః |

తుల్యాశ్శ్మలోష్ఠకనకశ్చ సరోజనాభ !

ధ్యానేచ్ఛురమ్యత! భవేత్ తవ సర్వదాపి || ౭.౨౪||

సర్వత్ర నిస్పృహమతిశ్చ వివిక్తదేశ-

నేవీ యతాత్మహృదయస్తవపరిగ్రహశ్చ |

భూత్వాసనం దృఢతరం పరికల్పయేచ్చ

దేశే శుచౌ న ఖలు తుఙ్గమహో న నీచమ్ || ౭.౨౫||

కృత్వామృరేణ భగవన్నథవాజినేన

యద్వా కుశైర్విమలమాసనమత్ర తిగష్ఠన్ |

ప్రేక్ష్యాత్మనోఽథ సహసా ఖలు నాసికార్గం

మాసీ జితేన్ద్రియగణశ్చ దిశో న౨పశ్యన్ || ౭.౨౬||

౧. ఆసాన ఇత్యర్థః ౨. నఇర్థకనశబ్దసమాసః

సన్ధారయన్నపి చ వర్ష శిరశ్చ కణ్ఠం

స్వం స్థాణువత్ స్థిరతరం చ సమం నికామమ్ |

భృత్వానిశం నను మితాశననిద్ర ఈశ !

ధ్యాయేద్భవన్తమరవిన్దదలాక్షమేవమ్ || ౭.౨౭||

౧పద్మాసనస్థ ఇహ మాధవ! మానవోఽసౌ

కృత్వోఽన్ముఖం విధునిభం ప్రణవేన సద్యః |

హృత్పద్మమమ్యత! తతోఽను వికాసయేత్ తం

త్వద్ధ్యానలిప్పురజిత ! త్రిగుణైర్మురారే !|| ౭.౨౮||

౧. ఊర్వోరుపరి విన్యస్య సమ్యక్ పాదతలే ఉభే |

అఙ్గష్ఠౌ చ నిబధ్నీయాద్ధస్తాభ్యాం వ్యుక్క్రమాత్ తతః ||

పద్మాసనమిదం ప్రోక్తమ్" ఇతి తన్త్రసారః ।

౨. ఊర్ధ్వముఖమ్ ।

తస్యోపరి ద్యుమణిసోమగశుచీన్ క్రమేణ

స్మృత్వా తతన్త్రదుపరీహ కలాయభాసమ్ ।

శఙ్ఖారిపఙ్కజగదాఙ్గితపాణిపద్మం

శ్రీవత్సకౌస్తుభధరఙ్చ విచిన్తయేత్ త్వామ్ ॥ ౭.౨౯॥

౧. శుచిరగ్నిః ।

యత్త్వవ్యయం వరద ! ధామ తవాతిదివ్యం

శాన్తం ప్రశాన్తమతిభిర్మునిభిర్నిషేవ్యమ్ ।

స్మృత్వా పుమాన్ ప్రథమమేతదధోక్షజాథ

ధ్యాయేదిహేగశ్వర! భవన్తమచిన్త్యశక్తిమ్ ॥ ౭.30॥

౧. ధామ్ని ।

లక్ష్మీపతే! జగతి యాన్తి మహానుభావాః

సన్తో యదమ్యత ! పరం తవ ధామ నిత్యమ్ ।

సర్వోత్తమం జయతి తద్వినివృత్తిహీనం

వైకుణ్ఠసంఙ్గితమనన్తసుఖైకసాన్ద్యమ్ ॥ ౭.3౧॥

భక్తోత్తమా విధుతమత్సరరాగవైరా

యస్మిన్ననారతమహో నివసన్తి పుణ్యాః ।

తత్ తాదృశం తవ పదం తు వికుణ్ఠసంఙ్గం

చేతస్యహో న జనయేన్ముదమీశ ! కస్య ॥ ౭.3౨॥

భాత్యేతదీశ ! వివిధైర్నయనాభిరామై-

ర్జుష్టం పునర్జనపదైరథ హృష్టపుష్టైః ।

యత్రామ్బుజాక్ష ! వసతాం సదనాని వీక్ష్య

లఙ్ఘం వహత్యపి పురీ త్రిదశాధిభర్తుః ॥ ౭.33॥

రథ్యాపణాల్యజిరనిష్కృటవేశ్మవర్త౧-

న్యద్యానగోష్ఠహయస్థిరధాన్యశాలాః ।

యత్రానిశం ముఖరితాః శ్రవణాభిరామై-

స్వత్కీర్తనైర్మురరిపో! విలసన్త్యభీక్షమ్ ॥ ౭.3౪॥

౧. వర్తసి ఏకపదీ ।

ప్రాకారపట్టేరభితోఽస్య వికుణ్ఠలోక-
 స్యోచైర్లసత్యజిత ! రత్నమయీ విచిత్రా ।
 రూపం స్వమీక్షితుమనన్త ! దిగజ్జనానాం
 కుడ్యార్పితేవ నవదర్పణచారుపట్టేః ॥ ౭.౩౫॥

శోభానుషక్తవశతో భువనేశ! తస్యా
 రత్నాచలేన సమతామిహ హైమమద్రిమ్ ।
 ప్రాప్తం నిరీక్ష్య మిహిరః క్వ ను మేరురత్రే-
 త్యేవం సశక్కుహృదయో భవతీతి మన్యే ॥ ౭.౩౬॥

కింఞ్చ భ్రమన్ గస పరితః ఖలు అహోటకాద్రిం
 నానామణివ్రజలసద్ద్యుతిచిత్రరూపమ్ ।
 జ్ఞాతుం పటుర్న భవతి స్వమపీహ వర్ణం
 నైర్మల్యభాజి నను తత్ర నిరీక్షితాత్మా ॥ ౭.౩౭॥

౧. మిహిరః । ౨. "అభితః పరిత" ఇతి ద్వితీయా ।

ఎకత్ర పశ్యతి నిజాం తనుమేవ గౌరీ-
 మన్యత్ర పాటలతమాం క్వచిదీశ! కృష్ణామ్ ।
 ఏకో యథా జగతి తావదుపాధిభేదై-
 ర్నానాత్వమాప్త ఇవ భాతి కిలాయమాత్మా ॥ ౭.౩౮॥

మాణిక్యవాసవదృషన్నవహీరసాన్ద్రాత్
 ప్రాకారతస్తత ఇహ ప్రసృతా మరీచిః ।
 గంఠాం కలిన్తనయాం చ సరస్వతీం చ
 జేతుం విభాతి యుగపద్విహితోద్యమేవ ॥ ౭.౩౯॥

లక్ష్మీపతే! వలయితే నను తాదృశేన
 ప్రాకారమణ్డలవరేణ వికుణ్ఠధామ్ని ।
 రాజన్తి భాసురవిమానవరాణి భక్తై-
 రధ్యాసితాని తవ ధన్యతమైనికామమ్ ॥ ౭.౪౦॥

భాసా తథోన్నతతయా చ మిథో నితాన్త-
 ముత్కర్షమచ్యుత! వహత్స్వథ తేషు భూమన్ ! ।
 స్వైరం దినాని కమలాక్ష ! సదా నయన్తో
 మోదం కమప్యనుభవన్తి హి తావకీనాః ॥ ౭.౪౧॥

కించాత్తివేలమనిశం భవదీయగాథా-

నామామృతైర్ముఖరితాననపజ్కజాస్తే ।

త్వత్కీర్తిమృచ్యుత ! మిథః పరికీర్తయన్తః

పూతం ప్రభో ! విదధతే జగదన్తరాలమ్ ॥ ౭.౪౨॥

రాజత్సువర్ణనవరత్నమయా విచిత్రా

హర్యాని జోన్నతతయా గిరిరాజతుల్యాః ।

ఆభాన్తి తత్ర భువనేశ! ధనేశగర్వ-

సర్వజ్కషాం వరద ! సమ్పదమావహన్తః ॥ ౭.౪౩॥

ఆపిజ్జారేషు మణిభిర్ను సజ్జారేషు

సజ్జాతమోదమనిశం శుకశారికాశ్చ ।

స్వైరం వసన్తి భగవన్ ! భవదీయనామా-

న్యమైస్తరాం శ్రుతిసుఖాని సముద్గ్రుణన్త్యః ॥ ౭.౪౪॥

శ్రోత్రద్వయాధికసుఖప్రదవాద్యయుక్త-

తౌర్యత్రికేణ భగవన్ ! ముదితా నితాన్తమ్ ।

భావత్కదివ్యవరితామృతసమ్భృతేన

స్వైరం నయన్తి నను తత్ర దినాని సన్తః ॥ ౭.౪౫॥

నానామణివ్రజమయేష్వయి దేవ ! తేషు

సౌధేషు హన్త విచరన్నథ కో న సద్యః ।

సర్వత్ర వీక్ష్య పృథగాత్మన ఏవ దేహం

బాహుల్యమీశ! మనుతే వపుషో నిజస్య ॥ ౭.౪౬॥

ధారాగృహేభ్య ఇహ తాస్వయి సౌధరాజి-

ష్వద్ధా నిపత్య సహసా స్ఫుటితామ్బుధారా ।

తత్రత్యహీరమయకుడ్యరుచోఽనుషణ్ణాత్

తారాతతేరనుకరోతి మరీచివేణీమ్ ॥ ౭.౪౭॥

ఉద్యానభూమిషు చ తత్ర మహీరుహౌఘా

యత్ తే వహన్తి కుసుమోద్గమమప్యకాలే ।

నైతద్విచిత్రమఖిలేశ్వర! గమాధవే త్వ-

య్యశ్రాన్తమచ్యుత! లసత్యాయ శేషశాయిన్ ॥ ౭.౪౮॥

౧. విష్ణో వసన్తమాసే చ ।

జ్యోత్స్నాన్వితాసు రజనీషు నిజం శరీరం
 సంవీక్ష్య రత్నమయకుండ్యతలేషు తత్ర ।
 ఆసాదితా స్వదయితేతి నిశీథకాలే-
 ౭ప్యద్ధా భ్రమేణ పరితుష్యతి చక్రవాకః ॥ ౭.౪౯ ॥

సమ్పులలసారసమూహాలసత్పరాగ-
 సంవాసితః సకలతాపహరామ్బుపూర్ణః ।
 వాపీతటాకనికరశ్చ సరోరుహాక్ష !
 చేతో న కస్య శిశిరీకురుతే ను తత్ర ॥ ౭.౫౦ ॥

మధ్యే తు తస్య భగవన్ ! నగరీ విభాతి
 సాధ్యేతి కాపి పరమస్య వికుణ్ఠామ్నః ।
 భ్రాజిష్ణుభూరిమణితల్లజహేమరూపా
 ప్రాకారతోరణవృతా నయనాభిరామా ॥ ౭.౫౧ ॥

సా నామ దిక్షు చతస్పష్యతులైర్విశాలై-
 ర్ద్వారైశ్చతుభిరఖిలేశ! లసత్యతీవ ।
 ఆత్యున్నతైః సురుచిరైర్మణిగోపురైశ్చ
 గేహైస్తథా పరివృతా ఖలు భక్తజుష్టైః ॥ ౭.౫౨ ॥

పర్వస్తభాసివలభిన్మణిమేచకాభ-
 సామోదదివ్యతులసీవననిర్జిహానః ।
 సస్తాపహృన్నను జగత్త్రితయస్య పుర్యాం
 తస్యాం తు కైటభరిపో ! మృదు వాతి వాయుః ॥ ౭.౫౩ ॥

భూమన్ ! భవత్ప్రణయభాజనభూతతాదృగ్-
 విశ్వాభిరామతులసీమకరన్దలోభాత్ ।
 గోవిన్ద ! హన్త విహరన్త ఇహ ద్విరేఫా
 విన్దన్తి సౌఖ్యమధియో౭ప్యథ యోగిభోగ్యమ్ ॥ ౭.౫౪ ॥

పీయాషదీధితిసితచ్చవిగర్వభార-
 సర్వజ్కషన్సఘటికతల్లజనిర్మితాభిః ।
 సోపానపాలిభిరతివ సముల్లసన్తో
 వాప్యశ్చ తత్ర విలసన్తి మనోజ్ఞతోయాః ॥ ౭.౫౫ ॥

౧పజ్కచ్చిదాపటుతయా ౨ససమ్భృతత్వాత్
 ౩తాపోత్కరప్రశమనైకపటుత్వతశ్చ ।

లక్ష్మీపతే! పరమహంసనిషేవితత్వాద్-

వాప్యస్తు తాస్తవ కథా ఇవ భాన్తి నిత్యమ్ || ౭.౫౬ ||

౧. పఙ్కశబ్ధః కర్దమపాపయోః ౨. రసశబ్దో జలానన్దయోః ।

౩. తాపశబ్ధః సూర్యోష్ణసంసారకేళయోః ౪. హంసశబ్ధః మరాలయోగినోః ।

చణ్డాదిభిర్భువననాయక! రక్షితేయం

ద్వారేషు చక్రధర ! సన్నిహితైశ్చతుర్షు ।

సాధ్యా నగర్యవాహతైః శితహేతిహస్తై-

దీవ్యస్వరూపసహితైః పరమష్టసంఖ్యైః || ౭.౫౭ ||

చణ్డాహ్వయో నను రమేశ ! తథా ప్రచణ్డః

ప్రాగ్ధ్వారి యామ్య ఇహ భద్రసుభద్రకౌ చ ।

తద్వజ్జయోఽథ విజయోఽపి చ పశ్చిమే తు

సౌమ్యే స్థితావాజిత ! గధాత్ప్రయుతో విధాతా || ౭.౫౮ ||

౧. ధాతా విధాతా చేత్యర్థః ।

కిఞ్చాఖిలేశ ! కుముదోఽప్యథ పుణ్డరీకః

శౌరే! తథైవ కుముదాక్షకశఙ్కకర్ణౌ ।

తద్వచ్చ వామనసమాహ్వయసర్వనేత్రౌ

పుర్యాం స్థితావథ తథా సుముఖాహ్వయశ్చ || ౭.౫౯ ||

ప్రోక్తా ఇమే వరద! దిక్పతయః పురస్య

తస్యాస్య కైటభనిఘాదన ! నిస్తులస్య ।

రక్షన్తి తే సతతమీశ! పురం తదేత-

దక్షీణనిత్యవిభవైకనికేతభూతమ్ || ౭.౬౦ ||

తస్యాథ మధ్యభువి భాతి సమస్తలోక-

నేత్రద్వయానుపమకౌతుకదాయ దివ్యమ్ ।

అస్తఃపురం తవ విభో ! నవరత్నభాసి-

ప్రాకారతోరణయుతం భువనైకరమ్యమ్ || ౭.౬౧ ||

ప్రాకారపఙ్క్తిభిరతీవ సముచ్చితైశ్చ

తద్వద్విమాననివహైర్ద్వందయాభిరాఘైః ।

జుష్టం విభాతి తదిదం గభవదీయభక్తై-

రధ్యాసితైర్భువననాయక! ధన్యధన్యైః || ౭.౬౨ ||

౧. అధ్యాసనక్రియాపేక్షయా కర్తరి తృతీయా ।

మధ్యే తు తస్య విలసగత్యతిదివ్యరాజ-

స్థానం సుతుజ్గమయి మణ్డపమమ్బుజాక్ష ! ।

బాలార్కకోటిసుషమోజ్జ్వలపద్మరాగ-

స్తమ్భోత్తమైః శతసహస్రమితైః సమేతమ్ ॥ ౭.౬౩॥

౧. అతిదివ్యం భృశప్రశస్తం రాజస్థానం రాజాసనం యస్మింస్తత్ ।

దివ్యస్రగమ్బురవిభూషితనాకనారీ-

యుక్తైరశేషదివిజైశ్చ నిషేవ్యమాణమ్ ।

యుక్తం చ ముక్తనివహారథ భాతి సామ-

గానోపశోభితమిదం మధుక్రైటభారైః ॥ ౭.౬౪॥

తస్యాపి మధ్యభువి భాతి రమేశ ! దివ్యం

సింహాసనం సకలవేదమయం త్వదీయమ్ ।

ధర్మాదిదైవతగణైర్విధృతం తదీయ-

పాదత్వమీశ! గమితైర్భువనైకబన్ధోః ॥ ౭.౬౫॥

జ్ఞానం చ ధర్మ ఇహ దేవ ! తథా విరక్తి-

రైశ్వర్యమిత్యభిహితాః ఖలు దేవతాస్తాః ౧ ।

సార్థం వహన్తి నను వేదచతుష్టయేన

సింహాసనం సరసిజాక్ష ! పరం తదేతత్ ॥ ౭.౬౬॥

౧. సింహాసనపాదత్వాపన్నాః ।

ఆధారశక్తిరఖిలేశ ! తథైవ శక్తి-

శ్చిచ్ఛక్తిరమ్యత! తథైవ సదాశివాఖ్యా ।

ఇత్యమ్బుజాక్ష ! కథితాః! ఖలు శక్తయో వై

ధర్మాదిదైవతగణస్య పరం మురారే! ॥ ౭.౬౭॥

మధ్యే చ తస్య నివసన్తి రథాజ్గపాణే !

సింహాసనస్య రవివహ్నిసుధామయూఖాః ।

కూర్మస్తథా ఫణివిహజ్గపతీ చ వేదాః

పీఠత్వమీశ! గమితాశ్చ సమస్తమన్త్రాః ॥ ౭.౬౮॥

సర్వాక్షరాకలితమీశ! వదన్తి సన్తో

యద్యోగపీఠమితి మాధవ! దివ్యదివ్యమ్ ।

తన్మధ్యతోఽష్టదలమీశ! విభాతి పద్మ-

ముద్యతస్సప్రకిరణచ్చవి కైటభారే !|| ౧.౧౯||

ఏతాదృశం మధురిపో ! తవ ధామ శాన్తం

ధ్యాత్వా నరః ప్రథమమచ్యుత ! యోగినేవ్యమ్ ।

పశ్చాచ్చ తత్కమలమధ్యగకర్ణికాయాం

భాన్తం సృరేద్యతమతిశ్చ భవన్తమీశమ్ || ౧.౨౦||

నో జాయతే భువి నృణాం మనసః ప్రవృత్తి-

ర్వస్తున్యసంశయమదృష్టచరే పరోక్షే ।

ధ్యాతుం తతస్త్యసుకరం తదిదం వికుణ్ఠ-

ధామేతి కేచన వదేయురశేషబన్ధో!|| ౧.౨౧||

శ్రోత్రత్వగీక్షణముఖైః కరణైస్తు యద్య-

ద్వైర్యైః ప్రభో ! సముచితం నను భోక్తుమత్ర ।

తైస్తైస్తు తాన్యననుభూయ తదీయతత్త్వం

నో వేత్తి చేతి వచనం ఖలు సత్యమేవ || ౧.౨౨||

లోకే సితాసిత హరిన్ముఖవర్ణభేదం

జానాతి నైవ బహుధా నను బోధితోఽపి ।

వాక్యైః సవిస్తరతరైరయి దైత్యవైరి-

న్నాజన్మనేత్రవికలో మనుజో హి నూనమ్ || ౧.౨౩||

తద్వచ్చ కర్ణవికలోఽత్ర నరః కథం వా

తస్మీనినాదరసమశ్రితగానసౌఖ్యమ్ ।

జానాతి హన్త భువనేశ! కవీశ్వరాణాం

వక్త్రాబ్జనిర్గలితసత్కవితారసం వా || ౧.౨౪||

మర్త్యో జగత్యతిదరిద్రతమః కథంఞ్చిత్

భిక్షాటనార్ణితకదన్నభృతాత్మకుషిః ।

బోధ్ధం ప్రభో ! కథామిహార్హతి హన్త సౌఖ్యం

విత్రేశభోగ్యమతులం భుజగేన్ద్రశాయీన్ !|| ౧.౨౫||

వన్ధ్యా వధూర్భువననాథ! కథం ను వేత్తి

పీడాం ప్రసూతిసమయే కిల జాయమానామ్ ।

తద్వజ్జడః కథమవైతి పరిశ్రమం తం

విద్యాఽఽప్తిబద్ధమనసా త్వనుభూయమానమ్ || ౭.౭౬ ||

తస్మాదదృష్టచరమీశ ! తథా పరోక్షం

తద్ధామ దివ్యమఖిలేశ! వికుణ్ఠసంజ్ఞమ్ |

ధ్యాతుం జన్యైర్న ఖలు శక్యమితి త్రిధామన్ !

వార్తా చ నైవ సుధియా పురుషేణ హేయా || ౭.౭౭ ||

తత్ పఙ్కజాక్ష ! సకలైః శ్రమలేశవర్ణం

ధ్యాతుం విభో ! వరద! ధామ తవేహ లోకే |

కారుణ్యవారినిధినా భవతైవ సోఽయం

లక్ష్మీపతే! విరచితః సుకరోఽస్త్వృగపాయః || ౭.౭౮ ||

౧. ఉపాయశ్చ వైకుణ్ఠతుల్యస్యానందారపురస్పష్టిరూప ఉత్తర శ్లోకే స్పష్టః |

భాగ్యం జగత్యయి సతామివ పుష్కభూతం

యత్ తే పరం ప్రియతమం చ వికుణ్ఠతుల్యమ్ |

తద్ధామ శాశ్వతమిహాగ్రమతః స్మరేత్ స్యా-

నందారసంజ్ఞమనిశం పురుషో మురారే! || ౭.౭౯ ||

౧. అశ్రమేణ |

ధ్యాత్వా పురా పురమిదం కమలాక్ష ! పశ్చాత్

తత్రత్యమన్దిరగతే నను పావనాభ్యే |

రమ్యే విమానవరసీమ్ని సదా శయానం

త్వాం భావయేదిహ పుమాన్ భుజగేన్ద్రతల్పే || ౭.౮౦ ||

ఆదౌ సహస్రకీరణాయుతదివ్యకాన్తి-

సన్దోహజిష్ణుమణిమణ్డలమణ్డితేన |

భాన్తం జగత్త్రయగురో! మకుటేన తత్ తే

ధ్యాయేత సునిశ్చలమతిః పరముత్తమాఙ్గమ్ || ౭.౮౧ ||

పశ్చాద్రమేశ! తులసీవకులామ్బుజాత-

మందారకున్దసుమనోమయమాలికాసు |

లోభచ్ఛలేన మకరన్దనిషేవణస్య

ధ్యాయేగన్నతం మధుకరైస్తవ కేశపాశమ్ || ౭.౮౨ ||

౧. గుణతః పరాజయాన్నమస్కారేణ సమ్భావితమితి తాత్పర్యమ్ |

భూయః స్మరేదజిత ! శారదపూర్ణచన్ద్ర-

బిమ్బచ్చవిప్రకటగర్వహరం మనోజ్ఞమ్ ।
సాఫల్యదాయ జగతామిహ నేత్రస్పష్టే-
ర్లక్ష్మీపతే! తవ విభో! వదనారవిందమ్ ॥ ౭.౮౩॥

అత్యన్తమేచకతరాలకసంవృతం తే
ధ్యాయేత్ తతః శిశుశశాఙ్కసమానశోభమ్ ।
అస్తోకసౌరభతతాఖిలదిగ్వితాన-
కస్తూరికాతిలకితం నను భాలదేశమ్ ॥ ౭.౮౪॥

అస్మాదృశేష్వలమనన్యపరాయణేషు
నిత్యం ప్రదర్శితకృపామయవారిరాశేః ।
కల్లోలరూపమనిశం యతధీః స్మరేత్ తే
చిల్లియుగం తదను నాథ! రథాఙ్గపాణే! ॥ ౭.౮౫॥

సమ్ఫుల్లసారసదలచ్చవి నేత్రయుగ్మం
శౌరే! ద్వివర్ణమపి దృశ్యతరత్రివర్ణమ్ ।
ఆకర్ణదీర్ఘమఖిలేశ! తతః స్మరేత్ తే
భక్తార్తిభజ్జ్ఞానకటాక్షసుధారసార్ద్రమ్ ॥ ౭.౮౬॥

ధ్యాయేత్ తతశ్చ మనసా మధుకైటభారే !
తాం నాసికాం తవ విభో! జగదాధిహస్తుః ।
రాజత్తిలప్రసవతల్లజగర్వభార-
సర్వఙ్కషానుపమితద్యుతిలోభనీయామ్ ॥ ౭.౮౭॥

రాగం సమస్తజగతామపి విద్యమాన-
మాత్మన్యథో బహిరపి ప్రకటం విధాతుమ్ ।
ఉద్యోగవానివ య ఈశ! బరీభరీతి
రాగం తమచ్యుత! తతస్త్వధరం స్మరేత్ తే ॥ ౭.౮౮॥

లక్ష్మీపతే! దరవికాసవిరాజమాన-
కున్దావదాతరవృన్దరుచా సనాథమ్ ।
మన్దస్మితం త్రిభువనైకవిమోహనం తే
ధ్యాయేత్ తతః సరసిజాక్ష! కృపాతిసాన్ద్రమ్ ॥ ౭.౮౯॥

ధ్యాయేత్ తతః శ్రవణయుగ్మలసన్మనోజ్ఞ-
రత్నౌషుయుజ్మకరకుణ్డలకాన్తైవేణ్ఞాః ।
సంశీలనాద్ద్విగుణితానుపమేయశోభం

గణ్డద్వయం తవ విభో ! మణిదర్పణాభమ్ ॥ ౭.౯౦॥

ఆరుఢపూర్వధరణీధరవాసరేశ-

కోటిప్రభానిలయకౌస్తుభరత్నభాసా ।

సజ్జాతపాటలరుచం తదను స్మరేత్ తే

గ్రీవాం ప్రభో! రుచిరకమ్బుసమానశోభామ్ ॥ ౭.౯౧॥

సజ్జామదుర్జయతరత్రిదశారిపీఠ-

ప్రాధానువాతగణభుగ్భుజగాయితౌ తౌ ।

బాహులూ మహార్షమణికజ్జుణమణ్ణితౌ తే

ధ్యాయేత్ తతో భువననాయక ! భక్తిపూర్వమ్ ॥ ౭.౯౨॥

రాజత్యహో యదనిశం త్రిజగజ్జనన్యా

లక్ష్మ్యస్తు నిత్యనిలయాయితమార్తబన్ధో ! ।

ధ్యాయేత్ తదేతదథ రమ్యమురస్థలం తే

శ్రీవత్సలక్ష్మ విలసన్నవవన్యమాలమ్ ॥ ౭.౯౩॥

యత్రామ్బుజాక్ష ! నివసన్తి జగన్తి హన్తి

భూమచ్ఛతుర్దశ చరాచరవన్తి శౌరే ! ।

తం సంస్మరేదిహ తతో జఠరం త్వదీయం

లక్ష్మీపతే! నను వలిత్రయశోభమానమ్ ॥ ౭.౧౪॥

అశ్రాన్తమాస్యజలజైర్భగవచ్ఛతుర్భి-

రాఘోష్యమాణనిగమేన పరం విధాత్రా ।

అధ్యాసితం నను రమేశ ! తతః స్మరేత్ తే

నాభీపుటోద్భవమశేషగురో ! సరోజమ్ ॥ ౭.౯౫॥

అత్యుత్తమచ్ఛవినికేతనభూతరత్న-

పర్యుష్టయా మధురిపో! కలధౌతకాఞ్ఞాన్య ।

ధ్యాయేదలక్ష్మృతమహో తవ మధ్యదేశ-

మస్థూలమప్యకృశయాథ రుచా సనాథమ్ ॥ ౭.౯౬॥

సన్ధ్యాభ్రవర్ణలసితేన తతో మనోజ్ఞ-

పీతామ్బరేణ పరివేష్టితమూరుయుగ్మమ్ ।

జ్ఞజ్ఞే చ కేకీవరకణ్ఠసమానశోభే

ధ్యాయేత్ తవ త్రిజగదేకపతేర్మూరారే! ॥ ౭.౯౭॥

అమ్మోజగర్భసుకుమారపయోధికన్యా-

పాణిద్వయేన పరిలాలితమీశ! నిత్యమ్ ।

భక్తైఃపువాఞ్చితఫలప్రదమార్తబన్ధో !

ధ్యాయేత్ పదామ్బుజయుగం తవ యోగినేవ్యమ్ ॥ ౭.౯౮॥

అజ్ఞేషు దేవ ! సకలేషు తవతిరమ్యే

తత్రాఙ్గీపక్కుజయుగే వినియోజ్య చేతః ।

సన్త్యక్తసర్వవిషయస్పృహ ఏష మర్త్యః

సమ్ప్రాప్నుయాద్బృథమనిర్వచనీయసౌఖ్యమ్ ॥ ౭.౯౯॥

తస్మాత్ ప్రభో ! నలినపత్రగతామ్బుబిన్దు-

లోలం త్వవాప్య నరజన్మ భువీహ దేహీ ।

త్వామేవ చక్రధర ! శాశ్వతమోదలభ్యై

ధ్యాయేదమేయకరుణానిధిమమ్యుతైవమ్ ॥ ౭.౧౦౦॥

ఇతి స్వాతిశ్రీరామవర్మవఞ్చిమహారాజవిరచితాయాం

భక్తిమజ్జార్యాం సప్తమశతకమ్ ।

అథాష్టమశతకమ్ ।

అథ కథయామి చతుర్థీ

తవ పదయుగినేవనాఖ్యభక్తిమహమ్ ।

సరసిజనాభ! తదర్థం

కురు మమ సహసా పఠీయసీ వాణీమ్ ॥ ౮.౧॥

శ్రుతినిచయాగమషట్క-

స్మృతిసన్తతిసత్పురాణశతకేషు ।

త్వత్పదభజనాదన్యత్

సారం ప్రతిపాద్యమస్తి నైవ దృఢమ్ ॥ ౮.౨॥

స్మరహరసరసిజనిలయ-

త్రిదివకులాధీశముఖ్యసకలసురాః ।

యత్ కిల వాఞ్చన్త్యనిశం

తతో వరం కిం తవాఙ్గియుగభజనాత్ ॥ ౮.౩॥

౧కలశపయోనిధికన్యా

జగతాం జననీ నిసర్గచపలాపి ।
 త్యజతి హి సహసా స్వీయం
 శీలం శౌరే ! త్వదజ్ఞీభజనవిధౌ ॥ ౮.౪॥

౧. లక్ష్మీః ।

జగతి సత్యష్టాః సర్వే
 యల్లేశాప్యై తథావిధా గనేయమ్ ।
 యత్ర సత్యష్టా నిత్యం
 కిం పరమస్మాత్ పదాబ్జభజనాత్ తే ॥ ౮.౫॥

౧. లక్ష్మీః

యద్గలితం వరద ! రజ్జో
 మూర్ధ్నా సన్ధార్య హస్త విబుధవరాః ।
 స్వయమిహ రజసౌ రహితా
 జాయంతే నాథ! చిత్రమహో ॥ ౮.౬॥

తృణవదిదం జగదఖిలం
 మన్వానా నిస్సృహాః పరం మునయః ।
 శుకభృగునారదముఖ్యా-
 స్త్వత్పదభజనే తు సస్సృహో నిత్యమ్ ॥ ౮.౭॥

యత్ప్రాప్యై భువి కేచిద్-
 విగలితదేహాభిమానమతిఘోరమ్ ।
 తప ఇహ గదధతే భూమన్ !
 సా పదసేవా న కేన వాఙ్ఘ్నో తే ॥ ౮.౮॥

౧. పుష్పన్తి ।

శ్రమలవరహితం తస్యాం
 ప్రాప్తాయామయి తవాజ్ఞినేవాయామ్ ।
 తవ కృపయైవ మురారే !
 ప్రాప్యం మనుజౌరతోఽపి కిం భాగ్యమ్ ॥ ౮.౯॥

నిగమాగమవిహితాని
 ప్రమరతరాఘోఘశమనదణ్ణాణి ।
 తస్యనే వరద! బుద్ధై-

ర్యల్లాభాయైవ సకలకర్మాణి || ౮.౧౦||

యద్వస్నగరీమేకాం

సన్ని ప్రాప్తుం బహూని వర్తాని ।

తద్వత్ త్వత్పదసేవా-

మేకాం లబ్ధం సమస్తకర్మాణి || ౮.౧౧||

వ్రజతి న వై సాఫల్యం

జగతి వినా యాం కీలైకమపి కర్మ ।

సువిమలమపి మురవైరిం-

స్తాం పదసేవాం తవేహ కో నేచ్ఛేత్ || ౮.౧౨||

౧ ఇష్టాపూర్తైః కేచిత్

కతిచిదజస్రం తథాన్నదాసేన ।

కతిచన దాస్వైర్వివిధైః

సుకృతమమేయం కిలార్జయస్త్యత్ర || ౮.౧౩||

౧. ఇష్టైర్యజ్ఞైః పూర్తైః ఖాతాదికర్మభిశ్చ ।

తైస్త్వైర్మైరేభి-

ర్పహుషు చ తుష్టేషు జీవజాలేషు ।

సకలహృదస్త్ర్యామీ

తుష్టో భవితా త్వమేవ విశ్వాత్మాన్ ! || ౮.౧౪||

తుష్టే త్రిభువననాథే

భవతి కిలోద్యత్కృపాసుధామోభధౌ ।

ప్రాప్తా తవ పదసేవా

శ్రమలవరహితం భువీహ మర్త్యైః స్యాత్ || ౮.౧౫||

తస్మాత్ కమపి హి మార్గే

జగతి సమాలమృష్య నాథ ! ధుతదోషైః ।

యతోన్ విధీయమాన-

స్తవ పదసేవైకలిప్సయైవ దృఢమ్ || ౮.౧౬||

భువనవిధాత్పత్వం వా

త్రిభువనమాన్యం పదం తథైస్త్వం వా ।

అపి దిగధీశత్వం వా

త్వత్పదసేవాఫలాన్నాన్యత్ || ౮.౧౭||

జగతః సృష్టిం కుర్వ-

న్నపి నను భవదాజ్ఞైవ విధిరీశ ! |

లభతే బన్ధాన్ముక్తిం

మనసా స్మృత్వైవ తే పదామ్భోజమ్ || ౮.౧౮||

భువనదురాపాన్ భోగాన్

భుజ్ఞానోఽప్యథ వలారిరయి నాకే |

అధిగతసకలార్థోఽసౌ

వృణుతే త్వత్పాదసేవనైకరతిమ్ || ౮.౧౯||

తద్వద్ధనదజలేశ-

జ్వలనయమోగ్రాదయోఽపి దిక్పాలాః |

శిరసి కృతాజ్ఞలిబద్ధం

త్వత్పదసేవాం సదైవ యాచన్తే || ౮.౨౦||

ఇదమిహ శీలం గభవినాం

యదిహ కిలావాప్తుమిప్పితం కిమపి |

సేవన్తే మురవైరిం-

స్తత్ప్రాప్తేర్హేతుభూతమయి వస్తు || ౮.౨౧||

ఈప్పితలాభే తు పునః

క్షణమపి తన్నాద్రియస్త ఇహ నూనమ్ |

చిరమిహ వాఙ్చితలబ్ధ్యై

సంసేవితమప్యతీవ యత్సేన || ౮.౨౨||

శాస్తపిపాసః కూపం

సమ్భృతజఠరస్తథాతిథిరేహమ్ |

భిషజం పరిహతరోగ-

స్యజతి ధరాయాం నరోఽత్ర నిశ్శుక్మమ్ || ౮.౨౩||

౧. అన్నదాతుర్గృహమ్ |

ధనభువమాప్తద్రవిణో

లభామ్నా యస్తథా కిలాచార్యమ్ |

జితరిపురపి రణభూమిం

ప్రోజ్జతి జగతీహ మానవో నూనమ్ || ౮.౨౪||

ఋత్విజ్ఞీకరస్తద్వద్-

యజమానం దత్తదక్షిణం విధివత్ |

దాతారం త్యజతి దృఢం

సమ్పూర్ణమనోరథస్తథైవార్థీ || ౮.౨౫||

లబ్ధమరస్తశ్చ తథా

మధుపసమూహాః సరోజినీం త్యజతి |

మధురఫలాన్యథ భుక్త్వా

విటపినమపి తద్వదేవ విహగతతిః || ౮.౨౬||

అధ్యాత్మజ్ఞానవిధూ-

తాఖిలమోహస్తథా కుతర్కరతిమ్ |

త్యజతి చ సిద్ధౌషధభాజ్-

గమార్గణమపి వీరుధామరణ్యభువామ్ || ౮.౨౭||

౧. అన్వేషణమపి |

వనభువి ధావన్ ధావన్

విధృతశరాసేషురచ్యుత ! పులిన్దః |

మృగమను మృగమదలాభే

త్యజతి తదేతచ్చ సాహసం సహసా || ౮.౨౮||

తస్మాదృభవినః సర్వే

జగతి కిలాశ్రిత్య వాఞ్ఛితావాప్త్యై |

తత్ప్రదమచ్యుత ! వస్తు

త్యక్ష్వస్తీతి స్ఫుటం తదిష్టాప్తౌ || ౮.౨౯||

౧త్వర్హి త్రిదివదురాపా-

సపి భోగాన్ దాతుమత్ర కా దక్షా |

ఇతి ఖలు విచార్యమాణే

త్వత్ప్రదనేవైవ భూతలే త్వేకా || ౮.30||

౧. ఏవం స్థితే |

అనధిగతార్థా మనుజా

వరదభవత్ప్రదనేవయాథ తయా |

అధిగతసకలార్థాః స్యు-

ర్లక్ష్యజానే ! భువీహ నిశ్శక్యమ్ ॥ ౮.3౧॥

అధిగతసకలార్థాశ్చ

ద్రుహిణవలరాతిముఖ్యవిబుధేన్ద్రాః ।

కిమిహ స్పృహయన్తస్వత్-

పదభజనం సారసాక్ష ! రచయన్తి ॥ ౮.3౨॥

తావకచరణసరోజ-

ద్యస్వనిషేవాఫలస్వరూపాణామ్ ।

స్వీయానాం పదవీనాం

నిత్యం పరిరక్షణార్థమితి విద్యుః ॥ ౮.33॥

తర్హి జగన్నశ్వరతాం

విజ్ఞాయాశేషవస్తువిముఖానామ్ ।

జనయతి కస్మాత్ సక్తిం

యమినామపి తావకాఙ్ఘ్రియుగసేవా ॥ ౮.3౪॥

ఇతి ఖలు భూయో భూయో

మనసా సమ్యగీవార్యమాణే తు ।

భాతి హి మే ధిషణాయాం

పక్వజనాభైవమేవ వాచ్యమితి ॥ ౮.3౫॥

అస్తి స్ఫుటమిహ తస్యాం

కిమపి సుఖం త్వత్పదాబ్జసేవాయామ్ ।

అనుపమమక్షుబ్ధతమం

స్థిరమమలం త్వనుభవైకవేద్యమహో ॥ ౮.3౬॥

జగతి విభో ! విజ్ఞాతుం

యదశక్యం కరణపఞ్చకేనాపి ।

వాఙ్మనసయోరవిషయో

జయతి సుఖం తత్ తవాఙ్ఘ్రిభజనభవమ్ ॥ ౮.3౭॥

నిర్ణేతుం తద్రూపం

శేకుర్నాద్యాపి హన్త మునయోఽపి ।

కిముత సుమన్దమనీషాః

స్యానన్దూరేశ ! మాదృశా మనుజాః ॥ ౮.౩౮॥

సకృదనుభూయ చ సౌఖ్యం

తత్ పదనేవాభవం తవేహ విభో ! !

కో ను విదధ్యాత్ సక్తిం

జడమతిరపి లౌకికేష్యయి సుఖేషు ॥ ౮.౩౯॥

విషయసుఖేషు నరాణాం

స్యాన్నూనం తావదేవ సుఖబుద్ధిః ।

యావత్ త్వత్పదనేవా-

భవసౌఖ్యం నాప్యతే నిరస్తతమః ॥ ౮.౪౦॥

యద్వన్మృగతృష్ణాయాం

తోయభ్రాన్త్యా ప్రధావతీహ మృగః ।

తద్వద్విషయసుఖేషు

భ్రమతి కిలాజ్ఞో జనః సుఖభ్రాన్త్యా ॥ ౮.౪౧॥

కించన గుళసమ్మిత్రాం

గుళికాం లోకేత్ర నిమ్బచూర్ణకృతామ్ ।

ముక్త్యా కః సుఖమీయాత్

గతద్వదహో సుఖమపీహ విషయభవమ్ ॥ ౮.౪౨॥

౧. తాదృశగుళికాభోజనసుఖవత్ ।

హాస్యో యతోన్న యద్వత్

కాచమణేర్లబ్ధయే హి మర్త్యానామ్ ।

తద్వద్విషయసుఖస్య

ప్రాప్త్యై రచితః స్ఫుటం నృభిర్యత్నః ॥ ౮.౪౩॥

స్తోకసుఖం బహుదుఃఖం

యస్మాల్లోకే విభాతి విషయసుఖమ్ ।

దుఃఖదమేవేతి తతో

విజ్ఞేయం తన్నుకున్ద ! నిశ్శుక్లమ్ ॥ ౮.౪౪॥

కించ న జాగర్తి తథా

కిమపి సుఖం త్రిష్యపీశ! భువనేషు ।

యన్న హి దుఃఖవిమిశ్రం

త్వత్పదనేవాసుఖాదృతే విమలాత్ || ౮.౪౫||

తస్మాత్ త్వత్పద్నేవా-

జన్యసుఖస్యాంశలేశమపి లోకే |

ప్రాప్తం దక్షాణి స్యుః

కథమన్యన్యమ్పజ్జేక్షణ! సుఖాని || ౮.౪౬||

ప్రచలత్తుజ్గతరజ్-

స్యామ్నోధేరపి కదాచిదథ తోయమ్ |

౧గణయేన్న తు బత సీమాం

త్వత్పదనేవాభవస్య సౌఖ్యస్య || ౮.౪౭||

౧. పరిచ్ఛిన్ద్యాత్ |

గణయేదపి ౧పురటానాం

రాశీన్ హేమాచలస్థితానమితాన్ |

జగతి తథాపి న సీమాం

శర్మతతేస్తావకాఙ్ఘ్రిభజనభువః || ౮.౪౮||

౨. సువర్ణానామ్ |

కిం బహునా సిద్ధాన్తాః

సర్వే యావ్యేవ పూర్వపక్షత్వమ్ |

పదభజనాత్మక ఏక-

స్తవ భగవన్ ! శిష్యతే హి రాధాన్తః || ౮.౪౯||

కింఞ్చ జగత్త్రయపాప-

వ్యూహచ్ఛేదే కిలా౧స్య వైదగ్ధ్యమ్ |

ప్రథయతి జహ్నోస్తనయై-

వోద్భూతా నను పదాజయుగలాత్ తే || ౮.౫౦||

౧. పదభజనస్య |

ప్రభవతి వక్త్రం కో వా

మాహాత్మ్యం జగతి జహ్నుతనయాయాః |

వహతే యాం నను శిరసా

సాదరమద్యాపి పార్వతీశోఽపి || ౮.౫౧||

శ్రవణం దర్శనమాత్రం

యస్యాః పాపాని హన్తి సకలాని ।
కిముత విభో ! గతత్ర కృతం
మజ్జనమథవా తదమ్భసాం పానమ్ ॥ ౮.౫౨॥

౧. గణ్ఠాయామ్ ।

తస్యాస్తుజ్గతరణ్ణో-
ల్లరనసముద్భూత కలకలారావమ్ ।
శ్రుత్వా భృశతరభీత్యా
ధావతి పాపం న కాస్వహో దిక్షు ॥ ౮.౫౩॥

క్షుద్రతరైనస్కానాం
పాతకహరీణి సన్తి తీర్థాని ।

నిష్కృతినివహైరప్యఘ-
మనివార్యం హరతి దేవ ! గణ్ఠేయమ్ ॥ ౮.౫౪॥

౧యన్నామాక్షరమాద్యం
శ్రుత్వా ౨కలయన్తి కర్ణయోః పాణిమ్ ।

తీర్థాన్యన్యానీదృ౩క్-
పాతకిలాభో మహోత్సవో యస్యాః ॥ ౮.౫౫॥

౧. యస్య పాతకినో నామఘటకమక్షరమ్ । ౨. పాతకసంక్రమభయాదితి భావః ।
౩. ఈదృగ్ అన్యతీర్థోద్వేజకనామధేయో యః పాతకీ తస్య లాభః ।

అధ్వరదానాదిభిర-
ప్యనివార్యం రోగమీశ! పాపమయమ్ ।

సహసా దూరీకర్తుం
విలసతి పరమం హి భేషజం గణ్ఠా ॥ ౮.౫౬॥

పాయం పాయం తోయం
గణ్ఠాయా యావదిచ్చమిహ యే తు ।

జాయన్తే గతతాపా-
స్తద్భాగ్యం కో భవేత్ పటుర్వక్తుమ్ ॥ ౮.౫౭॥

తాపత్రయమభిహన్తుం
లోకస్యాత్మానమాశ్రితస్య పరమ్ ।

మన్యే గణ్ఠా జాతా

నామ్నేయం గత్రిపథగేతి విశ్వగురో !॥ ౮.౫౮॥

౧. త్రిపథేన ఆధ్యాత్మికాధిభౌతికాధిదైవికరూపతాపత్రయహననానుకూలేన
మార్గత్రయేణ గచ్ఛతీత్యేవం త్రిపథగానామనిర్వచనముత్పేక్ష్యతే ।

సంసేవ్యేహ శరీరీ

భాగ్యాద్భాగీరథీం హతాఘోషూమ్ ।

దేవత్వం దివి లభ్యా

భవితా గభాగీరథీ నను సుధాయామ్ ॥ ౮.౫౯॥

౧. యథాక్రతున్యాయేన సేవ్యాభిన్నః, అథ చ (సుధాయాం) భాగీ అంశీ రథీ ।
రథవాంశ్చ ।

తనురివ సా విశ్వస్పృజో

భాతి భృశం గసర్వతోముఖవతీ చ ।

వహతి తథైవ సరాగాం

శ్రీనాథ! ౨సరస్వతీం చ మురవైరిన్ ॥ ౮.౬౦॥

౧. జలవతీం సర్వత ఆననవతీం చ । ౨. నదీం వాగ్దేవీం చ ।

విస్తతి నరకే పాపీ

నానారూపం శ్రమం న వై పాపమ్ ।

లభతే గజ్ఞాయాం తు

శ్రమమతులం పాపమేవ న తు పాపీ ॥ ౮.౬౧॥

దణ్డయతీహ కృతాన్తో

నరకే ఖలు పాపినం విధూతదయమ్ ।

నిర్ముచ్యాఘినమఘతో

దణ్డయతీహోఘమేవ సురతటినీ ॥ ౮.౬౨॥

సకుతుకమహాహ లురన్త-

స్తద్వీచీతతిషు మానవాః కే కే ।

లుశనైర్నరకే రహితా

భగవన్ ! నో యాన్తి మోదమనవద్యమ్ ॥ ౮.౬౩॥

హస్త విమానారూఢా-

నాయాతో వీక్ష్య పాపినో నాకే ।

గతస్సమృక్కాద్దేవా

అపి మూర్ధ్నా సన్నమన్తి హి ౨విమానాః ॥ ౮.౬౪ ॥

౧. గణ్ణాసమ్పర్కాత్ | ౨. నిరహజ్కారాః |

అఘినాం సుకృతవతాం చ

స్యాన్నూనం తావదేవ నను భేదః |

యావజ్జహ్నుసుతాయాః

సలిలేన జ్ఞాల్యతే నిజం న వపుః ॥ ౮.౬౫ ॥

సద్భిర్గర్హితమవనౌ

దర్శనమపి పాపినాం యేషామ్ |

అనుష్కాద్గణ్ణాయా-

స్తేఽపి భవస్యతిథయో గనిలిమ్పపురే ॥ ౮.౬౬ ॥

౧. దేవనగరే |

యామ్యభటోత్సాహో వా

తద్వత్ కోలాహలశ్చ తన్నగరే |

యాతో విలయం సహసా

యావద్గణ్ణా మహీతలం ప్రాప్తా ॥ ౮.౬౭ ॥

సుమనఃసౌరభగహరణ-

ప్రోద్భూతోద్వేలపాతకోఽపి పరమ్ |

అనుష్కాజ్జహ్నుభువ-

స్త్రిభువనమనిశం పునాతి పవమానః ॥ ౮.౬౮ ॥

౧. హరణేతి - చోరణేత్యర్థః |

కృత్వా పూతాన్ కృత్స్నాన్

పాతకినః పునరపిహ తాన్ లిప్పుః |

మన్యే మార్గయతీయం

సురతటిసీ గిరిశమౌలిమధిరుహ్య ॥ ౮.౬౯ ॥

భరితజ్ఞారజలం తం

స్వీకృత్యామ్భోనిధిం స్వభర్తృతయా |

హేయమపేయమపీయం

కలయతి తీర్థావతంసమిహ లోకే ॥ ౮.౭౦ ॥

అగ్ర్యగిరోఽప్యనుభావం

గణ్ణాయాః వక్తుముద్యతాః కవయః ।
 ౧వ్యగ్రతరత్వం వచసి
 స్ఫుటమనఘ! ప్రాప్పువన్తి నో కే కే ॥ ౮.౭౧॥
 ౧. ఆకులతరత్వమ్ ।
 గణ్ణావర్ణనలోతైః
 కవితిలకైరతిశయోక్తిరిహ లోకే ।
 కరుణానిధే ! ప్రయుక్తా
 భవతి హి నిస్సంశయం స్వభావోక్తిః ॥ ౮.౭౨॥
 సాదృశ్యానుపపత్తే-
 స్తస్యాః కేనాపి వస్తునా లోకే ।
 ఉపమానాభావవశాద్-
 వాచ్యో నూనం త్వనన్వయః కవిభిః ॥ ౮.౭౩॥
 నిజరసనాగ్రాత్ కవిభి-
 రాతుం సమ్ప్రేషితేవ గుణమస్యాః ।
 మన్యే ౧సరస్వతీ సా
 జ్ఞిష్యతి గణ్ణాం ౨సరస్వతీభూయ ॥ ౮.౭౪॥
 ౧. వాగ్దేవీ । ౨. నదీవిశేషీభూయ ।
 ధీరసమీరోద్ధూత-
 స్వచ్ఛసుశీతాముప్పశీకరోపేతమ్ ।
 తీరం గాఙ్గం శ్రిత్యా
 స్వర్వాసేఽపి స్పృహం న కస్త్యజతి ॥ ౮.౭౫॥
 తరవస్తత్తీరభవాః
 పవనచలైర్మృదుతలైః స్వపర్ణాగ్రైః ।
 రచయన్తి వీజనవిధిం
 యేఽస్యాస్తే నూనమీశ! ధన్యతమాః ॥ ౮.౭౬॥
 లసతాం గణ్ణాసలితే
 సరసిరుహాణాం మిషేణ సురసుదృశామ్ ।
 పశ్యన్తీనామేనాం
 దృశ్యన్తే బిమ్బితాని వదనాని ॥ ౮.౭౭॥

చిత్రం గభజవతీ సా

తనుతే సంశ్రితమ౨భజ్గసుఖపూర్ణమ్ ।

౩జలమయ్యప్యథ నృణా-

మజ్జానం హరతి నిస్తులం సహసా ॥ ౮.౭౮॥

౧. తరగ్గవతీ అపాయవతీ చ । ౨. అనపాయిసౌఖ్యభరితమ్ ।

౩. జలశబ్దో జడే పయసి చ ।

మనుజైర్ముక్తికరీతి

స్వనదీతి సురైస్త్వదజ్జేతి వరైః ।

శం తనుతామితి మునిభిః

శన్తనుదాయితా ప్రకీర్తితా సేయమ్ ॥ ౮.౭౯॥

శిశుశశిచూడాం స్వకరైః

కుమ్భామ్భోజే వరాభయే దధతీమ్ ।

శుభ్రాం శుభ్రాభరణాం

సితమకరస్థాం స్మరన్తి తాం కృతినః ॥ ౮.౮౦॥

ఇయమపి మకరస్థత్వం

ప్రాప్తా యత్రాజ్ఞిపక్ష్కజే భవతః ।

గణ్ఠా సకలాఘహరా

తస్య నిషేవా కథం నృణాం న స్యాత్ ॥ ౮.౮౧॥

తస్మాత్ కార్యో యత్నో

జగతి సమస్తైః శుభేచ్ఛుభిర్మనుజైః ।

తావకచరణసరోజ-

ద్వస్త్వనిషేవాప్తయే హి నిశ్శుక్మమ్ ॥ ౮.౮౨॥

అథ కథయామ్యయి భగవన్ !

పదయుగసేవావిధిం తవేహ ముదా ।

సకలసురాసురమర్త్య-

ప్రణతపదామ్భోరుహస్య తవ కృపయా ॥ ౮.౮౩॥

వపుషా వచసా మనసే-

త్యేవం భవతి త్రిధా చరణసేవా ।

ఉత్కర్షమాసు చ తిస్స-

ష్విశ! వదన్త్యుత్తరోత్తరం మునయః ॥ ౮.౮౪॥

శిరసా తవ పదయుగలా-

న్నిస్సృతమథ తీర్థతీర్థమజ! తోయమ్ ।

సకలవిధాంహఃక్షతయే

సన్తతమఖిలేశ ! ధారయేన్మనుజః ॥ ౮.౮౫॥

తదిదం సమ్ప్రోక్ష్య పునః

సర్వాణ్శ్శేష్వపి పుమానసౌ సలిలమ్ ।

స్వతనుస్థితమిహ పాపం

సర్వే విద్రావయేదశేషగురో ! ॥ ౮.౮౬ ॥

తద్వత్ త్వత్పదకమల-

ద్వయవరివస్యార్థమాదరాన్నిత్యమ్ ।

సురభిలకుసుమకదమ్బక-

మవచిత్యారాత్ తవోపదీకుర్యాత్ ॥ ౮.౮౭ ॥

భవదఙ్గివ్యతికరతో

ధన్యతమైస్తులసికాదలైర్నితరామ్ ।

నిచితాయాం చిరమవనౌ

విలురేత్ పులకీ సబాష్పనేత్రశ్చ ॥ ౮.౮౮ ॥

తావకచరణసరోజ-

ద్వన్ద్వసమాలోకనేన నను పరమమ్ ।

సాఫల్యం వరద ! దృశో-

ర్లక్ష్మీనాథార్థయేదయం మనుజః ॥ ౮.౮౯ ॥

పదయుగవిగలత్తులసీ-

దలనిచయాపూణతస్తవాజస్రమ్ ।

ధన్యతమామఘవైరిన్ !

మనుజోఽయం నాసికాం తథా కలయేత్ ॥ ౮.౯౦ ॥

దోర్భ్యామజ్జలివన్ధం

కలయేత్ తద్వత్ తవాఙ్ఘ్రిసరసిజయోః ।

హరతి హి నిశ్కంకం యో (FN యో - అజ్జలిబన్ధం)

బన్ధమశేషం రమాపతే ! భవినామ్ ॥ ౮.౯౧ ॥

అఘహర! వచసా చ తథా

సేవాం రచయేన్ముకున్ద ! పదయోస్తే ।

సకలపరీతాపౌఘ-

క్షతయే మర్త్యోఽయమాదరాన్నిత్యమ్ ॥ ౮.౯౨॥

ప్రథయతి వాగేకైవ

స్ఫుటమిహ భేదం నరస్య తిర్యగ్భ్యః ।

క్వ ను వినియోజ్యా సా చ

శ్రీరమణ! వినా తవాఙ్ఘ్రిసేవాయాః ॥ ౮.౯౩॥

ద్రవిణమదోన్మత్తానా-

మసతాం ప్రీత్యై వచోభిరలముదితైః ।

మనుజేన కణ్ఠశోషా-

దపరం కిం ఫలమిహాప్యతే భూమౌ ॥ ౮.౯౪॥

తస్మాన్నై గమగవచసాం

మాలికయా ముఖరితాస్య ఇహ మనుజః ।

చరణసరోరుహయోస్తే

సేవాం కలయేదమేయసుఖదాత్రీమ్ ॥ ౮.౯౫॥

౧. వైదికవాచామ్ ।

యద్యధికారో న స్యాత్

౧తత్ర తు పౌరాణికైర్నుతివచోభిః ।

అథవా కేవలవచనైః

ప్రణతిపరైస్తవ నిషేవ్యమజ ! చరణమ్ ॥ ౮.౯౬॥

౧. వైదికవచస్సు ।

మనసాప్యజిత ! శరీరీ

తవ చరణసరోజయోస్తథా సేవామ్ ।

సుదృఢతరేణ విధ్యాత్

సర్వవరిష్ఠామశేషలోకగురో ! ॥ ౮.౯౭॥

న చలతి కరణసమూహాః

యస్య వ్యాపారమన్తరా లోకే ।

మనసా తేనైవ కృతా

తవ పదసేవా రమేశ ! ముఖ్యతమా || ౮.౯౮||

తస్మాద్విషయసమూహాత్

సహసేదం సన్నివర్త్య నను హృదయమ్ |

పజ్జుజనాభ! తవాఙ్గి-

ద్వన్వనిషేవారతం సదా కలయేత్ || ౮.౯౯||

కరణత్రితయేనైవం

పదకమలం తే నిషేవతే యో వా |

ఇహ చ పరత్ర చ సోఽయం

శర్మ పరం ప్రాప్నుయాదసన్నిగ్రమ్ || ౮.౧౦౦||

ఇతి స్వాతిశ్రీరామవర్మవఙ్చిమహారాజవిరచితాయాం

భక్తిమజ్జార్యాం అష్టమశతకమ్ |

అథ నవమశతకమ్ |

స్యానస్తూరాధీశ! వఙ్మోమ్యథాహం

భాగ్యప్రాప్యాం తావకీనార్చనాఖ్యామ్ |

భక్తిం సద్యః పఞ్చమీ కైటభారే !

విశ్వోత్కృష్టాం నాభ! సర్వార్థదాత్రీమ్ || ౯.౧||

క్వాహం శౌరే ! మన్దబుద్ధిర్నికామం

క్వాసౌ భూమా తావకీనార్చనస్య | (FN భూమా - మహిమా)

దేవాథాపి ప్రేరయేత్ త్వత్కృపా మే

వాణీం యద్వత్ తద్వదేతాం బ్రవీమి || ౯.౨|| (FN ఏతాం - భక్తిమ్)

దేవాః సేన్యాస్తాపసాస్త్యక్తమాహా

యద్వై నిత్యం ప్రార్థయన్తే నికామమ్ |

తస్మాల్లక్ష్మీనాయకాభ్యర్చనాత్ తే

కోఽన్యో లాభః కేశవాస్తే వరీయాన్ || ౯.౩||

తస్మాత్ సమ్ప్రప్యేహ దేహీ నరత్వం

తత్రాప్యమ్భాజాక్ష ! ముఖ్యం ద్విజత్వమ్ |

యో వా ధత్తే నిత్యమారాధనే తే

వాఙ్మాం సోఽయం ధన్యధన్యోఽత్ర నూనమ్ || ౯.౪||

జన్మన్యధా పాణయో వై పరస్మిన్ (FN పరస్మిన్ - అన్యస్మిన్ అతీతే ఇత్యర్థః)
యేషాం పూజాం చక్రీరే న త్వదీయామ్ ।

జాయస్తే తే చక్రవర్త్యేకయోగ్యై-

శిష్యైర్భాస్వత్పాణిపద్యాః కథం వా ॥ ౯.౫॥

కిం శ్రీమన్ ! సార్థకత్వం హి పాణే-

ర్మర్త్యేయం తే ప్రాప్నుయాత్ పూజయైవ ।

నో చేదుచ్చైర్జ్ఞప్తిమితానాం తరూణాం

శాఖాభ్యః కస్తస్య జాగర్తి భేదః ॥ ౯.౬॥ (FN కః - పాణేః)

త్వామారాధ్య శ్రీపతే! విశ్వనాథం

ప్రీతిం లబుం శక్నుయాదత్ర కస్తే ।

కిం న్ను గన్ధర్వదర్శితవత్సల్యభావాద్-

౨గ్రంహీషే౩రాచమల్పికామప్యనల్పమ్ ॥ ౯.౭॥

౧. సూర్యదర్శితేషు వాత్సల్యం యస్య తస్య భావాత్ । ౨. గణయసీత్యర్థః,

౩. పూజామ్ ।

నాలంకారో లేపనం నో నివేద్యం

నో వా నూనం గీతవాదిత్రఘోషః ।

సమ్ప్రీత్యై స్యాదజ్గ ! తే భక్తిదత్తం

యత్ కిం చిత్ త్వం మన్యసే వస్తు పూర్ణమ్ ॥ ౯.౮॥

కిం మార్తణ్డస్తేజసామేకధామ

ప్రీతో నాస్తే దీపసీరాజనాభిః ।

సింధుస్తద్వచ్చారిష్టైః స్నానకాలే

రత్నైస్తుష్యేత్ కిం న రత్నాకరో౭పి ॥ ౯.౯॥

శ్రీమంస్తద్వల్లోకపాలైరశేషై-

రప్యత్యర్థే పూజితస్త్యం మురారే ! ।

పూజాయామప్యస్మదాద్యైః కృతాయా-

మజ్జైర్నిత్యం తుష్యసి హ్యస్తశక్జమ్ ॥ ౯.౧౦॥

తస్మాద్భావచక్రీ మర్త్యైరశేషైః

పూజాయాం తే పూజితస్యాఖిలేషైః ।

ద్రాగాలమప్యం జాగరూకత్వమద్ధా

నిత్యం శ్రేయోలిప్పుభిః శార్ఙ్గపాణే! || ౯.౧౧ ||

లక్ష్మీజానే! వక్త్రమద్యారభేఽహం

కిచ్చత్ పాథోజాక్ష! పూజావిధిం తే ।

భక్తోత్తంసాయోద్ధవాయోపదిష్టం

కారుణ్యమోఘరాశినాహో త్వయైవ || ౯.౧౨ ||

త్వత్పూజాయాం లోలుపోఽథ ద్విజన్మా

మర్త్యో లోకే స్వీయశాఖానుసారాత్ ।

యుక్తే కాలే తూపనీతో ముహూర్తే

బ్రాహ్మే తు స్యాదుత్థితః శార్ఙ్గపాణే! || ౯.౧౩ ||

కృత్వా పశ్చాద్దస్తసంజ్ఞాలనాద్యం

గృహ్ణాన్మృతాన్నం వైదీకైస్తాన్త్రికైశ్చ ।

మన్తైః కృత్వా ప్రోక్షణాదీని సమ్యక్

స్నాతః సన్ధ్యావస్తనాదీని కుర్యాత్ || ౯.౧౪ ||

భూయో విష్ణుం పూజయామీతి కృత్వా

సంకల్పం తే ప్రారభేతాఙ్గ ! పూజామ్ ।

సమ్ప్రప్యారాధేవగేహం చ పూజా-

సమ్భారాన్తే సాధు సమ్భృత్య మర్త్యః || ౯.౧౫ ||

శైలీ తద్వద్ధారురూపా చ లౌహీ

౧లెప్యా లేఖ్యా సైకతీ హృన్మయా చ ।

దైత్యారాతే ! రత్నమయ్యప్యధైవం

హ్యష్టాస్వధా పూజయేన్మూర్తిషు త్వామ్ || ౯.౧౬ ||

౧. సుధాదికల్పితా ।

తాసు శ్రీమంస్తావం తిస్రష్యాదిమాసు

ప్రార్చన్ భక్త్యా రత్నమయ్యాం చ మూర్తౌ ।

నిర్మాలోద్వాసం విధాయాథ మన్తైః

పుంసూక్తాద్వైస్తేఽభిషేకం చ కుర్యాత్ || ౯.౧౭ ||

లేప్యాలేఖ్యాసైకతీష్యత్ర భూమన్ !

కృత్వా మర్త్యః కేవలం ౧మార్జనం చ ।

గన్ధైః పుష్పైర్భూషితాయాస్తు మూర్తే-

స్తిషేద్భాగే దక్షిణే పూజకస్తే || ౯.౧౮||

౧. మార్జనం కేవలం, న త్వభిషేకమ్ |

పాణౌ సన్ధార్యాథ సవ్యే పవిత్రం

౧గుర్వాదీనప్యాశు సంవన్ద్య పాణిమ్ |

సంశోధ్యారాదస్త్రమస్త్రేణ కుర్యా-

అన్మన్తాత్మానౌ మూలమస్త్రేణ హస్తా || ౯.౧౯||

౧. ఆదిపదగ్రాహ్యో వినాయకాదయః |

౨. "మూలవ్యాపకతో వరౌ మనుమయౌ హస్తా సముత్పాద్య చ" ఇతి తన్త్రసముచ్చయః |

కృత్వా తాభ్యాం చ గత్రితాలాదికం వై

౨భాస్వత్సక్ష్యైర్మానసోఙ్కారలాపైః |

ప్రాణాయామం సంవిధాయాథ నాసా-

నిష్ఠా నాడిః శోధయేత్ ఆపిఙ్గలాద్యాః || ౯.౨౦||

౧. ఆదిపదాద్ దిగ్బన్ధాది గ్రాహ్యం "ఆస్త్రేణాతనుయాత్

త్రితాలదశదిగ్బన్ధాగ్నిసాలోదయాన్" (తన్త్రసముచ్చయః) |

౨. ద్వాదశమిః | ౩. ఆద్యపదాదిలాసుషుమ్నయోర్గ్రహణం" సమీ-
రయామవిధినా సంశోధ్య నాడీత్రయమ్" (తన్త్రసము) |

పశ్చాత్ కుర్వన్ రేచకం గదవ్యష్టవారం

జప్తోఙ్కారం సాధ్యథో అపూరకం చ |

ద్వాత్రింశద్వారం ఆవతుష్టష్టివారం

౪కుమ్భం కుర్యాదర్చకస్తే మురారే !! ౯.౨౧||

౧. షోడశకృత్వణోప్రభజ్ఞానం పిఙ్గలయా

బహిస్త్యజేద్వికారసక్ష్యైః ప్రణవైరథేడయా |

ప్రపూరయేత్ తద్ద్విగుణైః ప్రభజ్ఞానం ప్రపూరితం

బ్రహ్మపథే ప్రకుమ్భయేత్ ||" (తన్త్రసము) |

౨. పూరకం కుర్వన్ ద్వాత్రింశద్వారం ఓఙ్కారం జప్త్యైతి యోజనా |

౩. చతుష్టష్టివారమోఙ్కారం జపన్ కుమ్భకం కుర్యాదితి యోజ్యమ్ | ౪. కుమ్భకమ్ |

భూయశ్చాసౌ గభావయన్నాత్మసామ్యం

జీవస్యాహో హంసమన్తం చ జప్త్యా |

జీవం పశ్చాత్తాపదోజయేదాత్మనీశే

త్వామభ్యర్చన్ బాధమేకాగ్రచేతాః || ౯.౨౨||

౧. ఆత్మనా పరమేశ్వరేణ సామ్యం “ఏవం కుమ్భకకర్మణా
స్వపరమైశ్వర్య సుధీర్ఘావయేత్ | ఉన్నీయ హంసమనునాధర
చక్రతస్తమర్కాముఖజస్థపరమాత్మని సజ్గమయ్య ||” (తన్త్రసముచ్చయః) |
౨. సజ్గమయేత్ |

దైత్యారాతే! పశ్చాత్తాపాన్యథాసౌ

పాదాగ్రాదిష్వజ్గకేషు గస్థితాని |

తత్తన్మన్తైర్వై క్రమేణాచ్యుత ! భ్రూ-

మధ్యస్థాయాం ౨సంహరేచ్చ ప్రకృత్యామ్ || ౯.౨౩||

౧. “పాదాగ్రనాభిహృదయాబ్జాశరోధితాలుదేశస్థితాని
పృథీవీప్రముఖాని పశ్చా”
(తన్త్రసముచ్చయః) | ౨. స్వస్వకారణేషు ప్రవిలాపయేత్ |
“సంహృత్యైవం క్షీతిం వారి తదనల ఇమం మాతరిశ్వన్యమం ఖే”
ఇత్యాది (తన్త్రసముచ్చయః) |

తాం చ శ్రీమన్ ! సోఽథ తన్మన్తపూర్వం

సంహృత్యారాచ్ఛీపరాత్మన్యపేన్ద్ర ! |

కుర్యాత్ పశ్చాద్దేహగసంశోషణాద్యం

కర్మ శ్రేష్ఠం వక్ష్యమాణక్రమేణ || ౯.౨౪||

౧. ఆద్యపదాత్ ప్లోషణం ప్లావనం చ గ్రాహ్యమ్ |

వాయోర్బిజేనాఙ్గముచ్ఛోష్య వహ్నా-

ర్బిజేనాభిప్లోష్య బీజేన చాపామ్ |

సమ్ప్రావ్యాత్యంతం ఘనీకృత్య గప్పథ్వాన్య

౨రస్థీకుర్యాత్ ఖస్య బీజేన సోఽయమ్ || ౯.౨౫||

౧. పృథ్వాన్య బీజేన ఘనీకృత్యేతి యోజ్యమ్ | ౨. “కాఠిన్యరస్థీకరణే
విధాయ స్వబీజతః” (తన్త్రసముచ్చయః) |

సజ్కుల్పాన్యహో దివ్యదేహం చ పశ్చా-

జ్ఞప్తోష్కారం చాన్తరావేశ్య జీవమ్ |

సంహారస్య గవ్యత్కృమేణేహ సృష్టిం

కుర్యాన్మాయాయాశ్చ భూతోత్కరస్య ॥ ౯.౨౬॥

౧. సంహారక్రమవైపరీత్యేన ।

ప్రాణాయామేనాలమోక్షార్థయక్షే-

నాణ్డం నిర్భద్యాయమంశౌ తదీయా ।

౧సంక్కుల్ప్యాథో ౨రోదసీ చక్రపాణే !

ప్రాణాయామం చాపి కుర్యాన్మూరారే ! ॥ ౯.౨౭॥

౧. ధ్యాత్వా । ౨. ద్యావాభూమి । ఇదం తదన్తర్యేయపురుషస్యాప్యసలక్షణం,
తద్ధ్యానస్యాపి తన్త్రసముచ్చయే౭భిధానాత్ ।

బాహ్వోర్దేహే చాథ ౧విన్యస్య వర్ణం

వర్ణాత్మానం భావయన్సిశ ! దేహమ్ ।

జీవం మూర్ధస్థే పరాత్మన్యథాసౌ

ధైత్యారాతే! యోజయేదర్చకన్తే ॥ ౯.౨౮॥

౧. బాహ్వోరక్షరన్యాసముక్త్యా “ఆకేశాదాపదామ్భోజం లిప్యా
సంవ్యాపయేత్ తనౌ” ఇతి తన్త్రసముచ్చయః ।

మన్తాత్మానం భావయన్మూలమన్తే-

జ్ఞైనం పశ్చాదచ్యుతా౧వేశ్య చాన్తః ।

ప్రాణాయామేనేశరూపస్య జీవ-

స్యాథో దేహం కల్పయేత్ స్థూలసూక్ష్మమ్ ॥ ౯.౨౯॥

౧. నివేశ్య । నివేశితస్య చాస్య పరిపూజానన్తరమ్ ।

బిమ్బే ఆవాహనం ౪౪ శ్లోకే వక్ష్యతే ।

ఉత్పాద్యాథో తత్పరీవారవృన్దం

తస్య స్థిత్యై పూర్వముక్తక్రమేణ ।

విన్యస్యామ్భోజాక్ష ! గుర్వాదీకాన్ వై

తత్తత్థానేష్వర్చయేదీశ! పీఠమ్ ॥ ౯.౩౦॥

పీఠే తస్మిన్ సుస్థితస్యేశితుర్వై

తేజోవ్యాప్తం భావయన్ పాణియుగ్మమ్ ।

పశ్చాత్ తేన ౧వ్యాపకోపేతమద్ధా

న్యస్యేద్దేహే దేవ! బాహ్వోశ్ర వర్ణమ్ ॥ ౯.౩౧॥

౧. మూలమస్తోపేతమ్ ।

పశ్చాద్భూమన్! ౧పంచుతత్వాని తద్వద్-

దైత్యారాతే! ౨మూలమస్త్రాక్షరాణి ।

౩అష్టాంగం చాప్యత్ర ౪పంచాంగకంచ

న్యన్యేత్ స్ఫురద్భక్తిరీశార్చకస్తే ॥ ౯.౩౨॥

౧. పృథివ్యాదీని । ౨. మూలమస్త్రాక్షరసహితానీత్యర్థః ।

౩. దోర్భ్యో పదాభ్యామంసాభ్యామురసా శిరసా దృశా వచసా మనసా ।

౪. బాహుభ్యాం చ సజానుభ్యామురసా చేతి ఉక్తాష్టాంగయుక్తమితి క్రియావిశేషణమ్ ।

శిరసా దృశా ఇతి పంచాంగాని భక్తిమజ్జార్యామ్ ।

భూయః శ్రీమన్! శఙ్ఖచక్రాబ్జకౌమా-

దక్యాదీన్యప్యత్ర దివ్యాయుధాని ।

కోటీరోత్తంసోరుకేయూరహారా-

దీని న్యన్యేదర్చకో భూషణాని ॥ ౯.౩౩॥

లక్ష్మీ భూమి చాథ తైస్తైశ్చ మస్త్రై-

ర్ముద్రాభిశ్చాప్యంగు ! విన్యన్య పశ్చాత్ ।

విధ్యుక్తం తాం సమప్రకూర్వీత సోఽయం

దైత్యారాతే! మానసీమీశ! పూజామ్ ॥ ౯.౩౪॥

జప్త్యా యావచ్ఛక్తి తే మూలమస్త్రం

సద్యః పూజామారభేతాథ బాహ్యమ్ ।

ప్రేమోద్రేకాత్ త్వయ్యశేషాధినాథే

కారుణ్యాబ్జౌ బాధమేకాగ్రచేతాః ॥ ౯.౩౫॥

భూయః సోఽయం పూర్వముక్తక్రమేణై-

వామ్భుఃపూర్ణం సాధు సమ్పూజ్య కుమ్భమ్ ।

కృత్వా శౌరే ! శఙ్ఖసమ్పూరణం వై

కుర్యాత్ పశ్చాదాదరాదాత్మపూజామ్ ॥ ౯.౩౬॥

తత్తద్ధ్యవ్యైస్త్రీణి పాత్రాణి పూర్ణా-

న్యద్ధా విన్యస్యాఽర్ఘ్యపాద్యా౧చమార్థమ్ ।

సద్యః శౌరే ! పీఠపూజాం ప్రకూర్యాత్

త్వత్పూజాయాః పూర్వమేవాఖిలాత్మన్ ॥ ౯.౩౭॥

౧. ఆచమేత్యస్య ఆచమనేత్యర్థః ।

భాగే పీఠస్యోత్తరే గదేశికం చ

ధ్యాయేత్ తద్వద్దక్షిణే వారణాస్యమ్ ।

భాగే చాధస్తద్వదాధారశక్తిం

మాయాం కర్మ చాప్యనస్తం చ పృథ్వీమ్ ॥ ౯.౩౮॥

౧. గురుమ్ ।

తద్వత్ పీఠస్యోపరిష్ఠాన్మురారే !

ధర్మజ్ఞానాగదీంస్తౌదన్యాంశ్చ భూయః ।

పాదస్థానత్వం కిలాప్తాన్ యథావద్-

ధ్యాయేత్ సోఽయం దిక్షు భూయో విదిక్షు ॥ ౯.౩౯॥

౧. ఆదిపదాద్వైరాగ్యైశ్వర్యయోర్గ్రహణమ్ । ౨. అధర్మాదీన్ ।

పశ్చాద్భూమంస్తద్గుణానాం త్రయం వై

సూత్రస్థానాపన్నమథా విభావ్య ।

మాయాం విద్యాం చాలమాచ్ఛాదనార్థం

వస్త్రస్థానత్వం కిలాప్తే స్మరేత్ సః ॥ ౯.౪౦॥

౧. సత్త్వరజస్తమసామ్ ।

ధ్యాయేత్ తస్యాఢోపరిష్ఠాదనస్తం

యుక్తం పద్మం త్వష్టభిర్వై దలైశ్చ ।

౧సూర్య సోమం వహ్నిమాత్మాస్త్రరాత్మా-

దీనప్యధా విష్వగారాధకస్తే ॥ ౯.౪౧॥

౧. సూర్యాదయశ్చష్ట । ౨. ఆదిపదగ్రాహ్యో జీవాత్మాదయః ।

ధ్యాయేత్ సోఽయం తద్ధలేష్వత్ర భూమం-

స్తద్వచ్చాహో కర్ణికాయాం క్రమేణ ।

శౌరే ! శక్తిర్వై నవ ప్రేమభారా-

త్కణ్యాన్నిత్యం న్యస్తచేతాస్త్యయాశే ॥ ౯.౪౨॥

ఏవమ్భూతాం తాం సమష్టిం మురారే !

పీఠస్యాహో తోయగన్ధప్రసూనైః । టోఽపి

తద్వత్ పూతైర్ధూపదీపాముఖిశ్చా-

పేష్ప శ్రీమన్ ! పూజయేత్ పూజకస్తే || ౯.౪౩||

పశ్చాన్నూర్తా నాథ! పీఠస్థితాయాం
చేతోమధ్యాద్దేవమావాహ్య సద్యః |

పూర్వం తావద్దేహశుద్ధ్యుక్తరీత్యా
న్యస్యేద్భూషాహేతిముఖ్యాన్యథాసౌ || ౯.౪౪||

పశ్చాచ్ఛాసావాసనస్యాగతాది
స్ఫూర్ణత్యేష్టా వై సమర్ప్యభిషేకమ్ |

కుర్యాత్ తోయేనాతిసౌరభ్యభాజా
పుంసూక్తాదీంస్త్రీన్ సముచ్ఛార్య మన్త్రాన్ || ౯.౪౫||

భూయో వస్త్రం భూషణం చోపవీతం
గన్ధం పుష్పం చార్చకోఽసౌ సమర్ప్య |

యుక్తం దేవం పఞ్చకేనావృతీనాం
లక్ష్మీజానే! పూజయేదుక్తరీత్యా || ౯.౪౬||

ఏకీకుర్వంస్తత్పరీవారమీశే
యావచ్ఛక్తి శ్రీశ! కుర్వన్ నివేద్యమ్ |

మధ్యే వహ్నేర్హోమకర్మాది కుర్యాత్
తద్వద్విప్రాన్ సాధు సమోభజయేచ్ఛ || ౯.౪౭||

విష్వక్సేనాయార్పయంస్తన్నివేద్యం
గణ్ణూషాన్యజ్జాలవైగరాన్యవాపైః |

గీతైర్నృత్యాద్వైశ్చ సన్తోష్య దేవం
కుర్యాత్ పశ్చాదాశు పూజాం ప్రసన్నామ్ || ౯.౪౮||

౧. ముఖాధివాసనైః |

భూయశ్చాపూషాది శక్త్యా నివేద్య
గస్త్రైర్మృత్యైః సాధు పుష్పాంజ్జాలిం చ |

కృత్వా యావచ్ఛక్త్యహో మూలమన్తం
జప్త్వా కుర్యాదర్పణం వై జపస్య || ౯.౪౯||

౧. భగవత్ప్రియతమైః |

సత్వా బ్రహ్మణ్యర్పయంశ్చ ప్రసన్నం
దత్వాధార్ష్యం శఙ్ఖతోయేన పశ్చాత్ |

ప్రోక్ష్య స్వీయాన్ స్వం తథాన్వైర్భ్యదాయా
కుర్వన్ పూజాం పూరయేద్వై గలయాఙ్గమ్ || ౯.౫౦||

౧. సమాప్త్యఙ్గమ్ ।

ఏవం భక్త్యా నిత్యమారాధయేద్య-
స్తావమారాధ్యం నాథ! విశ్వైకనాథైః ।
సోఽయం పాపైర్ధూరితో హస్త సర్వైః-
ర్నూనం శర్మ ప్రాప్నుయాన్నిర్మలం తత్ || ౯.౫౧||

తత్రాపి త్వామర్చయన్ శ్రీతులస్యాః
పత్రైరేష శ్యామలైః కోమలైస్తే ।
ప్రీతిం దత్తే యాదృశీం తాదృశీం న
త్వామారాధ్యన్ కైశ్చిదన్యప్రసూనైః || ౯.౫౨||

త్యక్త్వా తావత్ పారిజాతాదిపుష్పైః-
రప్యానధాస్త్యం స్రజో విశ్వహృద్యాః ।
ధత్సే నిత్యం యాం కథం నామ వీరు-
త్స్వషా గణ్యా స్యాత్ తులస్యార్థబన్ధో !|| ౯.౫౩||

త్వదభక్తకః కిం మానుషేష్యత్ర గణోఽ
గణ్యః కిం వా పక్షిజాతౌ గరుత్మాన్ ।
గణ్యా శౌరే ! స్యాత్ కథం సా తులస్య-
ప్యఙ్గ ! ప్రేషా తేఽత్ర వీరుద్గణేషు || ౯.౫౪||

సంవాదోఽభూద్యః పురా శక్తిసూనో-
మార్కణ్డేయస్యాపి విశ్వైకబన్ధో ! ।
మాహాత్మ్యావిష్కారకః శ్రీతులస్యా-
స్తం వక్ష్యేఽద్య త్వత్కృపావైభవేన || ౯.౫౫||

గాఙ్గే తావత్ సైకతే వై వసిష్ఠా-
దీనాం పూర్వం సఙ్గతానాం మునీనామ్ ।
జ్ఞాతుం శ్రేయో వాఙ్మతామస్య లోక-
స్యాసీద్భూమన్! కోఽపి సంవాద ఏవమ్ || ౯.౫౬||

కిం వా శ్రేయః పూరుషాణాం ప్రియం కిం
లక్ష్మీజానేః కోఽత్ర జీవత్యమోషుమ్ ।

కో వా దేవః సేవితః సర్వదోషాన్
నిర్వన్యస్య ప్రాణిజాలస్య చేతి || ౯.౫౭||

మార్కణ్డేయః సప్తకల్పాన్తజీవీ
ప్రాప్తస్తావత్ సర్వసన్దేహహారీ ।
పూర్వోక్తైస్తాపనైః పూజితోఽసౌ
ప్రీత్యాభీక్షం తత్ర గచోపావివేశ || ౯.౫౮||

౧. ఉపావిష్టః ।

సోఽయం తేషాం సంశయౌఘం జహీర్షు-
ర్దృష్ట్యాఽఽసీనం వై వసిష్ఠాఙ్కదేశే ।
శక్తేః గపుత్రం సప్తవర్షం త్వదీయ-
స్మృత్యా ధన్యం తూత్థితస్తం వవన్దే || ౯.౫౯||

౧. పరాశరమ్ ।

మార్కణ్డేయం స్వం నమస్తం సదస్యాన్
కృత్యాత్వత్తం విస్మితాన్ భూరివృద్ధమ్ ।
దృష్ట్వా భీతస్తం ప్రణమ్యాయముత్థా-
ప్యైతద్వాక్యం ప్రశ్నితః సజ్జుగాద || ౯.౬౦||

వన్ద్యో జ్యాయాంస్త్యం మయా నేహ బాలః
సోఽహం వృద్ధైర్జాతుచిత్ త్వాదృశైస్తు ।

ధున్యః సర్వాస్తాశ్రయన్త్యేవ సిన్ధుం
సిన్ధుః కామప్యాపగామాశ్రయేత్ కిమ్ || ౯.౬౧||

మార్కణ్డేయస్తావదూచే తథా చే-
దాయుర్గణ్యం త్వావయోరద్య సద్యః ।

శ్రుత్వాథైతచ్ఛక్తిసూనుర్వభాషే
క్వాహం బాలః క్వాతివృద్ధో భవాంశ్చ || ౯.౬౨||

శ్రుత్వాథేదం భాషితం శక్తిసూనో-
న్తేషాం మధ్యే తాపసాగ్రేసరాణామ్ ।

మార్కణ్డేయస్తం ప్రహస్య్యాబభాషే
వాణీమేనాం వక్ష్యమాణాం వరేణ్యామ్ || ౯.౬౩||

యద్వల్లోకే సాధు హిత్వా బుసౌఘం

శుద్ధస్తావస్మీయతే ధాన్యరాశిః ।
 ఏవం శౌరేర్ధ్యానరిక్తం సువన్ద్యం
 కాలం త్వక్వావి గణ్యమాయుర్నరాణామ్ ॥ ౯.౬౪ ॥

తస్మాద్విష్ణోర్ధ్యానధన్యం యదాయు-
 ర్వన్ద్యః సోఽయం వీతసన్దేహాలేశమ్ ।
 బాలోఽపి త్వం జాతుచిచ్ఛానపేతః
 శౌరేః స్మృత్యా యత్ తతః సర్వవన్ద్యః ॥ ౯.౬౫ ॥

జాత్యైవాత్యన్తాలసోఽహం కదాచిద్-
 యుక్తః స్మృత్యా దివ్యయా కైటభారేః ।
 తస్మాన్మత్తో న్యూనవర్షోఽపి స త్వం
 వన్ద్యో నూనం మే పరం జ్యాయసోఽపి ॥ ౯.౬౬ ॥

తస్మాద్బాలో హ్రస్వకాయోఽపి మర్త్యో
 వన్ద్యో వృద్ధైరప్యహో విష్ణుభక్తః ।
 యద్వత్ సామ్యం శ్రీతులస్యా మహిమ్నా
 ప్రాప్తం శక్తా నో మహాన్తోఽపి వృషాః ॥ ౯.౬౭ ॥

కో వా శక్తో వక్తుమత్రానుభావం
 విశ్వోత్కృష్టం భూతలే శ్రీతులస్యాః ।
 యాభూచ్ఛ్రేష్ఠా సర్వవీరుద్గణేభ్యో
 హ్రస్వాపి శ్రీచక్రపాణేః ప్రియా చ ॥ ౯.౬౮ ॥

లక్ష్మీనాథః కల్పవృక్షప్రసూనా-
 న్యపుష్పజ్ఞిత్వా భూరిగన్ధావహాని ।
 ధత్తే నిత్యం వక్షసా యాం సహరే
 నేయం మాన్యా స్యాన్న కేనేహ పుంసా ॥ ౯.౬౯ ॥

ఇత్యుక్త్వాసౌ శ్రీతులస్యా మహత్త్వం
 మార్కణ్డేయస్తద్ధృఢీకర్తుకామః ।
 తేషాం మధ్యే తాపసాగ్రేసరాణా-
 మేనాం గాథాం వక్ష్యమాణాం న్యగదీత్ ॥ ౯.౭౦ ॥

ఆసీత్ పూర్వం కృష్ణకో నామ విప్ర-
 స్వక్తాశేషస్వీయధర్మః ఖలాత్మా ।

మూఢః క్షేత్రాజీవకో హస్త నిత్యం
గర్వః సర్వైర్హింసకః ప్రాణీనాం చ ॥ ౯.౭౧॥

నో జానీతే తద్రసజ్ఞా మురారే-
ర్నామైకం వా గర్వాసల్లాపవర్జమ్ ।
నో వా బాహూ వందనం విశ్వభర్తు-
ర్హింసావర్జం ప్రాణీనాం దైన్యభాజామ్ ॥ ౯.౭౨॥

ప్రాతర్భుక్త్యా యాతయామం బతాన్నం
యాతోఽరణ్యం త్వేకదాసౌ నికేతాత్ ।
కచ్ఛేత్ కాలం పర్యటంస్తత్ర తత్ర
ద్రాగాజప్రౌ భూరి నూత్నం తృణౌఘమ్ ॥ ౯.౭౩॥

భూయః సోఽయం శాకసమ్పాదనార్థం
తత్రైవాహో సచ్ఛరన్ కాననాన్తే ।
ఆలోకిష్టోఽచైర్వనం శ్రీతులస్యా
దిష్ట్యా రమ్యం నిర్జరేన్ద్రోపలాభమ్ ॥ ౯.౭౪॥

సర్వోత్కృష్టాం సాహితీం యద్వదజ్ఞో
రత్నం యద్వదూభరిమూల్యం విచక్షుః ।
యద్వదోఽభిజ్యం స్వాద్వలం రాసభో వా
తన్మాహాత్మ్యం కృష్ణకో న వ్యజానాత్ ॥ ౯.౭౫॥

భౌమం తోయం చాతకో హస్త యద్వద్
యద్వద్గీతం జాతిబాధిర్యశాలీ ।
యద్వద్దుగ్ధో భోజ్యవస్తాని తద్వత్
తన్మాహాత్మ్యం వేద న గబ్రహ్మాబధుః ॥ ౯.౭౬॥

౧. బ్రాహ్మణాధమః ।

యద్వ్యపేయం సస్పృహోఽథాపి తస్యాం
పశ్యన్ నృణాం నో గవాం చోపయోగమ్ ।
తాం దాస్యే మత్సన్నిధిస్థాయ విప్రా-
యేతి ధ్యాయన్ ప్రాప తస్యాః సమీపమ్ ॥ ౯.౭౭॥

తావద్విప్రం తం బతాసన్నమృత్యుం
నేతుం ప్రాప్తా యామ్యదూతాః కిలాష్టా ।

స్పర్శాత్ ప్రాగేవాముమద్ధా తులస్యా
దంష్ట్రం కఞ్చిద్వ్యాలగమూచుః క్షణేన || ౯.౭౮||

౧. చోదితవస్త్రః ।

విప్రస్తావత్ తం నజానన్ నిదేశం
దైవాత్ సర్పస్యాగతేః పూర్వమేవ ।
జగ్రాహోల్పం భాగమారాత్ తులస్యా-
స్తన్నాహోత్మ్యస్తోమలేశానభిజ్ఞః || ౯.౭౯||

తావజ్జ్వాలాధ్వస్తగాఢాన్ధకారం
దైతేయాసృక్పజ్కుశోణాగ్రభాగమ్ ।
విష్ణోశ్చక్రం స్పర్శపూతం తులస్యాః
పాతుం విప్రం ప్రాప దృశ్యేతరత్ సత్ || ౯.౮౦||

సస్యక్తాయాం శ్రీతులస్యాం హనిష్యా-
మ్యేనం విప్రం ద్రాగితి వ్యాల ఏషః ।
ఆసీత్ సద్యః సమృద్ధిష్టస్తృణాన్త-
ర్యామ్యా దూతాశ్చాన్వయుస్తం క్షణేన || ౯.౮౧||

అజ్ఞాత్వేదం హస్త విప్రస్తృణానాం
రాశిం సూర్ధాసౌ వహన్ గృథసర్పమ్ ।
చక్రజ్యోతిరీభితదూరాపయాతై-
ర్యుక్తో యామ్యైరావివేశ స్వగేహమ్ || ౯.౮౨||

కాలే తస్మిన్స్తద్గృహద్వారి తిష్ఠన్
విప్రోత్తంసః కోఽపి కృష్ణార్చకోఽథ ।
యామ్యాన్ దూతాన్ దివ్యదృగ్భాజ్ముదా తాన్
పప్రచ్ఛైవం కృష్ణకాభ్యర్ణవాసీ || ౯.౮౩||

భో భో యామ్యాః ! కింకరా యూయమత్ర
ప్రాప్తాః కస్మాత్ కృష్ణకేనాఙ్గ! సాకమ్ ।
మహ్యాం బ్రూతాత్మస్తజ్జిజ్ఞాసమానా-
యేత్యాదిష్టాస్తే కిలోచుః సమస్తమ్ || ౯.౮౪||

స్వేషాం విప్రం కృష్ణకం నేతుగమాప్తిం
కృత్యం చాహేః స్వానుశిష్టస్య రజామ్ ।

చక్రేణాఽస్య స్పర్శతః శ్రీతులస్యా-
స్తస్యాస్త్యాగే నేతుమిచ్ఛాం తథా ౩తమ్ || ౯.౮౫||

౧. ఆగమనమిత్యర్థః | ౨. కృష్ణకస్య | ౩. కృష్ణకమ్ |

శ్రుత్వా వాణీమీరితాం యామ్యదూతైః
సద్యః సమ్భూతానుకమ్పారసార్థ్యః |
రక్షోపాయం తస్య హి బ్రహ్మబన్ధోః
పప్రచ్ఛామూనేవ కృష్ణార్చకోఽసౌ || ౯.౮౬||

ఊచుస్తావత్ తే ఫలం దాస్యసి త్వం
యద్యేకస్యా నస్తులస్యర్చనాయాః |
ముఞ్చమోఽగముం సోఽకరోత్ తద్వద్ధా
జగ్ముర్మాతాశ్చోరగః స్వం నికేతమ్ || ౯.౮౭||

౧. ఇతి శబ్దార్థో గమ్యః |

దృష్ట్వాథైతద్విస్మితాయైష తస్మై
వృత్తం శంసన్ జాతబోధేన తేన |
భేజే కిఞ్చైద్వైష్ణవక్షేత్రమారా-
ధ్యాజం ముక్తి ప్రాపతుస్తౌ తులస్యా || ౯.౮౮||

ఏనాం గాథాం శక్తిసూనుం మునీనాం
మధ్యే తేషాం శృణ్వతాం భక్తిభాజమ్ |
మార్కణ్డేయః సజ్జగదానుభావం
విశోత్కృష్టం ద్యోతయన్తిం తులస్యాః || ౯.౮౯||

శ్రుత్వా సర్వే వృత్తమేతన్మునీన్ద్యౌః
సర్వజ్ఞాస్తే హర్షరోమాఞ్చితాఙ్గాః |
మార్కణ్డేయం ప్రత్యనన్దంస్తదాస్య-
వ్యోతగ్ధాథాస్వాదతృప్తిం వివైవ || ౯.౯౦||

తస్మాత్ సేవ్యా త్వత్పదాబ్జప్రియైషా
నిత్యం మర్త్యేనేహ సర్వార్థసిద్ధ్యై |
త్యక్తైవ వీరుద్బుద్ధిమస్యాం సుతీర్థే-
ష్వద్ధా యద్వత్ తోయబుద్ధిం విగర్హ్యామ్ || ౯.౯౧||

నూనం తావత్ త్ర్యక్షరీ సా తులస్యా-

ఖ్యాసావామ్నాయత్రయాతోఽపి గురీవ |
 యం త్వాం నిత్యం సేవతే హి ద్వితీయా
 స త్వం ప్రీత్యా యద్భజస్యచ్యుతాద్యామ్ || ౯.౯౨
 దేశే మేధ్యే లోమకీటాస్థిరిక్తే
 ప్రాగ్విస్తీర్ణం సంవిధాయాలవాలమ్ |
 బీజావాపం శ్రీతులస్యాః ప్రకుర్యాత్
 తస్మిన్ పూతో మానుషోఽన్తర్బహిశ్చ || ౯.౯౩||

ప్రాతస్నాయం శీతలేనామ్భసా తా-
 మాసిఞ్చస్తత్యత్రసమ్పర్కపూతమ్ |
 తోయం మూర్ధ్నా చోద్వహేన్మృగ్యమద్ధా
 బ్రహ్మేశామర్యాధిపైః సర్వసిద్ధైః || ౯.౯౪||
 సాయం కుర్వన్నేతదీయాలవాల-
 న్సాలక్ష్కారం దీపమాలావిశేషైః |
 భక్త్యాభీక్షణం తాం గపరిక్రమ్య నత్వా
 యావచ్ఛక్తి ప్రార్థయేదచ్యుతైవమ్ || ౯.౯౫||

౧. ప్రదక్షిణీకృత్య |

భో భో దేవి! శ్రీతులస్యచ్యుతాఙ్గి-
 ద్వన్ద్వామ్భజైకాసవాస్వాదధన్యే |
 సంసారామ్భోరాశిమగ్నం సుదీనం
 కారుణ్యాన్మాముద్ధరేత్సుల్లపేచ్ఛ || ౯.౯౬||

ఏకాదశ్యాం వై విశేషేణ తస్యా
 మూలే రాత్రిం యాపయేదప్రమత్తః |
 సార్థం సద్భిస్త్యత్కథామృష్టపీయూ-
 షాస్వాదాత్యన్తాసురక్తైః సుధవైః || ౯.౯౭||

తన్మూలస్థాం కిఞ్చ మృత్వాం సుపుణ్యాం
 తద్వన్మూర్ధ్నా చావహన్నేష మర్త్యః |
 ముక్తో హి స్యాత్ పాతకేభ్యోఽఖిలేభ్యః
 కారుణ్యాత్ తే నాత్ర కార్యో విచారః || ౯.౯౮||

కిం భూయోభిర్భాషితైస్త్యత్పదాబ్జ-

స్పర్శార్థన్యాం నాథ! విశ్వం పునస్తీమ్ |
 ఏనాం నిత్యం సేవమానో హి శర్మ
 శ్రీమన్ నూనం ప్రాప్నుయాద్ధానిహీనమ్ || ౯.౯౯||

తస్మాదేవమూతయా శ్రీతులస్యా
 ధన్యైరన్యైః గసజ్గతోఽస్యాః ప్రసూనైః |
 యో నిత్యం త్వామర్చయేదుక్తరీత్యా
 కస్తత్పుణ్యం వక్తుమీష్టే ధరాయామ్ || ౯.౧౦౦||

౧. సజ్గాధేతోః
 ఇతి స్వాతిశ్రీరామవర్మవఞ్చిమహారాజవిరచితాయాం
 భక్తిమజ్జార్యాం నవమశతకమ్ |

అథ దశమశతకమ్ |

వదామ్యథామ్నోరుహనాభ! షష్ఠీం
 భక్తిం భవద్వన్ద్యనిరూపిణీం తామ్ |
 తదర్థముర్వీకమలేశ! వాణీం
 విధేహి దాసస్య పటీయసీం మే || ౧౦.౧||

విరిఞ్చుశర్వామరనాయకాద్యా
 జాతా జగద్వన్ద్యపదాధిరూఢాః |
 త్వదఞ్ఞినత్వైవ కథం న వాఞ్చయా
 భవేదియం భువ్యాఖలైరపాపైః || ౧౦.౨||

అవాప్యమన్యచ్చిరసా నరస్య
 సాఫల్యమమ్నోరుహనాభ! కిం వా |
 వినా ప్రణామాత్ తవ నన్యగణ్య-
 పుణ్యైకలభ్యాదహినాథశాయన్ !|| ౧౦.3||

హరత్యఘం యచ్చతి వాఞ్చితార్థం
 సమస్తపాపౌఘమపాకరోతి |
 తనోతి కల్యాణపరమ్పరామ-
 ప్యధోక్షజాఞ్ఞీద్వయవన్దనం తే || ౧౦.౪||
 న హేమకోటీరశతైః సురత్నై-

ర్న మూర్ధజైర్వా సుమదామబద్ధైః ।
అలక్ష్మీయా స్యాచ్చిరసో యథా వై
ప్రణామతస్తావకపాదయుగ్మే ॥ ౧౦.౫॥

వహన్నథోష్ఠీషకీరీటకానాం
సహస్రమప్యేష నరో బతాగన్తే ।
సుఘోరవైవస్వతదణ్డఘాతం
నిరోద్ధమేతేన౨ భవేత్ పటుః కిమ్ ॥ ౧౦.౬॥

౧. దేహాపాయే । ౨. ఉష్ణిషాదివహనేన ।
అజానతా చేగదమహో జనుష్మతా
జడాత్మమనా భూరిమదాన్ధచేతసా ।
అవాప్యతే జన్మశతేషు మజ్జనం
పునఃపునర్హోరభవాభివీచిషు ॥ ౧౦.౭॥

౧. ఉక్త వస్తుతత్వమ్ ।
తతో యథా జన్తురసౌ సుదుర్లభం
ప్రపద్య తన్మానవజన్మ విప్లవే ।
వృథా తదేతద్విఫలీకరిష్యతి
బ్రవీమి చైతత్ కృపయా తవాధునా ॥ ౧౦.౮॥

యదా జనన్యా జరరం విశత్యసౌ
నరో౨స్సగస్థ్యామిషకల్పితాకృతిః ।
తదా ధ్రువం జ్ఞానలవేన వర్జిత-
శ్చిరాయ శేతే స పురీషకుణ్డకే ॥ ౧౦.౯॥

క్రమేణ మాసైర్దశభిః సముద్య-
చ్చిరోభుజోర్వజ్ఞీముఖప్రతీకః ।
సమేధతే త్వత్కృపయైవ తత్ర
స్థితః సుదీనః కరుణైకసిన్హో ! ॥ ౧౦.౧౦॥

స్వమాతృభుక్తైః కటుతిక్తకామ్ల-
ముఖై రసైరాకులితశ్చ నిత్యమ్ ।
కదా బహిర్నిర్గమనం మమ స్యా-
దితస్త్వితి ధ్యాయతి సర్వకాలమ్ ॥ ౧౦.౧౧॥

వినిర్గతోఽప్యేష బహిశ్చ గర్భా-
 ద్రుదన్ జనన్యాః స్తనమాత్రజీవీ ।
 న వేత్తి నూనం భుజగానలాదీన్
 స్వనాశహేతునపి బాల్యకాలే ॥ ౧౦.౧౨॥

స్వదేహజాతామపి హస్త పీడా-
 మశక్త ఈశాలపితుం పరస్మై ।
 రుదత్యసౌ వీక్ష్య ముఖం స్వపిత్రో-
 స్తదఙ్కశాయీ చరణే విధూన్వన్ ॥ ౧౦.౧౩॥

రుదత్యమన్తం బహిరప్యదృశ్యయా
 స్తనన్ధయేఽస్మిన్ రుజయా కయాచన ।
 స్తనం దదాతి క్షుధితత్వశఙ్కయా
 ప్రసూస్తగదప్యస్య గదాయ కల్పతే ॥ ౧౦.౧౪॥

౧. స్తనదానమపి ।

తతః శనైరేష రమేశ ! పిత్రోః
 పరాం ముదం సజ్జానయంస్తదగ్రే ।
 చరన్నజావ్యక్తవచాంసి వక్తుం
 శనైః శనైరారభతేఽబ్జనాభ! ॥ ౧౦.౧౫॥

ఆయం నియుక్తోఽప్యథ పాఠయోగ్యే
 వయస్యవాప్తే శనకైస్తగదర్థమ్ ।
 గురోరనాదృత్య వచాంసి ఖేలే
 మతిం విధత్తే సహ నాథ ! బాలైః ॥ ౧౦.౧౬॥

౧. పాఠార్థమ్ ।

౧తమోమయం హస్త తతమో నరాణాం
 ప్రశాన్తిమభ్యేతి హి విద్యయైవ ।
 తదర్థముచ్చైర్యతతే న కాలే
 యదీశ్వర ! స్యాన్ను కదా తదాప్తిః ॥ ౧౦.౧౭॥

౧. ఆజ్ఞానమయమ్ । ౨. తిమిరమ్ ।

౩. విద్యాప్తిః ।

యథైవ సన్యాన్యతిలఙ్ఘ్య కాలం

వృష్ట్యాపి న స్యుః ఫలవన్తి లోకే ।
తథా శ్రమోఽపీశ! కృతః శ్రుతార్థే
స్యాదేవ వన్ధ్యో భగవన్నాలే ॥ ౧౦.౧౮॥

ఇత్థం రమానాయక! బాల్యకాలం
వినీయ విద్యాగమమన్తరేణ ।
ఉపైతి తారుణ్యదశాం స పశ్చా-
దజయ్యషడ్వైరివిహారభూమిమ్ ॥ ౧౦.౧౯॥

నరేణ యస్యాం సహసా దశాయాం
సమ్పూర్ణనీయః ఖలు సాధుసంజః ।
స ఏష దౌర్భాగ్యవశేన తస్యాం
నిషేవతే హస్త గతదన్యమేవ ॥ ౧౦.౨౦॥

౧. అసాధుసంజమేవ ।
తతశ్చ విత్తార్జనలమృతోఽసౌ
చలానవాప్యాయ తథాధికారాన్ ।
విముక్తభావత్కపదాబ్జచిన్తః
ప్రవర్తతే సాధుజనాపకారే ॥ ౧౦.౨౧॥

అత్యప్తిమాన్ భూషణచేలయాన-
ధనోపజీవ్యావసథేషు నిత్యమ్ ।
విహాయ సాధ్వీం స్వవధూమనాథాం
రతిం విధత్తే నను పుంశ్చలీపు ॥ ౧౦.౨౨॥

అవాప్తమన్యాయవశేన విత్తం
వితీర్య తాభ్యో బత రిక్తహస్తః ।
శనైర్బలీకశ్చుకితాఖిలాజ్ఞో
జరాతురో హస్త భవత్సుపేన్ద్ర ! ॥ ౧౦.౨౩॥

న వీక్షితుం దృష్టిగరలం శ్రుతిర్న
శ్రోతుం సదా యష్టిరపేక్షితా చ ।
త్యజన్తి పుత్రాశ్చ వధూశ్చ శౌరే !
నరో న కాం యాతి శుచం జరాయామ్ ॥ ౧౦.౨౪॥

౧. నాలం న సమర్థా ।

తథా స్థితో హస్త జహాతి మధ్యం
 లోకం వికృష్టో బత యామ్యదూతైః ।
 అవాప్య ధోరాం నిరయే చ హింసాం
 పునశ్చ కామప్యథ యోనిమేతి ॥ ౧౦.౨౫॥

ఇతి స్రగేషా జనిమృత్యురూపిణీ
 రమాపతే! నో విరమేద్యన్దగదన్తరా ।
 తదీశ ! తే పాదసరోజవన్దనం
 సదా విదధ్యాన్మనుజస్తదేకధీః ॥ ౧౦.౨౬ ॥

౧. యద్విినా ।

కృతాజ్ఞులిశ్చానతకన్దరో మనాజ్-
 నిమీల్య నేత్రే విషయేషు గలాలసమ్ ।
 మనో నిరుధ్యాక్లు ! తవాజ్ఞీపక్కుజే
 నివేశ్య కుర్యాత్ సహసా నమస్క్రియామ్ ॥ ౧౦.౨౭॥

౧. లోలుపమ్ ।

ఉరశ్శిరోనేత్రమనోవచోభిః
 పదాభ్యం కరాభ్యామహినాథశాయన్ ! ।
 తథైవ కర్ణద్వితయేన భక్త్యా
 కృతా హి సాష్టాంగనమస్క్రియోక్తా ॥ ౧౦.౨౮॥

ఇయం విధేయా వ్రజతా త్వదాలయం
 నరేణ భక్త్యా పురతస్తవానిశమ్ ।
 ప్రదక్షిణీకృత్య విభో ! యథావిధి
 స్తవోత్తమం వ్యాహరతా పదే పదే ॥ ౧౦.౨౯॥

త్వదీయనామశ్రవణే కథాసు
 ప్రబోధనిద్రాగమభోజనేషు ।
 త్వదాలయస్థోత్తమవస్తుదృష్టౌ
 కార్యా నతిగస్తావకపీక్షణే చ ॥ ౧౦.౩౦॥

౧. త్వద్భక్తదర్శనే ।

ఇతీహ యో వన్దనమాచరేత్ పుమాన్
 లోకత్రయీవన్ద్యపదాముబ్బజన్య తే ।

స వై కృతాంతం చ తదీయకింకరార్చన్
స్వప్నేఽపి నో పశ్యతి నాత్ర సంశయః ॥ ౧౦.౩౧॥

అథారభేఽహం సహసాభిధాతుం
భక్తిం పరాం మాధవ! సప్తమీం తే ।
జగత్పతే! దాస్యమితి ప్రతితాం
కృపాం తదర్థం కురు గతావకే ద్రాక్ ॥ ౧౦.౩౨॥

౧. ఆర్ధాన్మయి ।

త్వదీయదాసోఽస్మ్యహమఙ్గ ! తుభ్యం
సమర్పితం కర్మ మయా కృతం యత్ ।
ఇతీహ యః శ్రేష్ఠతమస్తు భావో
విదుర్బుధాస్తాం నను దాస్యభక్తిమ్ ॥ ౧౦.౩౩॥

కరోతి కర్మాణి యదీహ చేతనః
ఫలేచ్ఛయా తత్ఫలమాత్రమశ్నుతే ।
సమర్ప్య సర్వే త్వయి చేత్ కరోత్యసా-
వనస్తమాననమనన్త ! వినతి ॥ ౧౦.౩౪॥

సుపర్వవేదాధ్వరమస్త్రతస్త్ర-
తపోవ్రతాదీన్యపి యన్మయాని ।
తథావిధే త్వయ్యసమర్పితాని
కథం భవేయుః కుశలాయ తాని ॥ ౧౦.౩౫॥

యథా హుతం భస్మని వృష్టిపాతనం
యథోషరే వా రుదితం యథా వనే ।
యథోపదేశశ్చ కృతో జడాత్మనే
తథైవ కర్మ త్వదనర్పితం భవేత్ ॥ ౧౦.౩౬॥

యథోపకారశ్చ కృతః కృతఘ్నై
యథా ధృతో వా ముకురోఽన్ధవక్త్రే ।
యథైవ ఘాతశ్చ తుషస్య రాశే-
స్తథైవ కర్మ త్వదనర్పితం స్యాత్ ॥ ౧౦.౩౭॥

యదత్ర దృష్టం యదపీశ్వర ! శ్రుతం
యచ్ఛానుభూతం యదధోక్షజార్జితమ్ ।

యదప్యధీతం చ యదప్యధీరితం
త్వయ్యమ్యతే తత్సకలం సమర్పయేత్ || ౧౦.౩౮||

ఇష్టం యదమ్భారుహనాభ! యద్ధుతం
యచ్ఛాపి దత్తం నను విత్తమర్హతే ।
కిం వా బహూక్త్యా తనువాక్యమానన్-
ర్యద్యత్ కృతం త్వయ్యశ్శిలం తదర్పయేత్ || ౧౦.౩౯||

సరోజనాభైవమశేషకర్మా-
ర్పణం మనుష్యస్త్యయి యో విధతే ।
న బధ్యతే కర్మభిరేష జాతు
పరం చ విస్తత్యయి శర్మ నిత్యమ్ || ౧౦.౪౦||

అహీన్ద్రశాయిన్ ! సముదీరయామి తాం
వరీయసీం భక్తిమథాహమష్టమీమ్ ।
త్వదీయసఖ్యాహ్వయశాలినీ జవాద్-
దయా విధేయా మాయ నాథ! తక్మృతే || ౧౦.౪౧||

సమస్తవస్తుష్టలమస్థిరేషు
నిస్సారతాం సమ్యగవేక్ష్య బుద్ధ్యా ।
త్వయ్యేవ విస్తమ్భభరో యది స్యా-
న్స్యస్తో భవేదేష హితాయ పన్థాః || ౧౦.౪౨||

సమీహమానస్య మనః స్వమస్మిన్
మార్గే స్థిరీకర్తుమధీశ! జన్తోః ।
ప్రత్యూహాభూతాని మిథో విభిన్న
తత్త్వాని సన్త్యజ్ఞ ! మతాని లోకే || ౧౦.౪౩||

పుంసాం తు యేషామిహ యేషు యేషు
శాస్త్రేషు భూమన్! ప్రతిపత్తిరస్తి ।
భజన్తి తే మాధవ ! తేషు తేషు
నేవ్యత్వబుద్ధ్యా ప్రతిపాద్యభూతమ్ || ౧౦.౪౪||

ఉపాసతే కేచన శబ్ద ఏవ
బ్రహ్మౌతి కర్మైత్యణురిత్యథాన్యే ।
తథా పరే కాల ఇతీహ లోకే

స్వాభ్యస్తశాస్త్రానుగుణం మురారే !|| ౧౦.౪౫||

యథారుచీత్రం బహునామభేదై-

రుపాసనాస్వప్యవనౌ కృతాసు ।

తాః పర్యవస్యన్త్యఖిలాత్మకత్వాత్

త్వయ్యేవ నిస్సంశయమమ్బుజాక్ష !|| ౧౦.౪౬||

అతస్త్యయీశాన్యమతేష్వసక్తో

దధాతి విస్త్రమ్భభరం నరశ్చేత్ ।

౧స పాలయత్యేనమహో విపదోభ్య

నిశ్శక్కుముచ్చైరపి దుస్తరాభ్యః || ౧౦.౪౭||

౧. విస్త్రమ్భమరః ।

వనే సుఘోరే పురుషాదసేవితే

మహారణ్వే మజ్జతి వాయునా ప్లవే ।

సమీపవర్తిష్యథవాఽఽతతాయషు

ప్రపాలయత్యేనమసౌ న సంశయః || ౧౦.౪౮||

తథామయే మూర్ఛతి చానివార్యే

పతత్సు శస్త్రేషు రణేఽతిఘోరే ।

ఉపాగతే దస్యకులే జిహంసా-

వవత్యసౌ నిర్విచికిత్సమేనమ్ || ౧౦.౪౯||

పురా న కే కే భగవన ! మహాస్త-

స్త్యయ్యేవ విస్త్రబ్ధియోఽఖిలాత్మన్ ! ।

విమోచితా హస్త మహావిపద్య-

స్త్యయైవ కారుణ్యసుధార్ణవేన || ౧౦.౫౦||

సుయోధనః ప్రాక్ కుమతిర్వృకోదరం

ముఖే మిథో భక్ష్యసమర్పణచ్చలాత్ ।

అభోజయద్వై గరదుష్టమోదనం

పయోవిహారేఽథ సురాపగామ్బుని || ౧౦.౫౧||

సుమూర్ఛితం తం పతితం చ నిద్రయా

వశిక్రతం హస్త స ఏష రజ్జుభిః ।

నిబధ్య తోయే శితశూలకీలితే

ద్రుతం నిచిక్షేప తదా దురాశయః || ౧౦.౫౨||

(యుగ్మకమ్)

అవిక్షతో దిష్టబలేన శుభ్రై

రసాతలం ప్రాప్య స నాగదంశాత్ |

విసప్తపూర్వోక్తవిషోఽచ్యుతాహీ-

నతాడయత్ తాన్ భృశమన్యతప్తః || ౧౦.౫౩||

ఆవేదయామాసురమి చ తక్షకం

స వైత్య తం వీక్ష్య తదాతిమానయన్ |

తస్మై దదౌ గకుణ్డరసాప్తకం హరే !

నిపీయ సుష్వాప ౨స తత్ సుఖేన || ౧౦.౫౪||

౧. కుణ్డాప్తకాభితం రసమితి తాత్పర్యమ్ | "ఏవమష్టా స కుణ్డాని హ్యపిబత్ పాణ్డనన్దనః" (భారతమ్) ౨. వృకోదరః |

ప్రబుద్ధమేనం చ వివృద్ధసత్త్వం

ప్రమాణకోట్యాహ్వయదేశమేతే |

నిన్యర్బుజ్జ్ఞాః స పురం తతోఽగాత్

శుచే రిపూణాం చ ముద్ధే గన్వకానామ్ || ౧౦.౫౫||

౧. జ్ఞాతీనామ్ |

కదాచిదీర్ష్యావశగః స పార్థ

జనానురాగాన్వితరాజ్యలక్ష్మీమ్ |

సుయోధనో వీక్ష్య కణిక్కునామ్నా

సమ్మస్త్రయామాస సుదుర్నయేన || ౧౦.౫౬||

ప్రజ్ఞాదృశో మాధవ! వారణావతం

పితుర్ముఖేనాశు తతః స ధర్మజమ్ |

సమ్ప్రోష్య శుశ్రూషణకర్మణే ఛలా-

న్నియోజయామాస పురోచనాహ్వయమ్ || ౧౦.౫౭||

పురం గతాస్తత్ ఖలు ధర్మజాద్యాః

పురోచనేనాథ సమం ఖలేన |

క్రమేణ లాజ్ఞానదనం ప్రవిష్టా-

శ్చిక్ష్ఠీర్షితజ్ఞా అపి గనాగకేతోః || ౧౦.౫౮||

౧. దుర్యోధనస్య ।

వసతు తత్రైష్యథ భీమవాచా

సమేత్య తావత్ ఖనకోఽథ కోఽపి ।

సమ్ప్రేషితో వై విదురేణ చక్రే

మార్గం గనురుజ్ఞామయమాశు గూఢమ్ ॥ ౧౦.౫౯ ॥

౧. భూవివరరూపమ్ ।

సమీక్ష్య కాలం సపురోచనం తత్

ప్లుష్ట్యా గృహం వాయుసుతః గసగర్భైః ।

నిర్గత్య తేనేశ ! పథా హిడిమృం

హత్వైకచక్రం పురమధ్యవాత్పీత్ ॥ ౧౦.౬౦ ॥

౧. సోదర్యైః ।

ఇత్థం మహద్భ్యోఽపి విపద్గణేభ్యో

ముక్తో హి యేనైవ భవేన్నరోఽసౌ ।

తమీశ! సజ్ఞ్యాత్మకభక్తియోగం

త్వయ్యేవ దధ్యాత్ సతతం మనీషీ ॥ ౧౦.౬౧ ॥

రమేశ ! భక్తిం నవమీమథాహం

బ్రవీమి తామాత్మనివేదనాఖ్యామ్ ।

కృపా తదర్థ తవ పద్మకోశే

దినేశలీలాం హృది మే విధత్తామ్ ॥ ౧౦.౬౨ ॥

మమైతదిత్యజ్ఞ ! సమస్తవస్తు-

ష్వత్వస్తసక్తిం సహసా విధూయ ।

త్వదర్పణం యత్ క్రియతే విదుస్తాం

భక్తిం బుధా స్వాత్మనివేదనాఖ్యామ్ ॥ ౧౦.౬౩ ॥

అధేదృశజ్ఞానవిహీనచిత్తాః

కే కే భ్రమన్తో నను కర్మమార్గే ।

పునఃపునః సంసృతిసిన్ధుమగ్నా

నో యాన్తి కం కం భగవన్ ! విషాదమ్ ॥ ౧౦.౬౪ ॥

అహం ధనీ నాస్తి మయా సమోఽన్యో

మయా సమస్తా రిపవోఽభిభూతాః ।

ఇత్యూఢగర్వం హృది గభావయన్తి
 న్వాన్తస్థస్పషడ్వైరిజయేఽవ్యదక్షాః || ౧౦.౬౫||

౧. చిన్తయన్తి ।

అహమ్మదస్యాత్ర కిమీశ! వాచోశ్చ
 దేహో మనః కిన్ను కిమిన్ద్రియాణి ।

కిం వా ధనాగారవధూసుతాద్యా-
 స్తటిత్ప్రభాస్ఫుర్జితచఞ్చలాని || ౧౦.౬౬||

శరీరచేతఃకరణాదికానా-

మన్తరిస్తతః ప్రేరక ఏక ఆస్తే ।

త్వత్తః స భిన్నః కిముత త్వమేవ
 ధ్రువం త్వమేవేతి మహాత్మనాం ధీః || ౧౦.౬౭||

తస్మాజ్జగత్ త్వన్మయమేవ భావయన్
 నిరస్తవైరః సకలేషు జన్తుషు ।

సర్వాత్మనా త్వయ్యశ్చిలం సమర్పయే-
 దహజ్ఞుతిం హన్త విస్పృజ్య దూరతః || ౧౦.౬౮||

క్రీతస్య యద్వద్ధజఘాటకాదేః
 క్రేతుర్భవేత్ పోషణతత్పరత్వమ్ ।

న్యస్తాత్మనస్త్యయ్యశ్చిలేశ్వరే న్యాత్
 సంరక్షణే ధూర్వహతా తథా తే || ౧౦.౬౯||

ముకున్ద ! కే కే న తథా మహాన్తః
 సమర్ప్య సర్వం త్వయి విశ్వబన్దౌ ।

అవాపురామోదరస్నైకసాస్థ్యం
 తవాఙ్ఘ్రియుగ్మం పరమశ్రమేణ || ౧౦.౭౦||

జితాన్ స్వపుత్రాన్ బలినా నిరీక్ష్య
 శ్చిన్నాదితిః కాశ్యపసూపదిష్టమ్ ।

సా ద్వాదశాహం స్మ పయోవ్రతం వై
 చచార భక్త్యా వరమాప్తుకామా || ౧౦.౭౧||

యథావరాప్తి శ్రవణర్థయుక్తే
 సా గద్వాదశీపుణ్యదినే భవన్తమ్ ।

వటుస్వరూపం సుషువేఽతిధన్యా
తోష్ట్యయ్యమానం సురసిద్ధసజ్జైః ॥ ౧౦.౭౨॥

౧. ద్వాదశీతి తిథివిశేషస్య సంజ్ఞా ।

హరేఽవతీర్ణస్య స కాశ్యపోఽసౌ
భాగ్యామ్బుధిః సాధు సమం స్వపత్న్యా ।
తజ్జాతకర్మాదికమాశుకర్మ
చక్రే ప్రమోదాశ్రుపరిప్లవస్తే ॥ ౧౦.౭౩॥

తతః కదాచిద్బలియజ్జవాటం
ప్రాప్తో భవాంస్తస్య మదాపనుత్త్యై ।
స్తుత్వా యయాచేఽథ పదత్రయేణ
మేయాం భువం నాథ! వినీతవేషః ॥ ౧౦.౭౪॥

కావ్యేన శప్తోఽపి తదీయవాక్య-
స్యోల్లజ్ఘనాన్నో బత భో దిశేతి ।
పదత్రయం హస్త దదౌ స తుభ్యం
సురారినాథో విభవావలిప్తః ॥ ౧౦.౭౫॥

పదద్వయేనైవ సమస్తలోక-
మాక్రమ్య మే దేహి పదం తృతీయమ్ ।
ఇత్యర్థితోఽసౌ భవతా మదీయే
మౌలా నిధేహీతి భవన్తమూచే ॥ ౧౦.౭౬॥

బద్ధోఽథ నాగైః స్వపితామహేన (స్వ - ప్రహ్లాదేన)
సంసాన్త్వితశ్చాధ పితామహస్య ।
వాచా విముక్తో భవదాజ్ఞయైవ
రసాతలే వీతమదో న్యవాత్సీత్ ॥ ౧౦.౭౭॥

ఐశ్వర్యగర్వాన్వితమానసోఽపి
స సర్వమప్యర్పితవాన్ యతస్తే ।
తతో గృహద్వారి గదాధరోఽస్య
గదాగ్రజస్త్యం సతతం విభాసి ॥ ౧౦.౭౮॥

స్వర్గాధిపత్యం బలశాసనాయ
వితీర్య భూమన్ ! సహజైః స్వకీయైః ।

తామధ్యవాత్సీరమరావతీం త్వ-

ముపేన్ద్రసంజ్ఞాలసితో మురారే !|| ౧౦.౭౯||

ఇయం హి గాథా వటురూపిణస్తే

ప్రకాశయస్తీ బలిగర్వభక్లమ్ |

జయత్యభీక్షం ధనినో మదాద్ధాగ్

విముచ్య భక్తిం త్వయి వర్ధయస్తీ || ౧౦.౮౦||

యుధిష్ఠిరో దిగ్జయలబ్ధసమ్పదం

నిరీక్ష్య సీమారహితాం మహీపతిః |

యథార్హమేనాముపయోక్తుముద్యతః

సమాహ్వయత్ త్వాం సుకృతీ స్వపత్తనమ్ || ౧౦.౮౧||

సమాగతే త్వయ్యథ భక్తవశ్యే

పురం స్వకీయం స భవన్నియోగాత్ |

ఆరబ్ధవానమ్యత! రాజసూయా-

హ్వయం క్రతుం ద్రాగ్విధివత్ సదీక్షః || ౧౦.౮౨||

అవన్త్రిచీనద్రమిలాజవజ్గ-

కశ్మీరకర్ణాటకగుర్జరేశాః |

మహీభృతో ధర్మసుతం యథార్హం

కృతోపచారాః సహసా ప్రణేమః || ౧౦.౮౩||

క్రతోః సమాప్తౌ క ఇహోగ్ర్యపూజా-

మర్హత్కృపేతేష్వితి సంశయానమ్ |

నృపం సమాశ్వాస్య శశంస భీష్మ-

స్వైవ పూజ్యత్వమిహోఖిలాత్మన్ !|| ౧౦.౮౪||

ఋతేఽథ చైద్యప్రముఖాన్ సమస్తే

తుష్టే జనే తాం నిశమయ్య వార్తామ్ |

ధౌమ్యం పురస్కృత్య తవార్గ్యపూజాం

సర్వాత్మనా ధర్మసుతో వితేనే || ౧౦.౮౫||

అమర్త్యమర్త్యాసురసిద్ధనాగ-

గన్ధర్వవిద్యాధరయాతుయజ్ఞాః |

మృగాః ఖగాః భూరుహవీరుధోఽపి

తదా విసీమాం కిల తృప్తిమాపుః ॥ ౧౦.౮౬ ॥ (తదా - త్వదగ్రహజాకరణసమయే)
 భవద్వినిన్దాపరభాషితాని
 వైద్యేన తావద్భహు జల్పితాని ।
 ద్రుతం తృణీకృత్య భవత్ప్రశంసాం
 మధ్యేనభం శాన్తనవశ్చకార ॥ ౧౦.౮౭ ॥ (శాన్తనవః - భీష్మః)
 సముద్యతం గతం త్వథ యజ్ఞభక్తం (తం - శిశుపాలమ్)
 కర్తుం నృపే సాన్వయితుం ప్రవృత్తే ।
 నివార్య భీష్మోఽకథయత్ ఖలానాం
 వక్తా హరిస్తూత్తరమిత్యశక్యమ్ ॥ ౧౦.౮౮ ॥
 శౌరే ! త్వయాగశ్శతకేఽపి సోఢే
 భూయోఽపరాధప్రవణస్త్వయీశే ।
 చక్రే స చక్రేణ నికృతశిర్ష-
 స్తతస్త్వదైక్యం స యయౌ విశుద్ధః ॥ ౧౦.౮౯ ॥
 తతః సమాప్తేఽజిత ! రాజసూయే
 క్రతౌ నృపేన్దుర్యశసా విరాజన్ ।
 విధాయ సద్యోఽవభృథం నగర్యాం
 స్వబన్ధవర్తైః ససుఖం న్యవాత్పీత్ ॥ ౧౦.౯౦ ॥
 సర్వాత్మనేత్థం భవదర్పణేన
 సన్తోఽభిజగ్ముర్ముదమవ్యయాం యత్ ।
 తస్మాదియం చాత్మనివేదనాఖ్యా
 భక్తిర్నిషేవ్యా భువి సర్వలోకైః ॥ ౧౦.౯౧ ॥
 ఇతీహా భూమన్ ! కథితా మయాసౌ
 తవేశ! భక్తిర్నవధా స్మృతా సా ।
 యామాహ పూర్వం దనుజార్పకేభ్యః
 కాయాధవస్త్యత్పదసక్తచిత్తః ॥ ౧౦.౯౨ ॥ (కాయాధవ - ప్రహ్లాదః)
 ఏకత్ర చాప్యాసు హి భక్తిపద్ధతి-
 ష్వాసజమానో న భవాయ కల్పతే ।
 పాథోజనాభాథ నవస్వపిహ యః
 సంసక్తచేతాః స పుమాన్స్తు కిం పునః ॥ ౧౦.౯౩ ॥
 సుదుర్లభం ప్రాప్య తతో నరత్వం

తత్రాపి వరే జననం ప్రశస్తే ।
 త్వత్పాదపక్కేరుహభక్తిమేవ
 యతేత లబ్ధుం మనుజో మనీషీ ॥ ౧౦.౯౪ ॥

యావన్మనో వై విషయేషు లోలం
 భవేన్న తావత్ స్థిరతా హి భక్తేః ।
 అతశ్చ తామర్జయితుం సదైవ
 పుంసా విరక్తిః సహసావలమ్యా ॥ ౧౦.౯౫ ॥

యదృచ్ఛయాఽఽప్తేన ధనేన తుష్టః
 సుఖేష్వసౌ వైషయికేష్వసక్తః ।
 నిరస్తమానశ్చ భవేదవైరః
 సమస్తభూతేషు దయాపరశ్చ ॥ ౧౦.౯౬ ॥

స పుణ్యతీర్థీటనతత్పరశ్చ
 నయేత కాలం తవ సత్కథాభిః ।
 విహాయ వై లౌకికభాషితాని
 జపేచ్చ దామోదర ! మాధవేతి ॥ ౧౦.౯౭ ॥

ఇత్థం విరక్తిః సుదృఢోదితా చే-
 జ్ఞాయేత భక్తిః స్వయమేవ పుంసః ।
 తయా పునరానముదేతి తేన
 ప్రాప్నోతి ముక్తిం చ చతుష్పుకారామ్ ॥ ౧౦.౧౦ ॥

సలోకతా వైవ సమీపతా చ
 సారూప్యసాయుజ్యగతీ ఇతీత ! । (సారూప్యగతిః సాయుజ్యగతిశ్చ)
 ముముక్షవో ముక్తిగతిం చతుర్థా
 విదుర్బుధాస్తవత్కృపయైవ లభ్యామ్ ॥ ౧౦.౯౯ ॥

సలోకతా స్యాద్వసతిర్వికుణ్ఠే
 సమీపతా స్యాత్ త్వదుపాంతలభిః ।
 సారూప్యముక్తిశ్చ గదరారిమత్త్వం (శఙ్ఖచక్రవత్త్వమ్)
 సాయుజ్యముక్తిస్త్వయి లీనతా స్యాత్ ॥ ౧౦.౧౦౦ ॥

ఈదృగ్విధా ముక్తిగతీరవాప్తుం
 భోక్తుం చ కామాన్ భువనేష్వభీష్టాన్ ।

యా హేతుభూతా తవ పాదభక్తి-

రుదేతు సేయం మనసి స్థిరా మే || ౧౦.౧౦౧||

ఇతి స్వాతిశ్రీరామవర్మవంశోచ్చమహారాజవిరచితాయాం
భక్తిమంజుర్యాం దశమశతకమ్ |

గ్రన్థవిషయా కవిప్రార్థనా |

ఇత్యమచ్యుత! భవత్కృపాలవాత్

పూర్తిమద్య గమితా కథంజ్ఞాన |

ప్రీతిమావహతు పద్మనాభ ! తే

త్వత్పదామ్బురుహభక్తిమంజురీ ||

పుష్పసంజమవశాద్ధి సూత్రమ్ -

పుష్పహ్యతే శిరసి మానవైర్యథా |

వర్ణ్యవైభవశాత్ సతాం ముదే

స్యాత్ తథేయమపి భక్తిమంజురీ ||

సమాప్తా చేయం భక్తిమంజురీ |

శుభం భూయాత్ |

Bhakti Manjari by Sri Rama Varma Kulasekhara

Perumal, Maharaja of Trvancore, 1904

The footnotes are retained as in print,
but moved close to their occurrence so
the reader can spot the note right away.

See the links for the scanned original PDF.

Proofread by PSA Easwaran

(dashaka 1-2 initially proofread by DKM Kartha)

Bhaktimanjari

pdf was typeset on March 24, 2024

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

